

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Vampir Gelin

DAKOTA CASSIDY

PARANORMAL
AŞKILAR SERİSİ

3

MONA
ROMAN

PARANORMAL
AŞKILAR SERİSİ

3

Vampir Gelin

Yakışıklı, asil bir erkek Heath Jefferson ve ona sadık, yaşlı ve hazırcevap uşağı Mr. Archibald... Wanda için böyle bir ikili ile tanışmak birkaç ay öncesine kadar belki sadece bir kamera şakası olabilirdi. Ancak Wanda, paranormal dünyanın kodlarını çoktan öğrenmişti! Vampirler âşık oluyor, kurtadamlar sevgili kıskançlığından dolunayda kavga edebiliyordu. En yakın arkadaşları Nina ve Marty vampir ve kurtadama dönüşen, bu yetmezmiş gibi kendisine de ciddi bir hastalık teşhisi konulan genç kız, "ölüm" ve "ölümsüzlük" kavramlarını sorgularken kalbinin ritmi de değişmişti. Arkadaşlarının deyimiyle "Hiç kimseyle flört etmeyen ve aşk romanlarını her an yayından kaldırılabacaklarmış gibi tutkuyla okuyan" bu romantik kızın başı beladaydı. Bobbie-Su kozmetik şirketinde verilen bir partiye gelen ve renk paletindeki mucizeleri ile –yoksa çapkın gözleriyle mi desek– tüm kızları kendine hayran bırakan Heath Jefferson, Wanda'nın yaşamına bir meteor gibi düşüverecektir!

www.monakitap.com
f monakitap
monakitap
monakitap

Vampir Gelin

DAKOTA CASSIDY

Dakota Cassidy, otuzdan fazla çoksatar eser yazmış Amerikalı yazardır. Romanları paranormal başlıklar ve modern bir romantizm içerir. Mizahi bir uslubu vardır. İki oğlu ve eşiyle, halen Portland'da yaşamaktadır.

Yayınlanmış romanları:

Kurtadama Aşık Oldum, 2016

Tatlı Isırık, 2017

Yayınlanmış serileri:

Kiss & Hell

Paris, Texas

Witchless In Seattle Mysteries

Ex-Trophy Wifes

Plum Orchard

Vampir Gelin

© 2017, ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

The Accidental Human

© 2009, Dakota Cassidy

Kitabın Türkçe yayın hakları Onk Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni: M. Faruk Bayrak

Genel Müdür: Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni: Arzu Çağlan

Kapak Tasarımı: Füsün Turcan Elmasoğlu

Sayfa Tasarımı: Ayşe Ersoy Yılmaz

ISBN 978-605-9709-30-9

1. Baskı: Ağustos 2018

Mona Kitap, Alfa Yayın Grubunun tescilli markasıdır.

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftelhavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No. 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel.: (0) 212 674 9723 Faks: (0) 212 674 9729

Sertifika No. 12088

Genel Dağıtım

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No. 15 34110 Cağaloğlu-İstanbul

Tel.: (0) 212 511 5303 Faks: (0) 212 519 3300

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika No. 10905

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Vampir Gelin

DAKOTA CASSIDY

Çeviri: Bilge Gündüz

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

TEŞEKKÜR

Kanı kırmızı olan her erkeğin Victoria's Secret kataloğunu sevdiği gibi deliliğimi seven arkadaşlarım için: Diane Whiteside, Sheri Fogarty, Kira Stone, Michelle Hoppe, Angela Knight, Erin, Jayne Ritchie, Vicki Burlund ve Kim Castillo.

Terry Smythe'a, Michele Bardsley'e ve Renee George'a özellikle teşekkür ediyorum çünkü omuzlarımdaki gün ışığını beni mutlu ediyooooor. Onlar bunun ne anlama geldiğini biliyor. Umanm kendilerinin de benim için ne anlam ifade ettiklerini biliyorlardır.

Her zamanki gibi, Bebekler'e ve Yahoo! grubum "Kazara Hayranlar"a teşekkür ediyorum. Sizler süpersiniz! Çılgın kitap lansman partime ülkenin her yerinden gelen bazı hayranlarıma -Amy, Kaz, Ali ve Alana- teşekkür ederim. Arkadaşlar, çok havalısınız.

Benim için, dişlerimi fırçalamak dışında her şeyi yapan, üstüne bana bu kuralın pazarlık kabul etmediğini hatırlatmak için masama not bırakan zavallı annem Eleanor'a teşekkür ediyorum.

BİRİNCİ BÖLÜM

“Wanda?”

Kahretsin. Nina mı? Şimdi olmaz. “Hey, Nina. Ne haber?”

“Ne haber mi? Bana öyle havadan sudan konuşur gibi, ne haber mi dedin? Sen kafayı mı yedin be? Bana nasıl ne haber diye sorarsın? Asıl senden ne haber?”

Wanda titreyen parmağını bu gece evinde vereceği Bobbie-Sue partisi için hazırlayacağı şeyler listesinde gezdirirken dalgınca, “Ne demek istediğini bilmiyorum,” diye yanıt verdi. Telefonu omzuyla kulağı arasına kısırdı, kalemini kulağının arkasına sıkıştırdı. Kahretsin, yeterince sebzeli cips sosu hazırlamış mıydı? Ah, Tanrı aşkına, sebzeli cips sosu ev partileri için hayatiydi. Wanda kalemi alır, hazırladığı sebzeli cips sosunun miktarı konusunda yapacağı şeyler listesini tararken avuçları soğuk soğuk terlemeye başladı.

“Ne demek, ne demek istediğimi bilmiyorsun? Yine sabaha kadar o aptal aşk romanlarını mı okudun? Sana o saçmalıkları okuma konusunda ne demiştim? Gözlerin için kötü, erkeklerden gerçekçi olmayan şeyler beklemene sebep olu-

yor ve uykusuz bırakıyor. Yeterince uyumadığında, geç yat-tığında da gerçekten berbat görünüyorsun.”

Bir parmağını zonklayan şakağında gezdiren Wanda, odaklanmak ve Nina’nın, görünüşü hakkındaki iğneli söz-lerini duymazlıktan gelmek için çabaladı. Wanda’nın böyle yorgun görünmesinin iyi bir sebebi vardı. Üstelik olabilecek en iyi sebepti.

Wanda’nın göğsünde bir hıçkırık yükselip, serbest kal-mak için debelendi. Nefes almak: Wanda nefes alabiliyordu. En azından o an için. Ya gelecek hafta? Öyle olmayabilirdi. “Bak, aşk romanlarıma sataşma. Onlar benim kaçışım ve onları milyonuncu kez savunmayacağım. Hem “alfa erkek” kozunu kullandırtma bana. Senin de, Marty’nin de öyle bir erkeğiniz var. Yani, tekrar söylüyorum, o aşk romanlarının yazarları o kadar da yanılıyor olamaz. Şimdi kafam karış-tı, Nina ve bu geceki Bobbie-Sue şöleninden önce yapmam gereken tonlarca şey var. O yüzden bir an önce bana neden bahsettiğini söyle, seni huysuz gece yaratığı. Bu gece evim-de bir Bobbie-Sue partisi vereceğim ve daha peynir kütüğü-mü yapmaya bile başlamadım. Buyur, ne açıklayacaksan açıkla ve istediğin kadar küfret. Seninle arkadaşlık ederek geçirdiğim her gün, kamyon şoförü kelime hazinemeye yeni kelimeler katıyorum.”

Wanda, Nina hâlâ nefes alabilse, onun kulak tırmalayan bir sesle içini çekeceğini biliyordu. “Ah, ne demek istediğimi nah bilmiyorsun Bayan Schwartz. Bugün neredeydin?”

“Bugün mü?”

Bugün... Bugünden önce hiçbir şey var mıydı? Bir daha her-hangi bir şey olacak mıydı?

Nina'nın tıslayarak söylediği, her zamanki öfkesini yansıtan sözleri kulağını tırmaladı. "Evet, bugün! Marty ve benimle buluşacaktın, alışveriş yapıp öğle yemeği yiyecektik, unuttun mu? Zavallı Nina'yı kahrolası moda caddesinde sürükleyeceğiniz ve onu gözleri kanayana kadar sahte tasarımcı zimbirtılarına bakmaya zorlayacağınız gün, bugündür. Bu aptal alışveriş işi için bir ton güneş kremi sürdüm Wanda. Gündüz saatlerinde dışarıda olmanın benim için nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyorsun ama gelmeyeceğini söylemek için aramaya bile zahmet etmedin, öyle mi? Tanrı aşkına, ben bir vampirim Wanda. Gündüz bir yere gitmek benim için çok çaba isteyen bir şey. Büyük bir olay. Hem artık öğle yemeği bile yemiyorum. Ayrıca Marty beni sağa sola sürüklediğinde, onun çenesini kapatmak için sen yanımda değilken, hiç durmadan renk tekerleklerimden bahsettiğinde nasıl bir ızdırap çekiyorum, biliyor musun?"

Wanda öğle yemeği için buluşacaklarını tamamen unutmuştu. Ama Nina hâlâ Marty'den şimdiki zaman kipinde bahsediyordu. Demek ki onun bir gün daha yaşamasına zarif bir biçimde izin vermişti. Amma yüce gönüllüydü.

Kahretsin, Wanda öğle yemeği yemek ve alışveriş yapmak kadar önemli bir şeyi nasıl unutabilmişti?

Çünkü hayatın bu öğleden sonra birden donakaldı ve Hogan'ın Yeri'ndeki patates kızartmalı özel mavi menü, yaşamla ilgili onca şeye bakıldığında, bu günden sonra biraz hafif kalacak.

Wanda neden gelmediğiyle ilgili bir bahane bulamazsa, Nina onu suçluluktan delirtirdi. Çünkü Nina bir vampirdi ve kahrolası güneşe çıkmak onun için büyük bir riskti. Tabii o güneşin Nina'yı pastırma gibi kızarttığını söylemeden de geçmemek gerekirdi. Ve Nina arkadaşları için yaptığı feda-

karlıkların unutulmasına hiçbir zaman izin vermezdi. Nina yaptığı fedakarlıkları onlara son derece renkli, küfürlerle dolu bir dille hatırlatırdı. Ama Wanda Nina'nın kin kusma şeklinde hayranlık duymadan edemiyordu. İnsan içindeyken utançtan ölmesine sebep olsa da. Keşke o da Nina gibi açıkça küfredebilseydi.

Ağzına geleni söyleyeceği bir gün varsa, o gün bugündür.
Bugün.

Wanda'nın kalbi göğsünde öyle gürültülü bir ritimle atıyordu ki o sesi kulaklarıyla duyabiliyordu. Bugün nerede olduğunu kolayca açıklayabilirdi ama iş birden ve son derece çarpıcı bir biçimde karmaşılaşmıştı. Wanda gözlerini sımsıkı kapattı, hayatının en karanlık anını zihninin gerisine itti ve Nina'nın sesine odaklandı. Sırf Wanda kendisini bok gibi hissetsin diye alaycı bir suçlulukla dolu olan sese.

Nina bu işte çok iyiydi, çünkü suçluluk yeni inşa edilmiş bir evin temeline oturması gibi içe otururdu. Wanda bir şeyler, Nina'yı başından savmasını sağlayacak herhangi bir şey uydurmaya çalıştı. Sonuçta buluşmalarını, öğle yemeklerini, sonra da Marty'nin en iyi yaptığı şeyi, yani alışveriş yapmalarını öneren kendisiydi. Huysuz, aksi, demodeliği seven Nina'yı da peşlerinden sürükleyeceklerdi. Ama Wanda olup olabilecek en kötü yalancıydı ve bugün gittiği yeri dünyadaki en iyi arkadaşından nasıl saklayabileceğini hiç bilmiyordu. Sonuçta Wanda olanları saklayamazdı; baklayı eninde sonunda ağzından çıkarması gerekecekti. Ama buna henüz hazır değildi. "İ-ı, şey, Bobbie-Sue'yla ilgili acil bir iş çıktı."

Şahane. Çünkü gerçekten, göz farıyla ilgili acil durumlar, kozmetik satışı dünyasında saat başı görülebilen şeylerdi.

Çok katmanlı bir kozmetik şirketinde çalışan hangi kadındır, en iyi iki arkadaşıyla öğle yemeği yiyip alışveriş yapmayı boş vermesini gerektirecek kadar şiddetli acil durumlar yaşırdı?

Nina'nın bir keresinde, hepsi Bobbie-Sue'da aktif olarak çalışırken Wanda'yla Marty'ye sevgi dolu bir biçimde hatırlattığı gibi, onların işi dünya banışı değil, makyajdı. Eh, aktif sıfatı Nina için öznel. Nina Bobbie-Sue makyaj malzemeleri satmaktan nefret etmişti ve gerçekten, bazen dürüstlükle gaddarlık birbirinden ayırlamıyorsa, o işte berbat. Hem de ne berbat. Nina'nın bazen zorbalık etmesi, müşterileri kazanmasına engel olmuştu. Aslında, Wanda, geriye baktığında bunun doğru olmadığını görmüştü. Nina'nın en azından bir müşterisi vardı ve onu kadının ödünü koparak kazanmıştı. Kadın canını kurtarmak için hıçkırırken, bir iki kutu fondöten falan almıştı. Şansı yaver gitmeyen, şirket küçülmesinden ötürü stenografik işini kaybeden Nina'nın mızızlanmalarını, kimse Marty ve Wanda'dan çok dinlemiyordu.

Nina sonunda devlet destekli bir iş eğitimi programı bulmuş ve üniversiteye gidip dışı asistanı olmak için Bobbie-Sue'daki işini gönüllü olarak bırakmıştı. Bu iş pek iyi gitmemişti, çünkü Nina işin ilk gününde, ilk hastası tarafından kazara ısırılmıştı. O hasta Nina'yı vampire dönüştürmüş, sonra onun hayat eşi olmuştu.

Ah, son bir iki yıldır ne krizler yaşamışlardı. Nina, "Wanda, sen beni dinliyor musun?" diyerek, düşüncelerini kabaca böldü.

Wanda koyu renk saçlı başını hayır anlamında salladı ama, "Hı-hı," dedi.

“Ee, acil durum neydi?”

Wanda, Nina’nın sesinde büyük bir kuşku duydu. Neydi bu, kahrolası İspanyol Engizisyonu mu! Wanda’nın her şeyi açıklaması mı gerekiyordu? “Acil bir durum, o kadar.” Bunu kararsız bir ses tonuyla söylemişti.

Nina telefona doğru alaycı alaycı soludu. Wanda, Nina’nın dudaklarının inceldiğini, kadının koyu renk, uzun atkuyruğunun ucunu çekiştirdiğini görür gibi oldu. “Ah, gerçekten miiiii? Ne oldu? Biri renk tekerleği krizi mi geçirdi? En sevdiği dudak parlaticısını mı kaybetti? Rimelin çubuğuyla gözünü mü çıkardı?”

Wanda’nın yüzü derhal, öfkeyle kızardı ve dünyadaki en iyi arkadaşlarından birine sesini kesmesini söylememek için masasının kenarını sımsıkı kavraması gerekti.

Wanda derin bir nefes alıp koltuğundan kalktı, buzdolabındaki, parti için satın aldığı renkli kanepelere baktı. “Ah, kes şunu Nina. Hep işimle dalga geçiyorsun ama ben faturalarımı bu iş sayesinde ödüyorum. Ve böbürlenmek istemem ama renk krizine girmiş olanlara yaptığım satışlar sayesinde, gök mavisi, üstü açılabilir bir arabam var. Ekmek parası kazanmak için Bobbie-Sue’da makyaj malzemesi satıyorum diye benimle uğraşmayı bırak ve bugün gelmediğim için en içten özürlerimi kabul et.”

Cadı.

Nina, Wanda’nın ojesiz bir tırnak olduğunu düşündüğü bir şeyle telefona tık tık vurdu. “Pekiii, tamam Wanda. Tamam. Şimdi gerçeği söyle ve bana bir daha sakın yalan söyleme. Öğle yemeğiyle alışverişi, sırf bir Bobbie-Sue krizi yaşadın diye kaçıracağına bir an bile inanmıyorum. Burada

söz konusu, giysiler. Haydi, baklayı ağzından çıkar.” Nina bunu son derece yetenekli olduğu bir tarzda talep etmişti. Nina bir şey istediğinde, onu alana kadar sizi pataklardı. Fiziksel olarak değilse, bozuk ağızıyla.

Wanda elini kum girmiş gibi yanan gözlerinde dolaştırırdı. İyi bir sebebi vardı. Yalnızca, şu anda paylaşmak istemediği bir sebepti bu. Nina aniden gözlerine dolan yaşları ve boğazında beliren yumruyu yok saymaya çalıştı. Nina’nın haklı olduğunu belirtmeye oynarsa, kadının çenesini en azından geçici olarak kapatırdı. Çünkü Nina’nın, haklı olmak kadar sevdiği bir şey yoktu.

Yatıştır, yatıştır, yatıştır... Nina Blackman-Statleon’u başından savmanın yolu buydu. Aslında, yatıştırma bir meslek için istenen bir özellik olsaydı, Marty ve Nina’yla uğraşıp duran Wanda’nın İsviçre’de bir dağ evi, bir de yatı olurdu. İkisiyle de yaptığı tek şey, onları yatıştırmaktı. Kavga etiklerinde araya girmek, onları barıştırmak. Nina, Marty’yi kafasını koparıp ağzına sıçmakla tehdit ettiğinde araya girmek. İnsanı tüketen bir şeydi bu.

Üçünün arkadaş olmayı başarması, dünyanın en büyük gizemleri listesine konmalıydı. Stonehenge ve hasat çemberlerinin yanına mesela.

Ama Wanda onları yine de seviyordu. Ve onların, Wanda’ya ne olduğuna, kadının öğle yemeği/alışveriş buluşmalarına neden gelmediğine dair ne ufak bir fikirleri olsa, onu bir çift Mack kamyonu gibi yuvarlayıp ters çevirirlerdi. Ve Wanda şu anda buna hazır değildi.

Bugün olmazdı.

Wanda pes etti. “Tamam, sen kazandın. Beyaz bayrağı sallıyorum. Haklısın Nina. Ben şapşalın tekiyim. Buluşma-

mıza gelmediğim için tam bir pisliğim. Bu kesinlikle hayatımda yaptığım en fena şey. Aslına bakarsan, arkadaşlık polisi gelip benim gibi kötü bir arkadaş almalı, kodese tıkmalı. Şimdi mutlu oldun mu?” Wanda derin bir nefes alıp bekledi. Nina’nın başını yana eğdiğini, sonra Wanda’nın sözlerini sindirdiğini ve ukalaca, tatminle gülümsediğini gözünde canlandırabiliyordu.

Nina’nın ses tonunda hemen neşe belirdi ama sert sözleri bunun tersini ima etti. “Kesinlikle öyle yapmalı.”

İşte. Huysuz bir vampiri yatıştırmıştı. “Tamam, işi olmuş bil. Bu geceki Bobbie-Sue partisinden sonra teslim olacağım, söz veriyorum. Ee, başımın etini yemen için başka bir sebep var mı, yoksa bugünlük işimiz bitti mi?”

“Hey, hey, hey! Seni umursadığım için dırdırcı bir balıkçı karısı gibi gösterme beni Wanda. Sakın ha. Sen ve Marty olmasanız, umursamak, endişelenmek, en iyi arkadaş olmak gibi yapış yapış şeyler yapıyor olmazdım.”

“Ben ve Marty olmasaydık Nina, senin en iyi arkadaşın falan olmazdı,” diye hatırlatmada bulundu Wanda sertçe. “Ve evet, biliyorum. Debelenmene, tekmeler savurmana rağmen seni hassaslık, düşüncelilik dünyasına sürükledik. Utançtan başımız eğik dolaşmalıyız. Aklımızdan ne geçiyordu ki? Şimdi davranışlarına dikkat et seni... Seni... Huysuz karı.”

“Ah, haydi ama. Bundan daha iyisini yapabilirsin. Haydi, bana gerçekten pis bir isim tak. Kaltak falan de. İsteddiğini biliyorsun,” diye dalga geçti Nina.

“İstemiyorum.”

“İstiyorsun.”

“Nina?”

“Wanda?”

“Beni kışkırtmayı kes. Tanrım! Bana dırdırcı mı diyor-sun? Sana K ile başlayan o kelimeyi söylemek istemiyorum. Gece yalnız kaldığımda, ölümünü planlarken bunu sinsice düşüneceğim, o kadar. Senin çamur atar gibi ona buna fırlattığın kelimeleri benim de düşünmediğimi sanma sakın. Ben yalnızca onları yüksek sesle söylemiyorum, çünkü bu bayağı ve Bobbie-Sue çalışanlarına yakışmayan bir şey olur. Şimdi yaptığım işe dönmek, yani ekmek parası kazanma işi-ne devam etmek istiyorum. Tabii bunun, senin ve gestapo için sakıncası yoksa.”

Nina’nın sesi birden yumuşadı. Nina, hayat eşi Greg’le tanıştığından beri gitgide daha sık gerçekleşen bir şeydi bu. “Bak, özür dilerim, tamam mı? Marty’yle ikimiz endişelendik, o kadar. Yani, Tanrı aşkına Wanda. Sana cebinden ulaşamadık, evde değildin ve şimdiye kadar sana hiç ulaşamadığımız olmadı. Sonuçta alışverişe çıkmıştık...”

Wanda’nın bugün öğrendiği şeye kıyasla son derece önemsiz ve anlamsızdı bu. İndirimdeki bir çift Cole Haan ayakkabısına ihtiyacı kimim vardı k? Üstelik şey olmuş-ken... Wanda düşünmeyi birden kesti.

Hayır. Kafayı takmayacaktı bu konuya. Düşünecek vak-ti yoktu. Yürütmesi gereken bir iş ve renk tekerleği umudu vermesi gereken çaresiz ev kadınları vardı. “Evet, alışverişe çıkacaktık ve ben gelmedim. Bunu son zamanlardaki yoğun programıma bağlayacağım. Gazetedeki Bobbie-Sue ilanları patlama yaptı, sürekli ev partisi veriyorum.”

“Register’a hâlâ o boktan ilanları mı veriyorsun Wanda? Biliyorsun işte, yarı zamanlı çalışarak bir yığın para kaza-

nabileceğini söyleyen ama aslında ruhunu satmak ve Bobbie-Sue denen tarikata katılman gerekeceği anlamına gelen o şifreli ilanları?”

Wanda aslında Bobbie-Sue’nun çok katmanlı satış teknikleriyle dalga geçtiği için Nina’ya kızabilirdi ama bunu yapamayacak kadar bitkindi. “Nina, bazen gerçekten tam bir K oluyorsun. O ilan şifreli değil, çekici ve insanların ömrünün fırsatını kaçırmamasını sağlayacak bir şekilde yazılmış. Tamam mı olumsuz kadın? Şimdi gerçekten kapatmam gerek, çünkü daha sosisli sandviçleri hazırlamaya başlamadım bile. Tabii peynir kütüğümü de. Beni hâlâ seviyor musun?”

Nina yine, biri derin bir duygu konusunu açtığında çıkarıldığı, o alaycı, kuşku dolu sesi çıkardı. “Sevgi, mevgi. Ne halt-sa. Bana bunu bir daha yapma yeter, tamam mı? Endişelenmekten nefret ediyorum ve sen, endişelenmeme sebep oldun. Bu da beni kızdırdı. Sen bir yere zamanında gidelim ya da her nefesimizi düzene sokalım diye başımızın etini yemediğinde, dünya iyi bir yer olmuyor.”

Wanda’nın dudaklarında uçucu bir tebessüm belirdi ama karnı sıkıştı ve teninde yine soğuk terler belirdi. O olmazsa, arkadaşlarını kim hizada tutacaktı? “Sen sonsuza dek kızgın kalacaksın ve şu anda bunun sebebi, beni sevmen, benim için endişelenmen Gecelerin Kraliçesi. Şimdi git Marty’yi ara da arama partisini bitirsin. Ben iyiyim. Yoğunum, o kadar. Bunu telafi etmek için sana AB negatif kan bulmaya çalışacağım.” En nadir bulunan kan türü olduğundan, AB negatif vampirler için bir şölendi. Çünkü o tür kan bulmak çok zordu ve Nina, AB negatife bayılırdı.

Nina cadı gibi, Wanda’nın kulaklarını acıtan bir sesle güldü. “Bugünlerde iyice ukalalaştın Wanda. Aylardır, sana ne

olduğunu anlamaya çalışıyorum. Coşkulusun, ters ters konuşuyorsun ve normal şartlar altında öyle kadınlara bayılırım. Ama cehennemden çıkma bu üçlüde, dili uzun tek bir kadın olabilir. Bu ilişkide uzun dilli olan benim, bunu sakın unutma.”

Aylardır bir şey olduğu yoktu. Wanda, Nina ve Marty'yle takıla takıla, aklındakileri söylemeyi öğrenmişti ama bu yalnızca kişisel gelişmeydi.

Bugün ise, eh, ileri geri konuşmasının tamamen farklı bir amacı vardı.

Wanda yüzüne düşen bir tutam saça üfledi ve listesine baktı. “Eh, buna alışsan iyi olur. Marty ve seninle takılmaya başladıktan sonra kendime bir bel kemiği buldum. Wal-Mart'ta, indirimdeydi. Bir alana ikincisi bedava. Bir çift testis al, bel kemiğin bedavaya gelsin. İkinci çamur güreşçileri gibi birbirinize saldırdığınızda, aranızda dik durabilmek için bel kemiğine ihtiyacım vardı, değil mi? Hem insan tek bir kez yaşıyor, ha?” Eliyle ağzını örttü. Gerçekten söylemiş miydi bunu? Kes sesini, kes sesini, seni geri zekah.

“Hayır Wanda. Bilmiyorum. Unuttun mu? Benim hayatım sonsuz,” diye espri yaptı Nina.

Ufak mutfak masasının üzerinde parmağıyla şekiller çizen Wanda, boğazının yine sıkıştığını hissetti. Evet. Sonsuz hayat. Wanda bunu biliyordu. Tamam, kapatması gerekiyordu, yoksa hiçbir şeye odaklanamayacak, bir dışkı yığınının dönüşecekti. “Hatırlıyorum. Bu üçlüde insan olan tek kişinin ben olduğumu nasıl unutabilirim? Özellikle paranormal festivalinden sonra?”

Nina'nın alaycı kahkahası kulaklarında çınladı. “Evet, işler bayağı sarpa sardı, değil mi?”

Kesinlikle. Üçünün başına gelenler, bir bok fırtınasından farksızdı. Çok baktandı. “Evet. Ve şimdi gidip favori içeceğin kan olduğu için, artık yiyemeyeceğin şeyler hazırlayacağım. Ba baaaaay vampir.” Wanda, Nina onu azarlamak için yeni bir sebep bulamadan telefonu kapattı.

Kapatır kapatmaz, telefon, “Love Story”nin melodisiyle yeniden çaldı. Wanda telefonun ekranına baktığında, arayanın bugün ektiği diğer kişi olduğunu gördü: Marty. Kurt adam Marty. Hepsinin arkadaş olmasından sorumlu ve Wanda’nın ilk paranormal deneyimi olan kadın. Marty, Nina’nın vampir oluşundan önce kurt adam olmuştu ve ne komiktir ki şu anda kocası olan Keegan tarafından kazara ısırılmıştı. Keegan da fark edilmeden sağda solda dolaşır gibi görünen sayısız hayat eşlerinden biriydi. Wanda kendisine daha az güvenebilse, bu kadar ortalama olduğundan, Nina gibi uçamadığı, Marty gibi tüylü bir haliye dönüşemediği için kendisini dışlanmış hissedebilirdi. Tabii, sonsuza kadar da yaşayamayacaktı... Ama hayat, sonsuz olmamalıydı, en azından bilerek.

Ama olabilir... Kafasındaki çaresiz, korku dolu ses bunu fısıldadı. Wanda içinden, *ah, kes sesini*, diyerek bilinçaltını uyardı. Hayat sonsuz olamazdı. İnsan kaderinde yazılanı yaşardı. Kazalar olurdu ama insan ölümsüzlüğü bilerek aramazdı.

Aramazdı işte.

Telefonu cıvıdayıp duruyordu. Kahretsin. Telefona cevap verdiği takdirde, Nina’dan aldığı ağız payını biraz daha alacaktı; Marty o kadar huysuz da, küfürbaz da değildi, o kadar. Telefona cevap vermediği takdirde Marty, cevap ve-

rene kadar yakasını bırakmazdı ve Wanda bir Bobbie-Sue etkinliğinin ortasında bununla uğraşamazdı. Hoş olmazdı.

Wanda ağır, isteksiz bir elle telefonu açtı ve bir sonraki bok fırtınasına hazırlandı. "Evet Marty?"

Marty hızlı hızlı nefesler alarak tükürürcesine konuştu. "Neredeydin Wanda Schwartz? Nina ve ben, senin için ne kadar endişelendik, biliyor musun? Sonsuza dek yaşayacağımı biliyorum ama yüzüm eninde sonunda kırılsın ve sanırım ağzımın kenarlarında yeni çizgiler belirdi. Nedenini biliyor musun?"

Wanda önce telefonun hoparlörünü, sonra buzdolabını açtı ve hilal şeklindeki ekmeklerle mini sosisleri aradı. "Neden Marty?"

Marty'nin sinirli iç çekişi Wanda'nın mutfağında hışırdadı, vınladı ve yankılandı. "Çünkü bugün gelmedin! Alış-verişe çıkmıştık Wanda. A-lış-ve-ri-şeee..." Sesi biraz daha yükseldi, Marty son kelimeyi v harfini vurgulayarak, uzata uzata söyledi. "Unuttun mu? İndirimli tasarımcı kıyafetleri? Sen tanıdığım, hareketleri en tahmin edilebilir kadınsın ve birden, durduk yere, kimse seni bulamıyor. Yer yanılmış da içine girmiş falan gibiydin ve bu hiç sana göre bir şey değil. Sen insanlardan kaçmazsın. Onu yapan Nina'dır. Şimdi cevap istiyorum, hem de hemen."

Hilal şeklindeki ekmeklerin tüp şeklindeki kutusunu tezgaha vurarak açan Wanda da içini çekti. Marty'nin talepkar ses tonuna bozulamayacak kadar yorgundu. Marty, Nina kadar kaba olmasa da, durmadan dır dır edebilirdi. "Bunu Nina'ya açıkladım bile Marty. Öğle yemeği randevumuzu kaçırdığım için özür dilerim ve evet, Nina'nın gündüz dışarı

çıkmaq için ne gibi fedakarlıklarda bulunduğunu biliyorum. Tanrı biliyor ya, bunu bana bugünkü favori küfürlü kelimesini kullanarak hatırlattı. Ama bir sorun çıktı, ben de randevumuzu unuttum.”

Marty dilini şaklatarak onu azarladı. “Sen hiçbir zaman unutmazsın Wanda.”

Ah, tatlı Musa, Wanda’nın sağ solu gerçekten bu kadar belli miydi? Tamam, işlerin pürüzsüzce gelişmesini severdi. Sıklıkla.

Tamam. *Her zaman.*

Her şeyin sorunsuzca yürümesinden hoşlanmak suç muydu? Wanda, dünyasının düzenli ve uyum içinde olmasını sevdiği için kötü bir insan mıydı? Dünya onun gibi kırk yaran, listersiz ve kronometresiz hiçbir şey yapamayan deliler sayesinde daha iyi bir yer değil miydi? Bugünden sonra bir önemi olacak mıydı bunun? “Eh, bugün unuttum işte. Aman, tamam, uğraşmam gereken çok şey olduğu için vurun beni.” Belli ki bu öğleden sonraki, olanları kendisine saklama uğraşı, basit bir iş olmayacaktı.

“Hayır. Yoo Wanda, o kadar kolay kurtulamazsın.”

“Kolay mı? Azarlanıp durmak kolay mı? Duyan da Nina’yla ikinizin kanseri tedavi edişinizi kaçırdım zanneder.” İçini çekmemeye çalıştı. Kes sesini Schwartz, berbat bir yalancısın. Fazla derine inme. İş basit tut koca ağız.

“Wanda, canım? Bak, bir daha söyleyeceğim. Sen hiçbir zaman, hiçbir şeyi unutmazsın. Hatırlanması gereken bir ayrıntı varsa, güzellik kraliçesinin yüzündeki vazelin gibi tepesine binersin Bayan Saplantı. Partilere hep on beş dakika erken giden sensin. Üçümüzün arasında, her şeyi koordine

eden ve iki dakika geç kalsak bile ortalığı velveleye veren sensin. Nina'yla ikimiz, 'bir mai-tai alana bir mai tai bedava' gesine, üstelik trafik yüzünden beş dakika geç kaldığımızda, Hwang Evi'nin önünde sinir krizi geçirmesine ramak kalan sen değil miydin? Bana kalırsa sendin. O yüzden, 'Meşguldüm, unuttum,' bahanenini yutmuyorum. Şimdi, ne oluyor?"

Wanda, Marty onunla aynı odadaymış gibi omuz silkti, gözlerini dikkatle yerleştirdiği sosisli sandviçlerinin sosilerine dikti. "Peki, ya sana bütün öğleden sonra kapı komşum Harry Stein'la mercimeği fırına verdiğimi ve kendimizi kapı tırdığımızı -boşandığımdan beri epeyce çorak bir dönem geçirdim ya- yani sizi ateşli seks için ektiğimi söylesem?" İşte size o tanıdık, sağı solu belli olan, listeci Wanda.

Marty'nin kahkahası cınladı, Wanda'nın mutfağının ter-temiz beyaz duvarlarından sekti. "Gülmekten ölür, sonra sana sanılara kapılmayı bırakıp bana neler olduğunu anlatmanı söyledim."

Kimse bunu kolaylaştırmayacaktı değil mi? Wanda'nın Nina ve Marty'yle konuşmaya hazırlanabilmesi için zaman kazanması gerekiyordu. "Neden çılgınca, ateşli ateşli seks yapıp terlemiş olamam? Ben de seksten sen ve Nina kadar hoşlanıyorum. Üstelik siz ikiniz, Keegan ve Greg'i bulduğunuzdan beri hep sevişiyorsunuz. Sürekli, paranormallerin yaptığı şahane seksten bahsediyorsunuz. Eh, belki ben de bugün bildiğimiz, ortalama insan seksi yapıyordum. Buna ne diyeceksin? Seks güzel bir şey. Eh, belki yetişkin ömrümün yarısında, aletiyle ne yapacağını bilen biriyle sevişmiş olsam daha iyi olurdu. Eski kocam ayak doktoru ama ben seks yapmanın, herhangi türden bir seksin, iyi olduğunu biliyorum. Yani, seks yapmadığımı nereden biliyorsun?"

Marty öksürürcesine güldü. “Çünkü sen seks yapmıyorsun Wanda. Yani o aşk romanlarında okuduklarının dışında. Seks yapsaydın bize anlatırdın, çünkü Nina da ben de ne zaman seks hayatımızdan bahsetsek, bize ne biçim göz devirdiğini biliyoruz. Bundan da seks yapmadığın ve bizim seks hikayelerimizi dinleyince içinden kusmak geldiği anlaşılıyor.”

Wanda alaycı alaycı soludu. “Kusmak falan istemiyorum ve Harry Stein sayesinde bunların hepsi değişmiş olabilir.”

“Harry Stein, sekseninden bir gün aşağı olamaz Wanda.”

“Ee, ne olmuş, belki Viagra kullanıyoruz. Bol bol Viagra.”

“Evet, belki adamın sandaletlerle giydiği beyaz çoraplar da seni acayip tahrik ediyordur.”

Marty'nin uyandırdığı görüntü, Wanda'nın kıkırdamasına sebep oldu. Evet, tamam, Harry'yle sevişme iddiası fazla uçuk olabilirdi ama Marty'nin dikkatini başarıyla dağıtmıştı. “Aman yahu. Bir şey olmuyor, yemin ederim. Son zamanlarda sıklıkla ev partisi yapıyorum; bugün de o partilerden biri var. Tarihleri karıştırmışım, o kadar. Yarnın buluşacağımızı sanıyordum. Özür dilerim. Biz saplantılılar bile arada bir hata yaparız ve senin bunu başıma kakman, saplantılarımı daha da şiddetlendiriyor. Koca bir ayı takıntılı bir biçimde kendimi hırpalayarak geçirmemi istemezsin, değil mi? Nina'dan çoktan özür diledim, şimdi de senden dileyeceğim. Özür dilerim Marty Flaherty ve bu kadarı yetmiyorsa, sana yaşayan bir organımı sunabilir miyim?”

Marty sonunda güldü, Wanda da kendini fara yakalanmış bir ceylan gibi hissetmekten kurtuldu. “Tamam, tamam. Son zamanlarda endişeliyiz, o kadar. Bugünlerde çok yorgun görünüyorsun. Kendini iyi hissediyor musun?”

Wanda kendisini harikulade hissediyordu. Şahane. Nina olsa, *on numara* derdi; bunu söylememesi gerekse de. “İyi-yim, gerçekten Marty. Çok çalıştığım için yorgunum, o kadar. Bobbie-Sue’nun sunduğu yeni emeklilik planını istiyorum ve fazladan çalışmazsam onu elde edemem.” Marty, hırs ve Bobbie-Sue’nun nasıl şeyler olduğunu bilirdi. Marty de bir zamanlar Bobbie-Sue satıyordu ve üçü öyle tanışmıştı. Marty o zamanlar, Wanda’yla Nina’yı işe almıştı.

“Pekala. Şimdilik paçayı yırttın ama gelecek hafta kara-okeye gideceğimizi unutma. Nina’nın bugün öğle yemeğine gelmedin diye köpürdüğünü düşünüyorsan, bir gece avaz avaz Barry Manilow söyleyişini kaçırdığında neler yapacağını hayal et.”

Tezgahın üzerinde duran telefona göz deviren Wanda başını salladı. “Barry’siz bir gecenin gazabıyla yüz yüze gelmektense ölmeyi yeğlerim.” Güçlkle yutkundu. Ölmek... Ah, İsa, Meryem ve Yusuf. Şu “ölmek” kelimesinin günlük konuşmalarda böyle pervasızca söylenivermesi komik değil miydi? Wanda’nın kalbi yine hızla atmaya başladı. Çenesini kesinlikle kapatması gerekiyordu. Daha da derin nefesler alıp gözlerini kapattı, yoğunlaşmaya çabaladı. “Cezalı mıyım? Telefonu kapatabilir miyim, yoksa dahası da mı var?”

Marty boğazını temizledi. “Bana huysuzluk etme Wanda. Çünkü biliyorsun, seni...”

“Evet, biliyorum.” Marty’nin, kurt adam olduğundan beri, Nina’ya sık sık söylediği sözleri vızıltı gibi bir sesle tekrarlamaya başladı. “Sen bir kurt adamsın. Beni alt edebilirsin. Nina bir vampir. O da beni alt edebilir. Ben süper güçleri olmayan, sade bir insanım.”

“Bu doğru ve bana çemkirirsen, her gün zayıflayan kıcını tekmelemeyeceğimi sanma,” dedi Marty, havlar gibi.

“Marty!”

“Ne var canım?”

“Ben iyiyim ama gerçekten kapatmam gerek. Bu gece buraya bir sürü kadın gelecek ve menüde sosisli sandviç olacaksa, kıcımı kaldırıp o sandviçleri hazırlamam gerek.”

Marty duraksadı, sesi daha sıcak bir tona büründü. “Sen git, o meşhur peynir kütüğünle Bobbie-Sue çalışanlarının kalbini fethet. Ben seni sonra ararım. Tamam mı?”

“Anlaştık. Şimdilik hoşça kal.” Wanda telefonu kapattı ve körlemesine bir sandalyeye uzanıp oraya çöktü. Marty’yle Nina haklıydılar. Wanda yorgundu ve bugün o yorgunluk kemiklerine işliyor, kaslarına korkutucu bir hızla yayılıyordu. Yatağına girmek, örtülerin altına sokulmak, onları başının tepesine çekmek ve beklemek istiyordu...

Kaçınılmazı beklemek.

Ama bunun kaçınılmaz olması şart değildi, değil mi? Wanda’nın arkadaşları vardı. Ona yardım edebilecek arkadaşları. Ama Wanda bu kadar radikal, hayatını bu kadar değiştirecek bir şey yaparsa, geri dönüş olmayacaktı. Tanrı biliyor ya, son bir yıldır yaşadıklarından sonra, kimse bunu Wanda kadar iyi bilemezdi. Akli harıl harıl çalıştı, ne yapacağına karar vermeye çabaladı.

Telefonu bir kez daha cıvıldayarak Wanda’nın bu ikileme daha da dalmasına engel oldu. Arayan, yine onu azarlamak isteyen Nina’ysa, Wanda çılgılık atacaktı. Belki küfür bile ederdi. Evet. Bol bol küfredebilirdi ve bu banal, kimseyle yatmayan, herkesin tanıdığından çok emin olduğu Wanda

Schwartz'a hiç uymazdı, ha? Ama Wanda telefonu eline aldığı anda, ekrandaki numarayı tanımadı. Arayan, gazetede ki ilanı vasıtasıyla işe aldığı kadınlardan biri olabilirdi ve Wanda onlardan birini kaçırma riskini göze alamazdı. Endişesini yutarak Bobbie-Sue ruhunu yardıma çağırdı. "Ben Wanda Schwartz, Bobbie-Sue bölge renk danışmanı. Size nasıl yardımcı edebilirim?"

Biri öksürdü, sonra boğazını temizledi. "I-ıı, merhaba. Ben Register'a verdiğiniz ilan için arıyorum." Arayan, bir erkekti. Sıvı ipeğe benzeyen bir sese sahip bir erkek. O sıvı ipeğe benzeyen sesiyle Wanda'nın sırtını ürperten bir erkek.

Wanda sandalyesinde kıpırdandı, naylon çoraplı bacaklarını üst üste attı. Bir erkek mi! İlanına cevap veriyordu, öyle mi? Ne oluyordu yahu? "I-ıı, hı-hı. Yani, evet. O benim ilanımdı. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Telefonun ucundaki adam, bir cümleyi bir araya getirmek için çabalıyormuş gibiydi. Kısa bir sessizlik oldu ama adam konuştuğunda, sözleri hiç de çarpıcı olmasa da Wanda'nın dikkatini çekti. "Yalnızca, yarı zamanlı çalışarak, ayda fazladan nasıl iki ila beş bin dolar kazanabileceğimi öğrenmek istiyorum."

Wanda'nın ilanına, bir erkek cevap verdiği için afalladığını söylemek, çok hafif bir tabir kullanmak olurdu. Bir erkek. Kanlı canlı bir erkek. Yok artık. "Sahiden mi?"

"Sahiden."

Wanda'nın alm kınıştı, yeni aldığı kaşları yükseldi. "Neden?" Adam bir tür sapık olabilirdi. Sonra Wanda adamın, ilanın neyle ilgili olduğuna dair hiçbir fikri olmadığını hatırladı. Yine de ilanına bir erkeğin karşılık vermesi çok garipti.

İlan gizemli olacak şekilde tasarlanmıştı ama Wanda her nedense, hemen her zaman kadınlardan telefon alıyordu.

"I-ı, çünkü işe ihtiyacım var ve ayda fazladan iki ila beş bin doları nasıl kazanacağını kim öğrenmek istemez ki?"

Gerçekten de. Kim istemezdi? Ama bir erkek? "Ama siz... Erkeksiniz." Kahretsin. Wanda ağzından başka bir şey kaçır-mamak için dudağını ısırırdı. Bir erkek gibi, ufak, önemsiz bir şey, ne zaman Wanda'yı en iyi satış tekniklerini kullanmak-tan alıkoymuştu? Bobbie-Sue'da erkek ürünleri de vardı, ama kozmetik ürünler kadar aktif bir biçimde satılmıyorlar-dı. Ah, Wanda adamın cinsiyetini sorguladığı için çok ama çok acınası bir satıcıydı. Bir çalışan, bir çalışandı.

"Öyleyim." Adamın sesi, kulağında kışkırtıcı bir biçimde cınlayarak Wanda'nın ensesindeki saçların dikilmesine se-bep oldu. "Bu bir sorun mu?"

Sorun mu? Ah, hayır. Wanda'ya göre hiçbir sorun yoktu. Tek bir sorun bile. Şanslıysa, ilk erkek Bobbie-Sue renk da-nışmanını o işe alırdı. Adam kesinlikle ender bir kuş olurdu. Ama adam, Berry-Berry Allık ve Yabanıl Karpuzlu Dudak Parlatıcısı gibi şeyler satacağını öğrendiğinde, bunu sorun edebilirdi. "Verdiğim ilan Bobbie-Sue kozmetikte çalışmak için. Bilirsiniz işte, makyaj malzemeleri. Genelde erkeklerin değil de kadınların kullandığı şeyler..."

Adam bundan zerrece etkilenmemiş gibiydi. "Ee?"

"Aşık arayan gözünüze sokmak istemem ama siz erkek-siniz." İşte. Wanda bunu yine söylemişti. Erkek. Adam er-kekti. Sallanan uzuvları vardı, bu da onu, kadın değil erkek yapıyordu.

“Bobbie-Sue, ürünlerini erkeklerin satmalarını istemiyor mu?”

“Şey, hayır...”

“Yani, sırf cinsiyetime bakarak makyaj malzemesi sata-mayacağıma karar verdiniz.” Adamın sözleri kesik kesik, neredeyse öfkeliydi.

Wanda’nın yanakları ısındı. “Hayır! Hayır, asla öyle bir şey söylemem. Demek istediğim, yalnızca...”

“Yalnızca, erkek olduğum için makyaj malzemesi sat-makta başarılı olamayacağımı söylüyorsunuz, değil mi Ba-yan Schwartz?”

Ahhhhh, adamın, adını öyle haşince, kınar gibi söyleme-si, Wanda’nın midesinin tuhaf bir biçimde pır pır etmesine sebep oldu. Sanki bağırsaklarına bir kelebek sürüsü salın-mıştı. “Eh, dürüst olalım. Bir erkek olarak makyaj konu-sunda ne biliyorsunuz?” Wanda yumruğunu ağzına soktu. Bobbie-Sue ruhu nereye gitmişti? Ya adam bir travestiye ve Wanda ülkedeki bütün travestilere hakaret ettiyse?

“Öğrenemeyeceğimi kim söylüyor.”

Adam yine haklıydı. “Kimse öğrenemeyeceğinizi söyle-miyor. Demek istediğim...”

“Erkek olduğum ve erkeklerin, kadınların yüzlerine yap-tığı badana hakkında hiçbir şey bilmediği.”

Wanda’nın az önce Nina’ya küfredmesine ramak kalmış-tı. Şimdi de bu özenti kozmetik satıcısı adamsa, Wanda’yı küfredmeye iyice yaklaşıyordu. Duygularının geçirdiği berbat günden sonra dengesini iyice kaybettiğini aklında tutan Wanda, konuşmadan önce dilini ısırды. “İ-ı, bakın, Bay...”

“Jefferson. Heath Jefferson.”

Heath... Ne hoş... Pek güzel bir isim; seksi, *Uğuldayan Tepeler*'den fırlamış gibi. “Tamam Heath. Her şeyden önce, badana pek kulak okşayan bir kelime sayılmaz, öyle değil mi? İkincisi, söylemek istediğim, sana makyaj malzemesi satmanın, senin makyaj malzemesi satmandan daha zor olabileceği. Ne demek istediğimi anlıyor musun?”

Adamın boğuk sesi dikleşti. “Hayır. Ne demek istediğinizi katiyen anlamıyorum. Sanırım adımla badana arasında bir yerde kayboldum. Ama Bobbie-Sue denen bu yerde, cinsiyet ayrımcılığı yapıldığını hissediyorum.”

Ah, hayır. Adam bunu söylemiş olamazdı. Tam da Wanda'nın ihtiyacı olan şeydi bu. Bir adamın Bobbie-Sue ve ayrımcılık kelimelerini aynı cümlede kullanması. “Hayır. Kesinlikle öyle değil. Herkes Bobbie-Sue satabilir... Sanırım beni gafil avladınız, o kadar. Genelde ilanına yalnızca kadınlar cevap verir.”

Bir hışırtı, sonra bıkkın bir cevap duydu. “Eh, ben işe ihtiyacı olan bir erkeğim. Bakın, size göre, dünyada makyaj malzemesi satabilir miyim, satamaz mıyım? Ankesörlü telefondayım, sürem bitiyor.”

Wanda duyduklarına inanamadı ve bunu belli etti. “Telefonun yok mu?”

“İ-ıı, hayır. Bu işi çabucak halledebilir miyiz? Çeyrekliklerim azalıyor.”

“P-peki. Bu gece potansiyel çalışanlara Bobbie-Sue hayat tarzını tanıtmak için evimde bir parti veriyorum.”

Adamın keskin, havlamayı andıran kahkahası, Wanda'nın sözünü kesti. “Hayat tarzı mı? Uyuşturucu da var mı?”

Wanda afalladı. İşe ihtiyacı olan, adam değil miydi? Amma kaba ve düşüncesizdi. “Uyuşturucu mu? Tabii ki hayır! Saçmalama. Gerekmedikçe, aspirin almaktan bile hoşlanmam. Yalnızca, bir satış görevlisi olarak Bobbie-Sue’ya bağlandığında, renk auralarıyla ilgili bilgilerini etrafındaki herkesle paylaşarak dünyayı daha iyi bir yere dönüştürme sorumluluğunu alırsın.”

“Renk auraları...” Heath’in sesi alçalarak kesildi.

Wanda mikrodalgasının saatine baktı ve zamanın hayati olduğunu fark etti. “Evet, renk auraları. Bu geceki ev partisinde öğreneceğin birçok şeyden yalnızca biri. Şimdi, erkek olsan da olmasan da bize katılmak istiyorsan, seni burada görmek çok hoşuma gider. Adresimi veriyorum.” Wanda ev adresini söyledi, sonra da neşeyle, “Parti tam sekizde başlıyor,” diye ekledi. “Parti ayakkabılarını getir.” Telefonu kapattı, masaya koydu ve sosisli sandviçlerini bitirme işine odaklandı.

Bir erkek... Wanda başını salladı. Biliyordu ki bu Heath, muhtemelen gelmeyecekti. Dünyadaki hiçbir erkekte, bir kadın sürüsünün toplanıp birbirinin yüzüne badana yapacağı bir partiye gelme cesareti olamazdı. Ama gelse, ne şahaneye olurdu. Adam, Bobbie-Sue’nun ilk erkek renk danışmanı, Wanda da onu aralarına katan kişi olurdu.

Yaşasınım.

Wanda listesini bulmak için ayaklandı –parti için hazırlanmak üzere yaptığı listeyi– ve peynir kütüğü ile sosisli sandviç kelimelerinin üzerini çizerek, onların tamamlandığını gösterdi. Listeler onu rahatlatıyor, bir şeyler başardığı hissinin veriyordu; bir şeyi kontrol altına aldığı anlamına geliyordu.

Ama kontrol, şu anda zerrece işine yaramayacaktı.

Karnındaki ağır his, Heath'le konuşurken yok olmuştu ama Wanda bugünden sonra, kusursuzca yapılmış sosisli sandviçlerinin de dikkatle planladığı sebzeli cips sosunun da meşhur peynir kütüğünün de hatta bir erkeğı aralarına katma darbesinin de önemli olmayacağını hatırladığında, o his tokat gibi geri döndü. Wanda masanın kenarını kavradı, eklemleri bembeyaz kesildi ve bedenini sarsan titremelere karşı koymaya çalıştı.

Cidden, insana ölümcül bir hastalık teşhisi koyduğunda, neyin önemi kalıyordu?

Ölmek gibi.

Wanda, iyi arkadaşı Nina'nın hatırına, s.ktır, diye düşündü. Yapacağı bir sonraki liste emsalsiz olacaktı.

İKİNCİ BÖLÜM

Eh, tamam.

Güzel.

Wanda yanılmıştı.

Bir kadın daha, adamın renk önerisini, süzdüğü gözlerle karşılarken, Wanda gözlerini kısarak Bay Heath Jefferson'a baktı. Adam yalnızca delice yakışıklı değil, çok becerikliydi. Sanki hayatı boyunca bu işi yapmıştı –sanki renk auraları yaratmak için doğmuştu.

Wanda gerçekten, neden burada oyalandığını bile bilmiyordu.

Hem de kendi partisinde, kendi evinde.

Çünkü bu Heath yalnızca partiyi değil, eve gelen bütün kadınları hakimiyeti altına almış gibiydi. Nasıl olmuştu bu? Adam elini kolunu sallayarak içeri girmiş, Wanda'nın varlığını fark ettiğini belli etmek için, rüzgârdan dağılmış, son derece erkeksi, koyu sarı saçlı başını hafifçe eğmekten başka bir şey yapmamıştı. Ve adam belli ki Bobbie-Sue'nun potansiyel çalışanları arasındaki ilk erkek olduğunun bildi-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

rilmesine ihtiyaç duymuyordu. Sonra ağzına birkaç sosisli sandviç tıkmış, onları tattığı en kaliteli havıarmış gibi zevkle yemişti. Wanda bu sırada Bobbie-Sue konuşmasını yapmış ve adam, onun her hareketini, çeliği bile eritebilecek gözlerle izleyerek kadının asabını iyice bozmuştu. Sonra da partiyi ele geçirmişti.

Hem de tamamen.

Temel literatürü ışık hızıyla sindirdiği belli olan adam, numunelere bakmış ve partideki diğer kadınlara, renk tekerleklerini bir bir söylemeye başlamıştı. Ama bundan önce, odadaki her kadını, kimsenin, kocası, hatta partidekilerden herhangi birinin, erkek arkadaşı bile olmadığı fikriyle cezbetmişti. Adam Bobbie-Sue satmak istiyordu.

Gerçekten.

Ve partideki bütün yollular, adama detokstan sonraki ilk patates kızartmasıymış gibi yapışmış, gözlerini iri iri açarak cilve yapmaya başlamışlardı.

Üstelik bu yetmezmiş gibi –kadın sürüsünün, Heath’in bir bakışıyla erimiş tereyağına dönüşmesini izlemek yeterince acınası değilmiş gibi– Wanda’nın kabark tüylü kedisi Menusha, sadakatsiz bir sürtük gibi, Heath’in ayaklarının dibine oturmuş, o iri, yeşil, kedi gözleriyle, adam yumuşak halılı, şaşaalı kedi evlerinden biriymiş gibi hayran hayran bakıyordu.

Hain.

Partiye gelenlerden biri –uçuşan, kızıl, kıvrıkcık saçlı, iyi giyimli bir kadın– işi bitirmeye karar vererek, uzun, ince parmaklarını Heath’in lekesiz lacivert takım elbisesinin koluna koydu. Gecenin büyük bir kısmını, adamı kışkırtıcı ba-

kışlarla süzerek geçirmişti. Wanda ise kendini, gözünde tik varmış gibi gösterecek türden bakışlarla süzmüştü adamı birkaç kez. Gelgelelim o fettan, Heath'e ağırbaşlı ama kışkırtıcı bakışını attığında, Wanda'mn zavallı, ölümlü ciğerlerindeki nefes kesilmişti.

Wanda kadının kanepede Heath'e doğru kayışını, buz mavisi, badem şeklindeki gözlerinin adama şehvet dolu oklar fırlatışını izledi. Kadın, kesinlikle renk tekerleğinde olmayan, numune bir ruju uzattı -kişisel tarzına bakılacak olursa, belli ki rengin, tekerleğinde olmadığını biliyordu- sonra nefes nefese, "Bu, benim renk tekerleğimde var mı Heath?" diye sordu. Flört edercesine gülümsedi, kolajenle dolgunlaştırılmış dudaklarını yaladı.

Odadaki her kadın gözlerini beklentiyle onlara çevirip Heath'e baktı. Nefeslerini tutarak adamın cevabını beklediler. Wanda ufak oturma odasının arka tarafındaki katlanabilir sandalyesinden göz devirdi ve Bobbie-Sue'nun itibarı uğruna, profesyonel görünmeye devam etmeye çalıştı. Boğazını temizledi, adamın cevap vermesini bekledi. Çünkü onda hepsi vardı. Yani, bütün cevaplar.

Heath yeni tıraş edilmiş çenesini kaldırdı ve bir an düşünür gibi göründü, sonra sarışın başını iki yana sallayarak, kolalı beyaz gömleğinin yakasına düşen ince tutamların hışırdamasına sebep oldu. "Hayır. İçinde fazla turuncu var. Kırmızı ruj süreceksen, mavi bir baza ihtiyacın var." Numunelerin üzerinde durduğu masaya uzandı. Wanda bunları konukları gelmeden önce masaya dizmişti; adam ne dediğini Mindy'ye, Mippy'ye ya da bu sürtük kimse, ona göstermek için, masadan başka bir ruj aldı. Adamın geniş omuzları bir santim bile kıpırdamadı; hafifçe kıvırdığı du-

daklarından, kendine çok güvendiği belli oluyordu. “Bu renk tekerleğine daha uygun.” Heath bunu öyle büyük bir otoriteyle söylemişti ve konuşurken öyle bütünüyle erkeksiydi ki neden bahsettiğini bildiğine hiç şüphe bırakmadı. Üstelik bunu yaparken erkeksiliğinden hiçbir şey kaybetmedi.

Gerçekten akıl almazdı.

Diğer kadınlar bunu onaylamak için renk tekerleği tablolarına bakarken, kısa bir sessizlik oldu. Sonra kadınlar yaltaklanan bakışlarla dolu iri gözleriyle adama bakarak ciyaktadılar ve onayladıklarını gösterdiler. Hatta bir ikisi el bile çırpıttı. Sanki adam onlara Gençlik Çeşmesi’nin yerini adımı adımına tarif etmişti. Heath’in gözleri, on beş kadar başın üzerinden Wanda’nınkini bulduğunda, bakışından adamın halinden hoşnut olduğu okunuyordu. Sıkı dudakları ince bir çizgi haline gelerek, adamın kendini Wanda’dan üstün gördüğünü belli etti.

Ve bunu kabullenmek Wanda için ne kadar zor olursa olsun, Heath hedefi on ikiden vurmıştı. Über-memelerinin kömür grisi ipek bluzunun yakasından fışkırmasına neredeyse engel olamayan fettan, yüzüne kesinlikle turuncu bazlı bir şey sürmemeliydi.

Piç kurusu.

Wanda adamın renk konseptlerini anlamasının ve kadınların, bir Raid bulutunda ölen sinekler gibi onun ayaklarının dibine düşmesinin kendisini neden bu kadar altüst ettiğini anlayamıyordu. Hiçbir şey hissetmese bile, onun adına ciddi meblağlarda para kazanabilecek bir çalışan bulduğu için heyecana kapılmalıydı. Ve adamın bu kadınlar üzerindeki etkisine bakılırsa, kesinlikle çok para kazanacaktı. Üstelik,

o bir erkekti. Erkekti, hatta belki de heteroseksüeldi. Asrın Bobbie-Sue darbesi olurdu bu. Gelgelelim, kaderde şey varken... Bol para ve darbelerin ne anlamı vardı? Wanda düşüncelerini derhal yanda kesti.

Pekala. Açıkçası bu iş fazla uzamış, Wanda adamın onu gölgede bırakmasından usanmıştı. Gösterişçi, ne olacak! Adamın bir renk tekerleğini kullanarak kadınların ağzını köpürtmeyi nereden öğrendiği de çözülemeyecek türden gizemlerden biriydi ama bu, Wanda'nın partisi, kadınlar da onun çalışanıydılar. İyi bir bölge renk danışmanının yapacağı gibi, kontrolü ele alma vakti gelmişti. Wanda'nın bunu yaparken adama dil çıkarmak istemesiyse başka hikayeydi.

Wanda karnındaki, son zamanlarda iyice aşına olduğu acıyı hissederek ayağa kalktı. Elini bel çukurunun kalçalarıyla birleştiği yere koydu ve gülümseyerek, "Evet hanımlar, Bobbie-Sue'nun kendi adına konuştuğunu görüyorsunuzdur ve hepinizin hemfikir olduğunuzu umuyorum. Başlangıç seti için kayıt formları mutfakta. Beni takip ederseniz, sıkıcı evrak işlerini halledebiliriz," diye espri yaparken gülümsemeye devam etti, sonra da mutfağa doğru ilerledi.

Gelgelelim, kimse yerinden bir santim kıpırdamadı. Heath'e, durabildikleri kadar yakın duruyorlardı.

Her bir kadın oturma odasında aylaklık ederek Heath'le kalmak için bahane üstüne bahane uydururken, heyecanlı uğultu yükselip alçaldı. Wanda köşeden başını uzattı ve Fareli Köyün Kavalcısı'na dik dik baktı. "Bay Jefferson? Neden bir Bobbie-Sue Kozmetik danışmanı olarak, geleceğinizin başlangıcını simgeleyen evrakları ilk siz doldurmuyorsunuz? Ne de olsa renk tekerleklerini çok iyi anlıyor gibisiniz,"

dedi ve adama sahte sahte gülümsedi. Adamın olayının ne olduğunu ya da neden kadınlar için tasarlandığı belli olan bir partiye geldiğini bilmiyordu ama blöfünü görmeye hazır-
zırdı.

Adam sosisli sandviçlerin ve makyaj malzemelerinin, kadın tavlamasına araç olacağını sanıyorsa, yanıliyordu. Belki de bu, adamın tuhaf bir fetişiydi. Wanda interneti bulduğundan ve bir sürü aşk romanı okuduğundan beri çok şey öğrenmişti. Adamın tuhaf zevkleri varsa, bunları Wanda'nın evinde, potansiyel müşterilerle yaşayamayacaktı.

Wanda nöbetteyken sapkınığa izin vermezdi.

Ama Heath ona yine kendinden emin bir tebessümle gülümsedi, kanepeden kalktı, doğruldu ve Wanda'nın mutfağına yollandı; yeni edindiği salya akıtan kadın hayran sürüsü de ayağa fırlayıp onu takip etmeye hazırlandı. "Nerede olduğunu söyle, yeter." Heath, Wanda'nınkine iyice yaklaştırdığı yüzüyle ona tepeden bakıp gülümserken, ela gözleri parıldadı. Sonra Wanda'nın yanından geçti ve bunu yaparken eli kadının kalçasına sürtündü.

Wanda'nın sırtında bir ürperti dolaştı ve kadın bunun, adamın iri elinin dokunuşundan mı, yoksa burun deliklerine dolan parfüm kokusundan mı kaynaklandığından emin olamadı. Adamın kokusu -her ne haltsa- şahaneydi.

Kadınlar mutfağı doldurdu ve Wanda evrak işlerini denetlerken dağıttığı kalemelerin, başlangıç setleri için imzalan-
lanan başvuruların hesabını şaşırdı. Görünüşe bakılırsa yüzündeki maskenin gösterdiği kadar ciddi olmayan Heath'i gözden kaybetti. Kızıl saçlı kadın, onun renk denetmeni olup olamayacağını soruşundan kısa bir süre sonra Heath

ortadan kayboldu. Evet, Wanda Bayan Şahane Meme'nin doldurması gereken pozisyonları düşünürken, aklına ilk gelen şey, renk denetmeniydi.

Acı dolu bir saat sonra, son kadın da ön kapıdan çıktığında, Wanda kapıya yaslandı, alnını serin, boyalı yüzeye dayadı ve bitkinlikle içini çekti. Titreyen elini saçlarının arasından geçirdi.

Mutfağından gelen tabak çanak şangırtısı, Wanda'nın yerinden sıçramasına sebep oldu.

"Ortalığı toplarken yardıma ihtiyacın olabilir diye düşündüm." Heath'in tok, gümbürtüyü andıran sesi, Wanda'yı dalga dalga sardı ve kadın sırf bu sesi duyduğu için karnında rahatsız edici bir karıncalanma hissetti. Sonra bu, Wanda'nın ödünü kopardı. Wanda evinde yabancı bir adamla, yalnızdı. Kör olsa bile renk tekerlekleri yaratabilecek bir adamla. Kadınlardan oluşan bir dinleyici kitlesini satış görevlisi olmak için kaydolmaya ikna etme yeteneğiyle, Bobbie-Sue'ya bile kıskançlık gözyaşları döktürecek bir adamla.

Wanda dönüp kapıya yapıştı. Eli kapı tokmağındaydı ve Wanda adamın eli baltalı bir katil olduğunu anladığı anda kaçmaya hazırdı. "Ben hallederim. Ama teşekkürler." Wanda cevabının kulağa ne kadar takatsiz geldiğini duydu ve kışının üzerine düşmek üzere olduğunu hissetmese, bunu daha çok umursardı. Şimdiyse tek istediği, adamın çekip gitmesi ve yatağa girip bugünü unutmaktı.

Ve bunu, adamın onu kılı kıpırdamadan öldürmesinden önce yapmaktı.

Adam ağzına bir avuç mini Ritz krakeri attı ve gözlerini kapattı -krakerin tadına vardığı belliydi- sonra Wanda'ya

yine çeliği bile eritebilecek bakışlarından birini attı. “Bayağı yorgun görünüyorsun Wanda ve yardım etmek benim için zahmet olmaz. Ortalık darmadağın. O kadınlar bayağı iştahlı, ha?”

Hem iştahlıydılar hem ahlayıp ohluyorlardı. Hem de He-ath’e kumru gibi gurulduyorlardı. Ve iri iri gözlerle bakıyorlardı. Wanda’nın dudaklarından bir kıkırtı yükseldi. Başıyla onayladı. “Evet, bayağı yiyorlar. Başka şeyler de yapıyorlar.” Wanda’nın oturma odası, plastik bardaklardan, yemek kıvrıntılarından ve dikkatle planladığı aperitiflerin az miktarda kalıntısını barındıran tabaklardan oluşan bir deniz gibiydi. Kahrolası bir felaket bölgesine benziyordu. Wanda ortalığı düzeltmeyi düşündüğünde, enerji seviyesi bu kez iyice dibe vurdu.

“Haydi,” dedi adam, geniş omzunun üzerinden. “Ben yıkayayım, sen kurula.”

Wanda hırıltılı bir sesle iç çekti. I-ıı, hayır. Şu adamın yapabileceği en iyi şey, çekip gitmekti. Adam delinin teki, daha da beteri soğukkanlı bir suçlu ya da –en kötüsünü düşünmek gerekirdi– bir seri katil olabilirdi. Ted Bundy de kadınları etkilemişti, değil mi? Yakışıklıydı... Çekiciydi... Tamam, Wanda yalnızca kendini korkutuyordu. Doğrusu bu gece, kimsenin kurbanı olacak havada değildi. Wanda’nın bugünden sonra kaybedecek hiçbir şeyi yoktu. Yine de adamı seri katillğe itmemek için yatıştırmaı seçti. “Bunu onlarca kez yaptım. Cidden sorun yok. İyiyim ben.”

“Gözlerinin altındaki halkalar öyle demiyor ama. Bobbie-Sue kapatıcısını bolca kullanmanı tavsiye ediyorum – cilt rengine bakılacak olursa, koyu fildişi tonunu kullanmalısın, değil mi?”

Adam arsızlığı iyice ele almıştı ve kapatıcısının renginin ne olması gerektiği konusunda haklı olsa da bunu belirterek cüretkarlık etmişti. Wanda boş yere huzursuz oluyor, ayrıca onu bilmediği sebeplerle kızdınıyordu. Ama hayatının büyük bir kısmında oynadığı role, farkında olmadan yine büründü. Uzlaştıncı. Yatıştıncı. İnsanların arasını düzelterek para kazanılabilse, Wanda bir süper star olurdu. "I-ıı, evet. Cidden, seni davet ettiğim bir partinin arkasından evi toplamanı isteyemem. Ben hallederim." Ama Heath dinlemiyordu; mutfağa dönmüş, ceketini sandalyelerden birinin arkasına atmış, kusursuz beyaz gömleğinin kollarını dirseklerine dek sıvamıştı. Açık kahverengi kıllı kolları, Wanda'nın lavabosuna dalmıştı.

Wanda adamın arkasından geldi, bir havlu aldı ve temkinli adımlarla Heath'in yanına geçti. Adamın cana yakın tebessümlerinden biriyle ona uzattığı tabağı aldı. Wanda'nın omzu Heath'in pazısına sürtündüğünde kadın sağa kaydı, kalçalarını tezgahın kenarına dayayarak sabit tuttu. Siyah kalem eteği, sessizlikte hışırdadı.

"Demek bu Bobbie-Sue işi..."

Evet, adam bu Bobbie-Sue işini, nefes kesen ateşliliği ve erkek cazibesiyle fethedebileceğini düşünüyordu. "Hmmm?"

"Başlangıç seti biraz pahalı."

Kuşku duyma ihtimali olanlara sakladığı Bobbie-Sue'luğu anında devreye girdi ve Wanda'nın buna engel olmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kuşkucu birini, yüzünde bir tebessümle, kalbinde azimle dize getirmek, onun doğasındaydı. "Bana sorarsan, pahalılık bakış açısına göre

değişir. Başlangıç setinin fiyatının on katı para kazanacak olmana rağmen bu sana pahalı geliyorsa, o halde herhalde pahalıdır. Ama buna, geleceğine yaptığın bir yatırım olarak bakarsan...”

Heath sabunlu elini kaldırdı ve bulaşık deterjanının baloncukları, hafif bronz parmaklarının arasından sıçradı. “Boşuna nutuk çekme. Anlıyorum. Yalnızca, şu anda o kadar param yok.”

Wanda daha fazlasını bekledi; adamın ona, bir erkek olarak ne halt etmeye makyaj malzemesi satmak istediğine dair biraz daha bilgi vereceğini umuyordu. Ama Heath’in dudakları yine incelerek duygularını belli etmez oldu, yüzünde de Wanda’nın usanmaya başladığı, o küstah ifade belirdi.

“Kredi kartı kabul ediyoruz.”

“Bende onlardan da yok.”

Kredi kartı yoktu, ha? Bu çağda kimin kredi kartı olmazdı ki? Yalnızca annelerinin evinin bodrumunda yaşayan erkeklerin olmazdı, onlar da seri katil olma yolunda tam gaz ilerlerdi.

Wanda iyice kuşkuya kapılmaya başlamıştı ve bu, gerilmesine sebep oldu, ama bir kez daha, adamın niyetleri masumca olmadığı takdirde, tepki vereceğinden endişelenmeye başladı. Belki kötü bir tepki... Kesinlikle şahane bir tepki değil. O yüzden Wanda, Bobbie-Sue kişiliğini kullanmaya devam etti. Neşeli, umursamaz; kılavuzun bütün iyi satış danışmanlarına olmalarını söylediği gibi. Wanda, onda adamın istediği bir şey varmış gibi davranacak ve Heath onu istemediği takdirde, başka biri isteyecekti.

Wanda ondan son tabağı aldı ve onu kurulayıp başının üzerindeki dolaba koyarken adama anlayışla gülümsedi. Adam bulaşıkları yıkayıp işe yarayarak Wanda'yı öldürmeye hazırlanan bir tür deli olduğu takdirde, kadın onu iyice kışkırtmak istemiyordu.

Planı sakın, dram kokmayan bir sesle konuşmak olan Wanda, boğazını temizledi. "Anlıyorum ama maalesef, satış görevlisi olmak için başlangıç setini satın alman gerekiyor. Bu yüzden sanırım bu noktada birbirimize veda etmemiz gerekiyor." Uysalca gülümsedi ama adamın çenesinin sert düzleminin seğirdiğini gördüğünde midesi taş gibi ağırlaştı. Wanda adamın, renk auralarını meslek edinmeye yatırım yapmak istemeyenlerin tipik tepkisini göstererek, aceleyle çıkıp gitmesini bekledi. Başlangıç seti pahalıydı ama Wanda için bu, hiçbir zaman pişman olmayacağı bir yatırım olmuştu.

Bobbie-Sue'ya ilk başladığında bayağı çetin günler geçirmiş ama kışını yırtarcasına çalışmış ve sonunda mükafatını almıştı. O yüzden adama veda etmeliydi. Adam yakışıklı da olsa, bütün aletleri gölgede bırakacak bir alete sahip de olsa, Wanda onu gözden çıkarmıştı ve geldiğinden daha az dikkat çekerek gideceğini umuyordu.

Ama heyhat, öyle olmayacaktı. Öylesi fazla kolay olurdu.

Heath olduğu yerde kaldı, kurulama bezini Wanda'dan alıp ellerini kuruladı. Bezi katladı, gümüş musluğu sildi, sonra bezi Wanda mutfağı temizledikten sonra nereye koyduysa, tam olarak oraya koydu. Gömleğinin kollarını indirdi, düğmeledi. Sonra yine Wanda'nın görüşünü kapatarak gözlerini kadına dikti. Kadının gözlerini kendininkilere aldı ve bırakmayı reddetti. "Bir anlaşma yapsak?"

Monty gibi mi? Tanrı aşkına. "Anlaşma mı?"

“Evet.”

Tamam, Wanda daha fazla dayanamayacaktı. Şu adamın tek istediğinin kadın tavlama olduğunu düşünüp sinirleniyor, onun neden makyaj malzemesi satmak istediğini delice merak ediyordu –ve belki de adamın onu gebertme yönünde şeytani bir planı olduğundan da biraz korkuyordu. Ama Marty ve Nina’yla uğraşırken edindiği bel kemiğinin dik olduğunu gören Wanda, “Bu noktada bir şey söyleyebilir miyim?” diye sordu.

Adam başıyla onayladı. “Söyleyebilirsin.” Sözleri dolaysızdı ama adeta Wanda’nın konuşmasına izin veriyor gibiydi ve bu, Wanda’yı kudurttu. O kızgınlıkla girdiği yolda daha kolay yürüdü.

“Bunu biraz olsun ürkütücü bulmuyor musun?” Baş ve işaret parmaklarını birbirine yaklaştırarak sözlerini vurguladı.

Adamın saçıyla tezat bir biçimde koyu kahverengi kaşları çatıldı. “Ürkütücü mü?”

Susma, susma. “I-ıı, evett. Yani, yine aşık bir şeyi gözüne sokmak istemiyorum ama sen bir erkeksin. Kozmetik satmak isteyen bir erkek. Bu kadar sert konuştuğum için beni bağışla ama benim yerimde olsan... Yani bir kadın olsan, sen de bunu biraz ürkütücü bulmaz mıydın?”

Adam birden sıttı ve bu, Wanda’yı daha da öfkeliendirdi. Çünkü adamın tebessümü, son derece açık ve... Şahaneydi. “Belki. Ama seni temin ederim, hiç ürkütücü değilim. İşsiz olabilirim ama zerre kadar ürkütücü değilim.”

Wanda yine adamın neden işsiz olduğuna ve neden hiç ürkütücü olmadığına dair bir açıklama sunup sunmayacağı-

nı görmek için bekledi. Ama adam ağzını kapalı tuttu. İyi giyimli, nazik ve ağzı laf yapan bir adam, neden makyaj malzemesi satmak isterdi? Adam Harvard'dan mezun olmuş ve günlerini bir Karayip adasının kıyısında güneşlenerek, pahalı purolar içerek ve ondan on yaş küçük, Bipsy adındaki kadınlarla görüşerek geçiriyor gibi görünüyordu. Ayrıca takım elbisesi de ucuz değildi. Wanda, tasarımcıları, Papa'nın Latince vaazları bildiği kadar iyi bilirdi. Ve adamın ceketi bile, Wanda'nın yeni nevresim takımından daha pahalıydı. "Başka bir şey söylemeyecek misin?"

"Bu partiye geldiğimde, özel hayatımı ortaya sermenin, Bobbie-Sue'ya başvurmanın bir parçası olduğunu fark etmemiştim." Adamın çenesi kasıldı, vücudu gerildi.

Heath yine küstahça, kendinden fazlasıyla emin bir tavırla konuşmuştu. Ama dürüst olmak gerekirse, Wanda da biraz ileri gitmiş olabilirdi. Kahretsin. Az sonra adam ayrımcılık konusunda bağırıp çağırmaya başlayacaktı ve her şeyden önce, Bobbie-Sue'nun kendisi Marty'yle olanlar konusunda tamamen suçsuz olmasa da, şirketin temsilcilerinin uygun bir biçimde davranması bekleniyordu. Yani Heath, Wanda'nın çenesini etkili bir biçimde kapatmıştı. Pekala. Wanda'nın yatmadan önce temizlemesi gereken bir sürü şey vardı ve gevezelik etmekten sıkılmıştı.

Nina'dan yüzleşmelerle ilgili bir iki şey öğrenmiş olsa da, biri onu kışkırtmadığı sürece, bu konuda hâlâ berbattı. Herkesi, her şeyi yatıştırmakta çok daha başarılıydı. İç çekışı, pes ettiğini belli etti. "Tamam, o zaman bana ne tür bir anlaşma yapmak istediğini söyle. Seni dinliyorum."

Heath kollarını geniş göğsünde kavuşturdu ve Wanda'ya dik dik baktı. "Bir hafta içinde, diyelim ki yirmi kişinin baş-

langıç seti için kaydolmasını sağlarsam –ki hesaplarım doğruysa öyle olacak– ve aldığın yüzde sayesinde sana bir ton para kazandırırsam, kazancının bir kısmıyla bana başlangıç seti alacaksın.”

Wanda’nın ağzı açık kaldı. Bir haftada yirmi başlangıç seti, ha? İmkansız. Başlangıç setleri, set başına beş yüz dolardı. Wanda ve Marty, en iyi aylarında bile, ancak altı yedi set satabilmişlerdi ve bu bile öyle ender olurdu ki bugünlerde hâlâ kendi orijinal memelerinize sahip olmanızdan farksızdı.

Adamın yirmi başlangıç seti satabilmesine imkan yoktu ve bunu yapabilse bile, muhtemelen onları alan kadınların yarısı, iki günde kapıya dayanırdı. Bobbie-Sue’nun beş iş günü süren bir alışma süresi vardı. Bir toplantının yarattığı heyecan dindiğinde ve ardından temsilci kapı kapı dolaşıp satıcılık yapmanın ne kadar zor olacağını düşünme vakti bulduğunda, genelde işten cayardı. Wanda’nın bunu ona bir kahinin söylemesine ihtiyacı yoktu, istatistikler epeyce sağlamdı.

Heath’in Wanda’nın yüzünden hayreti okuduğu belliydi. “Tek istediğim, bana yedi gün zaman vermen. İşe yaramazsa, benden bir daha haber almayacaksın. Söz veriyorum.” Adam parmaklarını kalbinin üzerinde çarpı yaptı, bir an durdu; gözlerinde tuhaf, alaycı bir bakış belirdi, sonra çelik gibi gözlerini bir kez daha Wanda’ya çevirdi.

Vay beeeee. Adamın gözleri pek güzeldi. Sizi yutuvorecek, tek bir bakışla tüketebilecek gibi görünüyorlardı. Gözlerinin etrafında gür, uzun, koyu renk kirpikler, sol gözünün yanında ince bir yara izi vardı.

Wanda nefesini tuttuğunu fark etti. Çok gülünçtü bu. Wanda'nın adamı resmen bedavaya eğitecek, telefonlara cevap verip kapı kapı dolaşırken onu peşinden sürükleyecek vakti yoktu. Yürütmesi gereken bir iş, uğraşması gereken müşteriler ve... Başka dertleri vardı. Evet, dertleri vardı.

Ah, evet, kesinlikle dertlerin var. Hem de bayağı büyük dertlerin.

Doğru. O dert vardı. Wanda'nın şu anda düşünmek istemediği, çünkü düşündüğünde midesinin taş gibi ağırlaşmasına, kalbinin endişeyle, kaburgalarına çarpıncasına atmasına sebep olan dert.

Neandertal adamı ehlileştirmeyi başardığın takdirde ardında bırakacağın Bobbie-Sue mirasını düşün Wanda. Bobbie-Sue'nun tarihine geçeceksin.

Diğer yandan, bu kesinlikle Wanda'yı zorlayacak, şu anda işine yarayacak, dikkatini dağıtacak bir şeydi. Çünkü gerçekte yüzleşmek, aklının alamayacağı kadar zordu. Ama yine de...

"Wanda?"

Wanda yeniden odaklandığında, adamın dolgun alt dudığına büyülenmişçesine baktığını fark etti. "Evet?"

"Ne diyorsun?"

Adam ne kadar leziz olsa da ısrarı Wanda'nın tükenmek üzere olan sabrını zorluyordu. Wanda bu ısrarın sebebini anlamıyordu. Hiç mantıklı değildi. İri yan, sağlıklı, özellikle de bu kadar yakışıklı bir adam, neden makyaj malzemesi satmak istiyordu? "Ama uygun protokolün ne olduğunu hiç bilmiyorsun ve tasdik almak için öğrenmen gereken binlerce teknik var. Bobbie-Sue'da kurallarımız var. Bunu tek

bir haftada yapamazsın. Benim Bobbie-Sue konseptini gerçekten kavramam bir ay sürdü ve o zaman bile çabalamam gerekti.” Yüce İsa, hem de nasıl çabalamıştı. “Çoğu temsilci en az bir ay satışa çıkmaz ve o zaman bile, en iyi ihtimalle beceriksizce davranır.”

Adam topuklarının üzerinde geriye kaydıldı, ellerini ceplerine soktu. “Sanırım bayağı hızlı öğrendiğimi kanıtladım. Yani, bana mı öyle geliyor, yoksa o kızıl saçlı renk hurdaları konusunda...”

Wanda dilini yanağının içinde dolaştırdıktan sonra, “Tekerlekleri,” dedi. “Renk tekerlekleri ya da renk aurası; işte tam da bunu demek istiyorum. Bobbie-Sue’dan söz ederken badana ve hurda gibi kelimeler kullanamazsın! Makyaj malzemelerine badana demek, küçültücü. Bobbie-Sue seni duysa, kafayı yerdi.”

Adam sinirli sinirli iç çekti. “Ne haltsa. Bak, makyaj malzemelerine ne istiyorsan onu derim. Ama o kadının renk aurası konusunda haklı olduğumu inkar edemezsin. Üstelik kadın da benimle bayağı yakından ilgileniyordu.”

Öyle yakından ilgileniyordu ki tek bir varlık olabilirlerdi. Yosma. “Tamam, çılgınca bir renk yeteneğin olduğunu inkar etmeyeceğim ama iş yalnızca müşterilerin için doğru rengi seçmekle bitmiyor. İçlerindeki tanrıçaları beslemeli, bir kadının kendini ne zaman Tertemiz Şeftali gibi hissettiğini ya da daha ziyade Kremalı Tatlı-Acı Koyu Çikolata havasında olduğunu bilmen gerekiyor. Bir müşterinin katılması gereken büyük bir etkinlik olduğunda ve yeni Buzlu Pamuk Şeker rujuyla ne renk elbise giyeceğini bilemediğinde telefonlara çıkman gerekiyor.”

Heath hiç bocalamadı. “Bunu yapabilirim.”

Tanrı aşkına, adam azimliydi ve küstahça tavrı, Wanda'yı sınamak içinse, adama aferindi. A'yı hak etmişti. "Hayır, yapamazsın. Telefonun bile yok! Bugün ankesörlü telefona çeyreklik atan sen değil miydin? Müşterilerinle iletişim kurmaktan bile acizken, renk krizindekilere nasıl yardım etmeyi bekliyorsun? Bobbie-Sue, son derece ilgili bir şirkettir. Müşterilerimizin yüzde yüz tatmin olduğundan emin olmaya çok önem veriyoruz. Ankesörlü telefona çeyreklik atmak zorundaysan, bir müşteriyi tatmin edemezsin."

"Renk krizi mi? Ciddi misin sen?" Adamın yüzü bir an için düştü. Wanda onu faka bastırmıştı.

"Çetin bir Cubs taraftarı kadar."

"Kadınlar makyaj yüzünden gerçekten kriz diyeceğin türden şeyler mi yaşıyor? Bu biraz şey değil mi? Şey işte... Şey... Bunun sana hakaret etmeden nasıl ifade edebilirim? Aşırı?"

Wanda dilini şaklattı. "İşte, yine aynı şey. Sen ufak, erkek aklınla bir kadının görünüşüyle ilgili acil bir sorun yaşıyabileceğini hayal bile edemezken, nasıl sana zamanımı bağışlamamı beklersin? Kendimizle ilgili ne hissettiğimiz, nasıl görüldüğümüz, bazen doğru ayakkabılara bağlıdır ya da doğru ruj tonuna. Rujun seni vezir de eder, rezil de. Bunu söylemeden edemeyeceğim; erkekler bunu pek umursamıyor, değil mi? Siz neandertallerin bizi çekici bulmanızın sebebi, çoğu zaman bu. Bilirsin işte, kovalamaca, av ve sonunda kaçınılmaz yakalanış. Barlarda ayaklı pijamalarımızla ve bigudilerimizle dolaşsak, çoğunuz bizi kovalamazsınız, değil mi?" Tanrı aşkına, adam onu kudurtuyordu. Öyle bir tavırla kadınlara makyaj malzemesi kadar mahrem bir şeyi nasıl satabilirdi? Doğrusu hiç uygun değildi.

Adama *neandertal* demişti.

Tam Bobbie-Sue'ya layık.

Heath geniş omuzlarını umursamazca silkti. "Bilmem. Ayaklı pijamaları severim."

Wanda adamın tavrına duyduğu tiksintiyle gözlerini kıs-tı. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Tannı aşkına, adam tam bir manyaktı. Wanda bugün kendisini savunmasız hissediyordu ve bu tartışma bazıla-rına göre canlandırıcı olsa da kadının canına yetmişti. "Ben yalnızca..."

Ama belli ki adamı vazgeçirmek imkansızdı. "Bak, litera-türü eve götürüp okuyacağım. Bütün kuralları, bütün Bob-bie-Sue yönetmeliklerini okuyacak, sünger gibi emeceğim ve sattıkça satacağım. Ceplerinde şıngırdayan bozuk para-ların sesi, Bobbie-Sue kalbinin yerinden sıçramasına sebep olmuyor mu?"

Vay be, adam her saniye daha da küstahlaşıyordu. Ama Wanda yanlış duymuyorsa, Heath'in sesinde, yok sayılama-yacak, aciliyet belirten bir ton vardı. Ve Wanda çok yorgun-du. Onun önüne engeller dikmeye devam ettiği takdirde, adamın onları alıp Wanda'ya fırlatmanın bir yolunu bulaca-ğı hissine kapılmıştı. Wanda şakaklarını çimdikledi, yatış-tırıcı parmağını başının yanındaki, nabız gibi atan noktada dolaştırdı. "Tamam. İyi. Anlaştık. Ama sana sinyal verirsem, çeneni kapatacaksın."

"Sinyal mi?"

Wanda öfkeyle kendi bacağına tokatladı. "İşte. Bir sinyal olduğunu bile bilmiyorsun. Ne zaman çeneni kapatman ve sunumu benim devralmama izin vermen gerektiğini göste-

rır. Her şeyi bildiğini sanıyorsun ama hakkında hiçbir fikrin olmayan bir sürü şey var.” Ve bunları belirtmek, Wanda’ya büyük bir zevk veriyordu. Nanik, nanik, nanik. Ama adam bir sonraki cümlesiyle, Wanda’nın yüzündeki kendini beğenmiş tebessümü siliverdi.

Heath önce sırttı. Leziz, şahane bir tebessümle. Sonra sözleriyle beyaz bayrak salladı. “Sinyali öğreneceğime, gerektiğinde çenemi kapatacağıma söz veriyorum. Ee, anlaştık mı?” İri elini Wanda’ya uzattı. Kadının bu eli sıkmasını bekledi.

Resmen çılgıncaydı ama Wanda yine de elini adama uzattı. Ve o elin sıcaklığı kolunu karıncalandırdığında, yavaş yavaş içini ısırdı. “Anlaştık.”

Belli ki adam başka onaya ihtiyaç duymuyordu. Topuğunun üzerinde döndü, takım elbisesinin ceketini sandalyeden çekip aldı, sonra duraksayıp hâlâ mutfak masasında duran tepsiden bir kraker aldı. Krakere Wanda’nın peynir kütüğünden büyük bir parça sürdü ve onu ağzına attı. Krakeri ağzında zevkle çıkırtırdı. “Peynir kütüğün şahane,” dedikten sonra parmaklarını birbirine sürüp kapıya yürüdü. Dışarı çıkıp kapının, arkasından yumuşak bir gümbürtüyle kapanmasına izin verdi.

Wanda başını yana eğdi. Kafa karışıklığı, düşüncelerini birbirinden koparıp eksik kalmalarına, dağılmalarına sebep oldu. Wanda oturma odasının kapısına bakakaldı. Adam suyu şaraba dönüştürmeye denk bir şey yaptığı takdirde, başlangıç setinin parasını ödemesine yardım etmeyi kabullemişti.

Dudakları incecik bir çizgiye dönüştü ama kendini toplayıp bir tomar kağıt bulundurduğu çekmeceye gitti. Bir parça

kağıt yırtıp üzerine, “Yarın Yapılacaklar” yazdı. O listenin birinci sırasında, Heath’in başvurusunu Bobbie-Sue’ya ulaştırmak vardı, bunun ona ne yararı olacaksa. İkinci sırada, Heath için bir başlangıç seti araştırmak vardı. Üçüncü sırada... Wanda kalemi fırlattı. Listesinin tamamı, Heath’le ilgili şeylerden oluşuyordu.

Heath, Heath, Heath.

Adamın bunu başarmasına imkan yoktu. Muhtemelen gelmeyecekti bile, böylesi de iyi olurdu, çünkü bu, bir grup kadının insafına kalmasını sağlamakla ilgili çılgınca bir plansa, Heath bunu unutabilirdi. Heath belki de kadınların ayak tırnaklarına oje sürmekten hoşlanan ya da gizlice, kadın giysileri giyip makyaj yapmayı seven biriydi.

Wanda’nın içi birden rahatladı. Aptallık ediyordu. Adam eve gidecek, bu geceki başarısının şans eseri olduğunu fark edecek, sonra kadın kaldırmak için başka bir mekan arayacak, Bobbie-Sue Kozmetik’i tamamen unutacaktı.

Oyun bitti.

Bobbie-Sue kitabını bacağının üzerine koymuş olan Heath Jefferson, rahatlık için değil, gereklilikten yapılmış bir karyolanın kenarında oturuyordu. “Yani dostum Archibald, bence bu iş bulma olayı çantada keklik; kıpırdama da çalışayım. Tanrı aşkına Arch. Yüzünü buruşturmayı kes.” Heath insanın alıştırmaya yaptıkça daha iyi olduğuna karar vermişti ve bu baştan yaratma anlaşmasını kusursuz hale getirmek için –Bobbie-Sue kadınları baştan yaratmayı yeni müşterile-

ri cezbetmenin bir yolu olarak kullanırlardı- yapması gereken buysa, Archibald'ı bütün gece kobay faresi olarak kullanacaktı. İş bittiğinde Heath, bir baştan yaratma kraliçesi olacaktı... Şey, kralı.

Heath'inkinin yanındaki karyoladan alaycı bir kahkaha duyuldu. "Ah, efendim, makyaj malzemesi satarak, bir zamanlar sahip olduğunuza biraz olsun yaklaşan bir gelir elde edebileceğinize inanıyorsanız, fena halde yanıyorsunuz demektir. Bunu nasıl ifade edeyim; kesinlikle daha... Boş verin, lafı dolaştırmayacağım, daha erkeksi bir iş bulabilirsiniz. Belki bir sonraki işiniz de kadın çamaşın bölümünün başına geçmek olur, ha Heathcliff?"

Heath adama homurdandı, Archibald'ın kısa, koyu renk sakallarına süngeri bir kez daha sürmek için adamın çenesini avuçladı. Sonra eski dostunun çenesindeki sarkmayı saklama işiyle uğraştı. "Yüzünü kıpırdatmayı kes. Her şey gölgelendirmeye bağlı ama kıpırdanıp durursan her yerine yayamam. Şimdi, ikilemimize daha iyi bir çözümün var mı Archibald? Sonuçta iş ağaçtan dökülüp kucağımıza düşmüyor dostum. Asgari ücretten fazlasını kazanmamızı sağlayacak diplomamız, eğitimimiz yok. Sana hatırlatmam gerekiyor mu? Durumumuz vahim."

Archibald tiksintiyle iç geçirdi, hareketsiz durmaya çalışırken omuzları çöktü. "Kesinlikle, durumumuzu bana hatırlatmanıza gerek yok. Gelgelelim bu son maceranız, akli-nizin başınızda olup olmadığını merak etmeme yol açıyor. Bırakın, ı-ı, kadın şeylerini, herhangi bir şeyi satma konusunda hiçbir deneyiminiz olmadığını size hatırlatmalı mıyım?"

"Hayır, hatırlatmana gerek yok Arch. Ne noktada olduğumuzu biliyorum. Boku yedik." Heath, Archibald'ın çalınacağından ve içki almak için kullanılacağından korktuğu için çıkarmayı inatla reddettiği ceketinin hışırtısını duydu. Heath'in küfürlü konuşmasının onaylanmadığını belli eden bir sestti bu; uzun zamandır uşağı olan adam, dudaklarının incelmesinden de belli olduğu gibi, küfürden hiç hoşlanmazdı. "Bak dostum, işe ihtiyacımız var -hem de bir an önce. Ne tür bir iş olduğu umurumda değil, yeter ki elimize biraz para geçsin. Sonuçta teklifler dört bir yanımızı sarmış değil."

"Araba var efendim..."

Heath, Archibald'ın o muhabbete girmesine engel olmak için elini kaldırdı. "O arabayla 7-Eleven'dan meşrubat bile alamayız ve tekrar bahsedeceksen söyleyeyim, saati bana çok iyi bir arkadaşım verdi. Ve o çok eski bir saat. Yani bu, tartışmaya açık değil, hem de hiçbir zaman. Arabayla saatte kazanacağımız para, zaten fazla dayanmaz. Yine de işe ihtiyacımız olur. Konuyu kapatalım. Şimdi, gerçekten Archibald, sonsuza dek böyle yaşamak mı istiyorsun? Dırđır etmeye devam edersen ruj uygulamasında ustalaşmam ve o, Bobbie-Sue paketinin en gösterişli ürünü."

Archibald kaşlarını çatı, alnındaki kırısklıklar, geniş odanın karşı tarafındaki ufak pencereden dökülen ııkta çarpıcı bir biçimde ortaya çıktı. "Hayır diyeceğim efendim. Aslına bakarsanız hayatımın geri kalanını böyle geçirmek istemediğimden eminim. Buradaki koku berbat." Ceketinin cebine uzandı ve her zaman yanında taşıdığı, kusursuzca katlanmış mendili çıkardı. Heath'i biraz öteye itip mendili burnuna koydu, derin derin nefes aldı.

Heath kıkırdadı. Koku gerçekten berbattı. Doğrusu bu durumun berbat olmayan bir yanı yoktu. Ama bu gece şanslarının iyiye gittiği yönünde umuda kapılmıştı. Tamam, bunu yapmak için badana, 1-11, makyaj malzemesi satması gerekiyordu ama biraz para kazanma ihtimali, küçük düşme potansiyelini göze almaya değerdi. Ne de olsa çaresizdi. Ayrıca Heath'in, bölge renk denetmeni olacak, Wanda denen kadının göze hoş görünmesinin de yararı yoktu. Adam bunu görmezlikten gelmeye çalışmıştı, çünkü kesinlikle bir kadını arzulayacak konumda değildi. Ama Wanda öyle çekiciydi ki Heath gözlerini ondan alamamıştı. Kadının peynir kütüğü de on numaraydı.

Kıcı da.

Wanda, Heath'in normalde çekici bulduğu kadınlardan daha zayıftı ama yerden peçete almak için eğildiğinde ortaya çıkan yuvarlak kıcı, adamın ağzının açık kalmasına sebep olmuştu. Kadın bu makyaj malzemesi konusunda ukala ve savunmacıydı ama Heath, hiç ona uzun süre direnebilen bir kadınla karşılaşmamıştı ve Bobbie-Sue işini istiyordu.

Heath, Archibald'ın çenesini inceledi, ışıklar kapanmadan önce işini gözden geçirdi. "Biliyor musun, bu renk tekerleği işinde hiç fena değilim. Bana bayağı kolay göründü."

"Kadınların yüzlerine şarkı söyletirme yeteneğinizi alkışlıyorum." Koyu renk gözleri parıldayan Archibald, Heath'ten yine uzaklaştı. "Gelgelelim, benim yüzüme bu kadar yetti. Bu son umudumuz olmasa, defolup gitmenizi söylerdim efendim. Bu kadar dibe batmış olmamız ve şahsım üzerinde makyaj malzemesi uygulaması çalışmanıza izin vermem Heathcliff... Çok rahatsız edici."

Heath arkadaşının sırtına pat pat vurdu, likit fondötenle süngerini Wanda'nın partisinde arakladığı hediye çantasına tıktı. "Ah, dalga geçiyorsun ama sana söylüyorum, durum çok daha kötü olabilirdi. Hamburgercide çalışıyor ya da alışveriş merkezinde yiyecek numuneleri dağıtıyor olabilirdik."

Archibald uzun, acı dolu bir nefes verdi, kalktı ve karyolasına yerleşti. "Chich-fil-A'deki o gülünç şapkaları takmanın sanatına nail olabilseydik, şimdi işimiz olurdu."

Heath yanı karanlık odada gülümsedi. "Önemli değil. O şapka zaten senin renk tekerleğinde değildi."

"Ah efendim..."

"Biz buna layık değilmışız gibi, 'Ah efendim,' deme Archibald. Hayatta kalmak için ne yapmamı gerekiyorsa onu yapacağız ve bu da benim renk tekerleklerinin ustası olmam, renk danışmanlığı sunmam ya da buna ne diyorlarsa onu yapmam gerektiği anlamına geliyorsa, bunu yapacağım. İlanı sen de okudun. Bir ayda ne biçim para kazanabileceğimizi gördün. Seni bilmem ama ben buna bir şans vermek istiyorum, çünkü şu anda bütün seçeneklerimiz son derece boktan. Biz dokuzdan beşe kadar çalışmaktan ne anlarız? Hiçbir şey." Heath yan tarafına döndü, Archibald'ın karyolasına fazla uzun gelen, sığmayan bedenine baktı. "Şimdi, alışveriş merkezindeki işlerden bahsetmişken... Bugün mü-lakatın nasıl geçti? Hızlı yemek aşçısı olacaktın, değil mi?"

Archibald'm, Heath'in dikkatle uyguladığı Canlı Eflatun Göz Farı'nın kusursuzca vurguladığı beyaz kaşı, mağrurca yükseldi. "Bana Chili's Restoranı'nda çalışmak için yeterince tecrübem olmadığını söylediler. Zamanında krallarla kraliçelere yemek yaptım ama onlar, kuzu pırzola yapma-

ya layık olmadığımı söyleme cüretini gösterdiler. Ki bunu söyleyen de müdürdü. En iyi pantolonumdan bile genç bir oğlan çocuğu. En hafif tabirle, küçük düşürücüydü.”

Heath yine gülmemek için yumruğunun tepesini ağzına dayadı. Archibald, Heath’in uşağı olma görevini yıllardır çok ciddiye alıyordu. İşine yönelik herhangi bir eleştiri, hakaretler listesinin en üst sıralarındaydı. “Merak etme Archibald, ufukta güneşli günler var.”

“Ah, kesinlikle efendim. Yakın zamanda kozmetik alanında yükseleceğinize ve Jefferson adlı krallığı bir kez daha yöneteceğimize hiç şüphem yok. Siz dümene geçecek, diyardaki bütün alımlı bakireler için renk tabloları yapacaksınız.” Adam kıs kıs güldü.

“Tekerlekler. Renk tekerlekleri. Alay etmeyi de kes komik adam. Sen Chili’s’te bile işe giremiyorsun. Bir değil, üç büyük fast-food restoranından, ayrıca Wal-Mart tarafından geri çevrildikten sonra, ilerleme kaydettiğimiz pek söylenemez. Şu anda benden başka şansımız yok ve ilanda yazanlar doğruysa, bu delikten kurtulabiliriz. O yüzden karamsarlığı bırak, biraz takım ruhu göster.”

Archibald dilini şaklattı ve kibarca, “Elbette. Oley efendim. Yaşasın Jefferson Takımı,” dedi.

Heath başını avuçlarına aldı. “Biliyorum, şimdiye kadarki hayat tarzımıza bakılacak olursa, makyaj malzemesi satmayı düşüneneğine ihtimal verdiğin son insan muhtemelen benim ve başka yerde iş bulabilsem onu yapardım. Ama paraya ihtiyacımız var Arch. Hem de bir an önce.”

“Hakkınızı yememem gerek Heathcliff. Kesinlikle en uzun yolu siz aştınız. Ama makyaj malzemesi satacaksı-

nız... Söyleyin, bu kadın, kadın ıvır zıvır satmaya karar verdiğinize benim kadar şaşırdı mı?”

“Hem de nasıl. Ama beni bir görecektin Archibald. Kadınla anlaşma yaptım. Onu yıprattım. Bunu yaptığıma memnun ol, çünkü bu noktada başka çaremiz kalmadı.”

“Bunu ilk belirten ben mi olmalıyım efendim?”

“Neyi?”

“Bana kalırsa kadın, erkeklerle birlikte olmaktan hoşlandığınıza kanaat getirmiş. Erkeklerin çoğu makyaj malzemesi satmakla zerrece ilgilenmediği için, bu çok doğal. Tabii insan, erkeklerin bu konuda sizin kadar başarılı olmasını da beklemez. Açık konuştuğum için beni bağışlayın.”

Kadınların, bir zamanlar Heath'in en sevdiği spor olduğu düşünülürse, bu biraz rahatsız edici olabilirdi. Ama önemi yoktu. Heath'in egosu, Wanda'nın onun eşcinsel olduğunu düşünmesini kaldıramayacağı kadar büyük değildi. Heath'in umurunda olan tek şey, Archibald'la ikisini buradan kurtarmaktı. “Bütün eşcinsel erkekler makyajdan anlamayabilir. Bu çağda bu kadar geri kafalı olmamak gerek Arch.”

“Ama toplumun basmakalıp düşüncelerini sarsmak zordur.”

Heath hırıltılı bir sesle iç çekti. “İşin içinde para olduğu sürece, kadının ne düşündüğü umurumda değil. Şimdi uyu. Yarın yeni bir gün.”

“Parlak tonda renk tekerlekleriyle dolu...”

“Kes sesini.”

“İyi geceler Heathcliff.”

“İyi geceler Arch.”

Heath yana döndü, fazla uzun bedenini karyolaya sığdırdı ve gözlerini kapattı. Yarın kesinlikle yeni bir gündü. O gün, göz kalemi ve Wanda'nın sehpasında gördüğü şişenin içinde ne halt varsa ve onu içermek zorundaysa, öyle olsun.

Oyun başlıyordu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

“Bayan Schwartz?”

Wanda telefonu kulağına yaklaştırdı, battaniyesinin altına iyice gömüldü. “Benim,” derken sesinde hâlâ mahmurluk vardı. Cilt bakımı tanrıları aşkına, çok yorgundu. Rüyaların, Heath’in yüzünün ve üzerinde Wanda’nın hayatının kaç günü kaldığı yazan bir kara tahtanın bölük pörçük görüntüleriyle doluydu. Tahtadaki her gün, ağaç gövdesi ebadında beyaz bir tebeşir parçası tutan bir elin çizdiği çizgiyle karalanıyordu.

“Ben Heath Jefferson.”

Wanda birden doğrulup telefonu omzuna koydu. Olamaz. “İ-ı, evet?”

“Hazır mısınız?”

“Hazırım...” Ne için?

“Anlaşmamızı hatırlıyor musunuz?”

Wanda elinin tabanını alnına bastırdı. Anlaşmayı hatırlıyordu, evet o boktan anlaşmayı nasıl unutabilirdi? Adamın, Wanda’nın böyle saçma bir şeye razı olmasını sağlaması,

kadının zayıf ruh haline bağlanabilirdi. Ama artık bu saçmalığa bir son verme vakti gelmişti. “Bakın Bay Jefferson...”

“Anlaşmamızdan caymıyorsunuz, değil mi?” Heath’in sesi bu soruyu sorarken gümbürdedi, Wanda’nın mide-sinin büzülmesine sebep oldu ve kadına adamın iri, kaslı bedenini hatırlattı. “Çünkü yanlış duymuyorsam, sesinizde tereddüt var. Bu da ancak caydığınız anlamına gelebilir. İyi bir Bobbie-Sue temsilcisi bunu yapmaz, değil mi? Yani, yanılmıyorsam... Bu alıntıyı harfi harfine yapamayacağım, çünkü o kadar Bobbie-Sue literatürünü yuttuktan sonra kafam biraz bulandı. Ama Bobbie-Sue kitabının otuz sekizinci sayfasının ikinci paragrafında, dürüstlüğün tek politika olduğu yazıyor. Siz de Bobbie-Sue şirketinin önde gelen temsilcilerinden biri olduğunuza göre, tokalaşmayı, verilen bir söz olarak gördüğünüzü varsayacağım ki; tokalaştık. Haklı mıyım?”

Ah, yok artık. Adam gerçekten Bobbie-Sue kitabını okumuş muydu? Wanda bile kitaba göz gezdirmekle yetinmişti. Kitapta, Bobbie-Sue kişiliğinizi her zaman devrede tutmakla, dünyanın en büyük kozmetik şirketlerinden birini temsil ettiğinizi unutmamakla ilgili şeyler yazıyordu. Bir de renk tekerleği bütünlüğü ve on renk emri gibi saçmalıklar vardı. Ama Wanda bile –Nina ona kahrolası bir Bobbie-Sue suyu delisi diyordu– bütün kılavuzu okumamıştı.

Wanda inledi ve bacaklarını yataktan aşağı sallandırdı, karnındaki sızıya yüzünü buruşturdu. Örtüleri itti, önü açık terliklerini giydi, şifonyerinin üzerindeki Bobbie-Sue kılavuzuna hamle yaptı. Otuz sekizinci sayfayı açtı, ikinci paragrafı gözden geçirdi.

Kraker üzerindeki İsa! Adam haklıydı.

“Bayan Schwartz? Hâlâ orada mısınız?”

“Evet.” *Afalladım ama hâlâ buradayım.*

“Yani, caymıyorsunuz, değil mi? Çünkü bu, bir Bobbie-Sue temsilcisine yakışmaz.”

Wanda’nın dili kalınlaşmış gibiydi, ağzı da kurumuştı. Şimdi bu adam kim oluyordu da Wanda’nın bir anlaşımadan cayacağını ima ediyordu? Büyük bir hakaretti bu. Ama Wanda, Bobbie-Sue’ya yakışacak bir biçimde, sakın, dengeli bir sesle konuştu. “Öyle bir şey demedim. Bunu asla yapmam.”

“Şahane,” dedi adam neşeyle. “O zaman hemen geleceğim.”

“Gelecek misiniz?” *Buraya mı? Şimdi mi?*

“Evet. Sokağın karşısındaki ankesörlü telefondayım ve çeyrekliklerim azalıyor.”

Sokağa bakan pencereye gidip ince, bronz kumaşı kenara iterek, elini soğuk cama koyan Wanda’nın gözleri yerinden uğradı. Aman Tanrım. Heath Jefferson gerçekten de Wartson ve Oğulları Pastanesi’ndeki telefon kulübesindeydi. Telefonu kulağına bastırmıştı ve üzerinde yine, dün giydiği lacivert takım elbiseye benzeyen bir şey vardı.

Heath birden dönüp doğruca Wanda’ya baktı.

Adam elini kaldırıp salladığında, Wanda’nın kalbi matkap hızıyla atmaya başladı. Adamın hiçbir özelliği olmasa bile, Wanda bu kadar kötü görünürken böylesine neşeli davranarak cesur olduğunu kanıtlamıştı.

Wanda’nın gözleri hemen eski, yıpranmış geceliğine çevrildi. Pembe geceliğinin üzerinde, yürüdüğünüzde sallanan koca koca gözleri olan, tüylü, beyaz bir tavşan vardı.

Şahane.

Kahretsin.

“Wanda? Çeyrekliklerimin bittiğini söylemiş miydim?”

“Ama daha giyinmedim bile!” Wanda saate baktı ve henüz sekiz otuz olduğunu gördü. “Hem saat daha dokuz bile değil!”

“Eh, erken kalkan çok yol alır teorisinden yola çıktım.”

Wanda yatak odasında yürüyüp aynaya baktı. Başının sol tarafındaki bütün saçlar ezilmiş, yukanı kalkmıştı ve yüzünde yastık izleri vardı. Dekora uygun her şey adına, adamın onu böyle görmesine izin veremezdi. “Erken kalkana ne olmuş?”

“Çok yol almış Bayan Schwartz. Yedi günde yirmi başlangıç seti satmam gerekiyor. Anlaşmada bana düşenleri yerine getireceksem, boşa zaman harcayamam. BiliyORSUnuz işte. Bana denetmenlik yapacaksınız, ben de satacak, satacağım. Renk tekerlekleri falan. Bir de potansiyel bir müşteriyle konuşurken fazla ileri gidersem bana sinyal vereceksiniz. Sağ gözünüzü iki kez, solu bir kez kırparak. Bu, ne demek istediğinizi bilmeyen herkese ciddi bir göz tiki gibi görünecek ama *Bobbie-Sue Kılavuzu*’nda öyle yazıyordu, demek ki işe yarıyor. Söz verdiğim gibi, ödevimi yaptım. Şimdi size düşeni yerine getirme vakti.”

Wanda lavabosunun musluklarını açtı ve diş fırçasına kusursuz bir kurdele şeklinde diş macunu sıktı. “Biliyor musun, aşırı dürüstlüğümü bağışlarsan sana söylemem gerek, bayağı cüretkar olduğunu...”

“Aha! Cayıyorsunuz. Size söylemem gerek, bu *Bobbie-Sue*’ya hiç yakışmıyor,” diyen adamın, Wanda’yı azar-

larcasına konuşmasına rağmen fazlasıyla neşeli ses tonu değişmedi.

Wanda'nın yüzü yandı, yanakları kıpkırmızı kesildi. Adama kahrolası kılavuzu okuduğu için lanet okudu. Şimdi bir de tutmuş, Wanda'nın etik değerlerini sorguluyordu. "Caymıyorum. Yalnızca, yeniden pazarlık yapmak isteyebileceğini söylüyorum. Sana bir şeyi haber vereyim. Bobbie-Sue tarihinde kimse ama gerçekten kimse, beş, en fazla altı başlangıç setinden fazlasını satmadı. Ben yalnızca seni ve yaşayacağın zorluk seviyesini düşünüyorum." İşte. Wanda yalnızca gerçekçi olmaya çalışıyordu ve bu yüzden adama yardımcı olmuş sayılırdı. İtibarı olan herhangi bir Bobbie-Sue temsilcisi de aynısını yapardı. "Yani, Bobbie-Sue'yla ilgili büyük hayallerinin yıkılmasını istemezsin, değil mi?" Kıs kıs gülmek için kendini zor tutarak fırçasını suyun altına tuttu, ağzına tıktı, sonra üst dişlerini fırçalamaya başladı.

Adam buna alçak, neredeyse hırıltıyı andıran tok bir sesle gülerek karşılık verdi. "Bence bu benim için çantada keklik. O yüzden beni de, hislerimi de merak etmeyin. Şimdi kapatmam gerek, çünkü zamanım bitmek üzere. Hemen geleceğim."

Wanda daha düş bile almadığını söyleme fırsatı bulamadan, adam telefonu kapattı. Wanda tam ağzındaki diş macununu tükürürken zil çaldı. Kadın elini darmadağın saçlarında dolaştırdı, düzgün görünmek için son bir teşebbüste bulundu. Güzel görünüp görünmediğini umursaması onu çok rahatsız ediyordu.

Sabahlığını alıp giydi, kapıya koştu.

İşte, oradaydı. Aynı takım elbiseyi giymişti. Gülümsüyordu. Gün ışığında, dün gece mutfağının floresan ışıklarının

altında olduğundan, daha da seksiydi. Wanda'nın bacaklarında takat kalmadı, kalbi yine göğsünde küt küt atmaya başladı. Adam bu kadar erkeksi olmasa, Wanda'nın işi çok daha kolay olurdu. Heath şahane bir biçimde erkeksiydi. Nina seksi bir erkekten bahsederken hangi kelimeyi kullanırdı?

Seksikulade.

Evet, Heath Jefferson, seksikulade bir biçimde seksikula-
deydi.

Hem de nasıl.

Adam güzel kokuyordu. Koktuğundan daha bile güzel görünüyordu ve Wanda hayatının bu noktasında, bazılarının trajik olarak görebileceği kaderi dışında, herhangi bir şeyi düşünebildiğine bile inanamıyordu.

Of! Ellerini utançla, hâlâ darmadağın saçlarının yanlarını da gezdirdi.

"Hazır değilsiniz." Heath bunu, sanki Wanda, Bobbie-Sue'da büyük bir fiyaskoymuş gibi söylemişti. Tembelin tekiymiş gibi. Kim kime yardım ediyordu burada?

Nankör.

Wanda kapıyı açık tuttu, Heath'in girmesi için eliyle içeriyi işaret etti. "Eh, elbette hazır değilim. Daha on dakika önce uyandım." Evine dalan, ona hocalık etmesini talep eden bu ısrarcı, kendisine fazla güvenen adam, ziyadesiyle cüretkardı.

Adam sırtıttı ve bu kez Wanda'ya tebessümünün bütün beyazlığını, parlaklığını ve kusursuzluğunu bahsetti. Tebessümünde bu kez, bilgiçlik, küstahlık yoktu. "Ama Bobbie-Sue'ya göre, kılavuzda yazanlar doğruysa, taze ve parlıtı-

lı Bobbie-Sue görünümünü elde etmek için, aynanın önünde on dakikadan fazla zaman geçirmene gerek yok." Saatini işaret etti. Adamın saati Rolex'ti. Nasıl işti bu? Heath Jefferson denen bulmacanın, insanın aklını karıştıran bir parçası daha ortaya çıkmıştı. "Neredeyse on beş dakika oldu."

Wanda sabahlığının yakalarını çekiştirip göğsünü iyice kapattı ve homurdandı. "Evet, o on beş dakikanın çoğunu seninle telefonda geçirdim. Şimdi hevesinle beni etkilemeye çalışmayı bırak. Bobbie-Sue kitabından bölümleri ezbere okumaya başlamadan önce izin ver de bir kahve içeyim."

Wanda'nın yanından geçip mutfığa giden Heath'in adımlarında güven vardı. Geniş omuzları, ona kusursuzca uyan takım elbisesinin ceketini dolduruyordu. Beyaz gömleği, hafif bronz yüzüne, Bobbie-Sue makyaj malzemelerinin bile elde edemeyeceği, sağlıklı bir parlaltı katıyordu. Adam kapının eşiğinde durdu, omzunun üzerinden baktı. "Gel seninle başka bir anlaşma yapalım." Heath'in ela gözlerindeki parlaltı, Wanda'mn duraksamasına sebep oldu.

Ve karıncalanmasına.

Güm güm güm.

Wanda adama gözlerini devirdi, sabahlığını mat saçlarıyla yastık izli yüzünün üzerine çekmemek için kendini tuttu. "Bu sefer ne istiyorsun? Bu işi başarırsan, bir kutu bedava nemlendirici mi talep edeceksin? Bobbie-Sue'daki hisselerimden yüzde mi isteyeceksin?"

"Bobbie-Sue'da hissen mi var?"

"Evet ve onları kimseye dağıtmıyorum dostum."

"Anlaşma şu: Acele edersen ben de sana kahvaltı hazırlarım."

Wanda koruyucu baloncuğu patlarken çıkan hayali tıss sesini duydu. Adam o serseri tavırlarıyla, Wanda'nın ondan hoşlanmamasını fena halde zorlaştırıyordu. Şimdiye kadar hiçbir erkek ona kahvaltı hazırlamamıştı. Eski kocası ona kesinlikle hiçbir şey hazırlamamıştı. Ayrıntı verecek olursa, onu sefil etmişti, o kadar. "Normalde sabahları kahve içer, pek bir şey yemem." Wanda'nın itirazı güçsüzdü. Başka birinin yemek pişirmesi fikri bile, kulağına hoş geliyordu. Yalnız yaşayan Wanda, artık pek yemek yapmıyordu. Karşısındaki adamın, göz kürelerinin kavrulduğunu hissetmesine yol açacak kadar seksi olması, üstelik ona kahvaltı hazırlamayı teklif etmesi, Wanda'ya neredeyse günahkarca geliyordu.

"Herkes güne iyi bir kahvaltıyla başlamalı. Kahvaltı günün en önemli öğünüdür. Vücuda iyi gelir."

Wanda adamla ilgili müstehcen düşünceleriyle mücadele ederken kaşlarını çatı. "Onun süt olduğunu sanıyordum."

"O zaman sütlü bir şeyler yaparım."

"Seni yolundan döndürmek imkansız, değil mi?"

Heath kadına kaşlarını oynattı. "Bir şey istediğimde, evet. Hem nereye gidiyorsak, orada enerjiye ihtiyacın olacak. Şimdi git, hazırlan."

Wanda bir an, uykuda dağılmış çılgın saçlarıyla falan, olduğu yerde kaldı. "Dur bir saniye. Nereye gideceğimizi düşünüyorsan... İstersen bana deli de, bunu yapan ilk kişi sen olmayacaksın ama tam olarak nereye gidiyoruz? Yani, bugünlerde kızlar ne kadar dikkatli olsalar yeridir ve kendimi tekrarlamak istemiyorum ama sen bir erkeksin. Benden daha iri, daha güçlü, daha hızlısın. Üstünlük sende diyebiliriz."

Heath elini pantolonunun cebine soktu ve Wanda'ya bıkkınca baktı. "Yine erkek kozunu oynama. O engeli atladık, iş ilişkimize daha verimli bir biçimde başlayacağız sanıyordum."

Wanda dilini kuru dudaklarında gezdirdi ve kuşklarını ifade etmenin, hassas, diplomatik bir yolunu bulmaya çalıştı. Sonra, Nina'nın ruhuna bürünerek, Azrail'in de dürtüşüyle, s.ktir et, diye düşündü. Dünyada geçireceği zamanı, Wanda'nın durumunda, planladığından çok daha kısaydı. Wanda ölümünün, cesedini arka bahçesine, belki de sağlığı gitgide kötüleşen büyük teyzesi Ethel'in bodrumuna gömecek birinin elinden olmasmdansa, hastalığından olmasını kat kat yeğlerdi.

Yani, adamın amacı oysa, Wanda'yı oyuna getiremeyecekti. Çünkü öyle değilse, artık hiçbir şey mantıklı değildi. "Bak, yine son derece tuhaf olan koşullara değineceğim ve sana hakaret etmek istemiyorum ama daha ileri gitmeden şunu açıklığa kavuşturmam gerek: Sen makyaj malzemesi satmak isteyen bir erkeksin. Bu hemen hiçbir zaman olmaz ve ben bu işi neredeyse iki yıldır yapıyorum. Ben, bunun senin kadın tavlama için yaptığın çılgınca bir plan olup olmadığını merak etmeye başlayan bir kadını. İnan bana, kadınlarla tanışmak için yapılan çok daha çılgınca, ayrıntılı planlar duydum. Daha da beteri, belki kızsals her şeyle ilgili bir fetişin vardır." İşte. Wanda düşüncelerini allayıp pullamamış, lafı dolaştırmamıştı.

"İ-11, fetiş mi?"

O şaşkın bakışı sahteyse, adam bayağı iyi bir oyuncuydu. Ve oyun oynarken bile şahane görünüyordu. Wanda ona eli-

ni salladı. Adam onun neden bahsettiğini çok iyi biliyordu. “Evet, fetiş. Bilirsin işte, bazı erkekler, heteroseksüel olmalarına rağmen kadın giysileri giymekten hoşlanırlar. Bazıları da kız arkadaşlarının onlara biberon getirmesinden hoşlanırlar. Yanlış hatırlamıyorsam buna bebeksilik deniyor ve güvenli, akli başında iki kişinin, ya da on kişinin rızasıyla yapıldıkça, insanı tahrik eden her şeyi desteklemekle birlikte, beni ve Bobbie-Sue’yu fetiş aracın olarak kullanmana izin veremem. Anladın mı?”

Heath’in keskin açılı çenesi kıpırdadı, sonra çatırdadı; adam kaşlarını kaldırdı. “Bebek bezi... Tamam. Sanırım yeni bir farkındalık seviyesine ulaştım. Bunu bilmeden de iki yüz yıl daha... I-u, bir ömür boyu yaşayabilirdim. Sana söyleyeyim. Bez takmak ya da üzerinde Heineken ya da daha iyisi Jack Daniels yazmayan bir şişeden herhangi bir şey içmek gibi bir arzum yok. Bir işe başvurdum ve o işin ne kadar olağan dışı olduğunu anlamadığımı sanma. Normalde kadınların sattığı bir ürünü satacağım. Ama işe ihtiyacım var ve bu, makyaj malzemesi şatarak kadınların kılavuzun renk başansı dediği şeyi elde etmelerine yardım etmem anlamına geliyorsa, bunu yapacağım. Son kez söylüyorum, amacım kadın tavlama değil. Ama neden amacımın bu olduğunu düşündüğünü anlayabiliyorum. Fetişim yok. Özellikle de kadın giysileri ve makyaj içeren bir fetiş. Hatta bildiğim kadıyla, senin bahsettiğine biraz olsun benzeyen bir fetişim yok. Söylediklerin asıl benim ödümü kopardı. Bunun için teşekkürler. Sabıka kaydım yok, seri katil değilim. Buradayım, çünkü iş istiyorum. O kadar.” Adamın kafa karışıklığının yerini, sert, soğuk bir azim almıştı. Ve bu çok haşindi.

Leziz ve haşin.

Wanda ürperdi ama paldır küldür devam etti. Adam cidiyse, Wanda'nın durumu biraz daha kurcalamasında sakınca görmezdi. "Eşcinsel misin?"

Heath gözlerini kıstı, bedeni katılaştı. "Bunun ne önemi var?"

Of. Adam haklıydı. Karşısındaki bir kadın olsa, Wanda bu kadar hassas, akıl almaz derecede kişisel bir soru sormazdı. Aslında, kişisel seviyede, çalışanlarıyla ilgili çok az şey biliyordu. Adamın cinsel tercihi, onun için zerrece önemli olmamalıydı. Ama her nedense, adamın eşcinsel olmadığını umduğunu fark etti. Doğrusu bu da onu iğrenç bir insan yapıyordu.

Ama Wanda'nın hayatı kısıydı ve Heath eşcinselse, adamın bu işi kadın tavlama için isteme ihtimali de Wanda'nın bir New Jersey CSI dedektifinin işi haline gelmesi ihtimali de düşmüş olurdu. Ve bu, Wanda'nın kendini daha güvende hissetmesini sağlardı. Wanda adamı bu yüzden hayali sopsıyla dürtmüştü. Böylesi de berbat bir insan olduğu anlamına geliyordu ama her neyse. "Önemi yok. Ama duruma bir anlam vermemi sağlar."

Adamın son derece seksi ağzı, öfkelendiğini gösteren incecik bir çizgiye dönüştü. "Yani, diyorsun ki... Eşcinselsem, makyaj malzemesi satmak isteme ihtimalim artar, öyle mi? Ne demeye çalıştığını anlamıyorum."

Belli ki Wanda da anlamıyordu. Duyarsızlığının doğduğu vicdan azabı, içine oturdu ve bu çılgınlığı kökünden kesme kararlılığına baskın çıktı. "Özür dilerim. Duyarsızlık ettim; bu üzerime vazife değil. Sanırım, eşcinsel olduğun takdirde, kadın tavlama ya da onları öldürüp odun parça-

layıcısıyla doğrama ihtimalinin düşeceğini düşündüm, anlıyor musun?”

Aman Tanrım. Wanda adamın eşcinsel olup olmadığını öğrenmeyi hiç de bu yüzden istememiş ve şimdi de açıkça yalan söylemişti. Ama kahretsin, bunu öyle inandırıcı bir dille söylemişti ki, bir an için kendisiyle gurur duymuştu. O kadar inandırıcıydı ki Nina bile sırtını sıvazlardı. Ama gururu yavaşça solup gitti. Wanda yeni milenyumun temel kurallarından birini çiğnemişti ve bu, bağışlanmaz bir şeydi. Ne sor, ne söyle felsefesi falan.

Rahatsız edici bir andı ama Heath keskin, havlamaya benzer bir sesle gülerek onu şaşırttı. “Odun parçalayıcısı mı? Sence de fazla kanlı olmaz mı?”

Wanda gerilim dolu bir nefes verdi. Sonra o da güldü. “Kesinlikle.”

Heath başka bir şey söylemeden Wanda’nın kapısının çerçevesine yaslandı, eşiği o kaba, kaslı, erkeksi bedeniyle doldurdu. Ama gözleri, Wanda’nın kendini çınlıçplak, adamın da bir röntgen makinesi olduğunu hissetmesine sebep olan bir şekilde onunkilere dikili kaldı.

Wanda adamın sert bakışının altında kıpırdanmayı reddederek dilini şaklattı. Kuşkularının ses tonuna yansımasına engel olamazdı ve adamın, dün bütün o kadınların aklını başından aldı diye, işin kolay olduğunu düşünmesine izin vermeyecekti. “Sana karşı dürüst olmaya çalışıyordum, o kadar. Bu fikrinin ne kadar delice olduğunu fark edemiyorsan, herhalde birinci elden görmek gerek. Kadınlar kişisel tabiattaki konularda, kadınları erkeklerin anlayabileceğinden çok daha iyi anlar. Makyaj, uçarı ve aptalca olduğu inan-

cının aksine, kişiseldir, son derece kişisel. Aslına bakarsan, müşterilerimden herhangi birine, makyajın öyle olmadığını söylemen için sana meydan okuyorum. Ama bu fikrin sana göre bir şakadan ibaret olduğu hissine kapılmaktan kendimi alamıyorum. Bana kalırsa, dün geceki şansın, sadece şanstı. Bunu her gün, bütün gün yapmak, sorumluluk gerektirir. Bir kadın kardeşinin parladığını, olabileceğinin en iyisi olduğunu görmeyi gerçekten istemeyi gerektirir. Bu, kanseri tedavi etmeye benzemiyor, farkındayım. Ama bazı kadınlar için... Makyajın hayatlarını nasıl değiştirebileceğini ve sonunda kendilerini ne kadar iyi hissetmelerini sağlayabileceğini hiç anlamamış kadınlar için, ona eş değer olabilir."

Adamın bakışları düşünceli, yüzü ciddiydi. "Vay be, bu bayağı derin. Ama kabul etmen gerek, kanseri tedavi etme analojin biraz dramatik ve abartılı.

Tann aşkına, bu Nina'dan ve karamsarlığından yalnızca bir gömlek aşağıdaydı. Tamam, biraz dramatikti ama baştan yarattığı, bazıları hastanede yatan, ayda bir kez ziyaret ettiği ve gerçekten kanser olan, kendini bok gibi hisseden, saçını kaybeden her kadın, bu kıyası insanı irkiltecek kadar haklı gösteriyordu. "Senin dertlerin de buradan başlayacak. Sen kadın değilsin. Biraz allığın senin için neler yapabileceğini anlaman mümkün değil, çünkü sen bir erkeksin."

Ama Heath beyaz bayrak sallamaya niyetli değildi. "Evet, erkeğim ve diyorum ki kadınları anlayıp anlayamayacağım konusunda bırak da ben endişeleneyim."

"Müşteri-temsilci ilişkisini yaratma konusunda çok hayati bir şey bu, Bobbie-Sue'daki iyi itibarım, üzerinde bu kadar etkili olmasaydı, öyle yapardım."

Adam yalandan yüzünü astı. “Vay be, renk tekerleği hayallerimi yerle bir etmekte kararlısın, değil mi? Az önce, kadınlara asıldığımı, benim gibi bir neandertali bile irkiltecek fetişlerim olduğunu söylüyordun, şimdi ortaya renk krizleri ve eşcinsel olma ihtimalim çıktı. Daha az erkek olsaydım sana erkek uzuvlarımı verir, oyuncaklarımı alır, eve giderdim.” Adamın sırtışı alaycıydı ama gözlerinde yine o inatçı ifade vardı.

Wanda dudaklarından dökülen alaycı kıkırtıya engel olmadı. Pekala. Adam kazanmıştı, en azından bu raundu. Heath ciddi bir renk dayağı yiyecekti ve bunu kendi gözleriyle görmesini sağlamanın tek yolu, adamın o seksi, kendinden fazla emin kıcının üzerine düşmesine izin vermektir. Ama Wanda haddini aştığını kabullenebilirdi. Adamın cinsel tercihini sorgulamaya hakkı yoktu. “Cinsel tercihini benimle paylaşmanı istediğim için özür dilerim, haddimi aştım. Şimdi gidip duş alacağım ama önce vahşi dilimi tırnak makasıyla falan kesip atacağım. Sen kahvaltı hazırla, döndüğümde nazik rolü yapar, en baştan başlarsın, tamam mı?”

Adam koyu sarı saçlı başını sallayarak kadını onayladı.

Tatmin olan Wanda, alev alev yanan yanaklarını saklamak için döndü.

“Wanda?”

Wanda’nın ayakları yatak odasının eşliğinde donakaldı ve Heath’e omzunun üzerinden uysalca baktı. “Evet?”

Heath yine kendinden emin, küstahça tebessümüyle sırıtırıp dişlerini gösterdi. “Eşcinsel değilim. Ama bu kendini daha iyi hissettirecekse, sanırım Home Depot geçen hafta odun parçalayıcılarda indirim yapmıştı. Hepsinin tükendi-

ğine bahse girerim.” Heath göz kırptıktan sonra başka tek kelime etmeden mutfığa girdi.

Wanda başını arkaya atıp güldü, yatak odasına girip dolabına gitti. Heath eşcinsel değildi.

Yaşasın, yaşasın. Süperdi bu.

Ya da çok kötüydü, çünkü Wanda’nın karnındaki kelekleri ve bu ufak ipucu pastası parçası yüzünden hissettiği sıcacık heyecanı savuşturmakla uğraşmamalıydı. Adam onun çalışanıydı ve bu, havasını söndürmeye yeterli değilse, Wanda kısalan ömrünü düşünebilirdi.

Boğazı endişe ve korkuyla sıkıştı. Wanda geçen hafta tanıştığı giysilerin durduğu, şimdi boş olan rafa tutundu. Eklemleri bembeyaz kesildi ama sonra gözü en sevdiği ördük yeşili kazağına takıldı ve ona uzandı. Elle tutulabilir bir şey olduğu için kazağına yapıştı. Sırf kazağına dokunmak, parmaklarını üzerinde gezdirmek bile, Wanda’ya hâlâ burada, şimdiki zamanda olduğunu hissettirdi.

Burada, şimdiki zamanda yaşamak yalnızca amacı –ve bir kaçma taktiği– olduğunu değil, aynı zamanda onu meşgul edecek bir şey bulduğu anlamına geliyordu.

Heath ve dün gece şansı yaver gittiği için makyaj malzemesi satabileceği fikri. Wanda’nın hoşuna gitse de gitmese de, artık bir işveren-işçi ilişkileri vardı. Pek geleneksel olmayan bir ilişki ya da bazıların tuhaf diyebileceği bir ilişki olsa da.

Ama her neyse.

Duşa giren Wanda sıcak suyun karnındaki ağrıyı boğmasına izin verirken ve mutfığında onun için kahvaltı hazırlayan yabancı bir adam varken, aklına kendi evinde çıplak

olduğu gerçeği geldi. Amma edepsizce. Amma müstehcen yoksa riskli mi demeliydi? Wanda'ya amma uymayan türden davranışlar. Heath, Bobbie-Sue satmak istediğini söylediği an adamın geçmişini araştırmaya başlamamış olması bile, Wanda'nın hayatının tek bir doktor randevusundan sonra nasıl rayından çıktığını kanıtlıyordu.

Ve bu, Wanda'nın umurunda bile değildi. Böylesi de ona hiç uygun değildi. Şimdiye kadar hiç, kendi güvenliğine önem vermediği olmuş muydu? Bazen insanları Amerika'nın *En Çok Aranılanları* listesinde arayacak kadar paranoyak değil miydi?

Wanda bunu yapmak yerine duşa girmiş, bütün takıntılarını sabunlu ayaklarıyla çiğneyip eziyordu ve Heath diğer takımda oynamadığı için heyecandan ölüyordu.

Nina'yla Marty'ye içinden dil çıkardı. Kimin sağı solu belliydi, ha?

Wanda az önce Heath'le mutfaktayken, kendisini hiç de tehdit altında hissetmemişti ve bu da, adam mesela, eli baltalı bir katil olduğu takdirde, akıl almayacak kadar aptalca bir duygu olabilirdi. Ama adamdan aldığı titreşimde hiçbir kötülük yoktu. Heath daha önce tanıdığı herkesten daha sinir bozucu, daha ısrarcı olabilirdi, hareketleri ve sözleri tuhaf bir aciliyet içerebilirdi ama adam, Wanda'ya kötü niyetli ya da tehditkar gelmemişti.

Muslukları kapatan Wanda bir havlu aldı ve kurulandı, sonra ilaç dolabını açıp aspirin şişesini çıkardı; aspirinin karnındaki gitgide artan ağrıyı keseceğini umuyordu.

Dolabı açarken aynada yansımasını gördü ve çirkin gerçeğe odaklandı. Aspirin, hastalığının ilerlemesine engel

olmayacaktı. Ağrı kesici reçetesi, Wanda'ya durumunu güzelce hatırlatmak için kıvrılmış, defalarca katlanıp açılmış kenarını dolabın rafından uzattı. Wanda onu tekrar dolaba itti; ilaçları almayı erteleyebileceğini umuyordu.

Dolabın kapağını sıkıca kapattı ve aynadaki makyajsız, korku dolu mavi gözlerine son bir kez baktı. Durumu olduğu gibi gördü. Kaçınılmazdan kaçmak için gerçekten ne yaptığını. Gözlerini kapatırsan kimse seni göremez...

O oyunu küçükken, utandığında -rahatsız olduğunda- görünmez olmak istemediğinde oynardı. Ona konulan teşhis çıplak gözlerce görülemese de Wanda onu kendi gözlerini kapatarak saklayamazdı.

Banyo kapısına vurulunca irkildi. "Wanda? İşleri biraz hızlandırabilir miyiz? Acele etmezsen yumurtaların soğuyacak." Heath'in sesi, ona saçının ıslak olduğunu ve hâlâ giyinmediğini hatırlattı.

Ve kahvaltı onu bekliyordu. Kahvaltı.

Ve bir yere gidiyorlardı.

Beraber.

Baş başa.

Güzeeeeeeel.

"Yugo'n var."

"Evet."

"Bu... Bu, güzel." Kulağa dünyanın en büyük yalanı gibi geliyordu bu. Ve öyleydi. Güzel bir Hyundai, belki bir Saturn

için söylenebilirdi ama Wanda ancak bu kadarını söyleyebilmişti: güzel.

Wanda afallamış halde kalakaldı; Heath ve kaliteli takım elbisesini, parlak Rolex'ini ve şimdi Yugo'sunu kafasında birleştiremiyordu. Yugo'lar hâlâ var mıydı? Adam kendi arabasıyla gitmelerini önerdiğinde Wanda tereddüde kapılmış ama sonra yorgun olduğuna karar vermişti. Trafikle boğuşmak istemiyordu ama adam istiyorsa iyiydi. Wanda sahanda yumurtalı, kızarmış ekmekli, koyu, sütsüz ve şekerli kahveli kahvaltısından sonra halinden memnundu. Üstünlüğünü, hatta belki adamla ağız dalaşma girme isteğini bile kaybetmişti. Adam hep kazanıyordu, çünkü hep bir cevabı oluyordu.

Ama bu... Yani bu araba, Heath, onunla ilgili her şey... Doğrusu bütün bunlarda bir tuhaflık vardı.

"Bu artık bir klasik. 1986'da yapıldı, çıkardıkları ilk araba," diyen Heath, elini gururla parlayan, beyaz tamponda gezdirdi, sonra Wanda'yı yolcu kapısına yönlendirdi. Sanki Wanda onun Yugo olduğu dışında herhangi bir şey biliyor-muş gibi hele de yapım yılını.

Bir Yugo.

Ne kadar kusursuzca muhafaza edilmiş olsa da.

"Wanda?"

"Ha?"

"Bin... Arabaya bin, yoksa gecikeceğiz."

Wanda başını kaldırdı ve göz hizasında dururlarken adamı az farkla kaçırdı. Kahretsin, Wanda milyon tane soru sormak istiyordu ama bunu yapmak yerine sessizce yolcu

koltuğuna oturdu ve naylon çoraplı bacaklarının altındaki soğuk vinil onu titretti.

Adam anahtarı kontakta çevirirken, “Hazır mısınız?” diye sordu.

“Bilmiyorum. Neden nereye gittiğimizi söylemiyorsun? O zaman sana hazır olup olmadığımı söylerim.”

Adam sırttı, Wanda’nın kalbinin kt küt atarken teklemesine sebep oldu. “Yol boyunca renk tekerlekleri görebileceğin, benim de söz verdiğim gibi, başlangıç setleri satabileceğim bir yere.”

Wanda ellerini kuşağında kenetleyerek adama verdiği liseseli kız tepkisiyle mücadele etti. “Akıllı bir kadın olsam bu arabayı hemen durdurmanı söyler, inerdim. Tanışalı yirmi dört saatten daha az zaman geçen, hâlâ deli olduğu ortaya çıkabilecek bir adamla bir arabadayım ve nereye gideceğimizi bilmiyorum. Ah, bu arada, beni ölüm şölenine dahil etmeyi düşünüyorsan, antamda göz yaşartıcı sprey var.” Evet, gerçekten vardı. Gz yaşartıcı sprey, biber gazı, bir de düdük. Bugün kimse Wanda Schwartz’ı geberitemeyecekti. Hayır efendim. İşi ustasından öğrenmişti; Nina. Marty de ona kendisini bölge morgunda bulmaması için bira şey öğretmişti.

Heath başını iki yana salladı, kolunu sürücü penceresinin pervazına dayadı. “Hayır, akıllı bir kadınsan sana para kazandırmama izin verirsin ve son kez söylüyorum, seni öldürmek istemiyorum. En azından aklındaki Bobbie-Sue bilgilerini son damlasına kadar eminceye dek. Ondan sonra beni bir tomar parayla Home Depot’da bulmayacağına garanti veremem.” Heath göz kırptı, sonra şekilli profili yine gevşedi ve yüzünde Wanda’yla dalga geçtiğini belli eden

kurt sırtışılarından biri belirdi. Adam başının neredeyse tavana sürtündüğü arabada, son derece rahat görünüyordu.

Koltukta adama bakacak şekilde dönen Wanda konuşmaya yeltendi, sonra vazgeçti. Heath çok inatçıydı. Wanda kimdi ki onu durdurmaya çalışacaktı? Heath para kazandığı takdirde Wanda da kazanacaktı. Bu da sonunda onun için hiçbir şey ifade etmeyecekti, ama belki parayı annesine bırakabilirdi. Sorun, bu adamın, kendini işe fazla kaptırmış olmasıydı. Genelde yeni çalışanlar gergin ve beceriksiz olur, aptal gibi görüneceklerinden korkarlardı ama Heath öyle değildi. Adam beklentisini ve Bobbie-Sue satmaya duyduğu arzuyu alenen belli eden bir titreşim yayıyordu.

Yüce İsa! Wanda yanılmıştı. Adam Nina değildi. Marty'ydi ama sallanan uzuvları vardı. Ve Marty'den daha seksiydi.

Wanda kıkırtısını bastırdı. İlk tanıştıklarında ve kapı kapı gezdiklerinde, Marty'nin gözlerinde de aynı av heyecanı vardı. Marty, Menonit tarikatından bir kadına, *Günümüzün Paralı Askerleri* dergisi aboneliği satabilirdi. Bobbie-Sue temsilcisiyken, işte o kadar başarılıydı. Wanda işe Marty'den daha az kuduzca yaklaşıyordu ama Bobbie-Sue satmayı seviyordu.

Marty'yi seviyordu.

Hayatını seviyordu.

Hoop. Duygusallaşma alameti.

Araba birden durarak, Wanda'nın kendine acıma seansını yanda kesti.

"Hoboken'a hoş geldin," diyen Heath, koyu renk camlı geniş bir pencerenin önünde toplanan kalabalığa, yan yan, neşeyle baktı.

Wanda gözlerini kaldırımındaki, önüne park ettikleri kurumun etrafında dolaşan insanlardan alamadığı için, nerede olduklarına pek dikkat edememişti. File çorapla son derece seksi, on beş santim topuklu, dizlerine kadar uzanan bir çizme giymiş, uzun boylu, cılız bir kadın, parlak, beline dek uzanan saçlarını omzunun üzerinden attı ve Heath'e göz kırptı. Kadınlar gün ışığında bu kadar uzun çizmeler giyerler miydi?

Kadınların ademelması olur muydu?

Tuhaf.

Wanda dudaklarını büzerek gözlerini kaldırımda uçuşan bir çöp parçasına dikti. "1-11, neredeyiz demiştin?"

"Hoboken."

"Hayır, şehir değil... Kurum."

"Ah, tamam. Kirli Petey'nin yeri."

"Kirli kim?"

"Petey."

"Anladım."

"Ee, hazır mısınız?"

"Ne için?"

"Makyaj malzemesi satmak için."

"Kime?"

"Miss New Jersey Amerika Travestileri yarışmacılarına."

Kutsal dışkı!

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

“Bilmiyorum Wanda, kaş farımın altına sürmek için Iyy Be Yukon’a ne dersin? Yani, sence Leland’ın peruğuma attığı altın gölgeleri vurguluyor mu? Yoksa suratımı hamur gibi mi gösteriyor?” Miss Egg Harbor, yani Joe, başını soldan sağa eğerek aynasının etrafındaki büyük ampullerin ışığına çıktı.

Wanda gülümsedi, ellerini onun sandalyesinin arkasına koydu ve birazcık bile kıkırdamadan, dümdüz bir yüzle izlediği, hayatının en çılgın satış sunumunu unutmak için yiğitçe mücadele etti. “Bence Heath çok haklı, Iyy Be Yukon renk tekerleğine öyle bir uyuyor ki neredeyse korkacağım. Sen... Benim hiç görünemeyeceğim kadar iyi görünüyorsun. Çok güzelsin.”

Ve adam, yani kadın, öyleydi. Heath’in seçtiği renkler –dün gece fattan kadın için seçtikleri gibi– çok isabetliydi. Heath’in uygulaması da kusursuzdu. Kare süngeri, dev ekranlı bir televizyonun kumandası kadar iyi kullanıyordu. İnce, bronz parmakları, yarışmacının yüzünün düzlemlerinde, Bobbie-Sue’nun kendisi bir tür delice Linda Blair gibi ele geçirmişçesine dolaşmıştı.

Ve Wanda birden çok kez, *ne oluyor be*, diye düşünmüştü. Heath'in böyle ustalıklı makyaj yapmayı nereden öğrendiği de bir başka gizemdi. Adam ayrıca Wanda'yı haksız çıkar-mıştı. Wanda, Heath'ten bir kendini beğenmişlik saldırısı geleceğini hissediyordu ve bu yüzden, haklı olduğu için ada-mın sırtını mı sıvazlasa, yoksa başına iki parmağıyla fiske mi vursa, bilemiyordu.

Miss Egg Harbor, bol mücevherli elini, başından savar-casına Wanda'ya doğru salladı ve kırmızı takma tırnağıyla burnuna vurdu. "Kıımız, senin tenin bende olsa, fondötene ihtiyacım olmazdı. Bir de dudaklarına bak. Bu kadar nazik olmasan, o dudaklar için seni öldürürdüm." Uzanıp Wan-da'nın yanağını çimdikledi. "Çok zayıfsın ama naziksin ve beni Bobbie-Sue fondöteninin mutluluğuyla tanıştırdığın için sana sol hayamı borçluyum. Tanrı senin gibi kadınlar için cennette yer ayırıyor şekerim."

Yanşmacıların yanında oldukları süre boyunca, Wanda ağzının açık kalmaması için mücadele etmişti. Heath yalnızca, cazibesıyla Miss Amerika Travestisi'nin kulisine gir-meyi başarmamış, üstüne yirmi iki başlangıç seti satmıştı. Yirmi iki! Adam renk kralı falan gibiydi.

Miss Brick yumuşacık bir sesle, "Bu şahaneeee Heath," derken, makyajını sabitlemek için geniş bir fırçayla yüzüne pudra sürdü. "Bu fondöten her şeyi kapatıyor. Kısa sakalla-nımı bile örtüyor ama tüy gibi hafif. Hayatım boyunca nere-deydin Heath Jefferson?" Bayan Brick, Heath'e bakarak tak-ma kirpikli gözlerinden birini kırıştırdı ve omzunu flörtçü bir tavırla kaldırdı.

"Bence, *Bobbie-Sue*, hayatım boyunca neredeydi demek istiyorsun," diye karşılık veren Heath, yeni arkadaşının sır-

tına pat pat vurdu. “Ee, senin de başlangıç setini alacağını varsayabilir miyim?”

Yirmi üç başlangıç seti olmuştu.

Ah, Wanda resmen tükürdüğünü yalayacaktı.

Miss Brick de Miss Egg Harbos da parlak, peruklu başlarını salladılar. Bayan Brick kışını sallayarak Heath’in kalçasına sürttü. “Dalga mı geçiyorsun canınımm? Bobbie-Sue’yu bulmak, George Clooney’nin travesti olduğunu öğrenmek gibi. Kesinlikle başlangıç seti istiyorum ve sana, onu isteyecek en az üç kişinin adını verebilirim şeker dudak. Cinsiyet değiştirmiş camianın hepsi senden alışveriş yapacak.”

Miss Hopatcong, Heath’in arkasından sinsice yaklaştı, adamın harikulade kışını avuçladı ve sıktı. “Tatlım? Beni de ekle,” diye mırladı. Dirseklerine dek çıkan eldivenler takılı ellerinden birini adamın omzuna attı, parmağını da Heath’in yanağında gezdirdi. Sekiz santim topuklu ayakkabılarıyla Heath’ten daha uzun olan Miss Hopatcong, kıvrılarak adamın sırtına tutundu. Uzun, platin sarısı saçları, sallanırken Heath’in yanağına sürtündü. “Seni takım değiştirmeye ikna edemeyeceğimden emin misin tatlım? Her zaman prenses taçlı odalığın olabilirim.”

Heath onun ince uzun bacağına kendisinden ayırdı, Miss Hopatcong’u biraz uzağa itti; bu sırada tebessümü hiç kaybolmadı. “Diğer takımda oynadığımdan bayağı eminim. Ama fikrimi değiştirirsen, MySpace’teki bülteni ilk alan sen olursun,” diye espri yaptı.

Kirli Petey’nin Yeri’nin soyunma odasındaki bütün yanşmacılar güldü. Boğuk sesleri, son derece feminen kıyafetleriyle çarpıcı bir tezat oluşturunuyordu.

Sahne müdürü başını kapıdan içeri uzattı. "Hanımlar! Sıralanın. Gösteri vakti gelmek üzere!" Heyecan ve gerginlik dolu gülüşlerin ardından, her bir yangımacı sıradaki yerini aldı.

Miss Hackettstown jelli sütyenli göğüslerini yukarı itti, sallayarak yerine oturttu ve Wanda'ya gülümsedi. "Bana şans dile prenses!"

Wanda başparmağını kaldırarak onun arkasından, "Şans!" diye bağırdı. Yangımacıların sonuncusu da sahneye çıkarken içini çektiğinde, hisleri karmaşıktı. Baştan yaratma şöleni bittiği için üzülyordu ve yangımacıların her biri Bobbie-Sue sipariş formlarını doldurmakla kalmayıp sipariş vermek için kredi kartlarını ona uzattığı için hayret içindeydi.

"Sanırım şimdi söyleyebilirsin; sonra da gideriz." Heath hâlâ arkasındaydı, uzun bedeninden yayılan ısı, Wanda'nınkine ulaşıyor, kollarındaki tüylerin dikilmesine sebep oluyordu.

Wanda dönüp ona baktı, adamdan geri geri uzaklaştı. "Ne söyleyebilirim?"

"Haklı olduğumu."

"Neredeyse haklıydın."

"Neden?"

"Onlar gerçekten kadın değil."

"Ama loş bir odada, öyle olmadıklarını söyleyemezsin."

"Aynı şey değil."

"Sanırım seninle hemfikir olamayacağım. Yanılmıyorum, kendilerini kadın gibi hissediyorlar. Bana evinde çektiğin nutuk, Bobbie-Sue'nun bir kadını nasıl hissettirdiğiyle ilgili değil miydi?"

Adam haklıydı. Bir bakıma. Küstahtı ama Wanda yine de onun haklı olduğunu kabullenmeliydi. “Tamam. Sanırım. Bilmiyorum. Bence yavaştan yola koyulalım ve birbirimize, ‘sana söylemişim’ demeyelim.”

“Ama öyle yapmıştım.”

“Ne yapmıştın?”

“Sana söylemişim.”

Wanda gözlerini devirdi, ördek yeşili, baldırlarına dek inen kazak-elbisesinin kollarını yukarı itti ve açılmamış numuneleri bulmak için masaları kontrol etmekle meşgul oldu. “Tamam, söylemiştin. Oldu mu? Şimdi, sırtını sıvazlamaya çalışırken fıtık olacağına, gelip ortalığı toplamama yardım et.”

Heath birkaç ruj numunesini eline aldı ve bir sepete attı. “Sinirlendin.”

Ee, ne olmuş? “Neden sinirleneyim?”

“Çünkü ben haklıydım.”

Kesinlikle öyleydi. “Bu noktada sana ne biçim bir erkek olduğunu hatırlatmam gerekiyor. Erkekliğinden o kadar emin-sen, sana haklı olduğunu söylememe ihtiyaç duymazdın.”

Heath, ona arkasından yaklaştı, Wanda ürünleri toplarken kadının peşinden gitti. “Bir şey sorabilir miyim?”

Tanrım. “Sor.”

“Neden sinirlendiğini anlamıyorum. Böylesi, bana üretici gelmiyor. Az önce makyaj malzemesi sattım ve bu sana para kazandırıyor. Mutlu olman gerek. Ama dudaklarını büzdün, burnundan soluduğunu görebiliyorum. Bu satış ikimiz için de iyiydi, değil mi?”

Evet, iyiydi ama Wanda'nın tecrübelerine göre bütün iyi satışlar bir adrenalin dalgası gibi olurdu. Geldikleri hızla giderlerdi. Wanda hâlâ bu işin adamın düşündüğü gibi bir sonuç vereceğinden şüpheliydi. Asıl önemli olan, Heath'in bazı yarışmacıları, yalnızca makyaj malzemesi değil, başlangıç seti de almaya ikna etmiş olmasıydı. "Gerçekliğin göze batan floresan ışığı olmak istemem ama caymak için beş iş günleri olduğunun farkında mısın? Yalnızca o da değil. İstatistiklere bakacak olursak, başlangıç seti satın alanlar, müşteri bulmak için çalışmalarını gerektiğini fark ettiklerinde, yarısından çoğu arkasını dönüp kaçacak."

Heath son fondöten paketini de Wanda'nın getirdiği ağır valize attı. "Evet. İstatistikleri biliyorum. Onları okudum ve gerçekten öyle olursa, sanırım birlikte daha çok vakit geçirmemiz gerekecek. Ama yarısı bile Bobbie-Sue programında kalsa, şimdiden kaç başlangıç seti satmış oluyorum? On mu? Bu kadar olumsuz olma."

"On bir buçuk." Ama cidden, kim sayıyordu ki?

Heath başını salladı, tek kaşını kaldırdı. "Aynen öyle."

Wanda döndüğünde, Heath'in zafer dolu gözlerle onu süzdüğünü gördü. Avını öldürmenin zaferiyle parlayan gözler: Marty bakışı. "Bir şey sorabilir miyim?"

Heath ellerini pantolonunun ceplerine soktu. "Sor bakalım."

Wanda'nın bunu öğrenmesi şarttı. "Seni böyle bir mekanda makyaj malzemesi satmayı denemeye iten nedir Tann aşkına? Yani, ben en çılgın hayallerimde bile bu tür bir yarışmadan bu kadar iş çıkacağını düşünmezdim."

"Çünkü sen bir kadınsın."

Wanda'nın yüzü derhal sertleşti. "Anlamadım?" Bu önyargılı yorumlardan biraz usanmıştı.

Ama bu, adamın dürüstlüğüne ket vurmadı. "Kadınsın dedim ve yalnızca diğer kadınların makyaj yaptığını sanıyorsun. Bu sonuca varman doğal. Ben biraz sıra dışı düşünüyorum. Bu senin kabahatin değil, sanırım yalnızca cinsiyetle ilgili bir şey. Okuduğum bir gazetede yanışmanın broşürünü gördüm ve aklıma, bunun makyaj malzemesi satmak için kusursuz bir yer olacağı geldi. Geleneksel olmasa da."

Adamın bir tür Bobbie-Sue satış maratonu rekoru kırdığını fazla yüksek sesle itiraf etmek istemeyen Wanda, "Dahiceydi," diye geveledi.

Heath, "Bir daha söyle," dedi. Yanaklarını içine çekişinden, sırtıtmamaya çabaladığı belliydi.

Wanda ellerini kalçalarına koydu ve yüksek sesle iç geçirdi. "Tamam, peki. Dahiceydi. Bu benim hiç aklıma gelmemişti. Milyon, hatta milyar yıl geçse de travestilere makyaj malzemesi satmayı akıl edemezdim."

"Cinsiyet değiştirenler."

"Evet ve eve dönüş yolunda, ikisinin arasındaki farkı tam olarak açıklamayı istiyorum. Çünkü bu konunun uzmanı gibi görünüyorsun. Sıra dışı düşündüğün için tebrikler, tabii bunun için tebrik gerekiyorsa," dedi kuru kuru. "Şimdi başka bir sorum var. Fondötenin, onların yüzlerindeki kılları öyle şahane bir biçimde kapatabileceğini nereden bildin?" Duraksadı, sonra başını salladı ve dudakları kıvrıldı. "Dur, bilmek istiyor muyum?"

Heath kedi gibi, sır verircesine gülümsedi. "Hayır. Bilmek istemezsin."

Wanda başıyla onayladı ve elini kaldırdı. “Başka bir şey söylemene gerek yok. Ee, artık gidebilir miyiz? Yoksa Miss Hopatcong’un ‘Don’t Cry Out Loud’ performansıyla sahneyi yıkıp yıkmayacağını görmek mi istiyorsun?”

Heath huysuzca ama içinden gelerek güldü. Elini düşünceli düşünceli çenesinde gezdirdi. “Miss Hopatcong hoşuma gitti ama ben paramı Miss Aberdeen’e yatınıyorum. Bacaklarını gördün mü? Hiç bitmiyorlar.” Sözlerini vurgulamak için, eliyle boynunu işaret etti.

Wanda sonunda, Nina’nın haftalarca yüzüne vuracağı, genç kızlara özgü, kıkırtılı bir sesle güldü. Ama kendine engel olamamıştı. Açıkçası bu adamda, çok seksi bir şey vardı; Heath’in kimliğine ve yapabileceklerine olan güveni ve bunun ateşliliği, Wanda’nın başını döndürüyordu. Heath buraya gelirken zerrece endişelenmemişti. Oysaki burası, birçok heteroseksüel erkeğin kışın burundan akan sıvı sümük kadar hızla kaçacağı bir yerdi. Heath elindeki makyaj malzemelerini sallamış, erkeklerin gözlerine far, dudaklarına dudak parlaticı sürmüş ve bunu yaparken gözünü bile kırpmamış, hiçbir önyargı göstermemiş, hiçbirisiyle alay etmemişti.

Heath’in, bunların aslında kadın gibi giyinmiş erkekler olduğu gerçeğiyle ilgili tek kelime etmemesi de öyle... Öyle... Öyleydi işte. Wanda, Heath için geçerli olacak doğru sıfatları henüz bulamamıştı. Ama Heath’in, çoğu erkeğin rahat edemeyeceği bir yerde hiçbir rahatsızlık belirtisi göstermemesi, Wanda’nın ona ciddi ciddi saygı duymasına yol açmıştı. Wanda bunu istese de istemese de.

Wanda, Bobbie-Sue çantasını aldı ve adama yarım bir tebessümle baktı. “Biliyor musun, kadınlığıma daha az güven-

sem, Miss Aberdeen'i ve o bacakları delicesine kıskanırdım. Ama Tanrım, Miss Allamuchy'nin kıcını gördün mü? Üzerinde ceviz kırabilirdin."

Heath valizi ondan aldı, önüne düşüp soyunma odasından çıktı ve arka çıkışa giden uzun koridorda ilerledi. "Kıçlara bakmamaya çalıştım. Kusura bakma, erkekliğimden ne kadar emin olsam da benim bile yapamayacağım şeyler var. Ama insan, beline sarılan bacakları görmezlikten gelemiyor."

Evet, yarışmacıların hepsi, Heath'in yakışıklı olduğunu düşünmüştü ve adam şeker dükkanındaki heyecanlı çocuklarla uğraşır gibi, yarışmacıların kollarıyla bacaklarını, serseri ellerini kendisinden nazikçe uzaklaştırmıştı. "Tamam, bunu bilmem gerek. Gülmemeyi nasıl başardın? Sana asıldıklarında hiç rahatsız olmuş gibi görünmedin ve Miss Hopatcong resmen kucağında dans ettiğinde son derece centilmence davrandın. Tanıdığım çoğu erkek, en azından utanırdı. Aslında, bunu söylediğim için üzülüyorum ama tanıdığım çoğu erkek onlara bayağı zalimce şeyler söylerdi."

Heath ağır çıkış kapısını itti, keskin ve yakışıklı yüz hatları güneş ışığıyla aydınlandı. "Eh, sence benim, heteroseksüel bir erkeğin, makyaj malzemesi satmasını garipsemişler midir?"

"Ah, evet, garipsemişlerdir ama sen bu konuda ne hissettiğimi zaten biliyorsun. Unuttun mu, ne biçim potlar kırmıştım?"

"Evet ama önemli olan şu. Beni yargılamadılar, değil mi?"

"Hayır. Aksine, bana kalırsa hepsi sana âşık oldu."

"Öyle olabilir ama hepsi de bana bir şans vermeye hazır. Renk tekerleği tablolarıyla, rujlarla gelen bir adam. Ben neden aynısını yapmayayım?"

Yine haklıydı.

Wanda'nın midesi, Kirli Petey'nin Yeri'nden çıkarlarken guruldadı, öfkeyle uludu. Yakındaki bir satıcının arabasından gelen sosisli sandviç kokusu onu çağırdı. Uzun zamandır, özellikle de kahvaltı ettikten sonra bu kadar acıkmamıştı. Belki de Heath'in zaferinin heyecanı iştahını açmıştı. Sonuçta, adamların yansı caysa bile, Wanda'nın eline ciddi bir meblağ geçecekti. Ama bu düşünce, geldiği hızla kayboldu. Wanda, Heath'in ne kadar düzgün bir adam olduğunu, ondan çok farklı olduğunu iddia ettiği erkekleri nasıl kabullendiğini sindirmeye öyle dalmıştı ki para aslında aklına hiç gelmemişti.

Çünkü o adamdan hoşlanıyorsun Wanda. Tasarımcı işi takım elbisesi ve boktan arabası için açıklaması olmasa da onun, rüyalarının erkeği olduğunu düşünüyorsun.

Wanda bu düşünceleri bir kenara itip sosisli sandviç satıcısına odaklandı. Heath'in arabası yerine, sosisli arabasına doğru yürümeye başlamıştı. "Haydi, canım her şeyli bir sosisli sandviç istiyor. Ben ısmarlıyorum," derken, adama birden tasasızca gülümsedi. Kaldırımında ilerledi, sosisli arabasının önünde durdu.

Satıcı, boynundaki eşarbi sıkılaştırdı, birden çıkan rüzgâra hedef olmamak için eğildi. Yanaklarının üst kısmı kıpkırmızıydı ve eşarbin üzerinden görülen gözleri suluydu. "Neli olsun?"

"Bir tanesi her şeyli olsun lütfen. Heath?" Wanda, Heath'e sipariş vermesini işaret etti.

Heath arkasında durarak Wanda'yı soğuk rüzgârdan korudu. "Kulağa hoş geliyor. Ben de aynısından alayım."

Adamın arkasındaki varlığı bile Wanda'nın dizlerinin titremesine, donması gereken ayak parmaklarının yine karnıcalanmasına sebep oldu.

"Bu sizinki, bu da hanımınızinki." Satıcı, Heath'in eline, içinden lahana turşusu ve hardal akan iki sosisli sandviç koydu ama Wanda yemeğe dikkat etmiyor, satıcının sözlerini takip eden, son derece uygunsuz, liseli kız şapşallığını savuşturmaya çalışıyordu. Heath'in düzeltmediği sözleri.

Wanda satıcıya para verdi ve Heath'ten sosisli sandviçini aldı. Adam kendisinininkini ısırmadan önce duraksadı. Güneş koyu gri ve mor bulutların arasından zayıf bir hüzme yolladığında, Heath ışığın tadını çıkarırcasına yüzünü yukarı kaldırdı. Işıқта hemen hemen hiç sıcaklık yoktu ama Heath bunu fark etmiyor gibiydi. Bulutlar güneşin önünü çabucak kapattı ama bir an için, adamın keskin yüz hatlarında uçuşan sükunet, Wanda'nın nefesini kesti.

Tabii adamın yaptığı hemen her şey, Wanda'nın nefesini kesiyordu. Ya da Nina'nın *gerçekçe* dediği bir biçimde davranmasına sebep oluyordu.

Heath sosisli sandviçinden koca bir ısırık aldı ve inledi. "Bu," derken, arabadan bir peçete aldı ve ağzının kenarını sildi, "bayağı şahane." Göz kırptı, bir önceki lokmasını çiğneyip yuttuğu hızla, ağzına yeni bir lokma tıktı.

Wanda kendi sandviçini düşünceli düşünceli kemirdi. Evet, iyi bir sosisli sandviçti ama Wanda'yı, Heath'i ettiği kadar mutlu etmediği kesindi. "Hmm-mm," diyen Wanda, adamın peşinden kaldırımında yürüdü.

Etraflarında yine bir rüzgâr esti, kaldırıma dağılmış molozları havalandırdı ve Wanda'nın şiddetle titremesine se-

bep oldu. Heath kolunu kadının beline sardı ve bu, adama rüzgârdan korunmaktan fazlasını ifade etmese de Wanda'nın yine nefesi kesilir gibi oldu. "Buz gibiiiiiii! Senin üzerinde de ceketten başka bir şey yok."

Adamın alçak sesli kahkahası, Wanda'nın tepeden tırnağa ısınmasına sebep oldu. "Hava çok soğuk ama insana iyi geliyor. Hayatta olduğunu hatırlatıyor."

"Daha kalın bir şey giymezsən hastalanacaksın." Wanda buz gibi parmağıyla adamın ceketinin göğsüne fiske vurdu.

"Grip... Sana hayatta olduğunu hatırlatan bir şey. İyi bir şey."

Hayatta.

Evet.

Amma büyük bir ironi. Wanda o anda, ölümcül hastalığının adaletsizliğine isyan etmek istedi. Öfkesini haykırmak, bir şeyleri fırlatmak, Nina'dan bile beter bir biçimde küfretmek, tepinip bağırmak istedi. Ama bunu yapmayacaktı, çünkü o, insan içinde sinir krizi geçirmezdi. Yalnızca Bobbie-Sue çalışanları için uygunsuz bir şey değildi bu, aynı zamanda kabacaydı. Ve Heath'in, sözcüklerinin onu nasıl etkilediğini bilmesi mümkün değildi.

Arabaya vardıklarında durdu, adam kapıyı açarken Heath'e sırttı. "Eh, grip olursan cinsiyet değiştirenlerin yarışmalarına gidecek halin kalmaz. Ahh, acele et de şu arabayı çalıştır. Hava buz gibi."

Heath arabanın etrafından dolaşıp koltuğuna geçti, kaloriferi açtı ve bir battaniye almak için arka koltuğa uzandı. "Al, araba ısınana kadar yardımı dokunur."

Wanda minnetle battaniyeyi bacaklarına serip başını pencereye dayadı, gözlerini kapattı ve adam yalnızca seksi değil, üstüne üstlük düşünceli olduğu için iç geçirdi.

“Wanda?”

Wanda gözlerini açmaya çabaladı; Heath’in sesinin alçak titreşimi gözeneklerine işliyordu. Wanda’nın olduğu yer, sıcak ve tatlıydı, Heath şahane bir şekerlemeyi yanda kesiyordu.

Heath elini Wanda’nın omzuna koydu ve hafifçe sarstı. “Wanda, uyan. Eve geldik.”

Wanda gözlerini açtı ama kör edici beyazlıktaki, fırtınanın kar taneleri dışında pek bir şey göremedi. Kar taneleri arabaya çarpıyor, Heath’in farlarının ışıklarında dans ediyorlardı.

Wanda’nın kalbi sıkıştı. Karı çok severdi. Acaba bu, görüp göreceği son kar fırtınası mıydı? Yüzü bir an üzüntüyle karardı ama Wanda o hissi üzerinden attı. “Ahhhh. Kar yağıyor. Ne güzel, değil mi? Karı çok severim. Çok. Çoğu insan hiç sevmez, biliyorum. Kar küremekten, karda araba sürmekten nefret ederler. Ama kar beni gülümsetir.”

Heath başını sallarken, dudakları belli belirsiz kıvrıldı. “Kar ben de severim. Eskiden kayak yapmaya bayılırdım ama evim bayağı uzakta ve hava sıcaklığına bakılacak olursa, muhtemelen don olacak. Gitsem iyi olur.”

Wanda’nın pek de alışık olmadığı bir şey olan ani bir dürtü, kadının, beyninden yardım almadan konuşmasına sebep oldu. “Ah, hayır. Bu havada araba süremezsin. Tipi var. Neden içeri gelmiyorsun? Beklerken evrak işlerini halledebiliriz. Belki kısa bir yağış olur, hemen kesilir ama ben

olsam, arabayla şuradan şuraya gitmezdim.” Acaba bu sözleri, kulağa fazla hevesli mi gelmişti? Heath’in, onun ufacık evinde, Wanda ve Menusha’yla baş başa olmasının düşüncesi, kadının sırtında hem beklenti hem korku ürpertilerinin dolaşmasına sebep olan şey miydi?

Evet, evet, öyleydi.

İsa ve on iki havarisi!

Wanda öyle huzurlu bir şekerlemeden sonra kafasına dolan örümcek ağlarını temizlemeye, gururunu kurtarmanın bir yolunu bulmaya çalıştı. “Yani, ne de olsa artık en iyi çalışanımsın. Hastanelere düşmeni istemem.” Adam yapması gereken başka bir şey varmışçasına, ikileme düşmüş gibiydi. Wanda onun jilet gibi keskin aklının çarklarının döndüğünü görebiliyordu. Adam bir şey saklıyordu.

Ne? Bir kız arkadaş mı? Bir eş mi? Çocuklar mı? Cesetler mi?

Kesinlikle anlaşılır bir şey olurdu bu. Heath gibi iri kıyım, yakışıklı bir adamın, tabii ki kız arkadaşı olacaktı. Evde onu bekleyen, şahane biçimli bedeniyle ipek çarşaflara yatan, uzun ince bardaklardan şampanya içerken birlikte renk tekerlekleri yaratabileceği biri. Heath’in kansı varsa bile, başvurusundan öyle anlaşılıyordu. Bekar kutusunu işaretlemişti. Ama bu, Heath’in, evde onu bekleyen, ait olduğu, dışı bir arkadaşı olmadığı anlamına gelmiyordu.

Heath’in yüzündeki ifade birden değişti ve bu yüz, adam aklındaki savaşı sonuçlandırmış gibi aydınlandı. “Kulağa hoş geliyor.”

Wanda başka bir şey söylemeden arabadan indi ama midesi yine gülünç bir biçimde pır pır etmeye başlamıştı. Wan-

da elini karnına koydu ve garaj kapısını kumandayla açtı, mutfığa açılan kapıyı itti.

Menusha kendisini Wanda'nın üzerine fırlattı, kuyruğunu kadının ayak bileklerine doladı ve yüksek sesle, sızlanırcasına miyavladı. Wanda onu kucağına almak için eğildiğinde, karnının alt kısmına, delici, yakıcı, keskin bir acı saplandı. En başta doktora gitmesine sebep olan acıydı bu. Wanda tökezledi, Menusha'yı bıraktı ve içini çekmemek için dudağını ısırıldı. Acı azalana dek, destek almak için tezgaha tutundu.

Heath hemen arkasında, sıcak avucu onun kuyruk sokumundaydı. "İyi misin?"

Wanda anında doğruldu, dik durmaya çalıştığında karnına saplanan acıdan dolayı yüzünü ekşitti. "Evet, herhalde fazla mekik çektim. Tutuldum herhalde. İyiyim, bir saniye dur da nefesimi düzene sokayım."

Menusha yine uludu, Heath ışıkları yakarken mutfak zemininde volta atmaya başladı. Adam eğilip kediye yerden aldı, uzun kollarıyla hayvanın koyu renk bedenini sardı. Menusha onun göğsüne sokuldu, Heath de kedinin çenesinin altını kaşıdı. "Aç mısın?" diye sordu ona. "Mama nerede? Ben onu beslerim." Aç, uluyan Menusha'yı nazikçe bir hareketle yere bıraktı ve kilere doğru yürüdü.

Mini etekli İsa! Adam böyle düşünceliyken, Wanda'nın ona sinirli kalması gitgide zorlaşıyordu. Wanda sıkıdığı dişlerinin arasından, "Kilerde," dedi, paltosunu çekip çıkardı ve sıcak su şişesini almak için lavabonun altına uzandı. Son zamanlarda sıcak su, onu biraz rahatlatıyor gibiydi.

Hafif bronz bir el, şişeyi Wanda'dan alırken, diğer el Menusha'nın kasesine biraz kuru kedi maması koydu ve ka-

seyi kedinin önüne bıraktı. Heath'in kendinden emin elleri musluğu açtı, suyun yeterince sıcak olup olmadığına baktı. Heath, "Git, otur," diye emir verdi.

"Ben alabilirim."

"Otur." Emri, Wanda'nın onunla telefonda ilk konuştuğundaki gibiydi. İnsanın birden doğrulup dikkat kesilmesine sebep olacak bir buyurganlıktaydı.

Wanda itiraz edemeyecek kadar yorgun, pek bir şey söyleyemeyecek kadar utanç içindeydi. Mutfaktaki sandalyelerden birine çöktü, topuklu ayakkabılarını çıkarıp ayak parmaklarını oynattı.

Heath su şişesini ona tek kelime etmeden verdi ama yüzünde, Wanda'nın cevap vermeye hiç niyeti olmayan so-rular vardı. Özellikle de adam ona öyle bakarken. Bu bakış Wanda'yı hem huzursuz ediyor hem de bedeninin dalga dalga ısınmasına yol açıyordu. Şişeyi adamdan aldı, teşekkür edercesine gülümsedi. Sonra da sıcak şişeyi karnına koydu.

Heath bir sandalye çekip onun yanına oturdu. "Bayağı sıkı egzersiz yapmış olmalısın."

Wanda ayaklarına baktı; kışın ortasında bile pedikür yaptırmayı akıl ettiği için mutluydu. "Evet, hangisiydi, unuttum. Tae Bo, hip-hop, daha düz bir karın için break dance ya da o tür bir şey. Çok zordu. Gerçekten." Heath ona dik dik bakmayı bırakmadı. Aslında, tabii bu mümkünse, bakışları daha da yoğunlaştı. Wanda gerçekten berbat bir yalancıydı.

Heath'in, kadının sözlerine inanmadığı belliydi. "Anladım."

Hayır. Adam hiçbir zaman anlamayacaktı. Wanda buna engel olabilirse. "Şimdi iyiyim. Evraklara bakalım mı?"

Heath sandalyede arkasına yaslandı, uzun bacaklarının bileklerini üst üste attı, bunu yaparken üst bacaklarındaki kaslar şişti, toplandı, dağıldı. Adam vücuduyla öyle banşık, bedeninin içinde öyle huzurluydu ki bu onu çok daha seksi kılıyordu. “Sen neden gidip kanepeye yatmıyorsun? Ben de sana çay falan yaparım.”

“Çünkü gerçekten iyiyim ve doldurmamız gereken bir ton evrak var.”

Heath’in yüzü sertleşti, keskin hatları donar gibi oldu. “Biliyor musun Wanda, iyi olduğun yalanını yutmuş değilim ama işine karışmayacağım.”

Wanda ona alaycı alaycı gülümsedi. “Benim aksime, burununu sokmayacak, işi kişiselleştirmeyeceksin, öyle mi?”

Heath, Wanda’nın sözlerinin doğruluğuna alçak sesle güldü. “Evet, senin tam aksine. Evrakları ben hallederim. İhtiyacım olan tek şey, satış fişlerini imzalaman. Şimdi, bana ihtiyacım olan ıvr zıvırın nerede olduğunu işaret et, ben de sana çay yapayım.”

Wanda ayağa kalktı ve midesini kemiren, soğuk soğuk terlemesine, başının dönmesine neden olan bir acı, vücudunu sardığında, bunu o kadar çabuk yaptığına pişman oldu. “Dolabın üzerinde. Ve teşekkürler.” Wanda gidip kanepenin üzerine kıvrıldı. Karnının üstündeki sıcak su şişesini tekrar yerleştirirken yüzünü buruşturdu.

Heath, Wanda’nın peşinden gelip televizyonda haberleri açtı. “Sen dinlen, ben ne kadar kar tahmin edildiğine bir bakayım.” Heath, Wanda’nın annesinin ördüğü battaniyeyi kanepenin arkasından aldı ve kadının üzerini örttü.

Mutfaktan gelen loş ışık, Wanda'nın yüzünün gölgede kalmasını sağlıyor ama televizyonun parlak ışığı, kadının fark edilmeden adamı izlemesine imkan veriyordu.

Adam küçümseyici tavrı ve kendine arsızca güveni Wanda'yı elbet kızdınyordu. Ama Heath'in kanepenin arkasında durup büyük bir dikkatle haberleri izlerken görmek, Wanda'nın kalbinin taklalar atmasına sebep oldu.

Kahretsin, adam seksiydi. Sert, ince ve...

Wanda buna kesinlikle, hem de kelimenin tam anlamıyla, son vermeliydi. Heath'in neden üzerinde böyle bir etki yarattığını anlayamıyor, rahatsız oluyordu.

Wanda aklındaki edepsizce düşüncelerin, sağduyusuna baskın çıkmasına izin verirse, bu, aralarındaki tuhaf ilişkisini daha da zorlaştırmaktan başka işe yaramazdı.

Tabii peşine düşmesi gereken tek şeyin bir avukat ve vasiyet olduğu gerçeği de vardı. Wanda adama karşı hissettiği bu garip çekimi, hassas durumundan başka bir şeye bağlayamıyordu. Şimdiye kadar hiçbir erkek onu böyle etkilememişti. Evlendiği, onu terk eden it herif bile.

Wanda kendisini derin bir nefes alıp rahatlamaya zorlarken, kirpikleri yanaklarına düştü. Belki Heath'i o kaltak Linda Fisher'a devredebilirdi. Linda hiçbir zaman çalışanları ya da müşterileri çalmakta beis görmemişti. Bir keresinde Marty'nin müşterilerini çalmış ve bunun için cezalandırılmıştı. Ama Linda'nın kocasından boşanması, iyi yürekli Marty'nin kadına ikinci bir şans vermesine sebep olmuştu. Linda bir yılan olsa da işinde iyiydi.

Nalları dikmeye hazırlanmayan biri, Heath'in daha çok işine yarardı. Wanda durumunun bilincindeyken, onu eğit-

me işini hiç üzerine almamalıydı. Ama merakı, adamın tuhaf azmi ve evet, yakışıklılığı, Wanda'nın aklını çelmişti. Bugün olanlara bakılırsa, Linda Fisher, Heath'in Bobbie-Sue satmakta ne kadar yetenekli olduğunu gördüğünde, Wanda'nın mezanna her hafta çiçek bırakacaktı.

Evet. Wanda bunu yapacaktı. Linda'ya telefon edecek, ona bir dilim erkek-pastası ikram edecekti.

"Hey, Wanda. Neden yatağına yatmıyorsun?"

Ah, o leziz ses. O leziz sesin çıktığı yalanası dudaklar. Sıcak bir turtanın üzerinde eriyen dondurma gibi. Son bir günahkar kalori topağı. Hâlâ tam olarak uyanmamış olan Wanda gerindi. Kanepedeki, yanındaki ağırlığı hissetti ve burnu Heath'in kokusuyla doldu. Ama gözlerini açmak istemiyordu. Güzeldi hem de çok güzel. Karnı ağrıymıyordu, battaniyenin altında çok güzel ısınmıştı.

Heath ipeksi, pürüzsüz sesiyle, "Haydi, uyan," dedi.

Wanda gözlerini yavaş yavaş açarken, Heath'in sert, sıkı ciltli yüzü, kadının görüşünü doldurdu. "Burada rahat değil-sindir. Gitmeden önce iyi olduğundan emin olmak istedim, o kadar."

"Yine mi uyuyakaldım?"

Adam başıyla onayladı; gözlerinde hâlâ endişe vardı. "Sanırım seni yıprattım."

Ah, keşke bu sözler, tasarımcı çarşaflarıyla, bir kutu -boş ver, iki kutu olsun- prezervatifle ilgili olsaydı. "Saat kaç?" diye fısıldarken, uyku hâlâ Wanda'yı sığınağına çekmeye çalışıyordu.

“On bir oldu, gitmem gerek.”

Kahretsin. Geç olmuştu. Wanda neredeyse dört saat uymuştu. Ah, Tanrı aşkına. Parmaklarını hemen ağzına götürdü. Salyası akmış mıydı?

Wanda doğruldu, dönerek hava durumunun ne dediğine baktı. Ekranda kalın bir kar örtüsüyle kaplı otobanlar ve çevre yolları görülüyordu. “Bu havada araba süremezsin. Bak, bu gece burada kal. Kanepede yatabilirsin. Yepyeni satış makineme ya da senin Yugo’na bir şey olursa, kendimi asla affetmem.”

Adam yakındaydı. Wanda doğrulana dek, onun ne kadar yakında olduğunu fark etmemişti. Adamın çekici, öpülesi dudakları, kadınınkinden iki santim ötedeydi. “Emin misin? Yük olmak istemem.” Sesi tuhaf bir biçimde boğuktu ama bu boğukluk, her zamanki gibi değildi.

Wanda emin miydi? Aptallık etme. Adamın bu havada dışarı çıkmasına izin veremezsin. Şehvetli düşünceleri bırak da odana git, sonra kapını kilitle ve kendini yatağa kelepçele. Merak edecek bir şey yok. Adamın iffeti, Wanda’nın yanındayken güven-deydi. “T-tabii eminim. Dışarısı berbat...”

Adam kıpırdamadan, “Bayağı kötü,” diye onayladı. Wanda aralarındaki havayı solumakta zorlanmaya başladı.

“Kötü... Çok kötü.” Wanda bu kanepeden hemen kalkmalı, bağıra çağıra yatak odasına kaçmalıydı ama Heath’in, yüzüne çarpan nefesi ve onunkileri delen gözleri büyüleyiciydi.

Wanda önce kimin öne eğildiğini, aralarındaki minicik boşluğu hangisinin aştığını bilmiyordu. Ama geriye baktı-

ğında, o kişinin kendisi olmadığını umacağını biliyordu. Çünkü fazla istekli olmak hiç çekici değildi.

Bir dakika önce havadan bahsederlerken, bir dakika sonra dudakları birleşmişti ve Wanda'nın vücudunda akkor bir elektrik akımı cızırdıyor, rastladığı bütün sinir uçlarını kavuruyordu. Göğüs uçları sertleşti, bacaklarının arası uzun zamandır hissetmediği bir biçimde sızladı. Wanda bunu ne kadar zamandır hissetmediğini itiraf etmek istemiyordu. Kafasının içinde, "Evergreen" gibi, yapış yapış bir Barbra Streisand şarkısı çalmaya başladı; göz kapaklarının arkasında da tek boynuzlu atlar, parlak bir gökkuşağının üzerinden atlıyordu.

Adamın sıcak, davetkar, kendisi kadar talepkar olan ağzı, Wanda'nın alt dudağının kenarını yakaladı. Sonra ağzını kapladı ve Wanda'nın içini çekmesine sebep oldu. O kısa bağlantı birden yok oldu; Heath büyüğü bozmuştu. Adam, "İyi bir fikir değil," dedi ve Wanda duyduğu üzüntünün, adamın onu çekici bulmamasından mı, yoksa öpücüğü bitirmek zorunda kalmasından mı ileri geldiğinden emin olamadı.

Wanda vampir arkadaşının etkileyici bulacağı çevik bir hareketle battaniyeyi üzerinden itip kanepeden fırladı. Sesi de bacakları gibi titriyordu. "Kesinlikle değil. O yüzden, unutmamız gereken şeyler listesine bir şey daha ekleyelim. Senin benim meraklı bir K olduğumu unuttuğun gibi..."

Heath kanepede kaldı. Wanda kendisini böylesine kaybetmişken, adamın duygularını belli etmemesi, kadının sinirini bozdu. "K nedir?"

Wanda hırıltılı bir sesle iç çekti, yanakları rahatsızlık verecek kadar ısındı. "Biliyorsun işte, kaltak. Küfretmemeye

çalışıyorum. Unut gitsin. Neyse, sen benim çenemi nasıl kapatacağımı bilmediğimi unut, ben de... Eh, unutayım işte. Bu nasıl?” Cevap beklemedi; saçmaladığının farkındaydı. Wanda elini adama doğru salladı. “Sen kanepede yat. İhtiyacın olursa, holdeki dolapta bir battaniye daha var. Ben yatıyorum. Sabah görüşürüz. İyi geceler.” Son iki kelimeyi, adam o kısa anın –öyle kısıydı ki, gerçek bir öpücük bile sayılmazdı– hiç önemli olmadığını düşünsün diye, elinden geldiğince neşeli söyledi.

Wanda A noktasından B noktasına giderken, hiç vakit kaybetmeyen ayakları üzerinde yatak odasına uçtu, kapıyı arkasından kapattı. Gözleri de kapandı, göz kapaklarının arkasında parlak ışıklar ve renkler belirdi.

Lanet olsun.

Wanda parmağını dudaklarında dolaştırırken titredi, Heath’in yüzünün öpüşmelerinden hemen önce nasıl göründüğünü unutmak için gözlerini sımsıkı kapattı.

Az önceki, hatırlayıp hatırlayabileceği en güzel yanım öpücüktü. Heath çoğu insanın neredeyse hiç önemli saymayacağı bir şeyle, Wanda’nın içinde türlü, coşkulu duygular uyandırmıştı. Dudaklarının ufacık bir sürtünüşüyle, Wanda’nın libidosuna ilahiler söyletmişti.

Ve bu, akla başka, acınası bir şey getiriyordu.

Wanda ölecekti ve öldüğünde, eski kocasının pek de ustaca olmayan sevişme teşebbüslerinden başka bir şey tatmamış olacaktı. Böylesi de Nina’yla Marty’nin sürekli bahsettikleri şeyleri tecrübe edemeyeceği anlamına geliyordu. Çoklu orgazmları ve buffalo sürmek ne demekse, onu. Az önce doğru adamla seks yaptın Wanda, hissini hiçbir zaman

yaşayamayacaktı. Çünkü doğru adamı hiçbir zaman bulamayacaktı.

Hem de hiçbir zaman.

Ölecekti ve öldüğünde, üç buçuk yıldır kimseyle sevişmemiş olacaktı.

Tanrım. Amma soygun.

Yani bu hayat meseleleri, kimin kontrolü altındaydı ki? Kontrol kimdeyse, Wanda onunla bir çift laf etmeyi hak ediyordu. Son bir ricada falan bulunabilmeliydi.

Hem nalları dikmesine az kalmışken neden seksi düşünüyordu? Durumunun vahametine rağmen, bu son düşüncesinin ironisine gülümsedi. Nalları dikmek... Dün gece bu kelimeleri düşünmeyi bile başaramazken, bu gece başka seçeneğinin olmadığını kabulleniyordu. Ölecekti ve yapılması gereken her şeyi halletmediği takdirde, bunu kim yapacaktı? Annesi mi? Wanda her şeyi annesine bırakamazdı, özellikle de kadın ta Florida'dayken. Üstelik annesi hiçbir şeyi organize etmekte başarılı değildi. Yani geriye kız kardeşi kalıyordu. O da olmazdı. Wanda'yla Casey, birbirlerini iki yıldır görmemişlerdi ve kız yakında, Manhattan'da yaşıyordu. Birbirlerinden geceyle gündüz kadar farklıydılar ve Wanda Casey'i sevmesine rağmen, yapılması gerekenleri, annesinin bir karbon kopyası olan küçük kardeşine asla bırakmazdı.

Bir liste. Wanda'nın, halledilmesi gereken şeylerin listesini yapması gerekiyordu. Listenin ilk sırasında Heath vardı.

Pembe, tüylü, tavşanlı geceliğini giydikten sonra yatak odasında muhafaza ettiği not defterine uzandı. Cebe sığacak kadar küçük, spiralli bir defterdi bu. Defteri komodininin çekmecesinden çıkaran Wanda bir kalem buldu ve "Yarın yapılacak şeyler" yazdı.

Listesinin ilk sırasında, kahrolası, müşteri hırsızı Linda Fisher'ı aramak vardı.

Gün doğar doğmaz yapmalıydı bunu.

Kahretsin. Archibald muhtemelen sığınakta endişeden deliriyor, Heath'in ne cehennemde olduğunu merak ediyordu ama onunla iletişime geçmesinin imkanı yoktu. Wanda da hemen yan odadaydı.

Uyuyordu. Belki de sabahlığının altına sakladığını sandığı o çılgın, pembe, tüylü, tavşanlı geceliğiyle. O geceliğin tavşanın koca koca gözlerine rağmen kesinlikle seksi bir yanı vardı.

Heath belden aşağısını düşünmemek için çenesini çatırdattı. Ya da belden aşağısının Wanda'yı düşünmesini kesmek için. Bütün gün parmağını kadının yumuşak yanağında gezdirme dürtüsüyle mücadele etmiş, Wanda ne zaman bir yanşmacının makyajını düzeltmek için kollarını kaldırsa, kadının göğüslerinin kıvrımına bakmamak için gözlerini kaçırmıştı.

Şimdi de Wanda'nın kanepesindeydi. Kadının parfümü, kullandığı battaniyenin her yanına sinmiş, Heath'i Wanda'nın hafif, çiçeksi kokusuyla sarmalıyordu.

Kahretsin. Heath bir kadının peşinden koşacak durumda değildi. O, günümüz toplumundaki çoğu kişinin, ezik damgası yapıştıracağı türden biriydi. Onun için, bu noktada herhangi biriyle ilişki kurmak resmen delice olurdu. Heath hâlâ bir karşı cins olduğunu kabul etmeden önce, o ve Archibald'ın ayaklarının üzerinde durabilmeleri gerekiyordu.

Ama Heath ayaklarının üzerinde durduğunda ne halt yiyecekti?

Her şeyden önce, içinde bulunduğu tuhaf durumu nasıl açıklayacaktı?

Heath'in ne zaman istese oyun oynayabileceği, canının istediğini yapabileceği ve bunu, istediği herhangi biriyle yapabileceği eski günlere benzemiyordu bu durum. Heath işler sarpa sardığı takdirde, kadınların hafızalarını silemezdi. O günler geride kalmıştı.

Heath battaniyenin altına kıvrılarak, zonklayan şakağına masaj yaptı. Baş ağrısının ne kadar sinir bozucu olabileceğini unutmıştu. İnsana hayatta olduğunu hissettiriyordu ama yine de sinir bozucuydu.

Bir daha kozmetik bakımdan kâr sağlayabilecek her şeye çabucak cevap vermeye çalışmazsın aptal, diye düşündü.

Ama Wanda'nın dudakları... Yastıklara benzeyen, ıslak, yumuşak, dolgun ve...

Heath düşüncelerini, bir ağaca çarpmamak için arabanın frenine bastığını aklında canlandırarak durdurdu. Wanda onun patronu sayılırdı, tuhaf, renk tekerleklerinden oluşan bir şekilde. Ayrıca Heath'in, hayatını düzeltmekten başka hiçbir şeyle ilgilenmemesi gerekiyordu.

O zaman odaklan beyinsiz.

Heath başının altındaki yastıkları kabarttı, bu da tekrar Wanda'nın dudaklarını düşünmesine sebep oldu, o dudaklar da ona yastığı...

Kes şunu be.

Yastıkları da Wanda'yı da düşünmeyecekti.

O kadar.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Wanda'nın enerjisi olsa, kadın iki gözü iki çeşme ağılardı.

Heath'in yalnızca çirkin olmasını değil, aynı zamanda dün gecedен sonra onun gözlerinin içine bakmak zorunda kalmasını diye evi boşaltmış olmasını istemek, fazla mı olurdu? Adamın neden, neden, nedeeeee hâlâ yakınlarda olması gerekiyordu ve oradayken neden bu kadar enfes görünüyordu? Adamın çekici olmayan hiçbir yanı yoktu, kanepeде geçirdiğı bir gecedен sonra bile. Giysileri, dün olduğı kadar kusursuzdu. Ütölüydü ve yeni yıkanmış gibi görünüyordı. Wanda, Heath'in ağzının sabahları kokmadığına da bahse girerdi.

Kaz kafalı.

Lanet olsun, lanet, lanet.

Wanda mutfağı girerken Heath'in sırtı ona dönüktü ve kadın buna şükretti, çünkü dün gecedен sonra onunla yüzleşip yüzleşemeyeceğinden emin değildi. Ah, dün gecenin anısı bile, yanaklarının Bobbie-Sue'nun örnek alabileceğı bir biçimde kızarmasına yol açıyordu.

Üstelik Heath kahve yapmıştı. Sade kahvenin yoğun koku, Wanda'nın burnuna şerit şerit ulaştı.

Adam kendisinden bu kadar emin olmasa, resmen kursuz olurdu.

Heath onu görünce hemen elini dolaba uzattı, bir fincan aldı ve içine kahve doldurdu. Döndü, fincanı Wanda'ya uzatırken çarpık bir tebessümle gülümsedi. O tebessüm Wanda'nın dizlerinin gücünün kesilmesine, ağzının kurumasına sebep oldu.

"Günaydın. Daha iyi misin?"

İyi derken? Adamın, dün gece olanlar hiç olmamış gibi davranması, Wanda'ya kendisini daha mı iyi hissettiriyordu? O zaman, evet, daha iyiydi. Ama bir dakika, öpücükleri o kadar kolay unutulacak türden miydi? "İyiyim, teşekkürler." Adamın uzattığı fincanı, parmaklarına dokunmamak için kaparcasına aldı.

Adam hemen geri çekildi, ceketini sandalyeden çekip aldı ve giydi. Kaslarındaki, bunu takip eden dalgalanma, Wanda'nın ağzını sulandırdı. Adamın iriliğine bakarken yakalanmamak için gözlerini derhal yere çevirdi.

"Gitmem gerek ama seni yarın ararım. Telefonla satış tekniklerim üzerinde çalışırız."

"O tekniklerden bahsetmişken..."

Adam kapıya giden yolun yansımasını aşmışken dönerek, "Gerçekten gitmem gerek Wanda," dedi. "Yalnızca, dün geceden sonra gerçekten iyi olduğundan emin olmak istedim. Bayağı solgun görünüyordun. Ne konuda konuşmamı gerekiyorsa, yarın hallederiz. Kanepeni kullanmama izin verdiğin için teşekkürler. Bu arada, Nina adında biri aradı. Muh-

temelen telefona bakmamalıydım ama boş bulundum. Özür dilerim. Numarayı yazdım. Telefonun yanındaki not defterinde. Yarın görüşürüz.” Heath bunu söyledikten sonra çıktı ve kapıyı çekip kapatırken, onu soğuk bir esinti takip etti.

Eh, bu kadardı, değil mi? Adam Wanda’ya, onu Linda’ya göndereceğini söyleme fırsatı bile vermemişti. Wanda en azından bunu bizzat yapmak istemişti, ama şimdi telefon etmek gibi kişisellikten uzak bir şey yapması gerekecekti.

Wanda’nın boğazı sıkıştı! Adamı son görüşüydü bu. Neden bu kadar üzüldüğünü bilemiyordu. Adamla tanışalı daha iki gün bile olmamıştı. Kahvesini yudumlayarak kanepeye çöktü, adamın battaniyeleri düzgün bir yığın halinde katladığını fark etti. Battaniyeleri çekiştirip burnuna getirdi, Heath’in kokusunu içine çekti.

Menusha kanepenin arkasına sıçradı, yanağına sürtündü. “Onunla, burada uyudun, değil mi? Hayvan ya da mineral olsun, adama şehvet duymayan kimse yok mu? Ve evet, buna ben de dahilim. Bunu hayatımın hangi noktasında olduğuma bağlıyorum. Kırılғанım Nusha, çok kırılғанım. Yani, sanırım temelde çalışanım olan bu adamı arzuladığım için mazur görülmemiyim. Aklım yerinde değil.”

Telefonu çaldığında Wanda, Nina’nın aramış olduğunu hatırladı; Nina şimdi yine arıyor olmalıydı. Ve cevap isteyecekti. Wanda telefonu alıp ekrandaki isme baktı.

Evet. Birkaç cevap bulma vaktiydi. Wanda omuzlarını dikleştirdi. “Hey, Nina.”

Bir an sessizlik oldu ve Wanda, Nina’yı o kadar iyi tanımasa, onun artık nefes almadığını bilmeseydi, hatta kimsenin olmadığını sanırdı. Ama Nina’yı çok iyi tanıyordu ve kadının

bir anlık sessizliği, dilini hızla çalıştırmaya hazırlandığı anlamına geliyordu. "Telefona masummuş gibi cevap verme Wanda. O adam kimdi ve bir cumartesi, sabahın sekizinde senin evinde ne halt ediyordu?"

"O Heath'ti, geceyi de burada geçirdi," dedi Wanda, bu önemli değilmiş gibi.

şimdi sessizlik ahizeden damlayacak kadar yoğundu. Nina, Wanda'ya fırlatmak için eline bir başka mecazi beyzbol topu alıyor olmalıydı. "Pekaaala, açıklama yap, hem de hemen. Bu hiç sana göre bir şey değil. Hem de hiç. Ve dürüst olmak gerekirse, son zamanlarda, anlamadığım bir sürü tuhaf şey yapıyorsun. Marty'yle benim dışımda kimse geceyi senin evinde geçirmez. Seni tanıdığımdan beri, o kapıdan tek bir erkek bile girmedi. Erkeğin 'e'si bile girmedi."

"Bu tamamen doğru değil. Daha geçen ay Greg, sen, Marty ve Keegan, fondyle kanlı buz yemeye geldiniz ya da getirdiğiniz her neyse, onu yemeye. Greg'le Keegan erkek. Bana erkekliklerinden ne sıklıkla bahsettiğinizi unutmuş olabilirsin diye söylüyorum. Erkek uzuvlarından da bahsedip duruyorsunuz."

"Wanda?"

"Hı-hı?"

"Bana ukalalık etmeyi kes, tamam mı? Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun. Evime, Marty'yle ikimizin, tanımadığımız ya da yatakta oynaşmadığımız kimse gelmiyor."

"Evime yabancı ya da başka türlü hiçbir erkeğin gelmediğini nereden biliyorsun? Burada sürekli erkekler dolaşıyor olabilir. Belki de sen onları grmemişsindir, o kadar." *Erkek, erkek, erkek, erkek, erkeksi erkek.*

Wanda, Nina'nın dilini şaklattığını duydu. Off be. Nina çok sinirlenmişti. Nina eklemelerini çıtırdattığında ya da dilini şaklattığında, işler kesinlikle çirkinleşirdi. "Wanda, kes şunu. Hem de hemen. Telefonu açan adam kimdi? Bir adamla yatıyorsan, şahane. Biriyle yatmayı, tanıdığım herkesten daha çok hak ediyorsun. Aslında, istersen bu konuyu Hogan'ın yerinde konuşabiliriz. Bize her şeyi anlatabilirsin. Bütün edepsizce ayrıntıları. Ben buna varım. Ama adam muslukçu gibi bir şeyse ve ben seni kontrol etmek için arabama gün ışığında boş yere bindiysem, seni kızıl saçlı bir üvey çocuk gibi pataklarım. Gündüz dışarı çıkmanın benim için nasıl olduğunu biliyorsun. Bu büyük bir..."

Wanda esnedi, kucağına bir yastık çekti. "Olay. Biliyorum. Bana irkiltici bir sıklıkla hatırlatıyorsun. Son saydığımızda ne çıkmıştı? On mu?"

"Wanda! Dökül."

"Gerçekten buraya mı geliyorsun?"

Nina her zamanki alaycılığıyla soludu. "Bu kadar önemli bir konuda ne zaman şaka yaptım? Ne zaman, sırf kapıdan çıkmak için bile bir kilo çinko oksit sürmek konusunda şaka yaptım? Hiçbir zaman. Evine varmama az kaldı, çünkü endişelendim. Greg aptallık ettiğimi ve biriyle yatmak istiyorsan -yattığın kişi muslukçu olsa da- kendi işime bakmam gerektiğini söyledi. Ama Greg seni benim gibi tanımıyor Wanda, değil mi? O güzel tebessümle, o şeylerin ardında nasıl bir şeyin yattığını bilmiyorlar. Marty'yle ikiniz onlara ne diyordunuz. Gel..."

"Gel-yamacıma gözleri." Wanda geliştiğini hissettiği baş ağrısını kesmek için gel-yamacıma gözlerini kapattı.

“Evet, onlar. Erkeğim, sana ulaşmak için araba yolundan küredığım kar kadar saf olduğunu bilmiyor. Paniğe kapıldım, tamam mı? Son zamanlarda bir tuhafsın ve buna parmak basamıyorum. O yüzden, bana ne olduğunu söylemezsen parmağımı senin gözüne basacağım.”

Wanda’nın teni sinir bozukluğundan karıncalandı. Burada bir erkek varsa, ne olmuştu? Nina neden bunu Cenevre Konferansı’na çeviriyordu?

“Buraya neden uçuvermedin Elvira? Bir yığın zahmetten kurtulmuş olurdun. Hem sabahın sekizinde neden ayakta-sın?” Nina’nın resmen bir yerden bir yere ışınlanabilmesi, vampir olmanın sihirli, mistik, ucube yanlarından biriydi. Wanda bunu düşünmeye pek katlanamıyordu.

“Ayaktaydım, çünkü uykusuzluk krizine yakalandım ve bu hafta karaokeye gitmek isteyip istemediğini öğrenmek için aradım. Uçmadım, çünkü güneş var kazma! Yanıp kı-zarma olayını hatırlıyor musun? Şu akıl maddeye hükmeder olayında yeterince iyi değilim, bu yüzden senin için endişelenirken konsantrasyonumu kaybedip, adanın üzerinde fazla kaldım diye Hackensack’in ortasında bir avuç küle dönüşme riskini almadım.”

Wanda, Nina’nın onu çok sevdiğini düşündü. Nina bunu asla açıkça söylemezdi ama Wanda’yı seviyordu. Marty’yi de seviyordu. Gerçi bunlar, Nina’nın midesini bulandırıyor ama doğrudu. Wanda ağlamaklı konuşmamak için yutkundu. “Tamam, özür dilerim. Evine dönebilirsin. Ben iyiyim.”

“Biliyor musun, son zamanlarda bu lafı çok duyar oldum. ‘Ben iyiyim Nina. Bana bebek gibi davranmayı bırak Nina,’”

diye dalga geçen Nina, Wanda'nın daha tiz ses tonuna geçiş yapmıştı. "Şimdi lafı dolaştırmayı kes. O adam kimdi Wanda? Konuş."

"O bir çalışma arkadaşı."

"Hah! Nah öyle. Çok zayıf bir yalan dostum. Hem de çok. Erkekler Bobbie-Sue satmaz. En azından, gerçek bir erkek."

Wanda bunu duyunca diklendi. Dün geceki o yarım öpücükten sonra, herkese, Heath'in gerçek bir erkek olmadığını söylemesi için meydan okuyabilirdi. Hatta iki kat meydan okuyabilirdi. Ama dilini tuttu. "Hayır, ben ciddiyim. O yeni bir çalışan."

"Yok artık. Makyaj malzemesi satmak isteyen bir adam, ha?" Wanda Nina'nın hayretini anlayabiliyordu. Aynısını o da yaşamıştı.

"Evetttttttttttt."

"Sesinde duyduğum, Marty'yle ikinizin 'koca kız iç çekişi' dediği, nefes nefese, hülyalı zimbırtı mıydı?"

"İç çekişim nefes nefese de, hülyalı da değil." Yoksa öyle miydi?

"Zırva. Duydum ve ikimiz de başka hiçbir şey yapamasam bile, Trenton'da devrilen bir çam ağacının sesini duyabileceğimi biliyoruz. Açıkla bakalım. Hem acele et. Birden yorgunluk çöktü."

"Açıklanacak bir şey yok. Adam ilana cevap verdiğinde ben de herkes kadar şaşırdım, çünkü senin de bildiğin gibi, ilana yalnızca kadınlar cevap veriyor. Heath iki gece önce buraya geldi, birkaç sosisli sandviçi havıyarmış gibi yedi, krakerlerle peynir kütüğümü neredeyse yalayıp yuttu, çılgınca renk yeteneğiyle herkesin aklını başından aldı, dün

yirmi üç başlangıç seti sattı ve dün geceyi burada geçirdi. Ama sebep, o pis, küçük aklının yarattığı şey değildi. Kar yağıyordu, ben de araba kullanmasını istemedim.”

“Yirmi üç başlangıç seti mi?”

“Evet. Ve daha kimse caymadı. Ama gün yeni başladı sayılır.”

“Dostum, bu senin rekorunu aşmıyor mu? Kahretsin, Marty’ninkini bile aşıyor.”

Evet, her neyse. Heath’in, transeksüellerin yarışmasında makyaj malzemesi satma fikrini bulmuş olması, Wanda’nın yarasına hâlâ tuz basıyordu. O tuzda bir çimdik hayranlık da vardı ama yine de can yakıyordu. “Bütün rekorları kırdı. Yirmi üç: Bir Bobbie-Sue piyangosu. Kimse bir günde o kadar set satmadı. En azından, lobideki tahtada öyle bir şey gördüğümü hatırlamıyorum.”

“Tamam, demek o gerçekten Bobbie-Sue satmak isteyen bir adam. Buradan tek bir sonuca varılabilir. Adam eşcinsel.”

Wanda’nın yanakları, bu ikincisi için hissettiği ilk suçlulukla kızardı. “Hayır.”

“Hayır mı? Bunu nereden biliyorsun Wanda? O bir erkek. Makyaj malzemesi satan bir erkek. Bu, erkekler için bir günah falan, değil mi? Yani, adamın eşcinsel olmadığını biliyorsan, bunu tensel olarak öğrenmiş olmalısın. Ah, s.ktir. Lütfen bana korunduğunu söyle.”

Böylesi, durumu daha da kötüleştiriyordu. Heath dün gece halıyı altından çekivermemiş olsa, Wanda’nın yapacağı en son şey uyumak olurdu. “Nina, kes şunu! Yatmadık ve yatmış olsaydık, korunmayı akıl edecek kadar bilgiliyim. Seks falan yapmadık.” Hiç, hem de hiç. Amma iç karartıcı.

“Peki, tamam. Bir erkek, makyajdan ne anlar ki?”

Wanda güldü. “Sen makyajdan ne anlıyordun Nina?”

Nina da güldü, sesinde gerginlik yoktu. “Tamam, orası doğru. Ama yine de ben bir kadınıym. Kadın olmanın nasıl bir his olduğunu biliyorum, müşterini anlayabilmen falan gerekmiyor mu? Bu, Bobbie-Sue tarikatının ilk kuralı. O bir kadını nasıl anlayabilir?”

Ah, anlıyordu. “Bilmiyorum. Tek bildiğim, partideki kadınların, Heath’in yanlarında olmasında sakınca görmedikleri. Hatta ona bayıldılar.”

“Seni kandırıyor.” Nina’nın sesinden, kararını verdiği anlaşılıyordu. “Sen de şahane bir hedefsin, çünkü tam bir Holly Hobbie’sin. Ve Tanrı şahidim olsun, sana dokunduysa, seni bir şeye razı ettiyse, onu gebertirim.”

“Ah Nina, kes şunu! Kimse gerçekten kendi başımın çaresine bakabileceğimi düşünmüyor mu? Senin ve tabii Marty’nin, yalnızca beni becermek isteyen bir erkekle görüşemeyeceğimi düşünmenize sebep olan nedir?” Yüce İsa! Wanda tam bir sosyal özürlü değildi. Zaten Wanda da Heath hakkında, Nina’ya bu kadar endişelendiren şeyleri düşünmemiş değildi.

“Hah! Bakıyorum çabuk unutuyoruz Wanda. Hwang Evi’ndeki, karısı tuvaletten telefon numaranı almaya çalışan ucubeyi ne çabuk unutuyoruz! O olayı hatırlıyor musun ey ölümlü?”

Tamam. Gerçekten öyle olmuştu ama adam cidden yakkışıklıydı. “Onun evli olduğunu nereden bilecektim Nina? Ozmos yoluyla mı? Tanrı aşkına!”

“İ-ıı, alyansı olduğu için?”

Tamam, o da vardı. "Peki. Bazen yeterince dikkatli bakmıyorum ama..."

"Dur bir dakika, Marty anıyor."

Şahane. Harikulade. Ona karşı birlik olacaklardı. Wanda gözlerini devirdi ve saçının bir tutamını öfkeyle parmağına doladı.

"Wanda?"

"Marty..."

"Aynen öyle... Orada ne halt oluyor? Nina bana, bir adamla ve geceyi senin evinde geçirdiğiyle ilgili bir mesaj yolladı."

Wanda hırıltılı bir sesle, bıkkınca içini çekti. "Evet. Bir erkek, geceyi Schwartz evinde geçirdi. Amma önemli."

"Ve Bobbie-Sue satmak istediğini iddia ediyor," diye araya girdi Nina, imalı imalı. "Seni bilmem ama o adam bana kuşkulu geliyor. Marty ve güzel Wanda'mız onun eşcinsel olmadığını söylüyor. Adam eşcinsel değilse ve kadın zımbırtıları satmak istiyorsa, Wanda'yı yatağa atmak için kandırmaya çalışıyor demektir, tabii hâlâ atmadıysa. Özellikle de Wanda'nın kız gibi iç çektiğine bakılacak olursa. Ee, adamı sen mi döveceksin, ben mi döveyim?"

Wanda bir of çekti. "Ah Nina, KSB!"

"Ahhhh, bu sert oldu Wanda. Çok sert! K-S-B ne demek, be?"

Marty araya girdi. "I-ıı, kes sesini be, demek."

Wanda, Nina'nın burun deliklerinin kabardığını gözünde canlandırabiliyordu. Böylesi de kadının öfke termometresinde, ısının tırmanışa geçtiğine işaret etti. "Bana sesimi kesmemi söylemedin. Söylemiş olamazsın."

Wanda, Nina onu görebilecekmiş gibi çenesini kaldırdı. “Evet süper vampir. Evet, söyledim. Tanrı aşkına, herkesin aklında kötü niyet, yüreğinde cinayet olmadığını anlamayı nasıl sağlayacağım? İnsanlara bağırmayı, onları dövmekle tehdit etmeyi bırakman gerek. Cidden... Neden ikiniz de bir kez olsun, büyük bir kız olduğuma ve kendi başımın çaresine bakabileceğime inanmıyorsunuz? İkinizle tanışmadan önce nasıl geçinip gidiyordum dersiniz? Siz iki mankafa beyaz atlarınızla gelip masum, küçük bir kız olan beni kurtarmadan önce hayatta topallaya topallaya ilerlediğimi, kırk ve yıpranmış olduğumu mu sanıyorsunuz? Asıl ben yanınızda olmasam, emirler vermesem, kavgalarınıza hakemlik etmesem, siz ikinizin ne yapacağınızı sık sık merak ediyorum!” Ah, Tanrı aşkına. Wanda’nın karnı sıkıştı, sanki içine demir bir yumruk oturmuştu. Ama o olmadığı takdirde ikinin görüşmeyi keseceği düşüncesi, içini parçalıyordu.

Evet, kavga ediyorlardı. Evet, sürekli birbirlerine tehditler yağıdıyorlardı ama Wanda artık yanlarında bulunmadığı, birbirlerinin kafalarını koparmalarına engel olmadığı için onların arkadaşlıklarını sürdürmemesine dayanamazdı. Eğer bu dünyadan ayrılması gerekiyorsa, bunu, en iyi iki arkadaşının üç kişiye yaptıkları şeyleri yapmaya devam edeceğini bilerek yapacaktı.

İki kadından biri ıslık çaldı. “Vay be tatlım.” Marty’ydi bu. “Biz sadece sana göz kulak olmaya çalışıyorduk. Bunu sevgimizden yapıyoruz. Endişeleniyoruz. Seninle tanıştığımızdan beri bir erkeğe ilgiyle bakmadın bile. Ve seninle, boşanmandan neredeyse hemen sonra tanışmıştık. Kimseyle çıkmıyorsun, aşk romanlarını her an yayından kaldırılabileceklermiş gibi okuyorsun, sonra Nina’dan, gece evinde bir

erkeğin kaldığını öğreniyorum. Üstelik tanımadığımız bir erkeğin. Neden böyle konuştuğumuzu anlıyorsun, değil mi? Tek söylemek istediğim, senden daha fazla deneyimimiz var ve bir adamın saçmalıklarına kapılıp incinmeni istemiyoruz. Anladın mı?”

Suçluluk. Wanda onları, küçük kardeşleriymiş gibi davranmakla her suçladığında, asıl ona kendisini suçlu hissettiriyorlardı. Ve bu her zaman işe yarıyordu. Wanda başını eğdi. “Evet, anlıyorum, tamam mı? Size saldırdığım için özür dilerim.”

“Son zamanlarda çok gerginsin Wanda. Marty de ben de bunu anlamıyoruz ama köpeğin dediği doğru. Tek istediğimiz mutlu olman ve adamın tekinin senden faydalanmasını istemiyoruz.”

Wanda başını dizlerine dek eğdi. “O benden faydalanmadı, yemin ederim. Ve Marty, sana onun kaç başlangıç seti sattığını söylediğimde kafayı yiyeceksin.”

“Söyle.”

“Yirmi üç. Evet, beni doğru duydun. Yirmi üç.”

“Olamaz! Bu satış tarihimizi altüst eder. Aslında, şimdiye kadarki en iyi satış bu. Rekor gibi bir şey. Ve o bir erkek...” Marty’nin sözleri kuşkuyla doluydu.

Wanda gözlerini kapattığında, göz kapaklarının arkasında, hâlâ Heath’in görüntüsü vardı. “Evettttt.”

“Gördün mü!” diye bağırdı Nina. “İşte yine aynı şey. İkincinin Keegan’dan bahsederken ya da sen Hunter ve Colton gibi aptalca isimleri olan o çılgın aşk romanı kahramanlarından söz ederken yaptığınız gibi, hülyalı hülyalı iç çekiyorsun.”

“Aman Tanrım! Ondan hoşlanıyor musun Wanda? Yakışıklı mı?” diye kurcaladı Marty.

Wanda adamla ilgilenmediğini kanıtlamak ister gibi omuz silkti. “Fena değil galiba.”

“Yoooooooo. Hayır, hayır, hayır.” Nina dilini şaklattı. “O hülyalı iç çekiş, ‘fena değil’ iç çekişi değildi Wanda. Bunu yutmuyorum. Duyduğum şeye göre, adam yakışıklı ve geceyi senin evinde geçirdi. Bana bir şey olup olmadığını söylemek ister misin? Delirip o yirmi üç başlangıç setini adamı becererek kutlamak gibi?”

Hah! Nerede o günler? Keşke. Ah, yüce İsa! “Hayır! Dün gece havanın ne kadar kötü olduğunu sen de görmüşsündür. O havada araba sürmesine izin veremezdim.”

Nina’nın cevabından kuşku damlıyordu. “Evi nerede?”

“Bu seni hiç ilgilendirmez Nina,” dedi Wanda sertçe. “Ama gerilime dayanamıyorsan söyleyeyim, Dunlap’ta. En azından başvuru formuna öyle yazmış.”

Marty burnundan soludu. “Bunun hiç mantıklı olmadığını farkındasm, değil mi Wanda? Hiçbir erkek Bobbie-Sue satmak istemez.”

“Farkındayım ama dün olanlardan sonra ona ne söylemeliyim Marty? Lütfen benim için daha fazla başlangıç seti satma, çünkü para kazanmak istemiyorum mu diyeyim?” Marty’nin sesini keserdi bu.

“Haklısın. Tamam, pes ediyorum. Ama bu adam kuşku uyandıracak herhangi bir şey yaparsa, bana söylesen iyi olur. Onu öyle hızlı öldürtürüm ki uzay-zaman sürekliliğini kırar.”

“Ama dur,” diye araya girdi Nina yine. “Bize daha ondan, bilirsin işte, o şekilde hoşlanıp hoşlanmadığını söylemedin.”

Wanda, Heath'den her şekilde hoşlanıyordu. Sadece ondan fazla satış yapması hoşuna gitmemiştir. Ama Wanda bunun, hayatında, böyle şeyler düşünmek için en uygunsuz zaman olduğunu aklından çıkaramazdı. Adamı yaşamaya devam edecek birine aktarma gibi bir sorumluluğu vardı. O kişinin Linda Fisher olması Wanda'nın sinirini bozsa da pek önemli değildi. Wanda kaderinde ne olduğunu bilirken, yeni, özellikle Heath kadar zorlu ve yetenekli bir çalışmanı kabul etmesi yanlıştır.

Ama Wanda bunu Marty'yle Nina'ya söyleyemezdi, yoksa kadınlar kuşkulanırlardı. Özellikle Wanda, Linda'yı ne kadar küçümsediğini sık sık söylediği için. Wanda yalan söyleyecekti. Hem de büyük bir yalan. "Nazik bir adam ve evet, yakışıklı ama beni kendimden geçirecek kadar değil. Hem temsilcilerimden biriyle yatsam, kötü bir yönetici olmaz mıyım? Her halükarda, ben onu bir para makinesi olarak görüyorum ve potansiyelini görmezlikten gelirsem aptallık etmiş olurum." İşte. Gayet umursamaz, soğukkanlı bir tavırla konuşmuştu -umurunda olan tek şey, işti.

"Tamam. Bak, onun erkek olması beni geriyor, çünkü onunla baş başa bol bol zaman geçirmen gerekiyor. O yüzden, cep telefonunu yanından hiç ayırma. Yapman gereken tek şey beni aramak. Ne cehennemdeysen oraya uçar, adamın hayalarını boğazından söküp alırım, tamam mı?"

"Evet Nina," dedi Wanda, kelimeleri uzata uzata. "Şimdi kapatmam gerek. Yapmam gereken şeyler, halletmem gereken işler, hazırlamam gereken listeler var. Bilirsin işte, her zamanki saplantılı cumartesilerimden birini geçireceğim. İyiyim ama kaygılanmanızı takdir ediyorum. Marty? Kapatıyorum. Sizinle sonra konuşuruz. Baaaay."

Wanda, kadınlara itiraz etme fırsatı vermeden telefonu kapattı.

Alışveriş yapması ve evi temizlemesi gerekiyordu ama Wanda kucağına kıvrılmış Meniusha'nın ipeksi tüylerini okşayarak kanepede oturmayı sürdürdü. Hiçbir şeye bakmıyordu.

"Sizi uyarıyorum efendim. Beni bu pis delikte yine bırakırsanız, başka yerde işe girdiğimi görebilirsiniz."

"Özür dilerim Arch. Dün uzun bir gün oldu, bayağı geç döndük ama yirmi üç başlangıç seti sattım." Heath parmaklarını birbirine sürttü. "Bu da para anlamına geliyor ve elle tutulabilir tek malımızı, arabamızı hurda haline getirmek-tense, kar fırtınası sırasında Wanda'da kalmam daha iyi oldu."

Archibald, Heath'in omzundaki hayal ürünü tozu süpürdü. "Ah efendim. Herhalde bu tür hikayelere kandığımı düşünmüyorsunuz, değil mi? Yeni milenyumda, nasıl derler... Kozmetik kadınıyla gününüzü gün ediyorsunuz. Ve işinize müdahale etmek, haddime düşmez Heathcliff. Şimdiye kadar ne zaman şahsi işlerinize müdahale ettim? Gününüzü istediğiniz kadar gün edebilirsiniz. Kaldı ki dünyada gününüzü bol bol gün ettiniz. Gelgelelim, esenliğim tehlikede olduğunda, şahsımı incinmekten korumak için önlem almam gerekir. Maalesef, göz korkutucu figürünüzün" derken Heath'e doğru eğildi, etraftaki karyolaları işaret etti, "putpe-restleri bizden uzak tuttuğunu söylemekte tereddüt etmeyeceğim," diye fısıldadı.

Heath başını anlayışla salladı. "Ah, birinin, topladığın Çocuk Menüsu oyuncakları için falan seni döveceğinden mi

korktun?” Çünkü burada geçirdikleri günlerde, çok daha az değerli mallar için dövüşülmüştü.

Arch başını ciddiyetle salladı. “O kadar endişelendim ki gece gözümü bile kırpmadım.” İki parmağıyla, gözlerinin etrafında daire çizdi. “Bunlar benim yorgun gözlerim efendim. Ve gelecekte, gününüzü gün etmeye gittiğinizde, lütfen peşinizden cehenneme kadar gelmiş ve siz hanımlarla eğlenmeyi seçtiğinizde tek bir soru bile sormamış sadık uşağınızı düşünün.”

Heath adamın sırtına pat pat vurdu, uşağının gözlerinin içine baktı. “Ne hanımlarla eğlendim, ne de günümü gün ettim ihtiyar. Kanepede yattım –kediyle birlikte.”

Archibald ceketinin kısa eteklerini karnının üzerinde düzeltirken, yüksek sesle, alaycı alaycı soludu. “Elbette öyle yaptınız.”

Heath sağ elini kaldırdı. “Hayır Arch, öyle değildi. Reese’in Fıstık Ezmeli Çikolata Kekleri üzerine yemin ederim.”

“Ah, aman. Reese’in Fıstık Ezmeli Çikolata Kekleri ha? Bu ciddi bir şey.”

“Wanda’dan hoşlanıyorum ve bölge denetmenim olarak ona saygı duyuyorum.”

“Elbette saygı duyuyorsunuz. Yatağınıza götürdüğünüz bütün hanımlara saygı duydunuz.”

“Arch, beni dinlemiyorsun. Bu işi batırmayı göze alamam ve Wanda’ya hamle yapmak, kıcımın fritözde kızarması anlamına gelebilir. Kadın bayağı tutucu görünüyor –ne kadar güzel olsa da. Listeler yapıyor –mutfağının her yanında listeler var. Her şeyi yazıyor ve bir listeyi bitirdiğinde, ilk liste için bir liste daha yapıyor. Kurallara harfiyen uyuyor ve

Bobbie-Sue'da, temsilcilerle ilişki kurmak konusunda bir kural olup olmadığını bilmiyorum. Ama öğrenmek için kuralı çiğnemeyeceğim. Her şeyi doğru yapmamız gerekiyor, yoksa başladığımız noktaya döneriz. Nereden başladığımızı hatırlıyor musun dostum? Bilirsin işte, hiçbir şeyimizin olmadığı nokta? En azından şimdilik bir şeyimiz var. Çok değil ama dört ay önceki halimizden bin kat iyidir. Şimdi tek yapmamız gereken, biraz para biriktirmek ve kendi evimizi tutmak. Yani patronuma asılamam." Ne kadar öpülesi olursa olsun. Ne kadar... Neyse, önemli değil. O kadar işte.

Arch dilini şaklattı. "Ama gözlerinizde ilgi parıltısı mı görüyorum genç Heathcliff? Koşullar farklı olsa, cazibe ağını fırlatıp o güzel kozmetik kadını yakalamayı düşünüp müydünüz?"

Heath cevap vermedi ve bu, anlaşılan, Archibald'ın kendi sonuçlarına varması için yeterliydi. "Sessizliğiniz her şeyi ortaya koyuyor. Sizde üzüntü hissediyorum. Merak etmeyin efendim. Çok geçmeden, kurbanınızın peşine gerektiği şekilde düşme imkanını elde edersiniz."

"Hiçbir şeyin peşine düşmek istemiyorum Arch. Tek istediğim hayatta kalmamız ve hayatımızın geri kalanını biraz olsun rahat geçirmemiz. Arada sırada, bir iki bira içecek paramızın olması. Futbol maçı izleyip tavuk kanadı yiyebilmek. Anlıyorsun ya?"

"Peki, hayatınızda bir daha hiçbir kadın olmayacak mı? Bana kalırsa fazla itiraz ediyorsunuz genç adam. Hem daha güzel şeyleri özlemiyor musunuz efendim? Mesela, malikânenizi..."

Heath'in yüzünde bir tebessüm belirdi. "Biliyor musun, biraz bile özlemiyorum. Güzel günler geçirdik, bir sürü güzel

şeyimiz oldu ama unuttuysan söyleyeyim, sahip olmadığımız birçok şey de vardı. Maddi şeyleri geri alabiliriz. Hayatlarımızı geri alamayız ama ne zaman istesek Reese'in Fıstık Ezmeli Çikolata Keklerini yiyebiliriz.”

“Çok doğru efendim ve size şunu söyleyeyim, beni bir daha burada yalnız bırakırsanız, bu yeni hayatınızı elinizde uzun süre tutabileceğinize bel bağlamayın.”

Heath kıs kıs güldü. “Tamam, anladım. Seni bir daha yalnız bırakmayacağım.”

“Efendim?”

“Evet.”

“Bu Wanda, güzel mi?”

“Evet, neden?”

Archibald başını sertçe salladı ama gözlerinde muziplik vardı. “Ah, bu Wanda ne kadar güzel olursa olsun, o bize göre değil efendim. Tamamen, mutlak ve geri dönülmez bir biçimde.”

“Bunu hiç unutma.”

“Hiçbir zaman unutmayacağım genç Heathcliff. Aslında, bunu bir yere yazıp her gün tekrarlayacağım. Sloganım olacak. Bu sözleri temel alarak yaşayacağım—”

“Archibald?”

“Efendim?”

“Kes şunu.”

ALTINCI BÖLÜM

Wanda yüzüne pudra sürerek makyajını tamamladı, burununu kınıştırdı. Etrafında ince çizgiler olan gözleri, bu gece ona cam gibi görünüyordu. Banyo aynasına arkasını döndü, makyaj çantasını dikkatsizce el çantasına attı. Omuzlarını dikleştirip oturma odasına gitti, dizlerine dek inen bir palto aldı, cebinden araba anahtarlarını çıkardı.

Açıkçası bu gece hiç kolay olmayacaktı.

Aslında, berbat bir geceydi.

Ve Linda Fisher, ufak, önemsiz dünyasında hiç rastlamadığı, öldürücü bir darbeyi tecrübe edecekti.

Kaltak.

Wanda Bobbie-Sue merkezine giden tanıdık yolda araba sürerken, bininci kez, *ama bunun yapılması gerekiyor*, diye düşündü. Heath'i gümüş bir tepsiyle Linda'ya sunacaktı. Yirmi üç başlangıç seti de dahil, her şeyiyle.

Adamı resmen sallanan her şeyin avcısı olan bir kadına sunarak Heath'e iyilik yapıp yapmadığından emin değildi. Ama Heath'in sonunda –Wanda'nın sonunda–Wanda'nın

yalnızca adil olduğunu düşündüğü şeyi yaptığını anlayacağını umuyordu. Wanda hafta sonu boyunca, Heath'le temas kurmaya çalışmasının iyi olup olmadığını düşünüp durmuştu ama adamın cep telefonu olmadığından bu mümkün değildi. Merkez adamla iletişime geçecekti ve Wanda'nın onu bir daha görmesine gerek kalmayacaktı. Böylesi de kadının içinin dokuz milyonuncu kez üzüntüyle sızlamasına sebep oldu. Adamın o şahane kıcını bir daha görmeyecek olması, kesinlikle yas tutma sebebiydi.

Wanda dün gece geç saatte, önündeki ayları, çalışmak yerine hazırlanmakla geçirmeye karar vermişti. Birikim hesabında ona en az bir yıl yetecek kadar para vardı ve bu, doktorunun ona biçtiği ömürden altı ay daha uzundu. Wanda'nın birikimi onun her zaman yapmak istediği bir iki şeyi yapmasına da müsaade edebilirdi. Wanda yine dün gece, o şeylerin bir listesini yapmaya karar vermişti – hem de bir an önce.

Hem Wanda yalnızca Heath'i başkasına vermiyordu. Bütün çalışanlarını ve müşterilerini başkalarına aktarıyor, Bobbie-Sue'dan, Marty'ye şimdilik haber verilmemesi ricasıyla istifa ediyordu. Merkezin bunu yerine getireceğini umuyordu. Marty'yle Nina'ya... Kız kardeşine... Ve annesine söylemeden önce, kendiyse biraz baş başa kalmak istiyordu.

Yer altındaki otoparka giren Wanda bir boşluk seçti ve kontağı kapattı, makyajını dikiz aynasında son kez kontrol etti. Anahtarlarını çantasına atıp haftalık toplantılarını yaptıkları devasa odaya gitmek için asansöre doğru yürüdü. Nina hep, bu toplantıların bir Jim Jones festivaline katılmaya benzediğini söylerdi.

Hava parfüm ve gök mavisi, üstü açılabilir bir arabaya duyulan açlığın kokusuyla doluydu. Wanda'ya çok tanıdık gelen bir kokuydu bu ve kadını bir an için gülümsetti. Wanda listesini yaparken, bunu başardığı şeylerden biri olarak yazabilirdi. Tanrı biliyor ya, çok istenen Bobbie-Sue arabasını elde etmişti ve bunu piç kurusu kocasının para yardımı olmadan yapmıştı. Arabayı kazandığında, araba onun için bir sembole dönüşmüştü. Bağımsızlığının sembolü, kendi başının çaresine bakabileceğinin işareti. Ve Wanda nafaka alsa da hayatta kalmak için ona ihtiyacı yoktu. O yüzden George'un görev bilir bir şekilde ödediği parayı her ay şu ya da bu hayır kurumuna bağışlıyordu. Wanda'nın bu konuda hissettiği gurur çok büyüktü.

Wanda ufak gruplar halinde toplanmış kadın kalabalığının arasından geçti. Bobbie-Sue başarısının seviyesini yansıtan, parlak renkli tayyörler giymiş kadınlar, başlarını canlı bir biçimde sağa sola çeviriyor, hararetli konuşmalar yaparak ellerini sallıyorlardı.

Wanda'nın gözleri, hedefini bulmak için odayı taradı. Ve söz konusu hedef, Linda Fisher, tam da uygun bir biçimde, kalabalığın orta yerindeydi. Wanda gök mavisi tayyörünü şöyle bir topladı, ceketini düzeltmek için uçlarını çekiştir-di -Linda bu odada, en azından şimdilik, kimin renk üstünlüğüne sahip olduğunu unutmamalıydı. Wanda kalabalığın arasına sıkıştı ve Linda'ya parmağını salladı. "Bir dakika konuşabilir miyiz?" Wanda dişlerini sıkmamak için kendisini zor tuttu.

Linda omuzlarını dikleştirdi, sarı tayyörünün eteğini düzeltti. Nina haklıydı. Cehennem gerçekten sarı renkti. Kimse buna zorlanmadığı takdirde, sarı giymemeliydi. Wanda sarı

seviyesine takılmadan atlamış, hemen kırmızıya geçmişti –ve bu, Linda'yı epeyce üzmüştü. Linda, Wanda'ya patentini aldığı sahte tebessümlerden biriyle gülümsedi. "Elbette." Topuğunun üzerinde döndü, kemikli sarı kışını sallayarak yakındaki bir köşeye ilerledi, Wanda'ya döndü ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Savunmacı bir duruşu vardı ve öyle olmalıydı. Linda, Marty'ye bayağı boktan şeyler yapmıştı. Wanda o zamandan beri, Linda'yla olabildiğince az muhatap olmuştu. "Senin için ne yapabilirim, Wanda?"

"Senden bir iyilik isteyeceğim."

Linda boncuk gibi gözlerini kıstı, dilini dudaklarında dolaştırdı ama sessiz kalarak başını yana eğmekle yetindi. Marlo Thomas modeli saçlarının kıvrık uçları titredi.

Wanda lafı dolaştırmanın bir anlamının olmadığına karar verdi. "Çalışanlarımdan birini almanı istiyorum."

Linda'nın afalladığı, yüzünden okunuyordu. "Çalışanlarından birinden vazgeçiyorsun, öyle mi?"

"Evetttt Linda," diye tısladı Wanda. "Yeni bir çalışanımdan. Biliyorsun, çok çalışanım var ve şu anda fazla yüklenmiş durumdayım."

"Yeni bir çalışanı bana veriyorsun, öyle mi? İsteyerek?"

Wanda içini çekti; Linda'nın bu işte pis bir art niyet arayacağını zaten biliyordu. Çünkü Linda böyle biriydi, pis karının teki olduğu için herkesin öyle olduğundan kuşkulanırdı. "Evet. Yeni bir çalışanımı sana veriyorum."

Ah, işte. O bakış. Kadının gözleri, potansiyel bir darbe parıltısıyla, tanıdık bir biçimde ışıldıyordu. Wanda o bakışı tanıyordu. O bakışı daha önce bir kez, Linda, Marty ısırıldıktan hemen sonra ondan çok büyük bir müşteri çaldığında

görmüştü. Kadın kelimeyi uzatarak, derin bir nefes verdi. “Gerçekten miiii?” derken, şeffaf ojeli tırnağının ucunu ısırırdı. “Merak beni öldürecek. Sen neden,” diyerek parmağını Wanda’nın göğsüne doğrulttu, “benim,” dedikten sonra, parmağını bu kez, çok daha kemikli olan kendi göğsüne doğrulttu, “senin çalışanlarından birini almamı isteyesin? Hatırladığım kadarıyla, birbirimize pek de bayılmıyoruz.”

Ah, evet. Wanda o yavrulamamış ineğin, ona tavır koymasına izin vermeyecekti. Artık o kadına iyi davranmak zorunda değildi. Aslında, ona bir daha hiç iyi davranmasına gerek yoktu. Aklından geçenler, Wanda’nın tadını çıkarmaya karar verdiği bir özgürlük hissi doğurdu. “Çünkü salya akıtmanı izlemek hoşuma gidiyor. Ağzının kenarında ufacık bir salya damlası gördüğümde, yeniden doğmuş gibi oluyorum.”

Linda, Kışkırtıcı Kırmızı rujlu dudaklarını büzdü. “Lafı dolaştırmasan? Hiçbir zaman bana çalışanlarından birini teklif edeceğini düşünmemiştim. Cadalozun teki mi? O yüzden mi onu almamı istiyorsun? Marty’yle senin, bana komplo kurmanıza ve eziğin tekini almamı istemenize hiç şaşmam.”

Wanda gözlerini kısarak, çenesini kasarak Linda’ya ateş saçan gözlerle baktı. “Marty olmasa işsiz kalırdın Linda. O yüzden üzerime gelmeyi kes, seni müşteri hırsız fahişe,” diye hırladı. “Arkadaşımı –en iyi arkadaşlarımdan birini ve senin patronunu– bu işe karıştırma.” Na-na-na-na-na-na.

Linda bir zamanlar Marty’den müşteri çalmıştı. Şimdi, Marty’nin artık Linda Fisher’ın sahibi olduğu hatırlatıldığında, kadın içini çekti. “Amma bayağısın.”

Wanda kaşlarını kaldırarak kadına şaşkınlıkla baktı. Ellerini kalçalarına koyarak Linda'ya yaklaştı. "Ben mi? Ben bayağıyım, öyle mi? Ah, hayır kardeş. Bayağı olan sendin pis sansar. Marty'nin müşterilerini çalan ben değilim, sensin. O senin burada, Bobbie-Sue'da kalmaya izin verdi. Çünkü o iyi bir insan. Şimdi çeneni kapat da söylediklerimi dinle. Yeni bir çalışanım var. Çok özel bir çalışan. Bu yeni çalışanı sana vermeyi teklif etmemin tek sebebi, kabahatsiz olmasan da işinde iyi olman. Bunu söylemek bile beni öğürmeye itse de. Ve bu acemi, ezik falan değil. Bu temsilci öyle bir satıcı ki görsen dilin tutulur."

"Peki, bu temsilcinin bu kadar özel olan yanı ne Wanda?" Linda bunları tükürürcesine söyledi.

Wanda dilini yanağının içinde çevirdi. "Bu temsilci özel. Çünkü bu temsilci, bir erkek..." Wanda bu sözlerinin ciddiyetinin, Linda'nın kafasına dank etmesine izin verdi, yanı kapalı gözleriyle kadının bu bilgiyi sindirişini izledi.

Alçak, hırıltılı bir ses, omzunun üzerinden, "Wanda?" dedi. "Kızlara benden bahsedip böbürleniyor musun?" Seste alaycılık vardı.

Wanda'nın gözleri irileşti.

Ah. İyi. Gelen, Heath'di.

Wanda arkasını döndüğünde Heath'in ona gülümsediğini gördü. Adam Linda'ya şöyle bir baktıktan sonra gözlerini yine Wanda'ya çevirdi. Heath'in şakacı, çekici sırtışı, Wanda'nın onu kulağından çekip oradan çıkarmak istemesine yol açtı. S.ktir, s.ktir, s.ktir. "Burada ne işin var?" Adam çok iyi görünüyor, çok güzel kokuyordu -dişleri kusursuzdu, üzerinde yine o kahrolası takım elbise, elinde de un kura-biyeleri vardı.

Adam kurabiyelerden birini ağzına attı ve cevap vermeden önce gülümsedi. "Haftalık Bobbie-Sue toplantısına geldim. Tıpkı kılavuzda..."

Wanda'nın içi öfkeyle gıcıklandı. Wanda adamın yüzünün dibinde parmaklarını birbirine yapıştırarak ona sesini kesmesini işaret etti. "Pffft! Bobbie-Sue kılavuzunda ne yazdığını biliyorum. Boşu boşuna gök mavisi değilim." Linda'ya dik dik bakarak konumunu hatırlattı.

Heath, Wanda'nın kulağına eğildi. Kurabiye kokulu dudaklarını neredeyse kadının kulağının kepçesine sürterek Wanda'nın yanaklarının pancar gibi olmasına sebep oldu. "Amma asabiyiz. Ben yalnızca, bana verdiğin kılavuza göre yapmam gerekeni yapıyorum. Seksen dördüncü sayfa, on altıncı paragraf, Bobbie-Sue satmanın mutluluğunu tam olarak tatmak ve yetenekli, kıdemli temsilcinin bilgeliğinden yararlanmak için haftalık toplantılara gitmen gerektiğini söylüyor." Heath son kurabiyeyi de ağzına atıp o tuhaf, mutluluk dolu ifadeyle yuttu, sonra kollarını gururla iki yana açtı. "İşte, buradayım. Çünkü biliyorsun, ben böyle biriyim -çok iyi bir çalışanım." Elini Linda'ya uzattı. "Bu arada, ben Heath Jefferson."

Linda adamın elini tuttu. Sonra o eli kullanarak Wanda'yla Heath'in arasına girdi, Heath'e en kurnazca tebesümlelerinden birini bahşetti. "Linda Fisher," diye kendisini tanıttıktan sonra yine Wanda'ya döndü. "Erkek diyorsun, ha Wanda? Bu erkek mi?" Kadın Heath'in enfes vücudunun her santimini süzüp adamsa elini onunkinden kurtarmaya çalışırken Linda'nın gözleri camlaştı.

Heath, Linda'nın başının üzerinden, soran gözlerle Wanda'ya baktı. "Ne olmuş bu erkeğe?"

Linda'nın saçı yine titredi. "Sen Wanda'nın bana vermek istediği adamsın." Bir an duraksadı, ince dudaklarını beklentiyle yaladı. "Ders vermem için." Bunu R'leri yuvarlayarak söyledi.

Heath elini yeni tıraş edilmiş çenesinde dolaştırdı, Wanda'ya bu kez gözleriyle soru sormakla yetinmedi. "Ders vermek mi? Ne için?"

Wanda ellerini Linda'nın sarı omuzlarına koyup kadını çevirdi. "Linda, sen şimdi çıktığın deliğe gir. İşim bittiğinde Heath'i sana gönderirim."

Heath elini avucu öne bakacak şekilde kaldırdı. "Beni neden ona gönderiyorsun?"

"Dur bir dakika!" diye araya giren Linda, dönüp ikisine birden baktı. "Sen gerçekten bir Bobbie-Sue temsilcisi misin? Ama sen bir erkeksin! Hem beni neden istemeyesin?"

"Evet, bunu son zamanlarda bol bol duydum," diyen Heath, cana yakın bir tavırla güldü. "Seni istemememin seninle ilgisi yok. Wanda'ya bağlandım..." Wanda'ya doğru göz kırparak, kadının yanaklarının daha da kızarmasına yol açtı.

Linda dudaklarını şaplattı. "Dur bir dakika. Bu bir şaka mı Wanda? Marty'yle olanlar için benden intikam mı alıyorsun?"

"Marty kim?"

Wanda sinirle elini Heath'in ağzına koydu. "Sus." Gözlerini Linda'ya çevirdi. "Hayır, bu bir şaka da değil, intikam da. Heath, Bobbie-Sue'ya kaydoldu. Bir günde yirmi üç başlangıç seti sattı ve şimdiye kadar kimse caymadı bile. Bunun kafanı dolar işaretleriyle doldurduğuna bahse girerim. Şim-

di bana Heath'le konuşmam için bir dakika verirsen, onu sana göndereceğim."

Linda olduğu yerden bir santim kıpırdamadı. "Yirmi üç başlangıç seti! Bir günde, ha? *Bir günde?*" Wanda, Linda'nın hayretini hissedebiliyordu –hem de tamamen. Heath'in akıl almaz satış şöleninde, o da aynı şeyi hissetmişti.

Heath başını salladı, gülümsedi, alçak ve boğuk bir sesle, "Hı-hı. İyi, değil mi?" derken, nefesi Wanda'nın eline çarptı.

Ağzı açık kalan Linda, kendini topladı. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Bu şahane. Akıl almaz. Ee, mesele ne Wanda? Adam cinayetten mi aranıyor?"

Heath anlayışla başını salladı, Wanda'nın elini sonunda dudaklarından ayırdı. "Biliyor musunuz, son zamanlarda bunu da sık sık duyuyorum."

"Neyi?" diye sordu Linda.

"Cinayet meselesini. Siz kadınlar bayağı kuşkucusunuz ve sanırım sizi, kendinizi koruduğunuz için suçlayamam, bu yüzden bir iki şeyi açıklığa kavuşturacağım. Ben yalnızca, işe çok ihtiyacı olan bir adamım. Katil değilim. Hepiniz çok çekici olsanız da buraya kadın tavlama gelmedim. Kadın giysilerine zaafım, fetişlerim yok ve eşcinsel değilim. Sanırım hiçbir şeyi atlamadım, değil mi Wanda?" Wanda'ya doğru sırttı, sözlerini onaylasın diye, masumiyet dolu ela gözleriyle kadına baktı.

Linda derin bir nefes aldı. Göğsü inip kalkarken, boynundaki inciler zıpladı. "Eşcinsel değilsin." Kadın bunu dümdüz bir sesle söylemişti.

"Bunu hayal kırıklığına uğramış gibi söylüyorsunuz," dedi Heath.

Linda cıvıllı cıvıldı; bu şahane erkek-pastasının eşcinsel olmadığını öğrendiğinde, yüzü birden aydınlanmıştı. Yani adama istediği gibi asılabilecekti. “Gerçekten Bobbie-Sue satmak istiyorsun ve eşcinsel değilsin, öyle mi?”

Heath iç çekerken, insanlar yaptıkları patırtıdan dolayı etraflarında, birkaç metre ötelerinde gevşek bir halka halinde toplandı. “Bobbie-Sue’ya söyledim bile; hem başka bir şeyden bahsedebilir miyim? Dürüst olmak gerekirse siz hanımlar arasındaki kuşkuculuk, beni yıpratmaya başlıyor. Eşcinsel olmama ve makyaj malzemesi satmamın nesi bu kadar önemli, anlamıyorum ama bütün bu hayret –iç çekişler, şoka girişler– yakında geçecek mi? Çünkü ne yaparsam yapayım –ne kadar ürün satarsam satayım– hepinizin hep bana farklı davranacağını hissediyorum. Bu işte ben de sizin kadar iyiyim –erkek olmama rağmen.” Linda’ya sözde acınası bir bakış attı –bu bakışla öyle şahane bir ezilmişlik izlenimi veriyordu ki, Wanda, Heath’in başkalarının ne düşündüğünü zerrece umursamadığını bilmeseydi, bunu yutabilirdi. Adam birçok şey olabilirdi ama kendine güvenmediği iddia edilemezdi.

Güzel. Çok güzel. Linda’nın, herkesin hakkı eşittir hislerine oynamak, isabetli bir hareketti. Heath, Linda’yı bir anda ağına düşürmüştü. Kadın Wanda’ya yalnızca gözlerini devirip elini sallamakla yetindi.

Linda, Heath’e yaklaştı, kendi göğsünün adamın koluna sürtünmesine izin verdi. “Yani bana Wanda’nın, erkek olduğun için sana farklı davrandığını mı söylüyorsun? Ortada bir eşitsizlik olduğunu hissetmene yol açtığını? Çünkü Bobbie-Sue kitabı, her Bobbie-Sue temsilcisinin eşit yaratıldığını söyler—”

“Ve her birinin, bir kar tanesi kadar eşsiz olduğunu,” diye tamamladı Heath. “Hayır, tam olarak bunu söylemiyorum. Wanda’nın da sizinle aynı kuşkulara kapıldığını söylüyorum Bayan Fisher ve zavallı bir erkek olsam da herkesin, bu işe para kazanmak için girdiğini öğrendiğinde, renk yeteneğimi sorgulayıp sorgulamayacağını merak ediyorum.”

Wanda adamı sessizce kutladı. Heath erkeklik kozunu şahane bir biçimde oynamıştı. Wanda neredeyse, onun bu işte Marty’dan bile iyi olduğunu söyleyecekti.

Linda neşeyle gülümseyerek, Wanda’ya, “Tamamdır,” dedi.

Wanda da Heath de aynı anda, “Tamam mı?” dediler.

Linda dudaklarının hareket edebildiği hızla, “Evet,” dedi. “Başka bir şey söylemene gerek yok. Heath’i almaktan memnun olurum Wanda. Bana temsilci aktarımı evrakını gönder, yeter.” Kısa bir duraklamanın ardından, “Sen de,” dedi Heath’e, yumuşacık bir sesle, “benimle gelebilirsin. İçinde lavanta rengi su olan paç kasesinin yanında olacağım.” Sarkık, sarı etekli kışını sallayarak, parlak renklere boyanmış, yüzleri soru dolu kadın kalabalığının arasına girmeden önce göz kırptı.

“Lavanta suyu mu var? Gerçekten mi?”

Wanda kendini bu kadar sefil hissetmese, gülerdi. Linda, Heath’e, bacaklarına musallat olan selülit gibi yapışacaktı ve bu, Wanda’yı hiç de hoş olmayan bir sebepten gıcık ediyordu. Heath o bakımdan Wanda’nın değildi. Heath onun çalışanı, daha doğrusu eski çalışanıydı. “Ve lavanta rengi bardaklar, peçeteler. Her şey lavanta rengi,” dedi Wanda mutsuz mutsuz.

Heath ona döndü, Wanda'yı gerileyip duvara yaslanmaya itti. Adamın uzun bedeni, Wanda'nın minyon bedeninden birkaç santim ötedeydi. Wanda'nın kollarıyla kafa derisi karıncalandı –adam ne zaman yakınında olsa aynı tepkiyi veriyordu. Böylesi de adamın artık ona yakın olmaması gerekmesinin nedenlerinden biriydi. Wanda adam ona bu kadar yakinken odaklanmakta zorlanıyor, Heath'in yaydığı ısı, bedeninin iriliği, kahrolası enfes dudakları, kadını dişlerini sıkarak zorunda bırakıyordu. “Meyve suyunu boş ver. Aynıyor muyuz?”

Wanda yüzünü ifadesiz tutmaya çalışırken dudaklarını büzdü. “Evet.”

“Bu kadar yol aştıktan sonra mı? Renk tekerlekleri ve cinsiyet değiştiren adamlar sayesinde, aramızda sonunda bir bağ oluştu sanıyordum. Gafil avlandığımı hissettiğim için kusura bakma.”

“Özür dilerim.”

“Açıklama?”

Wanda çenesini yukarı kaldırdı, adama sert, azimli bir bakış attı. “Linda senin yeni bölge denetmenin olacak.”

“Bunun sebebi ne peki?”

“Ben Bobbie-Sue'dan istifa ediyorum.”

“Neden?”

“Bu beni ilgilendirir.”

“Yine erkek meselesi mi?”

Tanrı aşkına, adam amma küstahtı. Heath'in, Wanda'nın sırf onun yüzünden şahane bir gelirden vazgeçeceğini düşünmesine sebep neydi? “Her şey seninle ilgili değil. Bu benimle ilgili.”

“Bunun benimle ilgili olmaması beni ne kadar rahatlatı bilemezsin,” dedi adam alaycı alaycı. “Ee, beni o kadına vereceğini bana ne zaman söylemeyi planlıyordun? Adı ne bilmiyorum ama asla sanı giymemeli.”

Wanda kıkırdayacak gibi oldu ama bu işe elinden geldiğince duygu karıştırmamalıydı. “Söylemeyi planlamıyordum. Merkezin sana haber vermesine izin verecektim.”

Adam incinmiş gibi davrandı, elini saçlarının arasından geçirdi. “İnsan yeni çalışanına böyle mi davranır? Onu tek kelime etmeden ortada bırakır mı? Horlandığımı hissediyorum.”

Wanda alaycı alaycı soludu. “Ah, lütfecen. Kendini Linda’ya acındırmaya çalış. O bunu yuttu. Ama ben yutmuyorum. Senin sırtın yere gelmez ve bunu biliyorsun Heath Jefferson. Bunu benim ya da başkasının sana söylemesine ihtiyacın yok. Benim rehberliğim, Linda’nınkinden farklı olmazdı ama muhtemelen sana onun yapacağı gibi kirpik kırıştırmazdım.”

“Beni neden kırıştırtılan kirpiklere maruz bırakıyorsun? Yeni çalışanını buna mahkum etmek, pek fena muameleye girmez mi?”

Wanda yine kıkırdamamak için dudaklarını birbirine bastırdı. “Belki öyledir ama böyle olmak zorunda –tabii aklında daha iyi bir alternatif yoksa. Seni en iyi denetmene veriyorum –tabii benden sonra.”

“Sana başka bir şey sorabilir miyim?”

“Sor bakalım.”

“Belli ki işinde çok başarılısın. Böyle bir kariyerden neden vazgeçersin?”

Çünkü ahirette renk tekerleği yok. “Bu kişisel bir mesele.” Tanrım, adam amma çok soru soruyordu. Wanda’ya bu kadar bağlanmış olamazdı. Birbirlerini daha birkaç gündür tanıyorlardı. Adam neden bu kadar zorluk çıkıyordu?

“Birincil gelir kaynağından vazgeçmene sebep olacak kadar mı kişisel?”

“Nafaka alıyorum.” Wanda kendisine engel olamadan, eliyle ağzını kapattı. Tanrı aşkına. Fazla bilgi vermişti. Yaptığı şeyi savunmasına ya da bunun için sebep vermesine gerek yoktu. Ve o tür bir bilgi, gayet kişisel sayılırdı.

Heath ona kaşını kaldırdı. İğneleyici bir tavırla. “Anlıyorum.”

Wanda adamın onu sıkıştırdığı köşeden sıyrıldı ve “H-hayır. Anlamıyorsun ve anlayıp anlamamanın zaten bir önemi yok,” dedi. “Gitmem gerek,” diye kekeleydi, omuzlarını dikleştirdi ve dağılmamaya çalıştı. “Ve lütfen bana bir iyilik yap –istifa meselesini şimdilik kimseye söyleme. Linda’ya söylemedim, çünkü o böbürlenmek için bir sebep bulur ve bu gece bunu kaldıramayacağım. Şimdi git, Linda’yı bul. Wanda Schwartz’ı alt ettiğini ona buna anlatıyordur. Hatta...” Wanda başını sola doğru eğdi. “Sanırım sağ taraftan cadı kahkahasını duyuyorum. İyi şanslar Heath.” Adamın yanından geçti, Linda’nın etrafında topladığı kadın grubunu aştı. Gitmesi gerekiyordu, yoksa herkesin önünde dağılacaktı. Yumurta kabuğu kadar kırılgandı; Heath’e onu Linda’ya verdiğini söylemek, kadını iyice altüst etmişti.

“Baaaaaaay Wanda, yeni temsilci için teşekkürler. Harikulade bir takım olacağız,” dedi Linda tatlı tatlı.

Linda'nın yapış yapış, şurup gibi sesi, Wanda'nın midelerini deldi. Burnundan solumasına sebep oldu. Zınk diye durup topuklarını yere gömmesine yol açtı.

Wanda'nın geri dönüp kadın kalabalığını yararak Linda'nın yanına gitmesine sebep olan şeyin, muhtemelen misillemeyle ve kadının, buraya geri dönmeyeceği için Bobbie-Sue'ya yakışmayan davranışlarına tövbe etmeye hiçbir zaman gerek duymayacağı gerçeğiyle ilgisi vardı.

Bütün bunlar da Wanda'nın söylediklerini çok daha tatmin edici kıldı. Yüzünü Linda'nın burnunun dibine sokan Wanda sırttı, kadına bakarken gözlerini çılınca parlattı. "Bana bir iyilik yapar mısın Linda? Öncelikle, ilk erkek Bobbie-Sue çalışanını kimin bulduğunu hatırla. O bendim tatlım, sen değildin. Sonra da Heath'e müşteri listesini yaratmakla ilgili her şeyi öğretirken, başkasının bölgesine izinsiz girme bölümünü atla, olur mu? Çünkü ikimiz de o işi yapmakta çok başarılı olduğumu biliyoruz." Wanda göz kırptı, parmaklarını afallamış kadınlara salladı. "TTFN hanımlar!"

Bobbie-Sue merkezinden hızla çıkarken ağlamamak için yanağının içini ısırdı. Omzunun üzerinden son kez geriye baktığında, söz konusu Heath olduğunda en iyi şeyi yapan, ona hayran hayran bakıp yanma yaklaşmak için, çok renkli, topuklu ayakkabılarıyla tökezleyen kadınlarla etrafı çevrilen adamı gördü.

Wanda asansörden otoparka çıktığında bir an durdu ve birkaç titrek nefes aldı. Sabah yaptığı listeyi bulmak için çantasını eşeledi ve "Heath'i Linda'ya Ver" maddesinin üzerine kalemıyla çizdi ama bunu yaparken, her zaman hissettiği, bir şeyleri başarmışlık hissini tadamadı.

Yaşlar, gözlerini yaktı.

O yaşların en kötü yanı, Wanda'nın Bobbie-Sue'dan ayrıldığı için mi –ekmek kapısından, çalışanlarından, kanatlarını ilk kez açtığı yerden– yoksa Heath'i kendinden uzaklaştırdığı için mi ağladığını bilememesiydi.

Wanda'mn kalbi sıkıştı, sonra gevşedi ve geride bomboş bir sızı kaldı.

Otoparkın soğuk havası nihayet Wanda'ya ulaşarak, kadının hızla arabasına gitmesine sebep oldu. Wanda elini kapının pürüzsüz yüzeyinde dolaştırdıktan sonra, açmak için kumandaya bastı. Nina şirketin de temsilcilerinin de vahşi olduğunu düşünse bile, Wanda, Bobbie-Sue'da çalışmış olmaktan hiçbir zaman pişmanlık duymayacaktı. Bobbie-Sue, ona öz saygısını, değerli olduğu hissini yeniden kazandırmış, ayrıca Marty ve Nina'yla arkadaş olmasını sağlamıştı.

Üstü açılabilen arabalar bir yana, Wanda sırf bunun için bile, Bobbie-Sue'ya hep minnettar kalacaktı.

Wanda bornozunu göğsüne iyice çekti ve spiral not defterinden bir parça kopardı, kalemi üzerine getirdi. Yalnızca ocağının ışığıyla aydınlanan mutfakta, masada oturuyor, onu sakinleştiren, dünyasına düzen getiren şeyi yapıyordu –o dünya şu anda ona kaosla dolu gibi geliyordu.

Wanda liste yapıyordu.

Yapıp yapacağı listeler arasında, en önemlisi buydu. Ömrü boyunca onca şey yapmak istemiş ama hiçbir zaman, bunların hepsini bu kadar kısa bir zaman dilimine sığdırmak zorunda kalacağını düşünmemişti. Ve o zaman diliminin ne kadar uzun olacağını bilmek mümkün değildi. Dört ay... Belki altı...

Şimdilik, arada bir duyulan sızılar, acılar ve ağrılar dışında, Wanda kendini iyi hissediyordu. Bazen çok yorgun oluyordu ama iyiydi. Hatta test sonuçlarını kendi gözleriyle görmese, teşhisin bu kadar iç karartıcı olduğunu tahmin edemezdi.

Ama bu gece, Heath'i Linda'ya bıraktıktan sonra Bobbie-Sue'dan istifa edişi, kaderini iyice gözler önüne sermişti –hayatı sona erecekti. Wanda işinden ayrılmıştı –bir hastalığın sonucu bundan daha nihai olamazdı.

Hafta sonu Heath'i gereğinden fazla düşünmüştü. Ama Miss Amerika Travestisi yarışmasında birlikte geçirdikleri günden ve akabinde olanlardan sonra, birlikte yaşadıkları anları düşünmekten kendini alamaz olmuştu. Adamın yaptığı şeyler vardı –belki bunlar, dünyada geçirecekleri zamanın sonu yaklaşmamış çoğu kişinin fark etmeyeceği şeylerdi. Hayata tutunmayan birine, o şeylerin görülmesi zor gelebilirdi. Ama Wanda hepsini açıkça görmüştü, çünkü hayatın ne kadar kırılgan olduğunu biliyordu.

Her şeyden önce, adamın coşkusu vardı. Wanda onun yaşam sevgisini resmen hissetmişti. O sevgi Wanda'nın teninin altına sızmış, bilincinde kendine yer etmiş, kadının hayatın daha çok farkında olmasını sağlamıştı. Adamın yaydığı titreşimler, hayatı takdir eden dalgalar şeklinde, nabız gibi atıyor, Wanda'yı sarıp sarmalıyordu. Adam işsizdi ve böylesi, bu çağda hoş bir şey olamazdı. Ama Heath, basit şeylerden büyük bir zevk alıyordu.

Heath'te benzerine sık rastlanmayan bir hayat coşkusu vardı ve bu, adamın, ekstra çeşnili soslu sandviçini gözlerini kapatarak yiyişinden, yutkunurken göze çarpan hafif

bronz boğazından, zevkle inerken geriye attığı başından belli oluyordu.

Yılın en soğuk gününün bile, Heath'in sıcak bir yerde olmayı dilediğini mırıldanmasına sebep olamayışından belli oluyordu bu. Wanda onun yüzünü zayıf kış güneşine doğru kaldırdığını birden çok kez görmüştü.

Ve bunları düşündüğünde, nefesi kesiliyordu. Sırf adam seksi olduğu için ve yakınındayken Wanda'nın farkındalıkla yerinden sıçramasına sebep olduğu için değil. Aynı zamanda, adam en ufak şeylerden sınırsız bir zevk alır gibi görüldüğü için. Wanda bunun nasıl bir şey olduğunu unutmuştu. Ne kadar klişe olsa da, Wanda bunun söylendiğini ne kadar sık duymuş, aklının bir kenarına yazmış, teoride uygulamayı planlamış olsa da, ufak şeyleri gözden kaçırır olmuştu.

Ona, kalan her saniyesinin tadını çıkarma ilhamı veren şey ve bu listeyi yapmasının sebebi, buydu.

"S.ktir et" listesini.

Başlık, Wanda'nın başına gelecekler konusunda ne hissettiğini harfi harfine yansıtıyordu. Ölmek denen bu boktan şeyi s.ktir et. Arkadaşlarını ve ailesini, hazır olmadan terk etmeye zorlanmayı s.ktir et. Heath'i dondurmalı turta gibi kapalı Linda Fisher'ı ve Linda'nın onunla sayısız saatler geçirecek olmasını s.ktir et. Wanda'nın hayatının geriye kalanını sonuna dek yaşamadan, bazı eski acıları dindirmeye, bazı eski yaraları iyileştirmeye, açık kalanları temizlemeye çalışmadan her şeyi bırakacağı fikrini s.ktir et.

Wanda bir an kalemi havada tuttu, sonra 1 rakamını yazıp yanındaki boşluğu, hiçbir zaman gerçekleştiremeyeceğini bildiği çılgınca bir arzuyla doldurdu. Ama dilek liste-

leri insanın kendisine karşı dürüst olmasını gerektiriyorsa, listesinin birinci sırasındaki şey, şu anda elde edemeyeceği bir şey olsa da, yıllar boyunca onun için gülünç bir özlem olmuştu. O şeyi bir daha yapamayacaksa, en azından listesinin birinci sırasına koyacaktı.

Ölecekmiş gibi yaşamamanın vakti gelmişti.

Çünkü gerçekten ölecekti.

İkiyle on arasındaki maddeler kolay oldu -1 rakamını yazmak, onu gerçekten kağıda dökmek, kelimeleri siyah-be-yaz görmek, Wanda'nın kalbinin teklemesine yol açmıştı.

Kapısının çalınması Wanda'yı irkiltti. Kadın gözlerini mikrodalga fırının saatine çevirdi. Saat neredeyse on birdi. Bu saatte kapısını çalan kimdi? Listesini bornozunun cebine tıkan Wanda kapıya doğru gitti, şemsiyelikte muhafaza ettiği beyzbol sopasını ne olur ne olmaz diye eline aldı. Wanda'ya göre, ancak kendisi zaten öbür dünyayı boylamak üzereyken öldürülebilirdi ve şu anda, öbür dünyaya gitmeden önce yapacağı şeylerin listesini yapmakla meşguldü. "Kim o?"

"Ben Heath, Wanda. Saat geç oldu, biliyorum ama konuşmamız lazım." Ağır ön kapı, adamın ipeksi sesini boğmakla birlikte, sesin Wanda'nın üzerindeki etkisini azaltmadı.

Wanda aşağı, bornozuna ve aynı kumaştan yapılmış tül terliklerine baktı, sonra başını boynundan arkaya bıraktı. Akşam vakti Bobbie-Sue'daki görünüşünden, o soğukkanlı kadından çok uzaktı. "Linda ve çetesi başını yeterince ağrıtmadı mı?"

"Aç kapıyı Wanda -lütfen." Adam son sözcüğü, nezaketten eklemişti.

Wanda sopayı yerine bırakıp kapının ağır kilitlerini çevirdi. Kapıyı çekip açtığında, darmadağın, tuhaf bir biçimde pasaklı görünen Heath'le karşılaştı. "Ne oldu?"

Heath yüzünü buruşturdu. "İçeri girebilir miyim? Her şeyi açıklayacağım."

Wanda elini sallayarak adamı içeri davet etti. "Geç, otur."

Heath, Wanda'nın kanepesine çöktü, uzun bacaklarının bileklerini üst üste attı. "Ne yaptığına dair bir fikrin var mı?"

Wanda adamın karşısındaki koltuğa oturdu. "Ben mi?"

"Evet, sen Wanda. O Linda... O Linda bir... Dur..." Elini kaldırdı. "Dur, düşüneyim. Centilmenliği elden bırakmama-ya çalışacağım." Heath sözleri kafasında toplar gibi iç çekti, ve derin nefesini verdiğinde, Wanda adamın sert göğsüne baktı. Heath'in yüzünde, şakayla karışık, acılı bir ifade vardı. "O kadın bana hiçbir şey öğretmekle ilgilenmiyor Wanda. Beni nasıl onunla bırakırsın?" Onunla, kelimesini tiz bir sesle söylemişti.

Of be. "Ah, haydi ama. Şaka ediyorsun, değil mi? Sen bu iri kıymılgınla, cılız Linda Fisher'la baş edemeyeceksin, öyle mi? Seni azımsadığımı duymak üzücü," diye espri yaptı Wanda.

Heath ona parmağını salladı ve "Ah, hayır, hayır, hayır," diye gürledi. "Hiç başlama. Erkekliğime saldırma. Onun yanında kimse güvende değil. O bir pirana. O kadın bir ahtapot gibi -ahtapot. Dokunaçları var. Herkesin beni okşadığı, yağlanmış bir havuz temizleyici gibi davrandığı o toplantıdan sonra, Linda'ya arabasına kadar eşlik etmeyi teklif ettim. Centilmen dediğin, öyle yapar. Gecenin bir yarısı olmuştu ve hava karanlıktı -evet, Linda da geç olduğunu ve karan-

lık olduğunu yüz kere söylemişti. Kalın kafalı değilim. Ama, Tanrım, insanı ellemeye bayılıyor. Onu savuşturacağım diye canım çıktı. O benim üstüm –onu gücendirmek istemedim. Ama boşandığından, yalnız olduğundan, bir de hatırlayamadığım bir şeyden bahsediyordu ki... Birden üzerime atladı. Neye uğradığımı şaşırdım.” Ela gözlerini kıstı. “Onun erkeğe aç olduğunu biliyordun. Kendimi öyle ucuz, öyle pis hissediyorum ki... Kurtların önüne atıldım. Bu senin suçun Wanda Schwartz.”

Wanda zaten açık olan ağzından alaycı bir kahkaha koy-verdi ve adamın üzüntü dolu yüz ifadesini gördüğünde, gülme krizi geçirip yerde yuvarlanmamak için eklemi ısırmak zorunda kaldı. “Dalga geçiyorsun, değil mi? Evet, tamam, yakın zamanda boşandığı için erkeğe aç olduğunu biliyordum ve görünüşe bakılırsa, biz boşanmış kadınlar, uzun bir evlilikten sonra, iki aşırı uçtan birine gidiyoruz. Bilirsin işte, ya erkeklere tövbe ediyoruz ya da onları, hâlâ lisedeymişiz ve yatağa attığın erkeklerin listesini yapmak havalıymış gibi kovalıyoruz. Ama yemin ederim, onun Bobbie-Sue’da öyle davranacağı hiç aklıma gelmezdi. Linda temsilci olarak, zamanında bayağı ahlaksızca şeyler yaptı ama bunu hiç beklemiyordum. Kirpik kırıştırma konusunda gerçekten şaka yapıyordum...”

Adamın üzüntüsü, bir anda neşeye dönüştü. “Demek lisede, şey yaptığın erkeklerin listesini yapıyordun. Şey işte...”

Evet. Ne de olsa o kadar çoooooooook erkek vardı ki. Wanda tek bir erkekle birlikte olmuştu. Adı George’du ve listede olmayı hak etmiyordu. “İ-ıı, hayır, kendimden bahsetmiyordum. Genel konuştum.”

“Demek boşandıktan sonra diğer uca gittin?”

Of. Wanda rahatsızca kıpırdandı, ellerini kenetleyip çözdü. “Ben... Ben hiçbir uca gitmedim. Bak, gerçekten üzgünüm, şikayet dilekçesi vermek ister misin? Temsilcilerin erkek ve kadınları kapsayan kuralları olup olmadığını bilmiyorum, çünkü hepimiz kadınız. Ama merkezin bazı kurallarını olduğundan eminim. Merkezde çalışan birçok erkek var.”

“Boşanalı ne kadar oldu?”

Wanda gözlerini ellerine dikti. “Başka kaç kişisel sorun var?”

Heath geniş omuzlarını kaldırdı, ardından, kendinden emin tebessümlerinden biriyle gülümsedi. “Bilmem. Artık denetmenim olmadığına göre, hiçbir şeyden kaçınmama gerek yok. Artık yalnızca tanıdığımız ve tanıdıklar havadan sudan bahsederler, değil mi?”

Ah, bu adamın her şeye cevabı vardı. “İki buçuk yıl civarı.” İki buçuk şahane, muhteşem yıl.

“Neden boşandınız?”

Çünkü kocası, “Evet,” dediğinde, penisinin Wanda’ya ait olduğunu unutmuştu. Wanda yerinde büzülmek için kendisini zor tuttu. George’dan kurtulduğuna memnun olsa da adamın ona heyecansız demesi, kadını kendisini erkek gibi hissettirmemekle suçlaması, sonra da başkasıyla birlikte olduğunu söylemesi, Wanda’nın hâlâ canını yakıyordu. Ne de olsa George’un ayak fetişi olan yeni karısı, adama kendini hep erkek gibi hissettiriyordu. İyk.

Wanda ayaklarına baktı. Utanacağı bir şey olmadığını çok iyi biliyordu ama arada sırada, başka bir kadın için terk edilmek, hâlâ kendini yetersiz hissetmesine, içinin sızlama-

sına yol açıyordu. “Bana sadık değildi.” Yutkundu, kelimeleri kırık cam parçaları gibi yuttu.

Heath kaşını kaldırdığında, alındaki kırıksıklar derinleşti. “Sana mı?” Şaşkınlığı kulağa sahici geliyordu.

“Bildiğim kadarıyla.”

“Berbat.”

“Evet, benim tepkim de buydu.”

Heath alçak sesle güldü. Sesi, kalın kaslı boğazının derinliklerinde dalgalandı. “Atlattın mı?”

Wanda, George’u nasıl atlatmamış olabilirdi? Adamın Darcy’yle olan ilişkisini – Darcy, Darcy, Darcy– öğrendikten sonra kısa bir süre, onsuz yaşayamayacağını düşünmüştü. Daha fazlasının özlemiyle yanıp tutuşmasına rağmen. Wanda yetişkinlik hayatı boyunca, neredeyse hiç yalnız kalmamıştı. Lisedeyken yalnızdı, mezuniyetten bir yıl sonra evlenmişti. Evliliği bittiğinden beri kendi başının çaresine bakmak zorunda kalmış ve bu süreçte, hayatının George’a ne kadar bağlı olduğunu görmüştü. “Evet. Onu atlatalı çok oluyor. Yaralarım var ama onların, erkeklerin genelini mi yoksa bazılarının sadakatsizliğini mi içerdiğini soracak olursan, yalnızca sadakatsizlik derim. Bütün erkeklerin yalancı, aşağılık domuzlar olduğunu düşünmüyorum.” Yüce İsa! Adama neden bu kadar kişisel bir şey anlatıyordu? Kes. Sesini.

“Üzgünüm.”

Şimdi Wanda’nın şaşkınlığı sahiciydi. “Neden üzgünsün?”

“Bazen cinsiyetim bana, bütün erkekler için özür dilemem gerektiğini hissettiriyor.”

Wanda'nın içi sıcacık oldu ve bu, kadını huzursuz etti. "Artık bitti. Hayatım böyle daha iyi."

"Peki, hayatın işsizken de daha mı iyi olacak?"

Wanda hemen içine kapandı, koltuğunda kıpırdandı. Sonra yerine yerleşti ve cevap vermeden önce, soğukkanlılığına mümkün olduğunca kavuştu. "Hayatım gayet iyi. Bizi kaygılandırması gereken, benim hayatım değil. Seninki."

"Ve o asi dudaklı, elini kullanmaktan çekinmeyen kadın Linda..." Heath sustu. "Ama bir fikrim var. Başka bir anlaşma yapmaya ne dersin?"

Wanda yanaklarını içine çekti. "Bak Monty. Çarem kalmadı. Bobbie-Sue'dan istifa ediyorum. Anlaşma yapacak durumda değilim."

Heath elini kaldırdı. "Beni bir dinle. Linda'yla yalnızca telefonla satış sırasında birlikte olmak zorundayım ve o zaman yanımızda başka çalışanlar olacak, yani güvendedeyim. Ama kadın, makyaj uygulama tekniklerimin, denetmenim tarafından onaylanması gerektiğini açıkça belirtti. O teknikleri Linda'nın bekar evinde çalışabileceğimizi de söyledi – gece, akşam yemeğinden ve içkiden sonra." Wanda'ya yine, *zavallı ben* bakışını attı.

Wanda sessizce köpürdü. O kahrolası kadın, bacaklarını sarabildiği takdirde, bir sokak lambasını bile becerirdi. Havlayıp duran, insanı ısırان, kudurmuş, birinin bacağına saldırmaya çalışan bir teriyer gibiydi. Heath'in, tekniği konusunda yardıma ihtiyacı yoktu. Adam makyaj yapmayı nereden ve kimden öğrendiyse, bu konuda bayağı iyiydi. Linda onu götürmek istiyordu ve Wanda kendini adamın mutsuzluğundan tamamen sorumlu tutabilirdi.

“Anlaşma şu. İstifanı birazcık ertele. Bir hafta falan. Bana adam gibi makyaj yapmayı öğret, onayla, sonra kendim gelişmeye başlarım –yapışkan dudaklı Linda olmadan. Makyaj malzemesi satan bir erkek olduğum için zaten dedikodu malzemesi durumundayım. Ama daha fazla dedikodu istemiyorum ve Linda’nın grubundan ayrılmayı talep edersem, insanlar konuşacaklar. Yani, sence de yeterince yer değiştirmedim mi?” Wanda’ya en iyi üzgün yüzüyle baktı.

Wanda adamı Linda’ya postaladığı için suçluluk hissetse de bunu yutacak değildi. “Ama tekniğin konusunda yardıma ihtiyacın yok ki. Ne yaptığını gayet iyi biliyorsun. Miss Al-lamuchy’nin yüzünde, altında bir buz tabakası varmış gibi kayışını izledim.”

Heath başını iki yana salladı, dirseklerini dizlerine dayayarak öne eğildi; yüzünde ciddi bir ifade vardı. “Hayır, göz kaleminde hâlâ beceriksizim ve fondöteni çenenin altında gölgelendirmekte zorluk yaşıyorum. Bilirsin işte, yüzden boyna pürüzsüz bir akış sağlamak için? Bence senin üzerinde alıştırma yapabilirim. Kız arkadaş falan oluruz.” Wanda’ya çarpık bir tebessümle sırttı.

Tabii. Tam da Wanda’nın ihtiyacı olan şeydi bu. Adamın elleri. Onun üzerinde. Kız arkadaşlarmış gibi davranmak. Süper. Wanda kız arkadaşlarıyla, adamla yapmak istediği türden şeyler yapmak istemiyordu. Hiçbir işe yaramazdı bu. “Şu anda uğraşmam gereken birçok şey var Heath...”

Adam homurdandı. “Ne gibi? Boşta kaldın. İşin yok, unuttun mu? Hem Linda dışında, Bobbie-Sue’daki herkes, en iyisinin sen olduğunu söylüyor. Aslında beni eBay’deki bir açık artırmada satılıyormuşum gibi başkasına verivermen konusunda söyleyecek birçok şeyleri vardı.”

Wanda'nın ağız incecik bir çizgiye dönüştü. Tanrım, o kadınlar ve dedikoduları! "Evet, öyle olduğundan eminim." Kinciler.

"Tek istediğim, bana birkaç saat vermen –ve bence beni uyarmadan o yılanı verdiğin için bana borçlusun. Bana merkezden soğuk, duygusuz bir mektup yollayacaktın. Benden ayrıldığını bana bizzat bile söylemeyecektin."

Wanda ona gözlerini devirdi, sırtmamaya çalışırken dilini şaklattı. "Ayrılacak bir durumda değildik."

"Sana öyle geliyor. Liiinda'nın dağıttığı kişi sen değildin." Heath kadının adını, alçak, meşum bir fısıltıyla, şakayla karışık ürpererek söyledi.

Wanda'nın gırtlğından bir kıkırtı koptu. "Ah, bu kadar dramatik olmaktan vazgeç. Bana, olacağını hiç tahmin etmediğim bir şeyden ötürü suçluluk hissettirmeye çalışıyorsun."

"İşe yanyor mu?"

Wanda gerçeğı kabullenircesine derin bir nefes verdi, gü-lümsediğini saklamak için çenesini omzuna indirdi. "Evet. Sayılır."

Adam kanepeden kalkıp Wanda'ya göz kırptı. Başarmaya geldiğı şeyi başardığı belliydi. "Şahane. O zaman, yarın iki gibi diyelim mi?"

Wanda gözlerini kıstı, yüzüne çok ciddi bir ifade yerleştirdi. "Bir haftan var –o kadar. Ondan sonra istifa edeceğim, sen de kendi başının çaresine bakacaksın."

Heath, Wanda'mn koltuğunun üzerine eğildi, ellerini kolçaklara koydu ve kadının kalbinin göğsünde titremesine,

ayak parmaklarının karıncalanmasına sebep olan o tebesümle gülümsedi. Nefesi nane ve un kurabiyesi kokuyordu; gözleri bir kez daha, istediğini almanın tatminiyle parlıyordu. “Bu bana yeter de artar bile. Şimdi gerçekten gitmem gerek. İyi geceler Wanda,” derken, sesi hırıltılı ve kendinden emindi. Heath çıkarken ısıklık çaldı ve giderken kadına kapıyı kilitlemesini hatırlattı.

Wanda arkasındaki kabank minderi alıp karnına bastırdı. İstifa etmek için beklemesi gerekecekti, yoksa Heath’i tasdik etmesi işe yaramazdı. İyi bir fikir değildi bu. Über-kötü bir fikirdi. Wanda onunla daha fazla zaman geçirmemeliydi.

Ama imzasını Heath’in sertifikasının üzerinde görmek, o makyaj orospusu Linda Fisher’ı kesinlikle delirtirdi, değil mi?

Wanda’nın ağzı kulaklarına vardı. Ah. Güzel günler. Güzel günler.

Aklı Heath’le ilgili düşüncelerin üzerini zorla örttü ve adam gelmeden önce yapmakta olduğu şeye odaklandı. S.ktir Et listesi, on numara. Wanda listeyi bornozunun cebinden çıkardı, parmağını yazdığı kelimelerde dolaştırdı.

Bazıları, onuncu maddenin fazla kinci olduğunu ve o kişinin modasının çoktan geçtiğini söyleyebilirdi ama bu, yedinci sınıftan beri Wanda’nın yakasını bırakmamıştı –yirmi yıl sonra bile, hâlâ utançla kıvranmasına sebep oluyordu. Şimdi geriye baktığında, birçok kişiye ufak bir olay gibi görünebilecek olsa da, Wanda’nın okul hayatının en küçük düşürücü anıydı. Öyle küçültücü, öyle hatırlanmaya değer bir olaydı ki kimse bunu unutmamıştı –Wanda bunu on beşinci mezunlar gecesinde, küçük düşme diyarında kıkırdayarak gezintiye çıktıklarında, masasındaki herkes –buna söz ko-

nusu olayın suçlusu da dahildi ve hâlâ özür dilemiyordu-
olanları nazikçe hatırlattığında iyice anlamıştı.

Wanda, hepsi yetişkin oldukları için, adamın en azından özür dileyeceğini ummuştu. Düşmanı, herhalde bu yaşa geldiği için, artık hareketinin on üç yaşındaki bir kız üzerinde nasıl bir etkisi olabileceğini anlamıştı. Ama hiçbir şey değişmemişti –adamın ardına dek açtığı ağzından kustuğu gürültülü kahkaha, bunu açıkça belli ediyordu.

O yüzden, Nina'nın da sürekli dalga geçerek hatırlattığı gibi, Wanda'nın hayatının daha erken bir döneminde kazanmadığı cesaret konusundaki pişmanlığını temizlemek ve dışa vurmak için, bu madde, daha kolay S.ktir Git listesi maddelerini halletmeye başlamanın gayet iyi bir yolu gibiydi.

Saate bakan Wanda, zamanın gece yarısına gelmek üzere olduğuna aldırmadığına karar verdi. Onuncu maddenin ömrü, muhtemelen Wanda'dan daha uzun olacaktı. Hem adamın bol bol uyuma fırsatı olacak, Wanda'nın böldüğü bir gecelik uykuyu rahatlıkla telafi edebilecekti. Hem Wanda onun yüzünden gecelerce uyuyamamış, yatağında dönüp durmuştu –okul hayatı, hatta ondan sonra bile çektiği işkenceden ötürü, her gece ağlaya ağlaya uyuyakalmıştı.

Yani, adam ektiğini biçecek ve neye uğradığını şaşıracaktı.

Evet, sisteme isyan ve öyle şeyler.

Ama son derece yetişkin bir biçimde. En azından yarı-yetişkin.

Adrenalin ve dürtüleriyle hareket eden Wanda, telefonu eline aldı; doğru numarayı çevirdiğini umuyordu. Annesine göre, yedinci ve sekizinci sınıfta hayatını resmen cehenne-
me çevirmekle sorumlu adam, annesinin büyüdükleri şe-

hirdeki evini miras almıştı. Ve bu da pek büyük bir ilerleme sayılmadı.

Adam mahmur, yedinci sınıfta olduğundan çok daha az gıcırtılı bir ses, “Alo?” dedi.

“Warren Snelling’le mi görüşüyorum?” Wanda’nın sesi belli belirsiz titredi.

“Evet?”

“Point Pleasant’ta, Yardımsever Leydimiz Katolik Okulu’na giden Warren Snelling mi?”

Adam aksi bir sesle, “I-ıı, evet,” dedi. “Siz de kimsiniz?”

“Ben Wanda Schwartz ve saatin geç olduğunu biliyorum. Yani, gecenin bu saatinde, muhtemelen yatağında, karnla birlikte keyif çatıyordur. Tabii karn varsa. Var mı Warren? Karn var mı yani?”

Adam cevap vermesinin iyi olup olmayacağından emin değilmiş gibiydi. Kısa bir sessizlik oldu. Sonra adam tereddütle, “I-ıı, evet, evet, var,” dedi.

Wanda’nın yüzünde sinsice bir tebessüm vardı ve kendine olan güveni her an artıyordu. “Ve karnla sıcacık, rahat yatağdasın. Üstüne üstlük suçsuzmuş gibi mışıl mışıl uyuyorsun, öyle mi?” İt herif. Dudağını ısırdı. Warren Snelling’in it herifin teki olduğunu düşünmek hiç de yetişkince değildi.

“Tekrar soruyorum, sen de kimsin?” Ooooo, gürleyişine bakılacak olursa Warren sinirleniyordu.

“Cık cık. Beni hatırlamadığına çok üzüldüm Warren –çünkü ben seni hatırlıyuuuuuum.” Wanda bunu şarkı söyler gibi söylemişti; deli bir telefon sapığı gibi konuştuğunun farkındaydı. “Ben Wanda Schwartz. Hatırlıyordur. Rahibe Angeline’in sınıfındaki, ‘Swartz zart zart osurur’ Wanda.

Biliyorsun işte. Neredeyse iki yıl boyunca, her öğle arasında korkuttuğun Wanda. Sonra, beyinsiz, iğrenç herifin teki olduğun için, ben demir çubukta sallanırken bütün sınıfın önünde bluzumu yırtmıştın.” Warren bunu yaparak, Wanda’nın sütyenine doldurduğu yarım kutu peçetenin düşmesine de sebep olmuştu. Çünkü Wanda daha on üç yaşındaydı ve hâlâ spor sütyeni kullanıyordu. Wanda o beyaz, buruşuk peçetelerin, ayaklarının dibine düştüğü anın ne kadar korkunç olduğunu hiçbir zaman ama hiçbir zaman unutmamıştı. Wanda demirden sallanırken peçetelerin bir kısmı gevşemiş olmalıydı ve Warren onları almış, dans ederken tombul ellerinde atıp tutmuştu. “Oyun parkındaki demirleri hatırlıyorsun, değil mi? Biliyorsun işte, o pis kıcını kaldırıp tırmanamadığın demirler?” O sıralar Wanda’nın demire tırmanma yaşı çoktan geçmişti. Tırmanmasının tek sebebi, bir okul programı için, öğrenme güçlüğü çeken birkaç altıncı sınıf öğrencisine ablalık etmesiydi ve o gün onların, “öğle arası arkadaşı” olmasıydı.

“Sen ciddi misin? Bu neredeyse yirmi yıl önceydi aptal karı!” Ahhh, demek Warren hatırlıyordu. Ne eğlenceli. “Dalga mı geçiyorsun?” Adamın hayretle dolu tiz sesi, Wanda’yı gülümsetti. Adamın sıcacık, rahat yatağında doğrulduğunu, kocaman, kızıl saçlı başını kafa karışıklığıyla kaşıdığını, tombul ve çilli yüzünün Wanda’ya aptal karı derken buruştuğunu neredeyse görebiliyordu. Wanda, Nina’yla bunca vakit geçirdikten sonra, “aptal karı” sözünün pek de yaratıcı olmadığını biliyordu.

Çaylak.

“Eh,” dedi Wanda ukalaca. “Gördüğüm kadarıyla pek değişmemişsin Warren ve çok haklısın, acayip ciddiym. Bir

yıldan fazla zaman boyunca, her gün sıramda peçete kutuları görmek gibi iğrenç bir şey konusunda şaka eder miyim? O kutulara iliştilmiş, 'Minicik meme komitesine bağışta bulunuyorum' diyen notlar konusunda şaka eder miyim? O zamanlar bok kafalının tekiydin."

Bok kafalı mı? Yüce İsa! Amma yaratıcıydı. Warren'a bok kafalı demek, adam onun memesizliğini sınıf arkadaşlarına gösterdikten sonra ondan ne kadar nefret ettiğini göstermeye yeter miydi? Yanına bile yaklaşamazdı. Wanda'nın yapması gereken, Nina ruhuna bürünmektir. Ama asıl amaç bu değildi.

Adam, "Bok kafalı, ha?" diye hırslayıp güldü.

Wanda gözlerini kıstı, beden ısısı hızla yükseldi ama aniden duraksadı -bu, bir meseleyi kapatmakla, olgun bir yetişkin gibi, ödeşmekle ilgiliydi. "Evet. Üzer bok kafalının tekisin ve sana tek bir şey söyleyeceğim. Tamam, belki iki şey. Bana sınıftaki çocukların yıllarca benimle alay etmesine sebep olacak kadar feci bir şey yaptığında söylemem gereken bir iki şey. Sonra, hanımefendilikten uzak bir biçimde konuşmam bittiğinde, deyim yerindeyse bu maymunu sırtımdan attığımda, tekrar yatıp uyuyabilirsin. Var mısın?"

Adam Wanda'ya meydan okuduğunu açıkça belli eden bir sesle, "Varım," dedi. Sanki acınası, yumuşak başlı Wanda Schwartz'ın, Warren Snelling denen çetin cevizin üzerinden gelecek kadar cesur olabileceğine inanmıyordu.

Wanda, Nina'yla sırf keyfinden takılmıyordu.

Wanda telefonu sıkı sıkı tuttu, gözlerini kapattı ve adamın onu nasıl rezil ettiğini, hissettiği utancın her zerresini, olay dün olmuş gibi hatırladı. "Bana yaptığın iğrençti, küçül-

tücüydü Warren Snelling. Seni karaktersiz, zayıf, kötü ruhlu gerzek! Ama bamyı çük denen sendromdan muzdarip olmana rağmen, tek istediğim, seni *affettiğimi* bilmen Warren. Bana neredeyse bir yıl boyunca ağlamama sebep olacak kadar kötü davranmış olsan da seni affediyorum. Çünkü senin gibi insanlar, senin gibi zorbalara, kendilerine güvenemeyen gerzekler oldukları için, başkalarıyla uğraşırlar. Tek istediğim, bunu bilmendi.” Wanda telefonunun kapatma tuşuna bastı. Zaferle kükreyerek telefonu kanepeye fırlattı.

Wanda kanepeye tekrar çöktüğünde, resmen nefes nefese kalmıştı. Üst dudağında bir ter damlası vardı. Tükürüğünü silmek için başparmağını ağzının köşesine sürttü, elini alev alev yanan yanağına bastırdı.

Aman Tanrım –Warren Snelling’e küçük bir çükü olduğunu söylemişti ve kalemini bornozunun cebinden çıkarıp onuncu maddeyi coşkuyla karalarken, en ufak bir vicdan azabı hissetmedi.

Yaşasın! Wanda, Nina’nın gücünün onu zorlamasına daha sık izin vermeliydi.

YEDİNCİ BÖLÜM

Wanda, Heath'in elini tuttu –kare şeklinde, sünger aplikatörü tutan eli– ve hafif, dairesel bir hareketle onu çenesinin altına sürttü. “Gördün mü?”

Heath, Wanda'nın çenesini hafifçe ışığa doğru itti. O parmakların hafif dokunuşu, Wanda'nın göğüs uçlarının, sütyeninin altında gülünç bir biçimde sertleşmesine sebep oldu. “Galiba görüyorum ama emin değilim. Sanırım bu, erkeklerin bir eksikliği.”

Wanda hain göğüs uçlarının, ördek yeşili, ipek gömleğinin altından belli olmasına engel olmak için kollarını kavuşturdu ve alaycı bir tavırla, “Ah, erkek kozunu oynamaya kalkma küçük bey,” dedi. “İyice bayatladı. Biraz rahatlarsan, bu işi becerebilirsin. Bence sorun, Miss Amerika Travestisi yarışmacılarında biraz daha ağır bir elle çalışman gerekmesi. Onların sakalları yüzünden, suratlarında belirgin gölgeler var. Kadınların daha az fondötene ihtiyacı olur. Ve bu öğleden sonra, bir kadın üzerinde çalışıyorsun.” Adamın elini itip aplikatörü ondan aldı, kapalı tuvalet kapağının kenarında dik oturdu. “Şimdi izle,” diye talimat verdi, kare sünger

çenesine getirdi ve aşağı sürttü. “Karıştırıyoruz, karıştırıyoruz,” diyerek, Bobbie-Sue’da çalışmaya başladığından bu yana bin kez tekrarladığı tekniğin adını mırıldandı.

Heath sinirle içini çekti. O ses, Wanda’nın ufak banyosunun karolarından sekti. Heath, “Evet, evet. Karıştırıyoruz; karıştırıyoruz,” diye Wanda’nın ses tonunu taklit etti. “Ama ben karıştırdığımda, karışmıyor.” Heath saatine baktı –bu, günün birlikte geçirdikleri birkaç saatinde, sıklıkla yaptığı bir şeydi.

Gerçekte adamın nerede olması gerektiğini öğrenmek için birini öldürebilecek olan Wanda, elinden geldiğince umursamaz bir havayla, “Acelen mi var?” diye sordu.

“Pek sayılmaz. Bugün yapmam gereken birkaç şey var, o kadar.”

“Ne gibi.”

“İşler.” Adamın yüzü ifadesiz, boş kaldı; tavrı biraz ters, kalçaları kaskatı, çenesi inatçı bir biçimde sertti.

“Ev işleri gibi mi? Bilirsin işte, klozet ovmak falan? Nefret ettiğimiz ama yapmamız gereken sinir bozucu şeyler.”

“Hayır.”

Yalnızca hayır. Tanrı aşkına, adama kendisi hakkında bir şey anlattırmak, diş çekmeye benziyordu. “Güveçte roston mu var?”

Adam ona yüzünü buruşturdu. “Güveç de ne?”

Pekala. Wanda hiçbir yere varamayacaktı –beş gün önce adamı tekniği konusunda yardım etmeye razı olduğu andan sonra, bir gıdım ilerleme kaydedememişti. Sorularını ne kadar umursamaz bir tavırla sorsa, ne kadar normal, günlük

konular açmaya çalışsa da adam oralı olmuyordu. Heath özel hayatını tam da öyle tutuyordu: Özel. Wanda dizlerine tokat attı. "Fondöteneye biraz ara versek, dudak kalemine geçsek? Anlaşmamıza göre, tek bir günümüz kaldı, biliyorsun."

Heath kadına kuşkuyla baktı. "Kadınlar gerçekten her gün bunların hepsini yapıyor mu?"

"Tekrar söylüyorum; bu bazılarımızın kendini güzel hissetmesini sağlıyor. Ben hemen her gün makyaj yapıyorum. Müşterilerle ilgilenirken bunu hatırlaman gerek: Bobbie-Sue güzelliğinizi artırır. Teninize hayat nefesi üfler, onu ve en güzel yanlarınızı parlatır, kötü yanlarınızı gölgeler. Senin erkek olduğuna biliyorum ama bunu başarmak için hassas yanınla bağlantı kurman gerekecek. Bir müşterinin peşine düştüğünde, kız arkadaş gibi olmalısın. Müşterine dünya-daki en iyi arkadaşınmış gibi davranmalısın. Bahsettiğin kız arkadaş olayını hatırlıyor musun?"

Heath gözlerini devirdi, alnını kırıştırdı. "Bence sen, makyajsız gayet güzel görünüyorsun –gezegendeki diğer bütün kadınlar gibi."

Sahi mi? Heath onun leke leke, bazen kuru teninin ötesini görüyor, onun "güzel" göründüğünü mü düşünüyordu? Vay be. "Bu çok hoş ama ben makyaj yapmasam, senin işin olmazdı. Bu yüzden dikkat et. Şimdi, dudak kalemini şöyle tut." Wanda örnek vermek için kalemi baş ve işaret parmaklarının arasına yerleştirdi. "Sonra dudakların dış çizgisini izleyeceksin –böyle." Wanda bunu aynaya bakmadan yaptı.

"Ya kalem sürdüğün kadının dudağı yoksa –mesela, Linda gibi? Senin dudakların çok dolgun. Bütün kadınlar o kadar şanslı olmuyor."

Wanda kulak tırmalayıcı bir sesle nefes almamaya çalıştı. Heath'in, dudaklarının dolgun olduğunu ve Wanda'nın bu yüzden şanslı olduğunu düşünmesi, kadının hormonlarına Meksika dansı yaptırıyordu. Son beş gündür bu ufacık misafir banyosundaydılar, Heath'in uygulama teknikleri üzerinde çalışıyorlardı. Adamın onu modeli olarak kullanması, Wanda'nın gözlerinin, Heath'in gömleğinin aralarından görülen kaslı göğsüne takılması, kadını öldürüyordu. Adamın ellerini çenesine koyması, yoğunlaştığında dilinin ucunu ağzının köşesinden çıkarması, Wanda'nın sonu olacaktı. "Sana verilen modelle çalışmalı, modelin kendisini çirkin hissetmesine izin vermemelisin. Bunun kolay olmayacağını söylemiştim, değil mi? Ama sen her şeyi çözdüğünü düşündün. Sana göre bu, badana satmaktan ibaretti. Ama bu iş senin sandığından çok daha fazlasını kapsıyor. Önemli olan, kaç ürün sattığın değil, kadınların kendilerini iyi hissetmelerini sağlamak ve bu, özel bir sabır türü gerektiriyor. O yüzden, erkek gibi ol." Dudağındaki çizgiyi peçeteyle sildi ve kalemi gülümseyerek Heath'e uzattı. "Sıra sende."

Heath öne eğildi, yüzünü Wanda'nınkiyle aynı hizaya getirdi; o yüzden konsantrasyon okunuyordu. Başparmağını Wanda'nın dudağının köşesine koydu. Ardından kalemi kadının dudağında dolaştırmaya başladı. Nefesi Wanda'nın yüzüne çarpıyor, beyaz dişleri kadının ilaç dolabının üzerindeki büyük ampullerin ışığında parlıyordu. Heath, odaklandığında yaptığı gibi, dilini çıkarmıştı. Wanda gözlerini kapattı, adamın nasırlı başparmağının dokunuşunun tadını çıkardı, Heath parmağını fazla dudak kalemini silmek için kadının dudağında dolaştırdığında, Wanda güçlükle yutkundu. Adamın mis kokan parfümü burnuna geldiğinde,

Wanda'nın burun delikleri kabardı, dudakları kendi kendine aralandı. Tek ve yarım öpücüklerinin anası, Teknikolor renklerinde, Wanda'nın aklmda belirdi.

Adam rujla dudak kalemini karıştırmak için fırça aplikatörü kullandığında, eklemeleri Wanda'nın yanağına sürtündü ve kadının dudaklarından, istemediği, engel olamadığı bir inilti koptu. "Canını mı yakıyorum?"

Daha neler. Wanda boğazının gerisinden, gıcırtılı bir sesle, "I-ıh," demeyi başardı. Gözlerini sıkı sıkı kapattı, Heath ne zaman yanında olsa kalbini zıplatan, göğsünde yükselen ısıyla mücadele etti.

Wanda, Heath'in bir adım gerilediğini, görmekten ziyade hissetti. Gözlerini açtığında, adamın ona baktığını gördü. "Nasıl görünüyorum?"

Heath boğazını temizledi. "İyi. Gerçekten çok iyi görünüyorsun," dedi Heath, tuhaf, boğuk bir sesle. Sonra hemen gözlerini kaçırıp Rolex'ine baktı. "Gitsem iyi olur, saat neredeyse üç buçuk. Yapmam gereken şeyler var."

Wanda başını yana eğdi, ama beş gündür dilinin ucunu yakan soruyu sormadı. Adamın nereye gitmesi gerekiyordu ve neden hep oraya gitmek için acele ediyordu? Bugün dışında her gün, tam dört buçukta çıkmıştı. Bir kız arkadaşı vardı herhalde. Ama Wanda bunu düşünmek istemiyordu.

Wanda ayağa kalkarken yerdeki banyo paspasına takıldı. Minicik misafir banyosunda, Heath'in sert, duvar gibi göğsüne kapaklandı. Düşmemek için hemen parmaklarını adama doladı. Ama avuçlarını adamın göğsüne bastırduğunda ve kendi göğüsleri o sert kaslara yaslanıp ezildiğinde, bacakları çözüldü. Heath'in güçlü, sağlam, kaya gibi sert kolları onu

sardı, kendine çekti ve ikisi birden duvara çarptı. Wanda parmaklarını adamın gömleğine sardı, kendine altındaki teni biraz olsun hissetme izni verdi.

Adamın kalçaları, kadımlarına ince kalem eteğinin üzerinden bastırınca, Wanda sadece kendisinin hissettiğini sandığı çekimi, Heath'in de hissettiğini anladı.

O sert bacakların arasından belliydi –adamın tropik kıyıları doğrulmuş, merhaba diyordu.

George'unkinden çok daha büyüktü.

Wanda o sert hatların her bir nüansını hissediyordu ve bu, çılgınlara ata ata kaçmasına sebep olmayacaktı ama çok daha derin bir etki yaratmıştı...

Penisler, George'unkinden büyük olabiliyor muydu? Wanda hep, eski kocası ona boyutun önemi olmadığını söylediğinde, adamın zırvalayıp zırvalamadığını merak ederdi. Belki önemi yoktu ama Wanda'ya, kesinlikle olabilmemiş gibi geliyordu. Cinsel deneyimleri George'la sınırlıydı ve belli ki bir şeylerden mahrum kalmıştı.

Resmen.

Heath kadını üst kollarından çekerek kaldırdı, çünkü Wanda görünüşe bakılırsa yere çöküyordu. Wanda özür dilemeye başlamak için başını geriye attı. Ama adamın, kadının ne olduğundan emin olmadığı duygularla dolu gözleri, Wanda'yı susturdu. Heath düzensiz nefesler almaya başladı, göğüsleri Wanda'nın resmen duyabildiği bir ritimle birbirine çarptı.

Heath, "Saat üç buçuk. Gitmem gerek," dedi ama yerinden kıpırdamadı. Aralarındaki durgunluk, Wanda'yı büyüleyerek onu da hareketsiz bıraktı.

Wanda, "T-tamam. Git o zaman," diye kekeleydi.

"Gidiyorum."

"Hayır, hâlâ buradasın," diye fısıldadı Wanda. Adam gerçekten hiçbir yere gitmemişti.

"Şimdi gerçekten gidiyorum." Yine ne o, ne Wanda kıpırdadı.

Wanda duyulabilecek bir sesle yutkundu. "Hoşça kal."

"Hoşça kal."

İkisi de birbirini bırakmadı. "Hoşça kal d-dediğinde, genelde ardından gi-gidersin."

"Gideceğim zaten. Birazdan."

Wanda sesinin gıcırdamasına sinirlenerek, "Birazdan derken?" dedi.

"Hemen, şimdi." Heath kadını birden bıraktı, Wanda'yı, ona neredeyse hiç dokunmadan doğrulttu, sonra sağlam adımlarla banyodan çıktı. Oturma odasından, "Yarın görüşürüz," diye seslendi.

Wanda her yere saçılmış makyaj malzemeleri dolu banyoda bir an durup aklını başına topladı; nabızı düzensiz atıyordu, içinde kavurucu bir sıcaklık vardı. Wanda yarın adamı görmeyi kaldırıp kaldıramayacağını bilmiyordu.

Çünkü bir tek yarın kalmıştı -sonra Heath'i bir daha görmeyecekti.

Adam sertifikasını alacak, Wanda da Bobbie-Sue'dan istifa edebilecekti.

Ve şu anda, bunu düşünmeyi hiç istemiyordu.

İşte.

Telefon keskin, kulak tırmalayan bir sesle çaldı. Wanda kök saldığı yerden ayrılıp telefona koşmayı başardı ve ekranında, doktorunun muayenehanesinin numarasını gördü. Titreyen ellerle telefona uzandı, sonra geri çekildi ve elini yanında sıkı bir yumruk yaptı.

Arayanın ne isteğini biliyordu. Wanda, arayanın, geçen haftalarda aradığında, ne istediğini hep bilmmişti. Gözleri yaşlarla dolu ama Wanda onları öfkeyle sildi.

Arayan, Wanda'nın ölmeye hazırlanmasına yardım etmek istiyordu. Onu rahat ettirmek –belki kemoterapi ya da ameliyat gibi, kaçınılmazı biraz erteleyecek bir son sahne hokus pokusuna razı etmeye çalışmak.

Wanda'ysa sadece yaşamak istiyordu.

"Ah, efendim. Lütfen bütün bunların, yakında uyanacağım bir kabus olduğunu söyleyin bana."

Heath'le Archibald, kaldırımında duruyorlardı. Soğuk akşam havası, Arch, Heath'e iğneli bir bakış atarken daha da soğudu.

Heath neşeyle gülerek yaşlı adamın sırtına pat pat vurdu. "Bu kadar olumsuz olma Arch. Bu gördüğüne para derler arkadaşım. Bu, yarın öğle yemeği için aşevinde sıra beklemek yerine, Çocuk Menüsü yiyebileceğin anlamına geliyor ve buna "primatlar için tasarlanmış yemekler" desen de Tavuk McNugget'ı gizlice sevdiğini –ballı hardal sosuyla– sen de benim kadar iyi biliyorsun. Bana sevmediğini söyleme. Söyle bakalım, bu tatlı hayat değil de, ne?"

"Efendim?"

"Hı-hı?"

“Doğru görüyorsam, arabanızda bayağı büyük bir feminen hijyen ürünü var, kanatları da –kanatları?– yana açılmış, üzerinde de kocaman, neon harflerle “En İyi... Regl” yazıyor. Bu yeni küçük düşme seviyesine inmenize neyin sebep olduğunu sorabilir miyim?”

Heath, Arch’ın şahin burnunun altında, parmaklarını birbirine sürttü. “Para, Arch. Buz gibi nakit para. Neredeyse bin dolar. İlk Bobbie-Sue maaş çekim gelene kadar karnımızı doyurur. Belki sırtımızdakileri yıkamak için yaratıcı yollar bulmaya devam etmemiz gerekmesin diye, bir iki parça giysi de alınız. Yaşanacak bir yerin kirasına yetmez ama kesinlikle önceki halimizden iyidir –beş kuruşumuz yoktu.” Heath kollarını ardına dek açarak, konuşmaya devam etti. “Buna ambalaj deniyor. Şirket arabayı ambalajlıyor, ben de ürünün reklamını yapıyorum. Feminen hijyen ürünlerinin reklamını yapmak, örneğin bir enerji içeceğininkini yapmaktan daha çok para getiriyor.” Heath, arabasının kaportasını gururla tokatladı. Arabasının yan tarafındaki kadın pedinin, havalanan büyük, beyaz bir kuşa benzemesi ve sü-rücüyle yolcu kapısının yarısını kaplaması, adamı hiç rahatsız etmiyordu.

Archibald’ın azalan gün ışığında kırıksıklarla dolu yüzü, düşünceliydi. “Bin dolar diyorsunuz, ha? Arabanızla feminen hijyen ürünlerinin reklamını yapmak için. Dünya delirmiş, sizi de yanında götürmüş.”

“Aaa, haydi ama ihtiyar –bu akşam yemekte ne istersen yiyebileceksin. Bahse girerim, peynir dolgulu pide yediğinde, kanatları o kadar da umursamayacaksınız.”

Archibald dikildi. “Biz ona bol malzemeli pide diyoruz Heathcliff. Hem sahi mi? Ne istersem yiyebilir miyim?”

“Evet. Bu fikre ısınıyorsun, değil mi?”

“Ne istersem onu yemek için, kanatlı arabaya binmem gerekiyor mu?”

Heath yolcu tarafındaki kapıyı açtı, kolunu geniş bir hareketle savurdu. “Evet. Önden buyur.”

Archibald yüzünde yiğitçe bir ifadeyle, omuzlarını yenik bir biçimde sarkıtarak arabaya bindi. Kaldırımından geçen birkaç insan, bir an durup onlara baktı ve bu, Archibald’ın koltuğunda iyice aşağı kaymasına sebep oldu. “Ah Heathcliff,” diye inledi adam.

Heath arabaya binerken, onlara ağzı açık bakanlara orta parmağını kaldırma dürtüsüne direndi. Yapması gerekeni yapmaktan utanmıyordu. Bin dolar, bin dolardı. Sonra Bobbie-Sue’dan maaşını alacak, bir dairenin depozitosunu ödeyebilecekti. Tamam, daire en iyi mahallelerden birinde olmayacaktı ama kendi evleri olacaktı ve bir karyola bulabilmek için her akşam saat beşte sığınağa varmaları gerek-meyecekti.

Kesinlikle buna tatlı hayat denirdi.

Heath, Archibald’a bakıp sııttı. İyimserliğinin, Archibald’ın karamsarlığını kırdığını umuyordu. “Bak Arch, bu noktada tek umudumuz benim. Sen de bunu gayet iyi biliyorsun. Senin iş bulma şansın yok –bugünlerde emeklilik yaşını geçtin ve bunu söylemek hoşuma gitmiyor ama bu senin aleyhine. Zaten iş bulmak zorunda olmamalısın –bir emekliler tatil köyünde, arkadaşlarıyla golf ve satranç oynamalısın. Ama artık benim bir işim var. Bana kalsa böyle bir iş seçmeyebilirdim. Ama bu iş sayesinde elimize para geçecek. Wanda, Bobbie-Sue maaşıyla yaşayabiliyorsa, biz de yaşayabiliriz.

Heath kıpırdanıp Arch'a döndü. "Yani, ciddi makyaj malzemesi satmak istediğimi mi sanıyorsun? Renk tekerleklerinden, auralardan ve kadınların ekmek parası kazanmak için yaptığı onca çılgınca, boktan şeyden nasıl ölümüne usandığımı bilemezsin. Kadınların hangi renk ruj sürdüklerini ya da rujlarının giysileriyle uyumlu olup olmadığını gerçekten, hakikaten zerrece umursamıyorum. Bunu dediğim için bana aşağılık diyebilirsin ama bu doğru. Ben bir erkeğim. Biz, bir şeyin nasıl paketlenmesine bakmayız, yalnızca paketi açmak isteriz. Bu kadınlara ve makyaj krizlerine karşı, hassas, açık olmak için elimden geleni yapıyorum, çünkü neandertal damgası yemek istemiyorum. Ama bu kolay değil. Bana göre bu, kahrolası makyajdan başka bir şey değil. Onlara hayran olduğumu söylemeliyim. Çoğuna. Ama bazıları o kadar da matah değil. Bazıları, o kafadan kontak Linda gibi, yılanlar."

"Güzel Wanda dışında herkes mi efendim? Onunla birlikte olmak için sebepler bulmakta çok yaratıcısınız. Ondan sık sık, sevgiyle bahsediyorsunuz. Onun, 1-11, kafadan kontak olmadığını varsayıyorum."

Heath adama uyarıcı bir bakış attı. Wanda'nın banyosundaki an, beynine kazınmıştı. Kadının neredeyse fazla ince bedeni, onunkine öyle bir yaslanmıştı ki aralarından bir ataç bile geçmezdi. Evet, Heath, Linda'ya verildiği için sevinmemişti. Ama Wanda'yı artık göremeyeceği için daha da üzgündü. Bir hafta önce kimseyi yedirip içirecek durumda olmadığı için, biriyle görüşmek istemediğini düşünüyordu. Ama bu hafta umutlanmıştı.

Wanda'nın onu o şekilde başından atmasını beklemişti ama kadının başından atılmak, Heath'in ihtiyacı oldu-

ğunu bilmediği bir şeyi neden kaybettiği hissini beraberinde getirmişti.

Heath de tekniği konusunda yardıma ihtiyacı varmış gibi davranma planını geliştirmişti. Wanda'nın tatlı, yuvarlak kıcının Bobbie-Sue'dan ayrıldığını görmekle, Linda'nın yapışkan dudaklarına maruz kalmak arasında bir yerde gerçekleşmişti bu. Heath tekniği kapmıştı –eksiksiz bir biçimde. Renkleri büyük bir hızla karıştırabiliyordu. Ama bunu Wanda'nın banyosunda, kadının ona yakın olmaktan başka çaresinin olmadığı bir yerde yapmak hoşuna gidiyordu.

Ama şimdi kadına yakın olma yönündeki bu tuhaf arzu-yu kendine saklamak, Wanda'yı onunla çıkmaya razı etmeyi, başardığı şeyler listesine nasıl ekleyeceğini planlamak istiyordu. “O, tartışma konusu değil –tartışma konusu olan, durumumuz. Bundan başka iş bulamadım, çünkü ikimiz de yirmi birinci yüz yıl işlerini yapmaya nitelikli değiliz ve önümüzde sonsuz zenginlikler olduğunu düşünerek kıcımızın üzerinde fazla oturduk. İhtiyar Yugo'yu ambalajlamak gibi çılgınca şeyler yaparak para kazanmamız gerekiyorsa, bu delikten çıkmak için her türlü şeyi yapmaktan utanmayacağım.” Heath başparmağıyla, arkalarındaki tuğla binayı işaret etti.

Arch uzanıp Heath'in sırtına pat pat vurdu. “Başkalarının iyiliği için fedakarlıklarda bulunduğunu biliyorum Heathcliff. Olanlardan sonra beni yanında tuttuğun için sana hep minnettar olacağım –ne kadar küçük düşsek ve çile çeksek de. Ama bir sorum var. Hep makyaj malzemesi mi satacaksın? Yapmaktan hoşlanacağın başka işler de olsa gerek.”

Heath başıyla onayladı. “Bir planım var Arch. Akşam okuluna gidip diploma almak istiyorum. Ama diploma para

gerektiriyor ve şimdilik bize yardımcı olacak şey, dudak parlatıcısı satmak. Yaşayacak bir yer bulana dek, başka bir şey düşünemiyorum bile.”

Archibald başını kısaca salladı, koltuğunda doğrulduğunda, dışandaki insanların onlara baktıklarını gördü. Penceresini açtı, vücudunun üst yarısını dışarı çıkardı. “Ne? Daha önce hiç feminen hijyen ürünü görmediniz mi? Oradaki genç adam, gözlerin yerinden fırlayacak. Herhalde sen bu tür ürünlere aşinasındır!”

Heath, Arch’a doğru eğildi, Archibald’ın sözle saldırdığı zavallı kadına, özür dilercesine baktı. Yaşlı adamın yakasını tuttu ve onu içeri çekti. “Sakin ol Arch,” dedi ve pencereyi kapattı.

Archibald burnunu çekti, resmi siyah ceketini sert bir hareketle düzeltirken şiddetle öksürdü, yuvarlak yanakların kızardı. Kapalı pencereden, “Görmemişler!” diye bağırdı, onlara orta parmağını kaldırdı, ağzından saçılan tükürük ön panele sıçradı.

Heath kükrercesine kahkaha atmamak için kendisini zor tuttu. “Archibald Crane. O kadına hareket mi çektin?”

“Evet efendim ve fırsatım olsa yine yaparım. Dünyanın kalitesi nereye gitti, soruyorum size! Dik dik bakmak kabalıktır!”

“Sana bunu söylemek hiç hoşuma gitmiyor ama, en azından şimdilik bol bol bakışın hedefi olacağız Arch. Arabamın yan tarafında kanatlı bir kadın pedi var. O yüzden bunu boş ver, onun yerine peynirli pideyi düşün.”

Archibald boğazını temizledi, derin bir nefes aldı ve soğukkanlılığına kavuştu. “Haklısınız efendim. Nezaket kural-

larını tamamen unuttum. Devam edin." Elini, bir odadan çıkarken yapmayı hiç atlamadığı şekilde, alışıldık bir biçimde çevirdi.

Heath kontak anahtarını çevirdi, en yakındaki Taco Bell'e gitmek üzere sokakta ilerledi. "Hayat bundan daha iyi olamaz Arch. Arabamız var, yiyecek alacak paramız var. Bundan sonrası ancak yokuş aşağı olur."

"Kabul etmem gerek, aşevindeki, yemek dedikleri bula-maçtan bin kat iyidir."

Heath'in kahkahası ufak arabayı doldurdu. "Ha şöyle Arch. Çok geçmeden, şapkalarımızı asacak bir yerimiz olacak." İçindeki karanlık yanı, *ve belki Wanda'yı getirebileceğim bir yerimiz*, dedi.

Evet. Belki.

Heath bir gelecek görmeye başlıyordu –gerçi loştu, kesinlikle sağlam değildi ama tünelin ucunda, göz kırpan bir ışık görünmüştü. Heath o ışıktaki kendini, Wanda'yla daha çok zaman geçirirken görüyordu.

Wanda buna razı olursa.

Heath, Wanda'nın onun yanındayken tereddüt içinde olduğunu biliyordu ama bunun sebebini pek anlayamıyordu. Kadın boşanmıştı ve eski kocası olacak pislik onu aldatmıştı; bu da kadının evhamlı olmasına sebep olmuştu. Kesinlikle anlaşılır bir şeydi bu ama Wanda olayı atlattığını söylüyordu. Hafta boyunca Heath, kadının zaten ihtiyacı olmayan aptal makyajı uygulamak için ona kaç kez yaklaşırsa yaklaşsın, Wanda aralarına sağlam bir duvar dikmiş, Heath'in şehvetli düşüncelerini çat diye yarıda kesmişti.

Ne zaman cesareti ele alıp kadına özel hayatı hakkında bir şey sormaya, biriyle çıkıp çıkmadığını öğrenmeye çalışmaya karar verse, Wanda'nın gözlerinde ürkek bir bakış belirliyordu –kadın Heath'in öldürücü hamleyi yapacağını bilir gibiydi. Heath de geri çekilmişti ama bugün ona verilen bu yeni hayatın bir anını bile boşa harcamayacağına karar vermesine yetmişti. Ve Heath, Wanda'yı tanımak istiyordu. Zaman artık onun için sonsuz değildi. Heath doğası gereği, her durumda dolaysız davranırdı ama Wanda'ya nazikçe yaklaşma gereğini hissediyordu.

Wanda'nın nesi varsa, tavrının sebebi, Heath'i çekici bulmaması değildi. Heath'te geçmiş hayatından kalma algılar vardı ve Wanda'nın, onun farkında olduğunu hissediyordu. Hem de açıkça. Kadın artık onun üstü değildi –tabii bunun bir önemi varsa. Wanda'nın peşine düşebilirdi ve Heath onu istiyordu.

Ama o güzel kadınla bir ilişkiye başlarsan, birçok açıklama yapman gerekir Heath, diye hatırlatmada bulundu vicdanı.

Evet. O da vardı. Heath, banyoda bir şeyler olmak üzereyken, işte bu yüzden durmuştu. Çünkü Wanda, ileri gitmeden önce, Heath'in kim olduğunu, durumunun ne olduğunu öğrenmeliydi.

İlişki kurmak istediği insan Wanda olmasa bile, Heath'in birçok açıklama yapması gerekecekti.

Yapması gereken çok açıklama vardı, o kadar.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Yani, bir yere gitmeden önce, yapmam gereken bir durumu var." Marty koketçe gülümsedi, Wanda'nın krem rengi koltuğunun kolçağına tünedi. Yüzünde sağlıklı bir parlılık vardı, gözleri de bu gece daha koyu maviydi, parliltılar saçıyordu. "Ve bunun, misyonumuzu hiçbir şekilde sekteye uğratmasını istemiyorum. Heath denen o adamın, kimin nesi olduğunu öğreneceğiz. Ama size söylemem gerek, yoksa patlayabilirim. Mecazi konuşacak olursak, resmen böyle bir ihtimal var." Üzerinde Kızıışmış Kancık yazan, tüylü, pembe kazağına yaslanan Muffin'i yere bıraktı. Muff havlayarak, hırslayarak, Menusha'nın arkasından koşturdu.

Nina ellerini trençkotunun ceplerine soktu, omzuyla Wanda'nınkine vurdu. "Bunu yapmak istediğinden emin misin Wanda?"

Wanda başını salladığında, kahverengi saçları omzunun üzerine düşüp rujlu dudaklarına yapıştı. Sinirlenen Wanda, tutamları yüzünden itti. Evet. Heath'in kimin nesi olduğunu öğrenmek istiyordu. Casusluk etmesi, sinsice hareket etmesi ve arkadaşlarını da bu işe bulaştırması, adiceydi. Dün

gece adamla ilgili bir şeyler öğrenme vaktinin kısıtlı olduğunu düşünmüş ve bir karara varmıştı: Bazı cevaplar istiyordu. “Çok eminim. Ama önce Marty bize haberini versin.”

“Ee, ne oldu, köpek?” diyen Nina, kıs kıs güldü.

Marty yine gülümsedi. Sırrı olan bir kadının tebessümüydü bu. “Daha çok köpek.”

“Anlamadım?” diyen Nina’nın şaşkınlığı, badem gözlelerinden açıkça okunuyordu.

Marty bir şey söylemek yerine kollarıyla bir beşik oluşturup onları önüne, arkaya öne salladı.

Nina inledi. “Sessiz sinema oynayacak vaktimiz yok çoban köpeği. Haydi, çıkar baklayı ağzından.”

Wanda birden iç çekti, Nina’yı susturmak için elini kadının koluna koydu. Marty’nin ne demek istediğini anlamıştı. “Bebek mi?” diye cikledi.

Marty sırttı, sonra alaycı alaycı soludu. “Evet, benim bebeğim olacak. Kim Muffin dışında bir şeyden sorumlu olabileceğimi düşündüyse, belli ki telinin teki ama üç buçuk aylık hamileyim. Korkuyorum, heyecanlıyım ve yine korkuyorum.” Bol, kırmızı kazağının altındaki karnının ufak şişliğini ovdu ve kanıtı görebilsinler diye kazağı iyice çekti.

Wanda, Marty’nin boynuna sarıldı ve onu sıkıca kucakladı; gözlerini sımsıkı kapattı, ağlamamak için dudağını ısırırdı. Kalbinin oralarda bir yerde hissettiği keskin sızı –çünkü Wanda muhtemelen Marty’yle Keegan’ın bebeğinin doğduğunu görece kadar uzun yaşamayacaktı– geldiği hızla kayboldu. Hayat onsuz da devam edecekti. Marty’nin bu devam eden hayatta bir bebek doğuracağı düşüncesi, Wanda’yı ancak gülümsetebilirdi. Duruma başka türlü bakmayı reddetti.

“Keegan’la ikiniz adına ooooo sevindim! Müstakbel baba nasıl?”

Marty elini sallayarak, Keegan’ın, Şimdi Wanda’ya çok uzun zaman nceymiŐ gibi gelen bir günde, ona verdiği nişan yzĞyle hava attı. “Huysuz ve aşırı korumacı, genel olarak da baŐımı ağrıttıp duruyor. Bu arada, o ağrı yayılıyor.” Sözlerini vurgulamak için arkasına bir Őaplık attı. “Gören de bebeği o doğuracak sanır. Sabahları biraz midem bulanıyor-du –sonra yirmi dört saat bulanmaya başladı,” dedi hafifçe gülerek. “Heath’in peşine düŐtüĐümüzde arabaya kusuverirsem rkmenizi istemiyorum. Yani, haber verme zamanının geldiğini düşündüm.”

Wanda’nın tebessümü geniş, kalbi Marty için duyduğu mutlulukla doluydu. “Yani Keegan bebek için seviniyor, değil mi? Boş ver, sormadım say. Tabii seviniyordur. O adamın senin için yapmayacağı, katlanmayacağı bir Şey yok.”

Marty alaycı alaycı güldü. “Sevinmek mi? Ltfeeeeen –havalara uçtu. Bu, sürüdeki soyunu devam ettirebileceği anlamına geliyor. Böylesi de her kurt adamı gururlandıracak bir Şey.”

Nina ukalaca, “Ee, insan bebek mi doğuracaksın, yoksa köpek yavrusu mu?” dedi ama Marty onu her zamanki güreŐ vaatleriyle tehdit edemeden arkadaşının elini tutup sıktı. “Bu Şahane bir Şey. Teyze olacağım. Bebeklere bayılırım.”

Wanda kuşkuya kapıldı. “Bebekler hakkında ne biliyorsun ki?”

Nina anahtarlarını kaldırarak Wanda’yla Marty’ye kapıdan çıkmalarını işaret etti. “Hiçbir halt bilmiyorum. Yalnızca kokularını seviyorum ve bebeğim olmasını istememekle

birlikte, Marty'nin bebeği ne tür bir şey olursa olsun, onu acayip şımartacağım. Bir tasma ya da bebek battaniyesi alabilirim." Kapıda durdu. "Benim arabayı alalım, eve giderken yemek yiyebilmeniz için mola verimiz. Marty iki kişi için yiyor. Yoksa altı mı? Bilirsin işte, yavru batını falan gibi?"

"Tek bir bebek var ukala. Ultrason çektiydim ve kadın doğum doktoruyla yapılan bütün eğlenceli şeyleri yaptım," diyen Marty, Nina'nın koluna fiske vurdu.

Wanda, Nina'yla birlikte öne oturdu, paltosunun kemerini sıkılaştırdı. "Tanrım, hava amma soğuk."

Nina, Wanda'nın araba yolundan çıkarken kadına kısaca baktı. "Ee, bu Heath denen adamı takip etmeye karar vermene sebep olan neydi, bize söylemek ister misin?"

"Hayır." Wanda dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı.

Nina direksiyonu daha sıkı tuttu. "Nedenmiş o?"

Wanda yüzünü utançla, eldivenli elleriyle kapattı. "Çünkü hayatına burnumu sokuyorum ve bu hiç hoşuma gitmiyor. Ama nerede yaşadığını, hatta belki kim olduğunu bile bilmiyorum ve bu beni öldürüyor. Tamam mı? Bunun için başımın etini yeme. Beni oraya götür, yeter."

Nina arkadaşının azmini sezmiş olmalıydı ki durumu kurcalamadı. "Dunlap'ta yaşıyor, değil mi?"

"Bobbie-Sue başvuru formunda öyle yazıyordu. Uzakta sayılmaz. Yalnızca, pek iyi bir mahalle değil." Wanda, Nina'nın arabasının ön panelindeki düğmeleri çevirip kaloriferi açtı.

Nina ellerine vurdu. "Burası çok sıcak. Kahrolası şeye elini sürme. Hem endişelenmen gereken son şey, adamın mahallesi. Marty'yle ikimiz her şeyle baş edebiliriz."

Wanda başını anlayışla salladı. “İşte o yüzden benimle gelmenizi istedim. Ama gerekmedikçe şiddete başvurma, tamam mı Sugar Ray?” diye uyarıda bulundu. “Pek göze batmak istemiyorum. Çabucak girip çıkacağız.”

Nina homurdandı. “Evet, evet. Bir sokak ileriye park edeceğim ve saklanabilmek, Gizem Kanalı’ndaki o saçma sapan şeyleri yapabilmek için yürüyeceğiz. Marty? Yürümende sakınca yok değil mi? Biraz egzersiz kıcına iyi gelebilir gibi görünüyor ama bebeğin olacak, contalarından birini falan patlatmanı istemem.”

Marty arkadan uzanıp Nina’nın başının tepesine bir tokat indirdi. “Sen arabayı sür Elvira. Yürüyebilirim. Ayrıca, sesini kesmezsen seni iyice bir pataklayabilirim de.”

Wanda bu gece, patırtıyı da Nina’yla Marty’nin arasındaki her zamanki kaosu da kaldıracak durumda değildi. Sinsice davrandığı ve Heath’e nerede yaşadığını, başka biriyle yaşayıp yaşamadığını sormak yerine, gerçeği zor yoldan öğreneceği için yeterince gergindi. Açıkçası bu çok gülünçtü. “İkiniz de, kesin şunu! Hassas olduğumu göremiyor musunuz?” diye bağırırken sesinin çığlığını duydu ve bu yüzden, olduğu yerde büzüldü.

Nina pişmanlıkla, “Özür dilerim,” diye geveledi.

Marty elini koltuğun kenarından uzattı. Wanda’nın kolunu ovdu. “Evet, ben de canım. Kendini suçlu hissetmen için bir sebep yok. Senin için çalışan kişinin kim olduğunu öğrenmek, hakkın. Özellikle de, karakterini sorguluyorsan.”

Wanda hınlıtlı bir sesle iç çekti. “Bunu o yüzden yapmıyorum. Bence karakterinin kötü bir yanı yok. Bunu o yüzden yapsaydım, kendimi daha iyi bile hissedebilirdim.”

Nina her zamanki, saçmalık kabul etmeyen tarzıyla, “Eh, sebeplerin ne olursa olsun, geldik,” diye duyuruda bulundu ve ücretsiz bir yer altı otoparkına girdi.

Wanda kadınlar durumu daha fazla kurcalayamadan arabadan indi. Atkısını sıkılaştırdı, yanaklarını içine çekti.

“Bu ara sokaktan geçerse, Dunlap’ı kesmiş oluruz.” Otoparktan çıkmak için ufak bir tepeyi tırmanırken, Nina solunu işaret etti. “GPS’ime göre tam olarak numarasını verdiğin binanın önüne çıkacağız.” Eliyle, dizinde dev bir delik olan, soluk renk kotunun sardığı bacağı ovuşturdu. “Ve söz konusu hedefe vardığımızda, üstlendiğimiz bu ufak misyonla ilgili, daha somut cevaplar almak istiyorum. Haydi, gidelim.” Nina, Marty’nin sokaklar arasındaki dar geçitteki çöp konteynerlerinden dökülen pis kokulu çöp torbalarının etrafından dolaşmasına yardım etmek için kadına yapıştı.

Üç kadın, sokağın sonunda durup soluk kırmızı tuğlalı binanın arkasındaki ara sokakta birbirlerine sokuldu; her biri, Heath’in adresi olduğu sokağın tamamını engelsizce görebiliyordu. Heath gelirse ve Wanda onu bu uzaklıktan göremezse, paranormal güçlere sahip olan Nina’yla Wanda, kesinlikle görebileceklerdi.

“Bir sorum var Wanda,” dedi koyu renk gözleri gölgelerin içinde parıldayan Nina.

“Sor.”

“Onu dışarda göreceğimizi düşünmene sebep olan nedir? Burada çöp kokusuyla takılmaktansa, gidip adamın karpısını çalmak daha mantıklı değil mi?”

Öylesi tabii ki daha mantıklı olurdu ama Heath’in hiçbir şeyi mantıklı değildi. O halde, bu gezi neden mantıklı olsun-

du? “Bana bir dakika ver, tamam mı? Dur da hazırlanayım. Burada sinsice pusu kurduğum için kendimi yeterince kirli hissediyorum. Heath’in bir mucize eseri apartmanından çıkacağını, gidip kapısını çalmam gerekmeyeceğini umuyorum. Ama çıkmazsa, gidip kapısını çalacağım, tamam mı?”

“Bunu neden yapıyoruz, bir daha söyler misin Wanda? Derhal ayrıntı ver,” dedi Marty.

Wanda burnunun kemerini çimdikledi. “Tamam, söyleyeceğim. Bu adamın olayının ne olduğunu bilmek istiyorum, tamam mı? Yani, tasarımcı kıyafetleri giyiyor, eksiksiz cümlelerle konuşuyor ve davranışları kusursuz. Öyle bir adam, neden makyaj malzemesi satmak istesin? Burada bir bit yeniği var. Merak ediyorum diyelim.”

Marty başıyla onayladı. “Tamam, bu son derece mantıklı bir açıklama. Gelgelelim, bir şeyi belirtmek istiyorum. Bu adam uzun vadede sana para kazandıracaksa, bunu neden umursuyorsun? Nerede ve nasıl yaşadığı kimin umurunda?”

Wanda’nın Heath’i gizlice takip ettiği için hissettiği suçluluk, hüsrânını dışa vurmasına sebep oldu. “Bilmek istiyorum da ondan! Şimdi sessiz olup kıpırdamadan durur musun Marty? Tannm, siz ikiniz bu işte berbatsınız!”

Nina, Wanda’nın ceketinin kolunu çekiştirdi.

“Gene ne oldu Nina? İki yaşındaki bir çocuk gibi dikkatimi dağıtıp durursan, binanın önünü izleyemem.”

“Yine küfrediyorsun. Kabul etmem gerek, bunun benim için hiç sakıncası yok ama son zamanlarda fazla küfrediyorsun ve bu, sana göre bir şey değil. Ne oluyor?”

Wanda ilgisiz gibi görünmek için omuz silkti. “Hiçbir şey olduğu yok. Senin düşünce tarzını benimsemeye karar ver-

dim, o kadar. S.ktir kelimesini kullanmanın ne zararı olabilir ki? Bu adeta insanın içini temizleyen, tazeleyici bir şey. Şimdi s.ktirip beni rahat bırak, çeneni de kapat.”

Nina elini Wanda’nın omzuna sağlam bir biçimde koyup arkaya çekti, dudaklarını arkadaşının kulaklarına yaklaştırdı. “Tamam, küfretmenin ilk kuralı, bana asla s.ktir deme, çünkü ben seni s.kilmişe çeviririm. Herkese küfredebilirsin ama bana etmeyeceksin. Marty’nin üzerine alıştırma yap. Ayrıca sen s.ktir dediğinde, o kelime, Florence Henderson’ın ağzından çıkmış gibi oluyor –bunu da düzeltmeye çalış, tamam mı?”

Wanda arkasına uzanıp Wanda’nın alt dudağını, işaret ve başparmaklarının arasına kısırdı. “Git başımdan vampir, bana ne yapacağımı da söyleme. Siz ikiniz sürekli, bana ne yapacağımı söylüyorsunuz. Ve bana ne yapacağımı söylemediğiniz zamanlarda, kimin bana ne yapacağımı söyleyeceği konusunda kavga ediyorsunuz. O yüzden kesin şunu, çeneni de kapatın. Bu olay benimle ilgili. Benimle. Tamam mı?”

Nina gülüp Wanda’nın parmaklarına hafifçe vurdu. “Tamam be. Biliyor musun, son zamanlarda öyle şahanesin ki içimden sana kızmak gelmiyor Wanda. Bu coşkulu, bozuk ağızlı versiyonunu bayağı sevdim.”

“İyi, o zaman sana bir kez daha çeneni kapatmanı söylememe bozulmazsın. Burada konsantre olmaya çalışıyorum.”

Marty çenesini Wanda’nın omzuna dayadı. Kadının parfümü Wanda’nın burun deliklerine doldu. Wanda bir an için gözlerini kapatıp derin nefesler alarak kokunun tadını çıkardı. O koku Marty’nin özüydü ve Wanda bunu hiçbir za-

man unutmak istemiyordu. Marty, Wanda'nın kolunu dürttü. "Bu adam, yani Heath, öylesine bir temsilciden ibaretse, onunla neden bu kadar ilgileniyorsun? Yani, adam hiç ilginç değilmiş gibi davranan sen değil miydin? Daha geçen gün bize, adamın 'fena olmadığını' söylüyordun. O bir erkek ve hiçbir erkeğin makyaj malzemesi satmak istemediğini anlıyorum ama sana para kazandırıyor ve o kadar önemli biri değilse, onu neden umursuyorsun canım?"

"I-ıı, Marty?" Nina, Wanda'nın boş omzunun üzerinden uzandı.

Marty bileğini sallayıp altın, halka bileziklerini şangırdatarak onu kışkırladı. "Wanda sana çenenin kapatmasını söylemedi mi?"

"Evet ve bunu söyleyen o olduğunda, neredeyse hiç bozulmuyorum. Ama aynısını sen söylediğinde öfkeden kuduruyorum. Ama sorunun cevabına sahip olabileceğim ihtimali ve senin köpek yavrularına gebe olduğun düşünüldüğünde, kışına tekme basmaktan feragat edeceğim."

"Ne soruuuuuu Tanrı aşkına?" diye sordu Marty sinirle.

"Wanda'nın neden Heath hakkında daha çok şey öğrenmek istediği sorusu."

Wanda omzunun üzerinden Nina'ya bakmak için boynunu çevirdi. "Wanda, Heath hakkında neden daha çok şey bilmek istiyor Nina? Söyle, çünkü söz konusu Wanda, seni bütün dikkatiyle dinliyor."

"Çünkü o Heath'se" diyen Nina, parmağıyla soldaki, kesinlikle Heath olan, siyah takım elbiseli başka bir adamla birlikte kaldırımında, posta kutusunun yanında duran adamı işaret etti, "herife takım elbise çok yakışıyor. Süperpersonik

görme yetim doğru düzgün işliyorsa, adam taş gibi Wanda. Ah, bu arada, sana bir yıl yetecek kadar Bobbie-Sue allığı üzerine bahse girerim ki ondan hoşlanıyorsuun. İşte bu yüzden, hakkında daha çok şey bilmek istiyorsun. Yani, bize aksini söylediğinde zırvalıyordun ve bunu bildiğimi söylemekten nefret ediyorum ama biliyordum. Aslında, buraya gelirken, Marty'ye adamı bu yüzden takip etmek istediğini söyledim. Yalnızca itiraf etmeni, ortaya dökülmeni istiyorduk. Şeyi sahiplenmekte rahat etmeni... Ne halt demiştin Marty?"

Marty dilini şaklattı. "Kadınsal arzularını."

"Evet, oydu işte. Kadınsal zımbırtılarımızı saklamıyoruz. Senin de saklamayı istemiyoruz."

Wanda'nın nefesi bir an kesildi; bunun sebebi, insanın kalbini kıracak kadar, alışlagelmemiş bir biçimde güzel olan Heath'i görmektir. Wanda gözlerini kapattı, kalbini yavaşlamaya zorladı. Kadınsal arzular ve rahatlık konusundaki yorumları duymazlıktan geldi. "O olduğunu nereden anladın?" diye sordu Nina'ya.

"Takım elbisesinden. Geçen hafta konuştuğumuzda, onun hep lacivert bir takım elbise giydiğini söylemiştin ve tanıştığınızdan beri, ondan başka bir şeyden bahsettiğin yok. Onu tanımak için dahi olmama gerek yoktu. Bu arada, eklemeyi ihmal etmeyeyim, adam seksikulade. Greg olmasa, kesinlikle onu götürürdüm."

Wanda başıyla onaylamaktan başka bir şey yapamadı. Aynı şeyi düşünmekten suçluydu. Bütün gün. Bütün gece.

Marty yumuşak bir sesle ıslık çaldı, Wanda'nın örgü beresinin altından çıkan saçlara üfledi. Böylece saçların, arka-

daşının yüzüne çarpmasına sebep oldu. "Vay be. Adam hiç yakışıklı bulacağımı sanmadığım bir biçimde yakışıklı. Hiç sevimli bir yanı yok, değil mi Wanda? O tamamen..."

"Erkeksi," dedi Wanda, iç çekerek. "Evet, ben de öyle düşünüyorum ve adamın olayını o yüzden anlamıyorum. Geçirmiyor, klozetin oturma yerini yukarıda bırakmıyor ve makyaj malzemesi satıyor ama tam bir erkek. Onda zerrece feminenlik yok. Gerçi bunun bir şey ifade etmesi şart değil ama... Her şeye bir cevabı var. Ama yalnızca işe ihtiyacı olduğunu iddia ediyor ve bu bana hiç mantıklı gelmiyor. Onun kadar iyi giyinen biriyle takılan bir adamın, en iyi üniversitelerden birinden mezun olacağını düşünmez misiniz? Ya da en azından, daha erkeksi bir iş seçeceğini? Ama size söylüyorum, Miss Amerika Travestisi yarışmasında, kolsuz bacaksızlara protez satar gibi başlangıç seti sattı ve bunu ev partime geldikten, oradaki bütün kadınların aklını başından aldıktan sonra yaptı. İnanılmazdı."

"Miss Amerika nesi yarışması?" diye sordu Nina.

"Miss Amerika Travestisi," dedi Wanda. "Asıl mesele şu. Adam yarışmaya katılan bütün erkeklerin ciddi, hatlarını uzun süre kapatacak makyaj malzemeleri istediğini ve arkadaşlarının da bunu isteyebileceğini tahmin etti. Bobbie-Sue'yu istediğin kadar kötüle Nina, ama fondötenlerinin şahane olduğunu inkar edemezsin. Yani, cidden Marty, Bobbie-Sue satarken aklına hiç travestilere makyaj malzemesi satmak geldi mi? Onlar hiç dokunulmamış bir pazar oluşturuyor. Onca yaratıcılığına rağmen, sen bile böyle bir şeyi akıl edemedin."

"Bir sorum daha var." Nina, Wanda'nın kolunu dürttü.

Wanda içini çekti, ağzından soğuk bir nefes verdi. “Buyur, sor.”

“Elini sevgilisiymiş gibi üzerinde dolaştırdığı Yugo, onun arabası mı?”

Wanda daha dikkatli baktı. Hayııur, adam bunu yapmış olamazdı. Ama yapmıştı, arabasına koca bir feminen hijyen ürünü kondurmuştu. “I-ıı, evet. Sanırım öyle.”

“Bana mı öyle geliyor, yoksa o kanatlar gerçekten göz mü tırmalıyor? Adam bunu niye yapmış ki?”

Marty omuz silkti. “Para için. Adam işsiz Nina. Bu tür reklamlar hakkında bir şeyler okumuştum. Buna, ambalaj gibi bir şey deniyor. Onun reklamını yapmanın iyi para getirdiğine bahse girerim.”

Wanda’nın söyleyecek bir şeyi yoktu. Adam arabasını ambalajlayacak kadar parasız mıydı? Üstelik kahrolası bir kadın hijyen ürünüyle?”

“Tamam, son soru,” dedi Nina, Wanda’ya.

“Buyur, çekinme,” diye cevap verdi Wanda.

“Olayının ne olduğunu neden adamın kendisine sormuyorsun? Sorun ne, anlamıyorum.”

Evet, Nina sorunu anlayamazdı, çünkü dolaysız tabiatı buna elvermezdi. Nina adamı hırpalayarak konuştururdu. “Çünkü ona ne zaman kişisel bir şey sorsam hemen içine kapanıyor. Ama bana her tür şeyi sormakta sakınca görmüyor.”

“Ah! Bakın, yukarı çıkıyorlar.” Marty, Wanda’nın kolunu dürttü.

Nina’nın alını kınıştı. “Burası neresi ki? Ve dışarıda neden bir mankenin bacağı kadar uzun bir insan kuyruğu var?”

Wanda, Heath'le arkadaşının içeri girdiğini görür görmez, ikisinin de elini tutup onları saklandıkları yerden çıkardı. "Bilmiyorum ama bence öğrenelim."

Wanda yüksek, tuğla binayı doğru düzgün görebildiğinde, birden, zınk diye durdu.

Nina, Wanda'nın koluna girdi. "I-ı, sen de benim okuduğumu okuyabiliyor musun Wanda?"

Wanda güçlükle yutkundu, boştaki elini paltosunun cebine soktu. "Hı-hı."

"Vay be," diye mırıldanan Marty, Wanda'nın diğer koluna girdi.

Gerçekten de, vay be. Wanda'nın beyrinde çınlayan soru şuydu:

Heath Jefferson gibi klas bir adam, nasıl olur da Atman'ın Evsiz Erkekler Barnağı'na düşerdi?

DOKUZUNCU BÖLÜM

Wanda sıra sıra derme çatma karyolanın arasında ilerledi. Evsiz barınağı müdürü Attila'nın yanından fark edilmeden geçebilmesi, bir mucizeydi. Tabii Nina'yla Marty de Attila'nın dikkatini dağıtmak için ona yardım etmişlerdi.

Burnu, günün büyük bir bölümünü sokakta geçiren ama çamaşırlarını, hatta ellerini yıkama imkanı bulamayan erkeklerin kokusunu pek de örtmeyen, antiseptik deterjanların kokusuyla doldu.

Wanda'ya kuşkulu bakışlar atıldı, hatta bazı evsizler, mallarını barındıran alışveriş arabalarını korumak için onlara yaklaştı.

Wanda odayı taradı, lime lime giysili bir erkek denizinde, terzi elinden çıkma takım elbisesiyle göze çarpan Heath'i gördü. Adamın arkasından ağır ağır yaklaştı, bir şey söylemeden önce biraz bekledi.

Dışarda Heath'in yanında duran adam, boğazını temizledi. "I-ı, efendim? Sanırım bir ziyaretçiniz var."

Heath hızla dönerken yarattığı hava akımı, Wanda'nın burun deliklerini adamın parfümüyle doldurdu. "Wanda."

Heath adından başka bir şey söylemedi –sanki kadının ne halt etmeye burada olduğunu merak etmiyor, yalnızca bir beyanda bulunuyordu. Heath, Wanda’ya delici bakışlar attı.

Wanda birden kendini tam bir enayi, bir aptal gibi hissetti. Adamın özel hayatına, Heath ona bir açıklama borçluymuş gibi dalmaya ne hakkı vardı? Wanda onun denetmeniydi, üstelik o ilişki bile bitmek üzereydi –hem onu denetlemek, adamı takip edebileceği, ondan içinde bulunduğu sıra dışı koşullarla ilgili cevaplar talep edebileceği anlamına gelmiyordu.

“I-ıı, efendim?” Siyah, Heath’inki gibi tertemiz takım elbiseli adam, kollarını göğsünde kavuşturdu. Adam, barınak ona pençelerini geçiremezmiş gibi, bir üstünlük havası yayıyordu. İngiliz aksanı, söylediği iki üç kelimedede duyuluyordu, yüzüyse ifadesizdi.

“Evet Arch?”

“Bana kalırsa, merak, güzel Bayan Schwartz’ın şeklinde kapımıza dayandı. Ve evet efendim, o gerçekten pek güzel. Tıpkı söylediğiniz gibi.” Arch denen adam, Heath’i dürttü. “Ve inimize yapılan bir ziyaret gibi şenlikli bir faaliyet, bizi tanıştırmamanızı uygun kılıyor.”

Heath sessizliğini bozmadı. Wanda’nın içinde bulunduğu odada, erkeklerin sohbet sesleri yükseldi. Duvarların nötr renkleri, capcanlı Heath’in arkasında donuk kalıyordu. Ve kadının tek duyabildiği, Heath’in bu adama Wanda’nın güzel olduğunu söylemesiydi...

Adam elini Heath’in burnunun altında sabırsızca salladı. “Neyse, önemli değil Heathcliff. Belli ki nezaketi elden bırakmamaya muktedir olan tek kişi benim. Bayan Schwartz –ben

Archibald Crane. Heathcliff'in uşağı. Sizinle tanışmak büyük bir zevk. Bunlar dışında herhangi bir koşullar silsilesi altında tanışmayı yeğlerdim. Gelgelelim, burada olduğunuza ve bu cehennemî yer, sahnemiz olduğuna göre, bir karyola çekip oturun. Çarşafı, kaba, niteliksiz meskenimizde elimden geldiği kadar, bizzat havalandırdım. Size bir içecek ikram ederdim ama yine lüksten uzak meskenimizi affetmenizi rica edeceğim." Archibald kadına doğru hafifçe eğildi.

Heathcliff mi? Adamın adı gerçekten Heathcliff miydi? Ve bir uşağı vardı. Uşağı mı? Bir zamanlar insanın her türlü ihtiyacına cevap verenlere benzer bir uşak mı?

Wanda kendisine engel olamadan patladı. "Uşak?"

Archibald başıyla onayladı, bunu yaparken kafasındaki kalın telli, seyrek, kır saçlar dalgalandı. "Evet hanımefendi."

"Pekaaala." Wanda bundan başka bir şey söylemeyi beceremedi.

Heath ilk kez konuştuğunda, sözlerinde, içinde bulundukları ortamdan utandığına dair hiçbir belirti yoktu. "Ee, seni evime getiren nedir Wanda?" Sırtışı şeytaniydi, gözlerinde de alaycı, eğlendiğini belli eden bir ışıltı vardı.

"B-ben..." Wanda bu dünyadan ayrılana dek, olabildiğince dürüst olma yeminini hatırladı. Gelgelelim, bunun gerektireceği pisliliği hesaba katmamıştı. Ne kadar küçük düşmesine sebep olacağını da. "Tamam, dürüst olacağım. I-ı, senin Archibald haklı. Merak ettim. Yani, ben her gün üzerimde aynı takım elbiseyle senin evine gelsem -tasarımcı ürünü bir takım elbise üstelik- sen meraklanmaz mıydın? Üstelik zekisin ve fondöten satmakta üstüne yok." Archibald alaycı alaycı soluyarak, kadının sözünü kesti. Adamın

yüzünde neşe belirmişti. Wanda devam etti. “Ama nerede yaşadığından, evli olup olmadığından, çocuğun olup olmadığından hiç bahsetmiyorsun ve kıyafetlerinle taban tabana zıt bir araban var.” Son cümleyi söylerken sesini alçalttı. “O bir Yugo, Tanrı aşkına. Tamam, buraya, buna daha fazla dayanamadığımı söylemek için geldim. İncelikli davrandım, hayatını kurcalamamaya çalıştım, ama sonra daha fazla dayanamadım. Olayının ne olduğunu bilmem gerekiyordu. Ve şimdi biliyorum. Bir bakıma.”

Heath yine bir şey söylemedi. Bakışlarında ne suçlama, ne de bütün bunların ne anlama geldiğine dair bir ipucu vardı.

Wanda sessiz, acı verecek kadar aşık bir biçimde aşılınmıştı. “Eh Archibald,” dedi ve eldivenini çekip çıkardı, elini adama uzattı, “seninle tanışmak çok güzeldi. Heath, yarın haftalık Bobbie-Sue toplantısında görüşürüz. İkinci seviyeye geçtiğini gösteren kırmızı takım elbiseyi, kuşağı ya da erkek olduğun için ne alacaksan onu alacağın için çok seviniyorum. Bunu çok çabuk başardın. Yeni çalışanların senin, geldiğin noktaya gelmeleri, bazen haftalar, hatta aylar sürer. Çok geçmeden eflatun olursun. Gururlanmalısın. Hem de çok. Şimdi kuyruğumu bacaklarımin arasına kıstırıp gideceğim –görünüşe bakılırsa bunu iyice huy edindim. Özel... Şey, işlerine burnumu soktuğum için özür dilerim. Yaptığım kaba, lüzumsuz ve Bobbie-Sue’ya hiç yakışmayan türden bir hareketti. Aslında, beni şikayet etsen, seni zerrece suçlamam.” Wanda o şikayet için cezalandırılacak kadar yaşamayacaktı ve bunu düşününce, görünüşü biraz olsun kurtardığını hissetti.

Wanda yüzünü buruşturup ayak parmaklarının üzerinde döndü; bu kadar küçük düştükten sonra, oradan koşa koşa

kaçmaya hazırdı. Ama Heath kolunu tutup onu durdurdu, Wanda'yı kendine çevirdi. "Bazen çok konuşuyorsun."

Evet, Wanda suçluydu. "Özellikle kendimi aptal gibi hissettiğimde."

Heath'in bakışları hâlâ çelik gibiydi ama gözleri sıcaktı. "Böyle saçmalaman, bir bakıma çekici."

Wanda'nın yanakları anında ısındı. "Hayır, bu lakayıtça, kabaca bir hareket. Hem bana öyle bakmaktan vazgeç."

"Ama yine de tuhaf bir biçimde çekici. Hem sana dik dik bakarsam, ben ne bilmek istediğini öğrenmeye çalışmadan baklayı ağzından çıkaracağını düşünüyorum."

Wanda'nın midesi büzüldü. "O bakış için kesinlikle bir tebrik hak ediyorsun. Öyle bakmakta çok başarılısın."

"Sanırım bunun sebebi, bu işi yıllardır yapıyor olmam."

"O bakış, hiç vicdan azabı duymadan içimi dökmeme sebep oluyor."

"Tamam, bunu bir yere yazıyorum."

"Pekala. Tamam, dediğim gibi, şimdi gideceğim. Sanırım bu gece daha fazla bakışa dayanamayacağım. Bu bakış beni gerçekten huzursuz ediyor. Senin gözlerine bakmak, anestezi yağ aldırarak kadar zor."

"Çıkarken sana eşlik edebilir miyim?" Heath, adamın bir şeyi onaylamasını beklermiş gibi Archibald'a baktı.

Archibald umursamazca elini salladı. "Karyolanı tutacağım Heathcliff."

Heath, Wanda'yı dışarı çıkarırken kadın hayretle, "Az önce söylediklerimi duymadın mı?" diye sordu. "Ben kaçıp saklanmak isterken, sen bana eşlik ediyorsun. Neyin var

senin? Küçük düşüşümün tadını mı çıkarmak istiyorsun? Hem, 'karyolanı tutacağım' ne demek?"

"Saat beşe kadar barınağa gelmezsek, yerimizi kaybediyoruz. Her gece, yatak için sırada beklemen gerekiyor. Archibald yaşlı. Daha genç, sokağa daha alışık adamlar, ellerinden gelirse bana yer tutmasına izin vermezler."

Ahhhh, ne korkunç. Wanda'nın kalbi sıkıştı. Onca zamandır Heath'in, bir kadının beklediği evine gittiğini sanırken, adam gece uyuyacak bir yer bulabilmek için erken çıkıyordu. Ne kadar küçültücü. Kahretsin. Wanda pisliğin tekiydi. "Peki, sen bu konuda ne hissediyorsun?"

"Bilmiyorum Oprah. Uyuyacak bir yer bulduğum için şükrediyorum desem?"

Wanda'nın yanakları daha da kızardı. "Özür dilerim. İşte çenemi kapatıyorum." Ama bu, adamın neden her gün evinden dört buçukta ayrılmak zorunda olduğunu açıklıyordu. Uşağıyla ikisi sokakta uyumak zorunda kalmasınlar diye, evsizler barınağında karyola tutmak için.

Yüce İsa!

Wanda'nın aklından Heath'le ilgili onca senaryo geçmişti ama bu hiçbir zaman içlerinden biri olmamıştı. Wanda tutup adamın işine burnunu sokmuş, Heath kadar kendinden emin biri için, son derece küçültücü olduğu kesin olan bir şeyi ortaya çıkarmıştı.

Bravo Wanda.

Barınağın antresine girdiklerinde, Nina'yla Marty birbirlerine kafaları karışmış gibi baktılar, sonra Wanda'ya odaklandılar. Nina gelip yanında durdu, kolunu korumacı bir tavırla arkadaşının omzuna atarak, "İyi misin Wanda?" diye sordu.

Wanda yüzüne neşeli, yarım bir tebessüm yapıştırıp başını coşkuylla salladı. “Evet. Şahaneyim. Acayip iyiyim. Çok, çok iyiyim.”

Heath elini Nina’ya uzatırken, Wanda’nın kulağına doğru eğildi. “Yine boş boş konuşmaya başladın,” diye fısıldadı, sonra dikkatini Nina’yla Marty’ye yöneltti. “Ben Heath Jefferson. Sizinle tanıştığıma memnun oldum.”

Nina ona öldürücü bakışını attıktan sonra adamın elini isteksizce kabul etti. “Nina Statleon. Bu da Marty Flaherty.”

Marty gülümsedi, sarı saçlarını eliyle düzeltti. “Heath. Güzel isim. Ee, hazır mısın Wanda?”

Heath, Marty’yle Nina’ya baktı. “Wanda’yla bir dakika yalnız kalabilir miyiz?”

Hemen savunmaya geçen Nina aniden, “Yok, bence kalamazsınız,” dedi.

“Tereddüdünüzü anlıyorum. Adınız Nina, değil mi? Ama söz veriyorum, burada, benim yanımda, güvende olacak.”

Nina kollarını göğsünde kavuşturdu, bacaklarını iyice açtı. Trençkotunun hışırtısı, soğuk antrede yankılandı. “Evet, adım Nina ve bak ahabap, burası ürkütücü bir yer. Senin yerinde olmak, burada yaşamak zorunda kalmak berbat olmalı. Seni hiçbir zaman anlayamayacağın sebeplerden ötürü çok iyi anlıyorum ama burada gerçekten bayağı tatsız tipler var ve elimizde, senin de çete üyesi olmadığına dair herhangi bir kanıt yok. Yani, Wanda’yla baş başa mı kalacaksın, ne yapacaksan yap. Ama Wanda döndüğünde saçının tek bir teli bile eksik olursa bunu anlarım, tamam mı? Sonra da gelip senin ağzına sığarım.”

Marty çaresizce Wanda'ya baktı. "Tanrım, Nina! Amma kabasın. Ama zaten senden daha azını bekleyebilir miyiz? Küfretmeyi kes, şuna da bir son ver. Özür dilerim Heath. Nina... Şey, Nina, Nina..."

Nina parmağını Marty'nin kalkık burnunun altında salladı. "Bana ne yapacağımı söyleme Marty Flaherty. Benim adıma özür de dileme. Bu adam benim için herhangi birinden farksız. Üç haftadır Wanda'nın etrafında dolaşıyor, ama onunla ilgili hiçbir şey bilmiyoruz. Sonra Tarih Kanalı'ndaki programlarda gördüğümüz tipler gibi giyinen başka bir adamla birlikte, evsiz barınağında yaşadığını öğreniyoruz. Ve arabasının yan tarafında, koca kanatlı, çılgınca bir kadın hijyen ürünü var. Kanatlı, Marty. Kuşkulandığım için kusuruma bakma ama arkadaşımı korumaya çalışıyorum."

"Hanımlar." Heath'in etkileyici sesi, ikisinin de susup adama kulak vermesini sağladı. "Kaygılarınızı anlıyorum. Gerçekten bir kadın hijyen ürününün reklamını yapan bir arabam var. Kanatlı. Sizin de gördüğünüz gibi, paraya hayır diyecek durumda değilim. Arabanızı ambalajlatmak iyi para getiriyor." Heath bunu kesinlikle özür dilercesine söyleyerek, Wanda'nın ona duyduğu saygının iyice artmasına yol açtı. "Nerede yaşadığımı bilmiyor değilim ve evet, burası özellikle saat beşten sonra, bayağı kuşkulu tipler barınakta kendilerine yer ararken tehlikeli bir yer olabiliyor. Wanda'ya zarar vermeyeceğimden emin olmak istiyorsunuz ve bu, iyi arkadaşlar olduğunuzu gösteriyor. Söz veriyorum, onunla konuşurken gözünüzün önünden ayrılmayacağım ama onunla konuşacağım."

Wanda hiç ses çıkarmadan ürperdi. Sebebi, çoğunlukla Nina'nın susması, kısmen de Heath'in, bir talepte bulunduğu, amacını açıkça ortaya koymasıydı.

Adam gitgide seksileşiyor.

Nina, Heath'in yanına varıp adamın çenesinin hemen altında durdu. Aşık şaşkınlığının üstesinden gelmiş, ustası olduğu şeye geri dönmüştü. Tehditler. "Bunun olmasını garantiye al dostum. Onu gözden kaybedersem, seni bitiririm."

Wanda, Heath'in sırtınamaya çalıştığını gördü. "Söz veriyorum." Heath, önünde çok da fazla insan olmayan bir duvar işaret etti. "Hemen şurada olacağız."

Wanda utanç içinde, sersemlemiş ve dehşete düşmüş halde adamı takip etti. "Özür dilerim. Nina uzun hikaye ve onu kardeşim gibi severim ama biraz fazla korumacıdır."

"Bundan daha hafif bir tabir olamaz. Ama dikkatli olmakta haklı. Burada olmamalısın Wanda. Burası, özellikle de gecenin bu saatinde, tehlikeli olabilir."

Wanda ne diyebilirdi ki? Adam haklıydı. "Tekrar özür dilerim. Yaptığım çooooook yanlıştı."

"Evet."

"Tamam o zaman. Bunu mu söylemek istiyordun? Yoksa beni insanların önünde küçük düşürmek de mi istiyorsun? Bana bas bas bağırırsan, seni suçlamam. Buyur, bağır. Buna katlanabilirim. Hâlâ denetmenin olduğumu unut -bana ne istiyorsan söyle. Burada olmamam gerekirdi ama geldiğimde, ayaklanm ve merakım seninle konuşmadan gitmeme izin vermedi. Bu fevrice, kabaca bir hareketti."

Heath'in yüzünde hiç öfke yoktu -aksine, o yüzden, adamın eğlendiği okunuyordu. "Evet. Ama buraya neden geldi-

ğini biliyorum Wanda ve sebep, sadece nerede yaşadığımı merak etmen değil.”

Wanda gözlerini iri iri açarak masum rolü yaptı. “Değil mi?” Ah Wanda...

“Hayır.”

“Tamam, sebep doyumsuz merakım değilse, ne?”

“Benim.”

“Açıkla bakalım.”

“Benden hoşlanıyorsun Wanda.” Adamın sözleri gayet açık seçikti. Soru sormuyor, bir gerçeği beyan ediyordu.

Wanda’nın bacakları titremeye başladı. “Senden hoşlanıyor muyum? Yani, bir işverenin, çalışanından hoşlandığı gibi mi? Kesinlikle. Senden kesinlikle o şekilde hoşlanıyorum.” Kesinlikle. Ve işverenlerin, çalışanlarının gözlerinin akı ortaya çıkıncaya dek becermesini talep etme izni olsa, Wanda bu işe hemen girişirdi.

Heath parmağını Wanda’nın çenesinin altında gezdirdi. “Hayır Wanda. Bunu demek istemiyorum. Sen de bunu demek istemiyorsun.”

Wanda gözlerini yine iri iri açtı. “Sahi mi? Ben öyle demek istemiyorsam, sen de öyle demek istemiyorsan, o zaman ne demek istiyorsun? Çünkü ne demek istediğini bilmiyorum. Aslında, ne demek istediğimi bile unuttum.” Hiç de unutmadın. Adamın ne demek istediğini gayet iyi biliyorsun, çünkü sen de aynı şeyi demek istiyorsun... Ya da öyle bir şey.

“Wanda?”

“Evet?”

“Az önce ne dediğini hiç anlamadım ama ne demek istediğimi sana açıkça söyleyeceğim. Elimden geldiğince do-

laysız konuşacağım –o yüzden, sözümü sakınmıyor gibi görünürsem beni affet. Benden hoşlanıyorsun. Beni çekici buluyorsun ve burada olmanın sebeplerinden biri, bu.”

Amma küstahça, amma egoistçe, amma gerçek bir konuşmaydı bu. “Biliyor musun, kendinden biraz fazla eminsin! Aslında, kendinden hep çok eminsin. Eh, sana ufak bir şey söyleyeyim Bay Benden Hoşlandığını Biliyorsun. Bir başlangıç setini jet hızıyla satabiliyorsun, evet, ama bu, etrafında sihirli, mistik bir aura varmış hissi yarattığın için, karşılaştığın her kadının, üzerine atlayacağı anlamına gelmiyor. Bilesin diye söylüyorum, ben kuralın istisnasıyım. Senin sihirli ya da mistik olduğunu düşünmüyorum. O yüzden, ne hakla Fabio falan olduğunu düşündüğünü bilmiyorum.”

Adam kaşını küçümseyici bir tavırla kaldırdı. “Fabio kim?”

“Unut gitsin. O kocaman egonu dizginle ve önemsiz bir şeyi başka şeylere yormaktan vazgeç.”

“Wanda?”

“Gene ne var?”

“Şeyini gördüm... I-ıı, ağzımı bozuyorum ama... S.ktır Et listeni.”

Ah.

Harikulade.

“Demek eşyalarımı da karıştırıyorsun.” Wanda sesinin panikle yükseldiğini fark etti; bunun olmasına engel olamamıştı.

“Hayır, listeni mutfak tezgahında, herkesin görebileceği bir yerde bırakmıştın. Sanırım salı günüydü, kahve yapmış-

tım, çünkü sen benim, senden daha iyi kahve yaptığımı söylemiştin.”

Ah, evet. Doğruydı. Adam daha iyi kahve yapıyordu. Ve görünüşe bakılırsa, gayet iyi okuyordu. Wanda aslında şu anda ölmek için dua edebilirdi. Ama duası, zaten vaktinden önce yanıt bulmuştu.

Nina neyse ki arkalarından gelip Heath'in omzunu tam zamanında dürttü. “I-ıı, Heath. Saatiime göre, vaktin doldu. Saat geç oluyor ve sesinizin yükseldiğini duymak hoşuma gitmedi. Bu, arkadaşımı üzdüğün anlamına geliyor ve onu üzdüğün takdirde kışına tekmeyi basacağımı söylemiştim.”

Heath arkasını dönerek Nina'yı süzdü. “Bu patırtının arasından, sesimizin yükseldiğini duydun, öyle mi?” Etrafları yüksek seslerle çevrilirdi. Karyola bulmak için saat beşte gelemeyen adamların, mutlu olmadıkları belliydi. Wanda yalnızca kendi konuşmalarının sesine odaklanmıştı. Başka her şey boğuk, uzaktı.

Ama Wanda, Nina Biyonik Kadın kulaklarıyla, bir gece yarattığı olduğunu belli etmeden önce duruma müdahale etmeliydi. “Kes şunu Nina. Ben iyiyim. Haydi, gidelim. Heath? Öncelikle, bundan sonra nereye gidersek gidelim, benim arabamı alacağız. Yarın Bobbie-Sue'da görüşürüz.” Nina'yı kolumundan tuttu ve onu, birinin terk ettiği alışveriş arabasına yaslanan Marty'nin yanına götürdü. “Marty, haydi gidelim.”

Wanda barnaktan hızla çıkıp merdivenlerden indi, dibe vardığında derin nefesler alarak tırazana tutundu.

Nina onun önüne geçti. “Ne olduğunu anlatmak ister misin?”

Wanda başını omuzlarından geriye attı. Ama Marty arkasından gelip Wanda'nın başını öne itti, Wanda da kendisini

Nina'yla göz göze buldu. "Hayır, sana ne olduğunu anlatmak istemiyorum ve daha dikkatli olsan iyi edersin. İkimizden epeyce uzaktaydın ama Heath'e bizi duyabildiğini söyledin. Bir insanın o gürültüde bizi duyabilmesi imkansızdı."

"Şimdi bunu boş ver. O liste ne Wanda?" diye soran Marty, Nina'nın yanında durmak için basamaktan indi, ellerini kalçalarına koydu.

Wanda'nın midesi yerinden sıçradı ama çabucak cevap verdi -yüzünün onu ele vermediğini umuyor, Nina'nın listenin başlığını duymamış olması için dua ediyordu. "Hayat listesi gibi bir şey. Ölmeden önce yapmak istediklerim. Bilirsiniz işte, baharda Paris'e gitmek, bir uçaktan paraşütle atlamak, belki dövme yaptırmak gibi." Wanda bunların hiçbirini yapmak istemiyordu.

Nina başıyla onayladı. "Peki, Heath'de mi bu listedeydi?"

"Duydun ha?"

Nina'nın koyu renk gözleri, sokak lambasının sert ışığında parladı. "Yemin ederim duymamaya çalıştım ama gözlerini iri iri açıp ellerini heyecanla konuşurken yaptığın gibi oynattığında, bunu yapmam zor oldu. Birazını duydum. Bize Heath'in neden o listede olduğunu söylemek ister misin?"

"Pek istemem."

Nina'nın yüzünde anlayış vardı. "Tamam, o zaman ben senin yerine söyleyeyim. Onu becermek istiyorsun. Bunu neden bu kadar büyütüyorsun?"

Wanda inledi. "Çünkü onun, onu becermemi istediğini bilmemesi gerekiyordu."

Nina kadının kolunu şakayla karışık yumrukladı. "Listeni tezgahta bırakmışsın kaz kafalı."

Wanda'nın yüzü utançla kızardı. "Hatırlatman şart mıydı?"

Marty, Wanda'nın çenesinin altını gıdıkladı. "Tamam, ondan hoşlanıyorsun. Bu o kadar büyütülecek bir şey değil."

"Bunu ölmeden önce yapmak istediklerimi yazdığım salak bir listede okuduğunda, büyük bir şey." Yüce İsa! Yine o kelimeyi söylemişti. Ölmek.

Nina sırttı. "I-ıı, evet. Ne demek istediğini anlıyorum. Şehvet kuvvetli bir şey olabilir –özellikle şehvet duyduğun kişiyi listene yazarsan. Ee, onu becerecek misin?"

"Çok siyah beyazsın Nina! Hayır, onu becermeyeceğim." Wanda insanları becermezdi. Kimseyi, hiçbir şeyi becerecek değildi. Özellikle de Heath artık, Wanda'nın onu becermek istediğini bilirken. Onu becermek, adamı haklı çıkarmak olurdu ve Wanda bunu dayanılmaz derecede küçük düşürücü buluyordu.

Marty başını eğip Wanda'ya baktı. "O listede kaç şey vardı?"

On... Ve? "Bilmiyorum. Bunun ne önemi var?"

Marty alaycı alaycı güldü. "Onun listenin kaçınıcı sırasında olduğunu merak ediyordum, o kadar."

Wanda çenesini göğsüne indirdi, gözlerini en alt basamağa dikti.

"Kahretsin. Birinci sıradaydı, değil mi?" diye tahminde bulunan Nina, bunu neşeyle gülerek vurguladı.

Wanda, Nina'ya göz devirdi. "Her ne haltsa vampir."

Marty, Wanda'nın elini tutup sıktı. "Tamam, adam bunu öğrendi ama dehşetle kaçıyor gibi görünmüyordu. Kadınsal

ihtiyaçlarını ele almanın gerçekten sakıncası yok Wanda. Kovalayan kişi sen olabilirsin.”

Wanda’nın cevabı kupkuruydu. “Sağ ol Doktor Ruth. Bunu aklımda tutacağım. Hem kadınsal ihtiyaçlarımı ele alamam. Ben onun bölge denetmeniyim.” İstenmeyen bir ses, şimdilik, diye hatırlatmada bulundu. “Bu etik olmaz.” Sorun özölmüştü.

Marty başını salladı, yumuşak, sarı bukleleri omuzlarına sürtündü. “Her şeyden önce, bölge renk temsilcileri için böyle bir kural yok, çünkü Heath, ilk erkek renk temsilcisi. Onlar yalnızca birbirlerine eşit davranmak zorunda olan bir grup kadın. Renk temsilcileri genelde merkezdekilerle yalnızca bir aracı vasıtasıyla görüşür, o da bir kadın. Ama şirket kuralları, üst düzey yöneticiler için geçerlidir. Sözlü ya da fiziksel herhangi bir taciz kesinlikle yasaktır. İkincisi, ben Bobbie-Sue’nun hissedaryım ve bunun bir sakıncasının olmadığını söylüyorum. İşte, izin çıktı. Git, erkeğini al ve onu gözlerin kayana dek becer.”

“Hayır.”

Nina’nın kafası karışmış gibiydi. “Neden olmasın ki? Yani, tereddüt içindeysen, bunu anlarım. Adam evsiz barınağında yaşıyor, o yüzden sana pahalı yemekler ısmarlama, seni yatıyla gezdirme gibi bir ihtimali yok ama yeterince düzgün bir adama benziyor ve sen zaten maddi saçmalıklarla ilgilenmiyorsun. Hem adamla ömür boyu birlikte olmana gerek yok. Onu yatağı a at, sonra defet. Yatak arkadaşı falan olun.”

Ömür boyu... Wanda paltosunun cebinden çıkardığı eldivenle, Nina’nın omzuna vurdu. “Onunla bir ilişkiye baş-

lamak istemiyorum.” Yatak arkadaşı tabirini duymak bile, ürpermesine sebep oluyordu.

Nina başını anlayışla salladı. “Tamam. İlişki yok. Bunu anlıyorum. İşte buna o yüzden yatak arkadaşı deniyor. Yalnızca yatakta görüşüyorsunuz –sonra adam evsizler barınağındaki karyolasına dönüyor, sen de televizyonu açıp mışıl mışıl uyuyorsun.”

Çok sinir bozucuydu. İnsan, arkadaşlarına yatak arkadaşı olmaya aday olmadığını, çünkü halletmesi gereken çok daha önemli şeyler olduğunu nasıl söylerdi? Tabutunun hangi ağacın tahtasından yapılacağı gibi? “Öyle demek istemiyorum Nina. Şu anda kimseyle ilişki kuramam demek istiyorum.”

Marty, Nina’ya kaş göz etti. “Nina, sen öyle deyince, bu kulağa çok bayağı geliyor. Wanda o tür bir kız değil.”

“Yani ben öyle miyim?” diye sordu Nina mağrurca.

“Öyleydin,” diye hatırlatmada bulundu Marty.

“Kes sesini Marty. Sen öyle deyince, insan zamanında ucuz bir fahişe olduğumu sanıyor. Canımın istediğini yapmaktan korkmuyordum, o kadar.”

Marty başını olumlu anlamda salladı, dilini şaklattı. “Ya da canının istediğini becermekten...”

Wanda elini kaldırdı. “İkiniz de susun. Yatak arkadaşı da öyle bir şey de istemiyorum... Hiçbir şey istemiyorum. Sözünü ettiğimiz yemeği yemek istiyorum. Konu kapanmıştır.” Wanda merdivenleri ayaklarını yere vura vura indi, kaldırımında ilerleyip Nina’nın arabasına doğru yürüdü.

Nina göz açıp kapayıncaya dek ona yetişti. “Belki öylesi daha iyidir. Adam bir tuhaf kokuyor Wanda.”

“Bilmiyorum Nina. Bence bayağı iyi kokuyor, özellikle de içinde bulunduğu, 1-11, koşullara bakılırsa.” Marty iki kadının arasına sıkışıp parmağıyla, omzunun üzerinden barınağı işaret etti.

“Hayır Marty, onu demek istemiyorum. Bak, vampir olduğunda insanlarla paranormallerin kokusunu ayırt edebilirsin. Bunu size söylemiştim. Mesela, senin içindeki köpeğin kokusunu alabiliyorum.” Marty’yi işaret etti.

Marty, Wanda’nın üzerinden uzanıp Nina’nın koluna avucuyla vurdu. “Nina, koku duyusuyla algılanabilecek her şey üzerine yemin ederim ki bana bir daha köpek dersen sağ kroşemle ağzını burnunu dağıtacağım. Köpek değilim, köpekğillerden değilim, köpek yavrusu da doğurmayacağım. Ben bir şekil değiştiriciyim, tamam mı? Şimdi hakaretleri kes de koku meselesini açıkla.”

Nina, Marty’ye orta parmağını kaldırdıktan sonra, siyah trençkotlu ince omuzlarını silkti. “Açıklayamam. Yalnızca, adamın belirgin bir kokusunun olduğunu biliyorum. Parfümü değil. Doğal kokusu da değil. Ama her neyse, son derece belirsiz. Kokuyu her aldığımda, birden yok olup gidiyor.”

Wanda arabaya doğru yürümeyi bıraktı, dengesini kaybetmemek için binanın yan tarafına tutundu ve eli, içgüdüsel olarak karnına gitti. Marty hemen arkasındaydı; elini korumacı bir tavırla Wanda’nın omzuna koydu. “Canım? Ne oldu?”

Nina, Wanda’nın yüzüne düşen saçları itti. “Ben gidip arabayı getiririm Wanda. Sen onunla kal Marty.” Nina bulaşık bir leke gibi harekete geçerken Marty, Wanda dik durabilene dek onun elini tuttu.

“Tatlım, çok solgunsun. Belki hastalanıyorsundur. Grip salgını var. Böyle durumlarda kurt adam olduğuma seviniyorum –gripten ebediyen kurtuldum.” Marty elinin tersini Wanda’nın alnına koydu. “Ateşin yok.”

Wanda onun elini itti. Gözlerini, kırmızı topuklu ayakkabılarının altındaki sert asfalta dikti. “Bence haklısın. Hastalanıyor olabilirim. Sanırım bu akşam sizinle yemek yiyemeyeceğim.”

Nina arabayı kaldırıma çekti, yolcu penceresini açtı. “Haydi Wanda. Bin de seni eve götürelim.”

Wanda arka koltuğa oturdu; yüzünü saklayan karanlığa minnettardı.

Yakında onun da Marty gibi, sırrını paylaşması gerekecekti.

Yakında, berbattı.

ONUNCU BÖLÜM

“Şu S.ktir Et listesi.”

Yanakları alev alev yanmaya yeltendi ama Wanda buna izin vermedi. Marty’yle Nina onu eve bırakmış, aspirin ve çay verdikten sonra yatırmış, sonra yiyecek bir şeyler almaya gitmişlerdi. Wanda’nın krampları eve gelinceye dek geçmişti ve şimdi kendisini çok daha iyi hissediyordu. Tüylü, tavşanlı geceliğini giydikten sonra hemen kanepeye çökmüş ve kapısı çalana dek, küçük düşmüş halde, utanç içinde orada oturmuştu. Kapıyı açtığı anda, sert hatları Wanda’nın verandasının loş ışığında keskin bir biçimde belli olan Heath’i bulmuştu. Serin rüzgâr, adamın ceketinin eteklerini uçuşturuyor, Heath’in alnındaki bir damar atıyordu.

Liste, liste, liste.

Wanda parmaklarını burnunun köprüsüne koyup oraya masaj yaptı. “O listeyi unutsak olmaz mı? Ne de olsa bir şeyleri unutmakta bayağı iyiyiz. Lanet olsun, ilişkimizin çoğunu unuttum bile. Aslında, sizi tanıyor muyum?” Heath ona ancak belli belirsiz tanıdık gelirmiş gibi, adamın yüzünü süzdü.

Heath ellerini ceplerine soktu, topuklarının üzerinde arkaya kaykıldı. "Hayır, unutamayız Wanda. O listeyi gördüğünden beri başka bir şey düşünemiyorum."

"Eh, düşünmeye çalış."

"İstemiyorum."

"Düşünmek zorundasın."

"O listenin birinci sırasındaydım Wanda."

Wanda yüzündeki soğukkanlı, ilgisiz ifadeyi muhafaza etmeye çalıştı. "Eh, listenin ikinci sırasında, John Cusack'i bir Tom Jones konserinde, adam 'She's a Lady'yi söylerken becermek vardı. Sanırım bunun muhtemelen gerçekleşmeyeceği, bayağı aşıkard."

"Tom Jones seviyorsun ha?"

"Kim sevmez ki?"

"O, kadınların külotlarını fırlattıkları adam, değil mi?"

"Evet, öyle. Yani aptalca listenin ne kadar gerçek dışı olduğunu görüyorsun."

"Ya bu John Cusack?"

"Onu uzun zamandır beğeniyorum, bir film yıldızı. Çocukluğumdan beri hastayım ona. Bu da gerçekleşmeyecek bir şey."

Heath'in yüzü karardı. "Ya o dövme... Biliyorsun işte, şeyindeki..."

Wanda'nın yüzü kızardı. "Muhtemelen o da gerçekleşmeyecek. O aptalca bir listeden ibaret. Ben böyleyim işte, hep liste yaparım. Listelerimi gördün -her yana saçılmış durumdalar. Buzdolabımda, tezgahımda. Liste yapmam, o listedeki her şeyi yapacağım anlamına gelmiyor..." Listenin

bazı maddeleri, bir tatil acentesi ve Wanda'nın sahip olma-
ma ihtimali olan vakti gerektiriyordu.

"O bir hayat listesi falan mıydı?"

Wanda'nın gözleri, adamın omzuna dikildi. "Falan," diye
geveledi Wanda.

"Eh, Tom Jones ve John Cusack'le ilgili büyük hayaller bir
yana, listenin birinci sırasındaki şey, *gerçekleşebilir*."

"Hayır. Gerçekleşemez. Şu anda kimseyle ilişki kura-
mam."

Heath keskin hatlı çenesini kaldırdı. "Asıl ben şu anda
kimseyle ilişki kurmamalıyım. Hayatım karman çorman.
Ama işte, buradayım."

Soru adamın hayatının neden karman çorman olduğuy-
du. Ama Wanda bunu sormadı. Hangisinin daha kötü ol-
duğundan emin değildi; Heath'in yaşam koşullarını ortaya
çıkarmak mı, yoksa onun S.ktır Et listesini görmesi mi? "O
zaman evine git; böylece artık burada olmazsın."

"Unuttuysan söyleyeyim, evim yok benim."

"O zaman barınağına git."

Heath'in gülüşü aksi ama erimiş çikolata kadar pürüz-
süzdü. "Burada olmayı yeğlerim. Sana o liste konusunda
yardımcı olmayı."

Wanda elini yüzünde dolaştırdı, sonra kaçınılmaz kızarı-
şa engel olmak için yanağına koydu. Soğukkanlı kalmayı ba-
şardığı sürece, her şey yolunda gidecekti. "Bak, saçmalıyor-
dum, o kadar. Sana yalan söylemeyecek, çekici olmadığını
iddia etmeyeceğim. Öyle olduğunu kendin de biliyor gibisin
ve bilmeseydin de Bobbie-Sue'nun yarısı bunu doğrulaya-

bilirdi. Ama o listenin ciddiyetle uzaktan yakından alakası yoktu. O yüzden karyolanı kaybetmeden önce Archibald'a ve barnağına geri dön."

"Arch iyi. Onu bu gece için Motel 6'ya yerleştirdim. O yüzden, olmaz Wanda. O liste itiraf ettiğinden çok daha anlamlıydı."

Wanda'nın alt dudağı, sonra dizleri titredi. "Gerçekten mi? Vay be, amma şımarkınsın!"

Heath ellerini ceplerine sokup başını iki yana salladı. Kendine duyduğu güven, sözlerinden okunuyordu. "Bu şımarklık değil ve bunu sen de biliyorsun, Wanda. İkimizin arasında elektrik var. Bunu inkar edebilirsin, saklamaya çalışabilirsin ama yok edemezsin."

"Aramızda hayal gücün dışında bir şey yok."

Heath kadına iyice yaklaşıp tepesine dikildi; parfümü baş döndürücü, sarhoş edici, göğsü geniş ve davetkardı. "Bu doğru değil."

"Evet, doğru."

"Değil."

"Bak, doğru olsaydı bile, seni çekici bulsaydım bile, bu bir şeyi değiştirmezdi. Şu anda kimseyle ilişki kuramam."

"Bunun sebebi nedir?"

"Sana sebebini söylemek zorunda değilim. Yapamam, o kadar." Yüzüne sert, aşılmaz bir ifade yerleştirmek için çenesini sıktı. O hareketi, bu gecenin daha erken saatlerinde, barnağına gitmeden önce, Heath yarın Linda'ya verilmeye itiraz edebilir diye, aynanın önünde çalışmıştı. Belli ki daha fazla çalışması gerekiyordu, çünkü Heath'in bir yere gittiği yoktu.

“Erkek arkadaşın mı var?”

“Hayır.”

“Ben de olduğunu düşünmemiştim. Seni, arkadaşların Nina’yla Marty dışında kimse aramıyor.”

Wanda diklendi. Tamam, yılın en aranan kadını değildi, orası kesindi. Ama adamın her akşam, yemek çanını kaçırdığı takdirde cezalandırılacakmış gibi çekip gittiğini öğrenmek için kusursuz bir açılıştı. “Kız arkadaşın var mı?”

“Hayır.”

“O zaman neden beşten sonra dışarıda kalamıyorsun.”

“Sana söyledim, sıraya girmek için beşte barınakta olmam gerek, yoksa karyolamı kaybedebilirim. Archibald benim için karyola tutması gerektiğinde geriliyor. Neredeyse yetmiş yaşında ve bazı barınak sakinleri bundan yararlanıyor. Bunun olmasına izin vermeyeceğim.”

Doğru ya. Adam bunu ona söylemişti. Wanda kendini suçluluk hissine fazla kaptırmış, bu yüzden bunu unutmuştu. Tamam, adamın gece uyuyacak bir yer bulmak için saat beşe kadar bannağa gitmiş olması gerekiyordu. Berbat bir şeydi bu. Yüce İsa! Adam Archibald’a göz kulak olduğuna göre, çok düzgün bir insandı. Egomanyaktı ama düzgündü. Böylesi de Wanda’nın bir sonraki soruyu sormasına sebep oldu. “Bana Archibald’dan bahsetmek ister misin? Kendisine uşak diyor. Ücretli yardımcılarna hâlâ böyle diyen biri kaldı mı? Hiç sanmıyorum. Hem evsizler bannağında yaşayan birinin, nasıl ücretli bir yardımcısı olur?”

Heath’in yüzü yine ifadesini kaybetti. “Bu uzun bir hikaye. Archibald’ın, İngiliz kökenli, çoğu kraliyet üyelerine hizmet etmiş bir aileden geldiğini söylemekle yetineceğim.”

Eh, bu kesinlikle hiçbir şeyi açıklamıyordu. Neden Heath ona soru sorabiliyordu da Wanda adama soramıyordu? "Peki, sen evsizler barınağında yaşarken ona nasıl sahip oldun?"

"Bu da uzun hikaye," diyen Heath, ağzını sımsıkı kapattı.

"Ya giysilerin, araban ve Rolex'in? Bu konuda yorum yapacak mısın?"

Heath'in gözleri, Wanda'nın yüzünden hiç ayrılmıyordu. "Rolex'im çok eski ve çok değerli değil. Ama manevi değeri var. Kardeşim gibi gördüğüm yakın bir arkadaşımın hediyesi."

Kaçamak, kaçamak, kaçamak. "Kardeş demişken, ailen var mı?"

Wanda elini bitkince alnında gezdirdi. Adam susunca, Wanda konuştu. "Önemli değil. Umurumda değil. Bu senin özel hayatın. Ve şimdi gitmen gerek." Kapıyı işaret etti ama Heath, iri ellerinden birini kapıya koydu. Menusha patırtıyı duyarak koşa koşa geldi, Heath'in ayaklarının dibinde durdu ve kuyruğunu adamın ayak bileklerine doladı.

"Ama aslında, gitmemi istemiyorsun."

Wanda'nın içi çalkalandı. Evet, adamın gitmesini tabii ki istemiyordu ama kaldığı takdirde yaşadıkları, yalnızca fiziksel bir ilişki olacaktı. Ve Wanda, o tür bir ilişki yaşamaya muktedir olup olmadığını bilmiyordu. "Koca egonun yüzüne kapıyı kapatıyorum. Dikkat et de sıkışmasın -ne olur ne olmaz, onu yanlışıyla delebiliriz."

Heath elini kapının çerçevesine koydu, kapıyı açık tutmak için parmaklarını iyice açtı ve pek güç kullanmadan bunu başardı. Bakışları dolaysız, yoğun ve son derece ciddi. "Bunu bir kez daha söyleyeceğim ve beni yollarsan, bunu son söyleyişim olacak. Beni istiyorsun Wanda. Ben de

seni çok istiyorum. Son zamanlarda hayatımda birçok belirsizlik var ama bir şeyi istediğimde bunu bilirim –ve seni istiyorum. Sen de beni istediğini kabul etmeye hazır mısın?”

Onu istediğini kabul ederse ne olurdu ki? Çok mu kötü bir şey olurdu? Kime zararı dokunurdu? “Kabul edersem?”

“Ondan sonra ne olduğunu görürüz.”

Kalbinin atışı, Wanda’nın kulağına dalga sesleri gibi geliyordu. Hayır dediği takdirde Heath gidecek, bir daha geri gelmeyecekti. Wanda adamın ciddi olduğunu biliyordu. Adam küstahça espriler yapıyor, neşeyle sohbet ediyordu ama Wanda, Heath’in, yaptığı, söylediği her şeyi ciddiye aldığı biliyordu. Adamın her şeyinden belliydi bu. Böylesi de kadının vereceği kararı, ya hep ya hiç durumuna çeviriyordu. Hiç demişken Wanda... Yakında sen de hiç olacaksın. Bence hazır yapabiliyorken, tavşan gibi seviş. En azından, mezarına girerken bunu yapmış olmayı dilemezsin. Pek ömrün kalmadı şekerim. Bu adamı becer. Hem de hemen! Vicdanı bunları avaz avaz, hiç sızlamadan söyledi.

Bir kereye mahsus olsa da Wanda, Heath’i istediğini, aklında hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyordu. Yalnızca fiziksel bakımdan da olsa, adamın da onu istediğini duymak, Wanda’nın vücudundaki bütün sinir uçlarının uyanmasına, şehvetle haykırmasına sebep oldu. Ama Wanda yalnızca fiziksel bir ilişki yaşayabilecek türden bir kadın değildi.

Hiç denedin mi, diye dürttü onu vicdanı.

Hayır, Wanda denemeyi hiç istememişti bile. Boşandıktan sonra kimse, ilgisini, denemeyi istemesine sebep olacak kadar çekmemişti.

Ama Heath çekiyor...

Evet, çekiyordu.

Wanda'nın aklı harıl harıl çalışırken, aralarındaki sessizlik muhtemelen yalnızca iki üç saniye sürdü –sonra Wanda'nın beyni kapandı. İçinde son derece net bir arzu dışında, yalnızca kara bir delik kaldı. Heath'e sahip olma arzusu. Wanda kendisine konuşacak kadar güvenmiyordu. Dudakları muhtemelen, zaten tutarlı cümleler oluşturamayacaktı.

Mavi gözler, ela gözlerle buluştu.

O gözlerin ikisinde tereddüt varken, diğer gözler beklentiyle kararmıştı.

Soğuk hava, dondurucu esintilerle içeri doldu.

Aralarındaki sessizlik, elle tutulur hale geldi.

Wanda bir şey söylemesi gerektiğini biliyordu ama o, kendisine hiç uymayan bir şey yapmayı seçti.

Kollarını Heath'in boynuna sararak, aralarındaki mesafeyi aştı, dudaklarının onunkine sürtünmesine izin verdikten sonra, adamın sert, şekilli bedenine yaslanıp eridi.

Heath anında kollarını Wanda'ya sarıp onu içeri sürükledi, kapıyı da ayağıyla itip kapattı. Wanda'yı geri geri kanepeye yürüttü. Kadını kanepenin koluna oturttu, bacaklarını iyice açıp aralarına girdi.

Dudakları adamın kılere dokunduğunda –ilk kez tam olarak– Wanda'nın başı döndü. Heath onu öpmekle kalmadı, ağzını yalayıp yuttu, dilinin sıcak darbeleriyle, kadının ağzıyla sevişti, alt dudağını dişledi. Dilleri birbirine dokundu ve Wanda adamın zevkle tısladığını duydu; dudakları birbirine dolanırken, Heath'in iniltisi Wanda'ninkine dönüştü.

Heath'in kuvvetli, kendinden emin elleri Wanda'mn sırtında dolaştı, kadını kasıklarına yapıştırdı. Wanda'nın karnı, adamın pantolonunun altındaki sert erkekliğine sürtündü.

Wanda'mn ihtiyacı, içinde nabız gibi atıyor, sonsuz bir şehvet sızısıyla zonkluyordu. Heath'in parmakları Wanda'nın çenesine sürtündü. Adam eklemiyle Wanda'nın boynunun yanından aşağı, köprücük kemiğine indi. İki parmağını V yakalı geceliğinin boynundan soktuğunda, Wanda'nın inlememek için gözlerini sımsıkı kapatması gerekti. Kalbi kontrol edilemez bir ritimle atıyor, damarlarında sıcak lav dolaşıyordu. Heath onun göğüs ucuna dokunduğunda, Wanda sertçe iç çekti.

Wanda bacaklarının kendi başlarına buyruk hareket ettiğini, Heath'in beline sarıldıklarını fark etti ve ayak bileklerini adamın kuyruk sokumunun üzerinde birbirine kenetledi. Heath'in kalçaları onunkilere çarptı, incecik külotu adam ona sürtündüğünde büküldü. Heath, kadının geceliğinin eteğini yukarı çekti. Geceliği Wanda'nın başının üzerinden çekip çıkardı. Wanda'nın üzerinde, ufak, üçgen iç çamaşırından başka bir şey kalmadı.

Heath, Wanda'nın sıcak tenini okşadı, ellerini omuzlarında dolaştırdı, sırtını yoğurdu, karnından aşağı indi, külotunun üst kısmına sürtündü. Wanda kalçalarını ileri iterek, ona dokunması için adama sessizce yalvardı. Ama adam, Wanda'nın isteğini yerine getirmedi.

Heath, Wanda'ya işkence etti, onu kışkırttı. Parmaklarının, Wanda'nın en mahrem yeri dışında, vücudunun her santimini keşfetmesine izin verdi; o mahrem yerin etrafından dolaştı, Wanda'ya dokunmaya yaklaştı, sonra geri çe-

kildi. Heath'in tanıştıklarından beri her gün giydiği, beyaz, kolalı gömleğe sürtünen Wanda'nın göğüsleri sert, gergin ve ihtiyaç içindeydi. Wanda o anda işi kendi ellerine almaya karar verdi.

Wanda sahip olduğunu bilmediği bir zarafetle adamın düğmelerini tek tek çözüp gömleğinin önünü iyice açtı, avuçlarını adamın pürüzsüz göğsüne koyup oradaki kaslara masaj yaptı. O kasların sıklığının tadına vardı. Adamın göğüs ucunu çimdiklediğinde, Heath ağzının içine inleyerek onu mükafatlandırdı. Wanda'nın elleri adamın göbek deliğinin hemen altındaki sert kıllara yöneldi, her hareketiyle daha aşağı inmeye başladı.

Heath ellerini Wanda'nın belinden çekti, kemerini çekip açtı, sonra fermuarını indirip pantolonun bacaklarından kaymasına izin verdi. Pantolonu son anda yakalayıp kanepe- nin yanındaki sehpanın üzerine fırlattı. Ayakkabılarını ayaklarından savurarak çıkardığında, iki boğuk gümbürtü duyuldu.

Wanda birden, hiçbir uyarıda bulunmadan, çekingenliğe kapıldı. Heath'in sert bedeninde serbestçe dolaşan elleri durdu. Adamın sıcak, sert öpücüğüne karşılık veren dudakları titredi.

Hayatında yalnızca bir adamla birlikte olmuştu. Ve o adam, Wanda'nın hiçbir Kama Sutra yarışmasını kazanamayacağını iddia etmişti.

Ah, bu bir hataydı.

Hem de çok büyük bir hata.

"Wanda?" Heath, kadının adını, Wanda'nın kilere dayalı dudaklarıyla, soru sorar gibi söyledi.

Ama Wanda cevap veremedi.

“O kelimeyi söylersen dururum.”

Wanda sesine sonunda kavuştu. Sesi zayıf ve alçaktı ama hiç yoktan iyiydi. “Bir kelime mi var?”

Heath hırıltılı nefesler alarak güldü; erkekliği Wanda’nın bacaklarının arasında, ısrarcı ve sertti. “Evet. ‘Dur Heath’ diyeceksin.”

“İki kelime etti.”

“Durmamı mı istiyorsun?”

“Hayır... Evet... Hayır... Yalnızca, şey...”

Heath, Wanda’nın burnunun ucunu öptü. “Sen, o bahsettiğin, lisede liste yapan kızlardan biri değildin.”

Adam en azından Wanda’nın erkeklerle düşüp kalkmadığını biliyordu, hatta bu durum için aklına bir cevap bile getirmişti. Wanda gözlerini onun köprücük kemiğine dikti. “Hayatımda onca liste yaptım ama bu, onlardan biri değildi.”

Heath, Wanda’nın başını parmağıyla yukarı iterek kadını gözlerinin içine bakmaya zorladı. “İyi.”

“İyi mi?”

Heath’in dudakları bir tebessümle kıvrıldı. “Evet, bu, senin bilmediğin bir iki şey bilebileceğim anlamına geliyor –bu da aydınlatıcı olabilir.”

Heath, Wanda’nın yanağını okşarken kadının sırtı ürperdi, içi tepeden tırnağa rahatladı. Titrek bir nefes verdi. “Peki o halde. Aydınlat beni.”

Heath’in ağzı kadıninkini tekrar bulduğunda, adamın dudakları az önceki kadar talepkar ama her nasılsa daha nazikti. Heath kadının alt dudağını yalayıp bu dolgun dudağı

tembelce dişlerken, hırıltılı bir sesle, “İç çamaşınımı çıkar Wanda,” dedi.

Adamla katıksız çıplaklık arasındaki tek şey, o iç çamaşınıydı. Wanda parmaklarını adamın şort külotunun bel lastiğine geçirdi ve onları Heath’in sert bacaklarından aşağı kaydırırken oradaki sert kılları hissetti. Heath külotunu bir yana fırlattı ama aralarındaki kısa mesafeyi korudu. Alçak, boğuk bir sesle, “Dokun bana Wanda,” dedi ve elini kendi kolundan çekerek aralarına soktu. Wanda parmaklarını te-reddüt içinde adamın kalça kemiğindeki keskin girintide dolaştırdı. Sonra titrek parmaklarını adamın göbek deliğinin birkaç santim aşağısındaki kılların arasına soktu.

Wanda, Heath’in sert, sıcak, nabız gibi atan erkekliğini tuttuğunda, irkilerek içini çekti. Aklma arkadaşlarıyla yaptığı konuşmalar geldi; Nina’yla Marty yalan söylememişlerdi ama George söylemişti.

Yani, bunlar gerçekten farklı büyüklüklerde olabiliyorlardı ve Heath’inkini tuttuğunda, büyüklüğün önemli olduğu teorisini kesinlikle desteklemişti.

Wanda adamı doğru düzgün tutmak için elinin konumunu değiştirdi ve saten gibi pürüzsüz tenini okşarken, daha önce hiçbir zaman kendisine güvenerek yapamadığı hareketler, gitgide kesinlik kazandı. Heath’in her bir hırıltılı iniltisi Wanda’yı yüreklendiriyor, elinin itişini karşılamak için kalçasını itmesi kadına güç veriyordu.

Seksi, ateşli, enfes ve sert adam kadının dokunuşundan hoşlanıyordu. Cesaretlendirici sözcüklerle, Wanda’dan dokunmasını istemişti ve zevkle inliyordu. Wanda parmağını adamın erkekliğinin şiş başında dolaştırdı. Tam orada,

adam boşalmadan önce beliren kaygan sıvı damlacığının tadına vardı.

Heath kadının külotunu çekiştirdi, Wanda da artık adamın onu çıplak görmesinden çekinmediğini fark etti.

Wanda, Heath'e bir insanın yaklaşabileceği kadar yaklaşmak dışında, hiçbir şeyi umursamıyordu. Kalça kemiklerinin acınası derecede fark edilebilir olmasını umursamıyordu. Aldığı her nefeste kaburgalarının daha da belirgin hale gelmesi ihtimalini umursamıyordu. Göğüslerinin on yıl önceki gibi olmamasını umursamıyordu.

Umursamıyordu.

Ve tek başına bu bile, kendisini günahkarca özgür hissetmesini sağlıyordu.

Heath kadının göğüslerinin altına ulaşip onları işaret parmaklarıyla okşadığında, Wanda'nın bacaklarının arası ısınıp nemlendi. Adam, Wanda'nın göğüs uçlarını baş ve işaret parmaklarıyla ovup kaskatı olmalarına yol açtı. Heath, Wanda'nın boynunun kenarına sıcak öpücükler kondurdu. Dudaklarını, başı iki tepeciğin arasına girene kadar aşağı kaydırды. Heath'in ipeksi dilinin ilk darbesi Wanda'nın yerinden sıçramasına, adamın sert erkekliğini bırakmasına sebep oldu. Akkor bir ısı parlaması oldu, Heath göğüs ucunu ağzına alıp çekiştirdiğinde, onu sıcak bir mağaraya benzeyen ağızyla sardığında, Wanda'nın içinde cızır cızır bir şehvet dalgası dolaştı.

Wanda ellerini adamın gür, yumuşak saçlarının arasına sokarak kendisini ona doğru itti. Heath onun göğüs uçlarını çimdikledi. Göğüslerini avuçlayıp yukanı itti, Wanda'nın gözlerinin yaşarmasına sebep oldu.

Sonra Wanda'yı kanepenin kolçağından aşağı kaydırıp yumuşak minderlerin üzerine itti, bacaklarının arasında diz çöküp kadının en mahrem yerini sıcak nefesiyle yelpazeledi. Heath onun yumuşak, arzuyla ıslanmış etini iki yana ayırdığında, Wanda'nın bacakları titredi. Panik dolu parmaklarla kanepenin tepesine tutundu, topuklarını adamın omuzlarına dayadı. Sonra Heath, kadının bacaklarını omuzlarına attı. Kıçını iki eliyle kavrayıp yoğurdu, Wanda'yı dudaklarına yaklaştırdı.

Adamın yapmak üzere olduğu şey, Wanda'ya yabancıydı. Nina'yla Marty bundan, ahlayıp ohlayarak, gözleri camlaşarak bahsediyorlardı. Wanda hiçbir zaman o konuşmalara katılamıyordu, çünkü kadınlar onunla dalga geçiyor, ağızla ilgili her şeyde bakire olduğunu söylüyorlardı.

Ve bütün bunlar Heath'in dilinin lav gibi sıcak darbesiyle değişti. Wanda'nın içinden geçen elektrik akımı, kadının daha önce tecrübe ettiği hiçbir şeye benzemiyordu. Bedeni-ne bir tokat gibi indi ve ardında, Wanda'nın şimdiye kadar hissettiği en yoğun arzuyu bıraktı.

Heath'in parmakları, Wanda'nın kadınlığının ıslak dudaklarının arasına girip şiş klitorisini buldu. Sonra Heath orayı dudaklarının arasına alıp hafifçe emdi. Wanda'nın kalçaları yükseldi, kalbi sıkıştı, kadın sıkı sıkı kapalı göz kapaklarının ardında renkler gördü ve boğazından tensel bir haz iniltisi yükseldi.

Heath'in çok hoş bir biçimde nasırlı olan, kalın parmağı Wanda'nın içine kolaylıkla girdi. Heath onu yalamaya devam ederken, parmağı da içeride rahatça kaydı. Wanda'nın bedeninin bütün mahrem noktalarına, bir zevk karncalanması

yayıldı, Heath'in ağzının ilk dokunuşuyla başlayan yangının ısısı yükseldi. O ısı Wanda'yı iterek zirveye götürdü.

Wanda karnının alt kısmında, tatlı, keskin bir sızı hissetmeye başladığında, bacaklarını adamın boynuna sıkıca sardı, parmaklarıyla Heath'in yuvarlak, kaslı omuzlarını bu-larak onları adamın tenine gömdü. Aniden zirveye ulaşınca, kasları fırlamaya hazır bir ok gibi gerildi, dişleri birbirine kenetlendi, hırıltılı ve düzensiz nefesleri kulaklarında yankılandı.

Isı arttıkça tatmin yaklaştı. Heath'in klitorisine yapıştırdığı ağız onu emiyor, adamın parmağı içine girip çıkıyordu ve ikisinin birleşimi, Wanda'yı sessiz, milyonlarca renkten oluşan bir uçuruma düşürdü.

Kalçaları telaşla, arzuyla Heath'in dudaklarına çarparken Wanda sertçe titredi, çığlık atmamak için alt dudağını dişledi. Orgazmının ne kadar sürdüğünün farkında değildi; tek bildiği, onun derinlerden bir yerden geldiği, özünden sarstığı ve hazır olana dek onu bırakmayı reddettiğiydi.

Heath bedenine sürtünerek yukarı kaydıığında, karnını öptüğünde, sehpaye uzanıp pantolonunu eline aldığı anda, Wanda'nın nefesi biraz olsun düzene girdi. Wanda adamı kısık gözleriyle izledi, eline prezervatif almış olduğunu gördü ve onu yanına alacak kadar küstah olmasını biraz olsun umursamadı.

Heath, Wanda'nın üzerine uzandı, kadını geri iterek kanepeye uzattı, sonra bacaklarının arasına bir kez daha girdi.

Heath gözlerini Wanda'nın kollarından ayırmıyordu. O gözler, Heath, Wanda'nın içine girmeye hazırlandığında koyulaşıp camlaştı. Adamın hafif bronz boğazı oynuyor, orada-

ki damarlar nabız gibi atıyor, sütun gibi, kuvvetli gırtlak, Wanda'ya göre, Heath kendini tuttuğu için şişiyordu.

Heath içine girmeden hemen önce, iki parmağını kullanarak Wanda'nın terle ıslanmış saçlarını yana itti. Adamın bu hareketi, öyle samimi, öyle sıcaktı ki Wanda adamın gözlerine daha fazla bakamadı. Başını Heath'in boynuna gömdü ve bacaklarını bir kez daha onun beline sardı.

Adam, içine girerken hiç acele etmedi, erkekliğinin her bir santimini ağır, belli belirsiz hareketlerle Wanda'nın içine gömdü. Heath onu genişletip içini doldururken, Wanda da içine almak için derin bir nefes aldı, bacaklarını iyice açmaya odaklandı.

Heath'in, sonunda derinliklerine gömülen erkekliği, yanında rahatsız edici bir baskı getirdi. Rahatsız ediciydi, çünkü Wanda o kadar uzun zamandır cinsel bir şey yaşamamıştı ki ona yabancı geliyordu. Wanda zevk alıyordu, çünkü Heath kalçalarını onunkilere sürtmek dışında, içinde neredeyse hiç kıpırdamıyordu.

Wanda adamın kabloyu andıran kaslarının gerildiğini hissetti, tenlerinin birbirine dokunuşunun tadını çıkardı. Adamın sert kıllarının, klitorisine leziz bir biçimde sürtünüşünün zevkine vardı. Heath onun içine girip çıkmıyor, ona sürtünüyor, böylece kalınlığına alışmasını sağlıyordu.

Heath, Wanda'nın bileklerini tek eliyle tutup onları boyundan çekti, başının üzerine getirerek vücutlarının birbirine iyice yaslanmasını sağladı ve kadının sırtını bükerek ona yapışmasına yol açtı. Heath kendini ileri itmek yerine, kalçalarını çevirdi ve birbirine yapışmış bedenlerinin haz verici hareketleri, Wanda'nın topuklarını adamın kuyruk sokumuna bastırmasına yol açtı.

Wanda'nın damarlarında akkor bir ısı dolaşıyor, onu çağırıyor, ellerini sıkı sıkı yumruk yapmasına neden oluyordu. Heath'in nefes alıp verışı sertleşti, çıplak göğsü Wanda'nın gergin, arzu dolu göğüs uçlarına sürtündü. Adam sonunda kalçalarını kaldırıp onunkinden uzaklaştırdığında, Wanda'nın terle kayganlaşmış bedeninde vuran soğuk hava, nefes bir fısıltıya dönüştü.

Adamın ilk darbesi, erkekliğinin içinde ağır ağır kayışı, Wanda'nın ciğerlerinin şişmesine sebep oldu. Kadının ciğerleri, patlayacak gibi olana dek doldu. Heath bir kez daha geri çekildi ve kendinden emin biçimde, kusursuz bir zamanlamayla yine kadının içine kayd. Wanda'nın bileklerini bırakıp kadına onun omuzlarını tutma fırsatı verdi. Wanda, Heath'i bedenleri bir olana dek kendisine çekti.

Heath'in çelik gibi erkekliğinin her kaygan hareketinde, Wanda orgazma yaklaşıyordu. Heath onu ipeksi darbelerle sarsıyordu. Wanda'nın kalbi, kaburgalarına çarparcasına atmaya başladı, kasıkları elektrikli bir sıcaklıkla sıkıştı, Heath'in Wanda'nın içine gömülürken koyverdiği zevk iniltileri, kulağına günahkarca, erotik geldi.

Orgazmın ilk dalgası Wanda'yı sinsi parmaklarla yakalayıp ona tutundu, her bir kasına, her bir sinir ucuna yayılarak kadını tüketti, Heath'in erkekliğinin hepsini içine almak için kalçalarını yukarı itmesine sebep oldu.

Ellerini uzatarak adamın sert kıcını avuçlayıp sıktı, onu iyice kendine çekti, Heath'e onu tatmin etmesi için sessizce yalvardı. İçindeki acı verici, özlem dolu ihtiyaç, her şeyi gölgede bırakıyordu.

Heath kadının neye ihtiyaç duyduğunu içgüdüsel olarak bilir gibiydi. İçine son dalışı hararetiydi. Ama kaslarının

gerilişı, adamın kendisini tuttuğunu gösteriyordu; Wanda onun erkekliğini sağlamak için kalçalarını son bir kez kaldırdı.

Wanda yükseldi, nefesi sertçe Heath'in kulağına çarparak, kadının orgazmının habercisi oldu. Wanda nefes kesici bir şehvet sisinin içinde asılı kalmıştı ve orgazmının doruğına ulaşırken, zevk hissi onu sarıp sarmaladı, titremesine, nefes almaya çabalamasına yol açtı. Tenine sert ısı dalgaları çarptı, midesindeki kaslar gerildi, bacaklarının arasındaki sıcaklık kasıldı. Sonra Wanda'yı mancınığa koymuşçasına fırlatarak rahatladı.

Heath boşalırken kükredi. Adamın gırtlığının derinlerinden gelen hırıltı, Wanda'nın onu tatmin ettiğini bildiğı için yaşadığı eksiksiz mutluluk dışında, her şeyi silip süpürdü.

Adamın altında yatan Wanda onun böyle buyurgan olmasının tadını çıkardı. Tenlerinin birbirine yapışmasının ve Heath'in, üzerindeki ağırlığının keyfine vardı. Gözlerini sımsıkı kapattı, yatak arkadaşı sendromu olduğu kesin olan şeyin saldırısına karşı koydu.

Ne güzel.

Düşünceleri kafasında fır dönüp güvensizlikleri yakasına yapışmaya hazırlanırken Wanda düşündü. Kahretsin, neden ancak şimdi, seksin bu kadar akıl almaz olabileceğini öğreniyordu? Hayatının on üç yılını bir ayak doktoruyla, vasa seksle geçirmişti; oysaki makyaj malzemesi satan, acayip ateşli, evsiz adamı becerebilirdi. Tanrı aşkına –bu büyük haksızlıktı.

Ve çoklu orgazmlar gerçekten vardı. Wanda az önce iki kez orgazm olmuştu.

İki.

Neredeyse, George'la evli kaldığı süre boyunca olduğundan daha fazlaydı.

Delilik.

Fazla bilgi yüklenmesi gibiydi adeta. Wanda'nın aklına aşk romanlarındaki o sıcak paragraflar geldi. Heath, İskoçyalı'nın Şehveti'ndeki Erik'le Mestin Efendisi'ndeki Esteban'ın birleşimi gibiydi.

Wanda Schwartz, büyük seks ikramiyesini kazanmıştı. İnanılmaz.

Bingo kaltak!

Wanda sersemlemişti. Nefesi kesilmiş, kafası karışmıştı. "Bunun ne anlama geldiğinden emin değilim." O cümle, söylemeye niyetlenmeden önce ağzından kaçtı -tabii söylemeye niyeti vardysa. Sessiz bir soru olarak kalmalıydı.

Heath parmağını Wanda'nın burnunun ucunda dolaştırdı, sonra orayı öptü. "İşi ağırdan alacağımız, neler olacağını göreceğimiz anlamına geliyor."

Wanda kesinlikle bunu söylemek istememişti. Yaşayan şeylerin efendisinin, en karanlık seks fantezilerindeki adamı neden şimdi hayatına sokmayı uygun gördüğünü zerrece anlayamadığını söylemek istemişti. Heath'le, boşandıktan hemen sonra tanışsa, bayağı iyi olurdu. Neden şimdi? İğrenç denecek kadar adaletsizceydi. Wanda başka bir şey söylemedi, bu noktada cevap vermek fazla riskliydi. Wanda, Nina'nın deyimiyle, hayatının en güzel seks deneyimini yaşamıştı ve bu, bir kızı hassas kılardı. Nina her zaman, "Kozunu sakın gösterme," derdi.

Ve gerçekten, Nina arkadaşlıkları boyunca aklına böyle saçmalıklar sokmasa, Wanda şimdi ne durumda olurdu?

Nina'yla ikisinin, bir seks deneyiminin neleri içermesi gerektiği konusundaki düşünceleri, taban tabana zıttı. Wanda sırf biriyle yatmak için yatmazdı, fiziksel çekimden fazlasını hissetmeliydi –ama bu kez, hayatının sonu gitgide yaklaştığından, Heath'e kozunu göstermeyi göze alamazdı.

Hoş, ona hiçbir şeyi göstermeyi göze alamazdı.

Aralarında ne olduğunu anlamayı ne kadar istese de adama neredeyse ölü bir kadınla birlikte olduğunu söylemeden onu hayatına soktuğu için kendisini bencil hissettiğini söylemeyi ne kadar istese de –bunu yapamazdı.

Ya da yapmaya yanaşmayacaktı.

Heath, Wanda'nın annesinin ördüğü battaniyeyi kanepenin tepesinden aşağı çekti ve üzerlerine örttü. Battaniyeyi çenesine kadar çeken Wanda, altına sokuldu, Heath'in ona arkadan sarılmasına izin verdi. Şu anda yapabileceği en iyi şey, çenesini kapatmak olurdu. Konuşursa fazla ileri gittiğini fark ederdi. Artık bu ilişkiyi elinden geldiğince rahat tutmalı, ona bir şey yüklememeliydi. Bir yatak arkadaşına sahip olma konusunda hiçbir şey bilme de.

Heath kadının başının tepesine dayadığı ağzıyla, “Yarın konuşmamız gerek Wanda,” diye fısıldadı.

Hayır. Konuşmak yok. Konuşmak, yakınlaşmaya yol açardı ve Wanda niyetini adama bir şekilde aktarmalıydı. Amacını, isteğini... Her neyse. “Ne konuda?”

Adam iri eliyle Wanda'nın beliyle kalçası arasındaki kıvrımı okşadı. “Bilmem. Belki kafandaki sorulara cevap verebilirim diye düşündüm.”

Wanda'nın karnı sıkıştı. Belki o cevapları artık istemiyordu. Çünkü adam ona cevap verdiği takdirde, Wanda da ona cevap borçlu olacaktı... “Bana açıklama borcun yok.”

“Evet.”

“Tamam, o zaman, açıklama yok.” Güzel. Bu kadardı işte.

Adam emir verircesine, “Yarın Wanda,” dedi. Wanda bir şey söylemeyince, “Akşam yemeği yemek ister misin?” diye sordu.

Bir dakika –Nina hep ona, duygusal olarak bağlanmayacaksan, yalnızca yatağa atmaya planladığın adamla asla yemek yememelisin demez miydi? Kafası Nina’yla doluydu. Nina, Nina. Nina’nın, arkadaşlıkları boyunca verdiği öğütler, Wanda’nın kulaklarında çınlıyordu. Ağır bir cevap veremeyi seçti. “Akşam yemeğine paran yetmez.”

“Yemek yapabilirim diye düşündüm. Malzemeleri ben getiririm.”

Bir adamla yemek yemek, duygusal bir bağ kurmak istemediğiniz takdirde yapamayacağınız bir şeyse, Heath’in ona yemek yapması kesinlikle yasak olmalıydı. Ama Wanda’nın adamın sözlerine ısınan kalbindeki kıpırtı, kadının, “Yemek yapabiliyorsun, öyle mi?” diye sormasına sebep oldu. “Yine sahanda yumurta mı yapacaksın? Güvecin ne olduğunu bile bilmiyordun.”

“Hâlâ da bilmiyorum. Büyük bir şef sayılmam ama bir iki şey yapabilirim. O zaman, ben yemek yapacağım. Yarın akşam altı, nasıl? Bana güvecin ne olduğunu da anlatabilirsin.”

Wanda’nın gözleri yaşlarla yandı. Heath’le oturup yemek yeme düşüncesi bile –gerçek bir randevu gibi– kalbini sıplatıyordu. Wanda ölmeden önce yapacağı şeylerin listesini yapmaktansa, hayatının bu noktasında, işte böyle normal, sağlıklı bir ilişki içinde olmalıydı.

Heath onu nazikçe dürttü. “Yann yemek yiyor muyuz?”

Wanda gözlerini sıkı sıkı kapattı. “Olur.”

Heath ona sokuldu, çenesini kadının omzuna yasladı.

Birinin kollarında olmak öyle iyi bir histi ki.

Heath'in sıcak bedeninin yakında olması, şekilli karnının sırtına yaslanması, kolunun beline sarılması çok güzeldi.

Tüm bu hisler Wanda'ya yeni geliyordu ama aynı zamanda kendini, adamla bu duyguları bir ömür boyu tatmış gibi hissediyordu.

Ve bu saçmalık, bir son bulmalıydı.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Heath tam altıda kapıyı çaldı. Wanda makyajına bakmak için antredeki aynaya dönmeden önce, bağırarak kapının kilitli olmadığını söyledi. Sanki Heath'e ilişkilerini seksle sınırlı tutmaları gerektiğini, yoksa her şeyin biteceğini söylerken, göz kaleminin kusursuz olmasının bir önemi vardı.

Evet.

Dün gece inanılmaz, açıklayıcı ve Wanda'nın aklının almayacağı kadar aydınlatıcı olmuştu. Ama Heath sabahın erken saatlerine dek arkasında yatarken, Wanda kafasında her türlü senaryoyla boğuşmuştu –ve hepsi aynı sonuca varıyordu.

Wanda'nın nalları dikmesine az kalmıştı.

Doğrusu bu da bayağı berbattı.

İnsan birine yalnızca sevişmek istediğini nasıl söylerdi? I-ıı, bu arada, benim için sallanan uzuvların dışında herhangi bir bakımdan değerli olduğunu sanıyorsan, boşuna saçmalama. Wanda'nın zamanı olsa, böyle bir şeyi hiç istemezdi. Her şeyi geleneksel bir biçimde yapmak isterdi –Wanda

boşandıktan sonra görüşeceği kadar hoşlandığı birini bulduğu takdirde, yapış yapış, duygusal, eski kafalı kalbinin yapacağını hayal ettiği her şeyi yapardı.

Dün gece olanlar, Wanda'nın her zamanki tutuculuğuna uymuyordu –içinde çok rahat ettiği Wanda'ya. Yeni Wanda, temkini elden bırakma yönündeki son şansını kullanmaktan korkmayan biriydi –artı ve eksiler listesi yapmadan harekete geçmek için yanıp tutuşuyordu. Wanda mırın kırnın etmemiş, sonunda sorun gerektiğinden çok daha büyük hale gelmişti. Hareketleri uzun uzadıya düşünülmemişti, kesinlikle planlanmamıştı ve çok korkutucuydu.

Ama Wanda kendini, Heath'in de aynı şeyi hissediyor olabileceği ve bunun mutlu sonla biteceği fikriyle teselli etti. Belki Heath de seksten başka bir şeyle ilgilenmiyordu ve bunun Wanda'nın kalbinin sıkışmasına, dişlerinin kenetlenmesine, itiraf etmek istemediği kadar çok acı çekmesine sebep olması önemli değildi. Dün gece Heath uyurken, adamın düzenli nefesleri Wanda'yı hipnotize ederken, kadın haklı olduğuna karar vermişti. Heath'e yalnızca şimdiki zamanda, burada olmayı vaat edebilirdi. Şimdiki zamanın tadını çıkarmak istiyordu. Ama bunu yaparken birini incitmek istemiyordu –o yüzden açık konuşmalıydı.

Yani, evet. Wanda bunu daha önce milyon kez yapmış gibi, durumu açıklığa kavuşturacaktı. Tamam, belki milyon kez yapmamıştı, çünkü öyle olsa, yollunun teki olurdu –ama en azından, bir iki kez yapmış gibi davranacaktı. Böylesi de aptalcaydı, çünkü Heath, Wanda dün gece kem küm ettikten sonra durumu anlamıştı.

Omuzlarını dikleştiren Wanda, işe bodoslama dalmaya karar verdi.

Gergin parmaklarıyla saçlarını son bir kez kabarttıktan sonra mutfağa gitti ve Heath'in tezgaha bir kese kağıdı bıraktığını gördü. Adamın üzerinde kot pantolon ve düğmeli, koyu mavi, üzerine oturan bir gömlek vardı. O gömlek, adamın bütün iyi özelliklerini vurguluyordu. Heath'i takım elbisesiz görmek, Wanda'yı şaşırttı.

Başını kaldırmadan, "Hey," diye seslendi, adama içecek bir şeyler ikram etmek için buzdolabına gitti. "İçecek bir şey ister misin? Kola, su ve süt var. Alkol olmadığı için kusura bakma. Pek içki içmem."

Heath kadının arkasından gelip kolunu uzattı, Wanda'yı göğsüne çekti. Wanda bu dokunuşla ürperdi, içini çekmeye çalıştı. Heath'in sıcaklığı, Wanda'nın, adamın sert vücuduna sokulmak, orada kalmak istemesine sebep oluyordu. Wanda bunu yapmak yerine katılaştı ama Heath onu kollarında çevirdi ve dünyadaki her dış hekimini gururlandıracak olan o tebessümle gülümsedi. "İçecek bir şey istemiyorum. Öpücük istiyorum. Bilirsin işte, dün gece bizim yaptığımız şeyi yapan insanların, birkaç saat ayrı kaldıklarında yaptıkları çılgınca şey?" Heath cevap beklemeden eğildi, Wanda'nın dudaklarına sahip oldu, Wanda da itiraz edemedi -zaten etmek istemiyordu.

Heath kadının dudaklarını araladı, dilini sokup Wanda'nın dilini okşadı. Wanda'nın belden aşağısını lavdan bile çok ısıtan o sıcaklık dalgası, vücudunda boydan boya dolaşmaya başladı.

Heath kadını kendisine yapıştırdı, kalçalarını kendisinin kine olabildiğince yaklaştırmak için kıcını avuçladı. Wanda düşünmeden kollarını adamın beline sardı. Heath'in sıcak

ağzının talebi, Wanda'nın onun çıplak halinden, içinde ve üzerinde oluşundan başka her şeyi unutmamasına yol açtı.

Heath ağzını kadınınkinden ayırdığında, sert nefesler alıp veriyorlardı. Heath, Wanda'nın elini tuttu, onu sertleşmiş erkekliğinin üzerine koydu. "Hissediyor musun?"

Wanda hırıltılı bir sesle, "Evet," dedi.

"Koca bir kutu prezervatif getirdim. Bence onları da bunu da kullanalım." Wanda'nın elini yine erkekliğinde dolaştırdı.

Prezervatifler... Wanda dün gecedən sonra bile bunu pek düşünmemişti. George'la çocukları olmamıştı ve Wanda'nınki, zührevi bir hastalık değildi. Ama Heath kendisini, onları koruyordu ve bu akıllıcaydı. "Ama yemek..."

"Sosisli sandviçi sadece."

Wanda şakayla karışık, "Yemek pişireceğini söylemiş-tin," diyerek adamı suçladı.

"Pişirecektim. Acılı sosis yapacaktım."

"Ah, o zaman, acılı kısmı seni gerçek bir şef yapıyor."

Heath kadını iyice kendisine çekti, yetenekli parmaklarıyla, bluzunun düğmelerini çözdü. "Hey, cips de getirdim. Tırtıklı."

Wanda kıkırdadı. "Süper. Tırtıklara bayılınm."

Heath'in kese kağıdını alıp Wanda'nın elini tutarak onu yatak odasına götürmeden önceki son sözleri, "Ben de sana bayılıyorum," oldu.

Tıpkı bir gece önceki gibi, Wanda'nın bacakları takatsizdi, nabızı arzusundan ötürü hızla atıyordu. Heath'in, Wanda'nın dizlerinin arkasını yatağın kenarına bastırması birkaç saniye sürdü. Wanda'nın ona sahip olma arzusu, orman

yangını gibiydi. Heath kese kağıdını yatağa attı, sonra Wanda'nın ağzını bir kez daha zapt etti.

Adamın dudakları Wanda'nınkileri emdi. Giysiler havada uçtu, düğmeler açıldı, tenleri birbirine değdi, bacakları birbirine bastırdı, göğüsleri birbirine yaslandı. Heath, "Kıpırdama," diye emir verdikten sonra, elini açıp Wanda'nın kışına koydu, tenlerinin her santimi birbirine değdi. "Sana dokunmak şahane bir his Wanda Schwartz. Seni yalayıp yutmadan önce bunu söylememin iyi olacağını düşündüm."

Wanda'nın ayaklarının tabanlarından başının tepesine dek her yerine, beklenti dolu bir heyecan dalgası yayıldı. Ürperince göğüs uçları sertleşti, Heath'in göğsüne battı. Ama Heath kıpırdamadı, Wanda'nın ellerini boynundan çözdü, beline koydu.

Rahatça sallanmaya, nazik kıpırtılarla eriyip birbirlerine karışmaya başladılar. Sanki onlar dışında kimsenin duymadığı bir müzik çalıyordu. Heath'in elleri Wanda'nın alev alev yanan teninde dolaştı. Heath kadının bedeninin düzlemlerinde, kalçasının kıvrımında, sırtının çukurunda gezindi.

Wanda da karşılık vererek adamın karın kaslarını kısa hareketlerle okşadı. Parmaklarını Heath'in sırtının sıkı derisine bastırdı, başını adamın geniş göğsüne gömdü.

Heath, Wanda'nın sırtını kolunun alt kısmına yaslayıp kadını yatağa yatırdı, bedenini onunkiyle kapladıktan sonra, Wanda'yı çekip yan yatırdı. Wanda'nın bacağı adamınki-ne sarılmıştı. Adamın sert kılları Wanda'nın yeni tıraş edilmiş bacaklarını gıcıkliyordu. Heath iri elleriyle Wanda'nın göğüslerini avuçladı, Wanda da avuçlarını adamın göğsüne dayayıp nasırlı yüzeyi iterken, ona doğru kıvrıldı.

Heath'in dudakları Wanda'nın boynunu buldu, tenini gıdıkladı, Heath, Wanda'nın etini hafifçe dişleyip göğüslerine indi. Dili göğüs ucunu bulduğunda tıslar gibi nefes aldı.

Wanda hırıltılı, kesik kesik bir nefes alarak içini çekti, parmaklarını adamın saçlarının arasına sokup onu kendine çekti. Heath, Wanda'nın bacağına daha üste atıp kadını yukarı itti, Wanda'nın bel kemiğindeki her bir omuru okşadı. Parmaklarını, kadının kışının yanaklarından birinin aşağısına kaydırıp, sonra arkasından kadınlığının kıvrımları arasına soktu.

Wanda'nın şiş dudaklarını iki parmağını kullanarak özenle ayırdı. Wanda yüksek sesle inledi ve adam parmağını klitorisine sürttüğünde, onunla kabarana dek oynadığında, kadın daha fazlası için hafifçe bağdı. Adamın acelesiz, kışkırtıcı keşfi Wanda'yı kalçalarını çevirmeye, adamın parmağının her bir darbesini karşılamak için yükselmeye itti.

Wanda bir gece önceki kavurucu sıcaklığı yine hissetti –sıcaklık bu kez daha da artmıştı, çünkü Wanda bu kez boşalacağını biliyordu. Wanda elinin kendi başına buyruk hareket ettiğini fark etti. Elini Heath'inkinin üzerine koydu, eklemlerini sardı ve adam kadınlığını okşarken onlarla da ilgilenibilsin diye göğüslerini kaldırdı.

Heath'in nemle ıslanan, rahatça kayan eli ısrarcı bir tavra büründü, Elini onunkinin üzerine koyup Heath'e ona en çok zevk verdiğini fark ettiği yeri göstermek, kendi erojen noktalarını bulmakla ilgili çok az şey bilen biri için, neredeyse fazla erotik, fazla cesurcadı. Ama Heath kadının elini itmedi, şeytani kelimelerle, boğuk ve tok sesiyle onu yüreklendirdi. "Bana neden hoşlandığını göster Wanda." Adamın,

kadının göğsüne dayadığı ağızıyla söylediği bu kelimeler, Wanda'nın kulağına ateşli ve günahkar geldi.

Wanda'nın kasları neredeyse acı verecek kadar kasıldı, adamın elinin yerini değiştirdi ve Heath onu okşarken kendisini bıraktı... Ta ki orgazmın kıvılcımlar saçan parmakları onu tatlı, şahane bir rahatlıkla sersemletene dek.

Kesik kesik nefesler alıyordu, Heath'in omuzlarına tutunan elleri titriyor, bedeninde ürpertiler dolaşıyordu. Heath'in nefesi sıcak sıcak göğüslerine çarptı. Adam sabırla Wanda'nın nefesinin düzene girmesini bekledi.

Wanda onu yukarı çekip yanına yatırdı. Heath, Wanda'yı kendine çekti; erkekliği aralarındaydı, Wanda'nın karnına yaslanmıştı, sert ve sıcaktı. Wanda ellerini Heath'in göğsünde gezdirdi, erkekliğini kavrayarak adamın zevkle tıslamasına sebep oldu.

Wanda aşağı kayarken adamın onunkine yapışan teninin tadını çıkardı. Heath'in üst bacaklarıyla aynı hizaya geldiğinde durdu ve dudaklarını kalın kaslarda dolaştırdıktan sonra, adamın erkekliğine yaklaştırdı. Odadaki loş ışık Wanda'nın, Heath'in kalın, hafif damarlı, eline aldığı anda nabız gibi atan penisini ilk kez gerçekten görmesini sağladı.

Wanda gerginliğinin belli olmadığını umuyordu, bu konuda kesinlikle yetenekli değildi. Ama Heath hiçbir şeyden çekinmiyordu ve Wanda da öyle olmak istiyordu. Ağızını erkekliğinde boylu boyunca dolaştırdığında Heath'in iniltisi, Wanda'nın karnının kaslarının sıkışmasına sebep oldu. Dilini tereddütle adamın penisinde gezdirdi, birden hızlandı, sonra o sıkı derinin üzerinde dolaşmaya devam etti.

Heath ellerini Wanda'nın saçlarına götürüp uzun tutamları tuttu, parmaklarını aralarından geçirdi, kalçalarını kal-

dırdı. Wanda onu ağzına aldığı anda Heath yukarı sıçradı, sert karnı gözle görülür bir biçime kasıldı. Heath bacağını ona sardığında, Wanda'nın ağzının sıcaklığına daha çok yaklaşılmaya çalışıldığında, kadının kalbi küt küt atmaya başladı. Birkaç ağır hamle yaptı, adamın erkekliğini iki eliyle tutup ıslak dudaklarıyla dilini pürüzsüz teninde gezdirdi.

Heath sert, hırıltılı seslerle nefes almaya başladı, sonra Wanda'yı çekiştirdi. "Dur Wanda. Hemen dur." Wanda'yı kollarının arasına çekti.

Wanda avuçlarını onun göğsüne dayadı ve Heath, "Üstte olmayı sever misin Wanda?" diye sorduğunda kızardı.

Dili konuşamayacak kadar kalınlaştı ve Wanda gözlerini yere eğdiğinde, saçları bir perde gibi, alev alev yanaklarını örttü. Wanda neyi sevmek istediğini biliyordu...

Adamın güçlü bedeninin altına yayılması Wanda'nın nefesini kesti, arzularını dile getirmesine engel oldu.

Heath yatağın başına kaydı, prezervatif kutusunu aldı, sonra sırtını Wanda'nın yatağının, oymalı, kiraz ağacından baş tahtasına dayadı. Wanda folyo ambalajın yere süzülüşünü gözünün ucuyla gördü. Sonra Heath, Wanda'yı yukarı çekti, yüzünü ellerinin arasına aldı ve ağzını hafifçe eğerek kadını öptü. "Bana ne istediğini söylemekten hiç utanma Wanda. Ya da ne istediğini göstermekten. Dizginleri sen al," derken, şakacı bir tavırla göz kırptı, kalın kollarını iyice açtı. "Bana ne istersen onu yap."

Adamın Wanda'nın ihtiyaçları olmasını umursaması ne şahaneydi. Wanda, George'un ona hiç ne istediğini sorduğunu hatırlamıyordu. George iğrenç bir insan değildi ama kendinden başka kimseyle ilgilendiği yoktu.

Wanda gergince titrek bir nefes verdikten sonra, adamın kucağına yerleşti. Sırtını ona dönmüş, adamın güçlü bacaklarını kavramıştı. Heath onun kalçalarını kaldırdı, Wanda'yı erkekliğinin tepesine getirdi. Wanda ağır ağır aşağı indiğinde, adamın derin zevk hırltısını duydu ve kendi kendine gülümsedi. Adam içine girer girmez, Wanda geriye yaslandı. Orada bulduğu sığınak, ona bir tamamlanmışlık hissi veriyordu. Wanda'nın anı yaşamak için bir kenara bıraktığı tehlikeli bir duyguydu bu.

Heath arkadan kadının göğüslerini avuçladı, göğüs uçlarını sıkarak sertleştirdi. Wanda'nın tenini uyuşturan akkor bir sıcaklık, vücudunun her mahrem yerine ulaştı. Kalçaları kendi başına buyruktu. Wanda, Heath'in başlattığı nazik ritimle yükselip alçalmaya başladı. Adamın penisinin içinde kolayca kayması, göğüslerine koyduğu elleri, Wanda'nın kendi orgazmının hakimi olması, ona daha önce hiç tecrübe etmediği bir yakınlık hissi verdi.

Her aşağı inişinde bacakları titriyordu; Heath'in parmaklarının arasında ovuşturduğu klitorisi kabardı. Rahmi keskin bir sızıyla kasıldı, dizleri kalçalarının üzerinde oturduğu için acımaya başladı. Ama bu acıda zevk de vardı. Acı, bu yeni seks cennetini keşfetmek için katlanması gereken bir şeydi.

Wanda kanın kaslarının tanıdık bir biçimde sıkıştığını, çıplak tenindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti. Kollarını arkaya uzatıp Heath'in boynuna sardı, ağzını kulağına yaklaştırdı. Hırıltılı nefesleri, Heath'in boşalmaya hazır olduğuna işaretti.

Adamın Wanda'nın kaygan kanalına tamamen gömülmüş erkekliğinin sert kasılışı, kalçalarının kuvvetle yukarı

oynayışı Wanda'yı heyecanlandırdı. Heath koluyla onu sıkıca kendisine bastırırken, Wanda'yı okşamak için kadınlığının dudaklarını araladı ve orgazmın girdabının içine düştü.

Wanda zevk haykırışını saklayamadı. O çığlık, gırtlığının derinliklerinden, dizginlenemeyen bir biçimde yükseldi ve dudaklarından serbestçe boşandı. Heath onu daha sıkı tuttu, sıktığı dişlerinin arasından yükselen, tıslamayı andıran inilti, Wanda'nın kulaklarında çınladı.

Wanda hiç kemiği yokmuş gibi, tatmin olmuş halde, soluk soluğa adama yaslandı. Heath güçlü, güven verici kolunu kadının üzerinden çekmedi, Wanda da bu kola tutundu. Adam burnunu kadının boynuna sürterek, "Bence kontrol daha sık sizde olmalı Bayan Schwartz. Bu çok hoşuma gitti," dediğinde, Wanda güçlkle yutkundu.

Wanda gözlerini kapatıp anın, Heath'in kollarının, mahrem yastık muhabbetinin tadını çıkardı.

Ama bu, Heath'in aklındaki tek sohbet türü değil gibiydi. Kadını üzerinden kaldırıp yanına oturttu. "Konuşacaktık."

"Ne konuşacaktık?" Wanda gerçekten aptalı oynamakta, kendisini bile huzursuz edecek kadar ustalaşmaya başlamıştı.

Heath yorganı Wanda'nın üzerine çekti. "Ne demek istediğimi gayet iyi biliyorsun."

Wanda yüzünü ifadesiz tuttu. "Sana söyledim, konuşmamıza gerek yok. Bunu... Bilirsin işte, hep böyle tutabiliriz." Kollarını iyice açarak dağınık yatağı ve yataktaki çıplaklıklarını işaret etti. Vay be. Çok iyi ifade ettin Wanda. Her şeyi çok iyi açıkladın."

“Bu dediğin ne Wanda?”

Wanda yanağının içini ısırды. Ya şimdi, ya hiçti. Adama niyetini hemen söylemezse, cesaretini kaybedecekti. Ni-na’nın gücü bana rehberlik etsin. “Bu... Bu... Seks.”

“Evetttt,” diyen Heath gülümsedi. “Bayağı iyi, değil mi?”

Belki adam ne demek istediğini anlıyordu ve Wanda’nın kelimeleri söylemesine gerek kalmayacaktı. “Çok. Ve bu kadarla kalmalı.” Gol! Eksiksiz bir cümle söylemişti ama dilinin kalınlaştığını da midesinin bir izcinin bile çözemeyeceği şekilde düğümlendiğini de belli etmemiştir.

Adam başının arkasındaki yastıklara pat pat vurarak onları kabartırken, yüzündeki tebessüm silindi. Wanda’nın bembeyaz çarşaflarının, adamın hafif bronz teniyle yarattığı tezat, ağız sulandırıcıydı. “Ah, gerçekten mi?”

Wanda aşağı baktı ve çarşafı parmaklarının arasında büktü; adamı gözünün ucuyla, bulamaç gibi görmekten hoşnuttu. “G-gerçekten.”

Adam sinir bozucu bir tavırla sırttı. “Bence bu saçmalık.”

“Anlamadım?”

Adamın tebessümü her zamanki gibi küstahçaydı. “Saçmalık diye üzülme.”

Adam durumu anlamıyor da olabilirdi. Wanda ona fırsatını olabildiğince az oynatarak, güzel bir resim çizecekti. “Öyle değil... Yani, saçmalık değil.”

“Evet, evet, öyle –ama şimdilik bunu boş ver. Sana açıklamam gereken şeyler var.”

Wanda gözlerini kınşık yorgana çevirdi. “Hayır, yok. Sorun değil. Sana söyledim—”

Heath parmağını Wanda'nın dudaklarına koydu. "Ben konuştuktan sonra bana aramızdakilerin nasıl seksten ibaret olduğunu anlatabilirsin."

"Ama..."

Heath kadının dudaklarına daha sıkı bastırdı. "Şşşt. Şimdi beni gerçekten dinlemen gerek. Sana söyleyeceğim şey, seni büyük ihtimalle bayağı rahatsız edecek ama beni dinlemene ihtiyacım var. Sonra istediğin kadar soru sorabilirsin."

Wanda'nın midesi taş gibi ağırlaştı. Yüce İsa! Adam evliydi. Karsısını aldatıyordu. Muhtemelen, adamın ona söyleyebileceği ve Wanda'yı rahatsız edebilecek tek şeydi bu. İşte Wanda, aptal, ahlaksızca kadınsal arzularına uymuş, başına bunlar gelmişti. Wanda bunu hak ediyordu, çünkü bencildi. Böylesi de resmen bir yosma ya da Nina'nın deyimiyle, orospu olduğu anlamına geliyordu. Şahaneeee. Wanda bu dünyadan ayrıldığında, tam da böyle hatırlanmak istiyordu -bir sadakatsize yardım ve yatak arkadaşlığı etmesiyle.

"Evli değilim."

Adam aklını okuduğu için pek de şaşırmayan Wanda içini çekti. "O zaman neden rahatsız olacağım?"

"Çünkü sana söyleyeceğim şey kulağa çılgınca gelecek ama ben buyum -buydum- ve hayatımda yaptığım yeni başlangıcın şerefine, yeni hayatımdaki herkese karşı olabildiğim kadar dürüst olmak istiyorum. Her şeyden önce, evsizler barınağında yaşıyorum ve bunun bir sebebi var. Sebep, işimi kaybetmemle, kredi kartlarımda limitini doldurmamla, hatta evime el konmasıyla alakalı değil. İkincisi, izini sürebileceğin bir geçmişim yok ve bu, senin gibi, bir sürü aile fotoğrafı ve anısı olan, kökleri derine uzanan birine

kuşkulu gözükebilir.” Heath, Wanda’nın annesiyle babasının ve Casey’in, şifonyerin üzerinde duran, duvarlara asılı olan fotoğraflarını işaret etti.

Ama Wanda’nın, adamın köklerinin olup olmadığını bilmesine gerek yoktu. Hele de yalnızca şey yapacaklarsa... Şey... Bir dakika, adamın kökü neden yoktu? Aman Tanrım, Heath bir tanık koruma programına falan katılmıştı. Wanda’nın akli harıl harıl çalışarak muhtemel senaryolar üretti. Adam bir mafya cinayeti gibi korkunç, feci bir şeye tanık olmuştu ve şimdi saklanıyordu –bir evsizler bannağında. Bugünlerde devleti ne biçim insanlar yönetiyordu da bir adamla yaşlı uşağının evsizler bannağında yaşamasına izin veriyordu?

Heath bir sonraki cümlesiyle, Wanda’nın çılgınca düşüncelerine son verdi. “Ne düşünüyorsan, sebep o değil Wanda. Muhtemelen yaklaşamamışsındır bile.”

Ha. “Peki,” dedi Wanda tereddütle, kelimeyi uzatarak. “O zaman, ne?”

“Çok uzun zamandır yaşıyorum.”

Kendinden hiç de emin olmayan Wanda, “Hepimiz yaşamıyor muyuz,” diye espri yaptı.

“Ben öyle demek istemiyorum. Mecazi konuşmuyorum.”

“Evet, ben de. Ya da en azından, bazı günler öyle geliyor.” Özellikle son zamanlarda.

“Hayır, ben yüz doksan dokuz yıldır yaşadığımı söylüyorum.”

Wanda başını soru sorarcasına yana eğdi. Çenesinin, bağlantı noktalarından açılıp sallanmasına engel olmaya

çalıştı. Ama sesini çıkarmadı. Adamın yaşı ve bunun absürt-lüğü, ona fazlasıyla tanıdık geliyordu.

Hayır. Yoo. Kanatlı ve tüylü her şey aşkına.

Heath, Wanda'nın elini tutup eklemelerini ovdu. Belli ki Wanda'nın, onun ömrü konusunda hiçbir şey söylemediği gerçeğini görmezlikten geliyordu. "Herhalde bunu dolaysızca söylemekten ve senin korkudan delirmeye başlamana göz yummaktan başka çarem yok. Yalnızca, aklını başını topladığında şunu bil: bir köşede cenin pozisyonuna geçip öne arkaya sallanmaya uzun süre devam etmene izin vermem." Sesi neşeliydi. Ama sözlerinde pek neşe yoktu.

Wanda yine cevap vermedi. Konuşmaya korkuyordu, çünkü içinde kötü bir his vardı.

"İşte, söylüyorum. Ben vampirim. Ya da vampirdim." Heath duraksadı; belli ki geleceğini sandığı korku krizini bekliyordu.

Wanda'da böyle bir kriz geçirecek kadar güç yoktu. Ama Heath'in devam eden sessizliğini, şoka bağladığını tahmin ediyordu. Wanda adam önemli bir gerçeği açıkladıktan sonra az da olsa tatmin olabilsin diye, biraz şaşırbilmeyi diliyordu. Ama olmuyordu işte. Wanda'nın içinde, şok da, üzüntü de, hayret de kalmamıştı. Korku faktörü hesabı resmen boşalmıştı. Heath'in sözleri tanıdık. Hem de iki kez tanıdık. Geçen yılın paranormal festivali gibi. Wanda kafayı yiyerek adamın egosunu şişirmeyi istemiyor değildi ama içinde bunu yapma arzusu yoktu.

Aslında, esnediğini belli etmemek için elini ağzıyla örtmesi gerekti.

Heath onu ölümüne becermişti –ve bugün, dün gecedен bile iyiydi. Wanda yorulmuştu.

Ve adam, eski bir vampirdi.

Yaşasın.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Heath insanın korku krizinin tersi diyebileceği tuhaf bir ifadeyle, konuşmaya devam etti. “Tamam, her şey şöyle gelişti. Dediğim gibi, ben vampirim.” Adam, Helen Keller, Wanda’nın vücudunu bir an için işgal etmiş, kadın da onu ilk söylediğinde duymamış gibi tekrarlardı. “Bilirsin işte, Drakula, köpek dişleri, kan içmek, zihin kontrolü. Vampirlik?”

Hı-hı. Wanda biliyordu.

Heath bekledi.

Sessizlik, o altından şeye dönüştü.

“İlk beş vampirden biri olan atam ya da yaratıcım –dünyada onlara öyle diyorlar– bir kazada öldü. Oregon’da odunculuk yapıyordu ve bu olay olduğunda kamyon sürüyordu. Başka bir kamyonundan düşen bir odun, kalbine saplandı ve başını kopardı.”

Ayyy. Amma fenaydı. Yine de Wanda’da tepki verecek güç yoktu. Adamın gözlerine bakıp sabırla sözlerinin gerisini bekledi.

“Bu da onun vampir yaptığı ve o vampirlerin vampir yaptığı herkesi tekrar insana dönüştürdü. Domino etkisi gibi.”

Ne kadar ironik. Trajik bir odunculuk kazası... Oduncu bir vampir... Vampirlerin odun kesmek gibi sıradan şeyler yaptığını kim bilirdi? Greg örgü örmeyi biliyor muydu? Kee-gan'ın yama yapmak ya da fıçı yuvarlamak gibi hobileri mi vardı? O anda Wanda'nın aklına tuhaf, uçucu bir düşünce geldi. "Peki, bu vampirler, odunculuk gibi işlerde çalışınak için, nasıl Sosyal Güvenlik kartı alıyorlar? Ya da Bobbie-Sue temsilcisi olmak için? Senin Sosyal Güvenlik kartın var. Olduğunu biliyorum, çünkü Bobbie-Sue başvuru formunda var. Vampirlerin Oregon'da kamyon sürmek, makyaj malzemesi satmak ya da Sosyal Güvenlik'e başvurmak gibi şeylerle değil, dünyayı ele geçirme planları yapmakla meşgul olduğunu sanıyordum." Ve Wanda bunun hiç de doğru olmadığını bilse de -vampirler dünyaya kaos getirmek istemiyorlardı- kulağa çok iyi geliyordu. Kulağa, en iyi arkadaşı vampir olmayan birinin soracağı bir soru gibi geliyordu. En azından Wanda öyle umuyordu.

Heath, Wanda'nın parmaklarının arasını okşarken, yüzünde kasvetli bir ifade belirdi. "Evet, bunu yüksek sesle söyledüğimde bana bile saçma geliyor. Ve evet, bazı vampirlerin dünyayı ele geçirmek istediğinden eminim ama çoğumuzun tek istediği, sonsuza dek huzur içinde yaşamaktır. Sosyal Güvenlik kartına gelince -eh, insan evsizler barınağında bayağı ilginç tiplerle tanışıyor. Etrafa sorduğunda, sana neredeyse her şeyi bulabilecek birinin olduğunu öğreniyorsun."

Wanda'mn eli, adamının altında seğirdi. "Peki, bu insana dönüşme olayı ne zaman gerçekleşti?"

"Altı ay falan oluyor. Bir sabah, güpegündüz uyandım. Vampirler hakkında biraz olsun bilgin varsa, güneşin bizim

için ölüm gibi olabileceğini biliyorsundur. Arch benimle birlikte, eskiden araba yolumuz olan yerdeydi.”

İşte bu, Wanda’yı şaşırtmıştı. Heath’in ne ilginç bir hayal gücü vardı. “Eskiden mi?”

“Klanımızın geçen asırlardaki maddi kazançları, fiziksel ya da gerçek dünya işleriyle yaratılmamıştı. Sihirle yaratılmıştı. Hep, bu yeteneğin, ölümlülüğümü kaybetmiş olmamı telafi ettiğini düşünmüşümdür. Biz –Arch’la ben– yıllarca Manalapan’ın dış mahallelerinde, mini bir malikanede yaşadık. Sonra bir sabah, malikanenin yok olduğunu gördük.”

Wanda sakın yüz ifadesini korudu ama kalbi küt küt atmaya başlamıştı. Nina, Greg ve mallarından –Long Island’daki kalesi gibi– bahsederken aynı şeyi söylemişti. Aslında, Heath, David Copperfield yeteneklerini, Nina’nın Greg’in sevdiğini söylediği kadar seviyor gibiydi. Vay be. Belki Heath de aşk romanları okuyordu. Wanda, Nina ısırıldığında, bilgilerinin çoğunu o romanlardan almıştı –Heath de aynısını yapmış olabilirdi, değil mi?

Ama kadının sessizliği, adamı hiç yıldırmadı. Heath yeni hayatıyla ilgili yeminine bağlı kalmaya, sırlarından kurtulmaya azimli gibiydi. “Hepimiz ölümlülüğümüze yeniden kavuştuğumuzda, elimizde sırtımızdaki giysilerden başka bir şey kalmadı. Bir de Arch’ın arabası kaldı ve bu beni hâlâ çok şaşırtıyor. Ama hediye bir atın dişlerine bakacak halde değildim. Sanırım bunun sebebi, arabanın bizim sihirle yaratmadığımız az sayıda maldan biri olmasıydı. Arch bazı eski paraları bozdurup Yugo’yu fiziksel olarak satın aldı. Vasıtalar günümüzde bayağı önemli –gerçi bizimki gibi bir hayat tarzın olduğunda, bunu unutabiliyorsun. Ve Arch’ı

merak ediyorsan, o çok uzun zamandır ailemin yanındaydı. Babamın valesi ya da uşağıydı, doğduğumdan beri de benim uşağım.”

“Neredeyse iki yüz yıldır,” dedi Wanda, dümdüz bir sesle. Demek adam kraliyet devrinde yaşamıştı. Ah, Wanda tarihin o bölümüyle ilgili tonlarca şey biliyordu –o zampara soy-lular, geceleri kadını geç saatlere dek ayakta tutmuştu. Ne kadar sevindiriciydi –ya da deliceydi– ama arkadaşlarıyla yaşadıklarından sonra, Heath onu şaşırtmıyordu. Hatta hikayesi, bayağı sıradandı. Eh, insana dönüşme kısmı dışında –o bölüm etkileyiciydi.

“Yani hiçbir şeyiniz yoktu, öyle mi? Bir daha para gibi insan şeyleri konusunda endişelenmeniz gerekmeyeceğine inanıyordunuz, öyle mi –hiçbir zaman?”

“Eh, benim kadar uzun süre vampir olduğunda ve hiçbir şey değişmediğinde, duruma bayağı alışıyorsun. Gelgelelim sihirle alakası olmayan bir param vardı –güvendiğim ya da güvendiğimi sandığım birine yatırım niyetine verdiğim, gerçek bir para. Ama görünüşe bakılırsa, yağmur yağdığında çiselemiyor, sağanak oluyor. Arch’la ikimiz insana dönüştükten üç gün sonra bankama gittik ve elimdekilerin neredeyse bittiğini öğrendik –güvendiğim insan sırra kadem basmıştı. Cayman Adaları’nda bir yerde olduğunu duydum.”

Adamın şansı amma boktandı. “Ya vampir arkadaşların? İnsan dünyasıyla bir tür bağ kuracak kadar zeki olan tek kişi sen olamazsın. Onlarla temasa geçemedin mi? Yardım istemedin mi?”

“Sanırım klanımda arkadaş edinmiş olsam, bunu yapabilirdim. Birçok seviyede ilişki kurduğum çok az insan vardı

Wanda. Bazılarının aksine, vampire dönüştüğüm için hissettiğim öfkeyi uzun süre atlatamadım.”

“Ve şimdi insansın...”

Wanda ona Heath’in hikayesini anlattığında, Nina delirecekti. Zıvanadan çıkacaktı.

Heath’in mermer gibi yüzü, duygularını belli etmiyordu. Ama o yüzde merak vardı. Belli ki hâlâ Wanda’nın delirmesini bekliyordu. “Tamam.” O meşhur bakışıyla Wanda’yı yerine mıhlarken, sesinde tereddüt vardı.

“Peki, o tipin geberdiğini kimden öğrendin?” Çünkü Wanda’nın aklına bir şey gelmişti. Heath’in söylediği doğruysa, Nina ölümlülüğünü geri almanın bir yolu olduğunu öğrendiğinde kuduracaktı. Ah, sağa sola hakaretler yağdıracağı kesindi.

“Bunu öğrenmem neredeyse bir ay sürdü ama sonunda, durumu bizden daha iyi olan bir klan üyesine rastladık. Onun hayat eş... Şey, karısı insan. Ve kadın, olanları Oregon’daki uzak klan üyelerinden duymuş. Birkaçımız, en azından gerçek dünyayla bağı olanlar, aşağı yukarı aynı durumdayız –köksüz, parasız, evsiz, dolaşıp duruyoruz. Neyse, şu andaki noktaya geliştik uzun, gereksiz bir hikaye ama barişte yaşamamızın sebebi bu. Hiçbir yerde iş bulamadık, çünkü güncel iş yeteneklerimiz yok ve insanlar kimseyi işe almıyor. O yüzden, Bobbie-Sue ilanını gördüğümde ve ayda beş bin dolar için ne yapacağımı öğrendiğimde kendimden pek emin olamadım, çünkü makyaj malzemesi satacaktım. Ama kaybedecek bir şeyimiz yoktu. Umurumda olan tek şey, paraydı. Bu beni renk tekerleklerimi döndürmeye teşvik etti.”

Eh, bu, adamın Bobbie-Sue satma şevkini kesinlikle açıklıyordu. Başlangıç setinin parasını ona geri ödeyebileceğini söylerken sesinde beliren aciliyet tonu, bunu yapmak için uydurduğu anlaşıma...

Aralarında yine tekinsiz, durgun bir sessizlik oldu.

Ama bunun sebebi, Wanda'nın şokta ya da korku içinde olması değildi – damı kimin, neden vampir yaptığını öğrenmek istiyordu. Nina kazara ısırılmıştı, hayat eşi Greg'in dönüşümünün hikayesiye epeyce farklıydı –hoş da değildi, kaza eseri de. "Peki, sen tam olarak nasıl vampir oldun?" Wanda, Heath'in hikayesiyle dalga geçiyor gibi mi konuşmalıydı, yoksa adamın, onun hakiki ilgisini görmesine izin mi vermeliydi? Kullandığı kelimeleri dikkatle seçmeliydi. Wanda paranormallikle ilgili çok şey biliyordu ve bu, bazen insanlarla yaptığı konuşmalara yansıyor.

Adamın yüzünde perişan bir ifade belirdi ama gözleri Wanda'ninkilerden ayrılmadı. "O zamanlar pek de centilmen sayılmazdım. Kadınlar arasında pek de gurur duymadığım bir itibarım vardı. Bir gece Londra'da yemekli bir partiden çıkmıştım ve orada, sözde bir vampirin metresiyle flört etmişim. Bu kesinlikle yapılmaması gereken bir şey. Neler olduğunu hatırlamıyorum, çünkü kafayı bulmuştum. Çok içmiştim, Arch da yanımdaydı. O hep çok iyi bir uşak olduğundan, eve sağ salım döndüğümünden emin olmak istedi. Beni vampir yapan kişi, Horatio, birden ortaya çıkıp bize saldırdı, beni ısırды, neredeyse bütün kanımı içti. Bir insanın kanının tamamını içersen, onu şeye dönüştürebilirsin..."

"Zombiye. Ruhsuz bir yaratığa."

Heath başını yana eğdi; Wanda'nın onun cümlesini nasıl bitirebildiğini merak ettiği belliydi.

Kahretsin, kahretsin. Wanda açıklama olarak, "Aşk romanları," dedi. "Çok aşk romanı okuyorum. Özellikle paranormal olanlarını. Bilirsin işte, vampirler, kurt adamlar vesaire. Bahsettiğin şeylerin bazıları, okuduğum kitaplarda var. Aslında, ne kadarının olduğunu bilsen şaşarsın. Kusura bakma." Gözlerini yine çarşafa dikti. "Lütfen sözünü bitir."

"Arch beni korumak için araya girdi, Horatio'yla boğuştu ve o da ısırıldı. Arch olmasa, ölmeyen olmak yerine, gerçekten ölmüş olurdum."

Şimdi Wanda ikisinin birbirine neden bu kadar bağlı olduğunu anlayabiliyordu. Gerçekten anlayabiliyor muydu? Daha da iyisi, anlamalı mıydı? "Ee, şey, ısırıldığında kaç yaşındaydın?"

"Otuz altı."

"O devirde, o yaşa kadar bekar kalınıyor muydu?"

"O zamanlar bekarlığı bir sanata dönüştürmüştüm, evet." Heath bununla gururlanıyor gibi görünmüyordu ama Wanda başını kaldırdığında, adamın gözlerinde, neredeyse dokunabileceği bir içtenlik gördü.

"Ya ailen?"

"Öldüler."

Wanda'nın, Nina ve Marty hakkında hep merak ettiği bir şeydi bu. İnsan, sevdiklerinin bir bir öldüğünü görmesine rağmen, yaşamaya nasıl devam ederdi? Onlar paranormal dünya dışında bağ kurdukları herkesten fazla yaşayacaklardı. Wanda elini anlayışla adamın koluna koydu. "Üzgünüm. O kadarını tahmin etmiştim -ne de olsa iki yüz yıldır yaşıyorsun. Demek istediğim, bu vampirlik meselesiyle ilgili ne dediler?"

Heath'in çenesi kasıldı, göğüs kasları şişip seğirerek gerginliğini belli etti. "Beni evlatlıktan reddettiler. Zaten uzun zamandır, evlenmem, içkiyi bırakmam, kendime çekidüzen vermem için başımın etini yiyorlardı. Orada kalsam ve insan olan herhangi biri bana ve Arch'a ne olduğunu öğrense, ikimizin peşine düşmekle kalmaz, ailemi de öldürürlerdi. Ailemi pek suçladığımı söyleyemeyeceğim. Yani o günlerde vampirler, bugün oldukları gibi değillerdi."

Wanda'nın çok ama çok dikkatli olması gerekiyordu. "Vampirler bugün ne Heath?" Sesinde hafif bir alaycılık belirtmesine izin verdi.

Ama adam sırtarak onu şaşırttı. "Kimse onlara, benim zamanımda inanıldığı şekilde inanmıyor. Yani kimse bizi meşalelerle, sarımsak ipleriyle kovalamıyor, üzerimize kut-sal su serpip kalbimize kazık saplamıyor." Heath sözünü bitirdiğinde, tebessümü genişledi.

Wanda bu konuşmayı yüreklendirmemeliydi ama merakına yenik düştü. "Tekrar insan olmaktan memnun musun?" Ne olur ne olmaz diye sesindeki alaycılığı silmedi ama adamın söylediği doğruysa... Ne kafa karıştırıcı bir şeydi bu!

Heath tasasızca, içten bir biçimde güldü -sanki artık kadına, çoğu kişinin absürt bulacağı bir şeyi anlattığına göre, temizlenmiş, arınmıştı. "Evet. Evet, memnunum. Evsizler barınağının ve iş durumumun güçlüğüne rağmen. Yine yemek yiyebiliyorum. İyi bir yemeği ne kadar sevdiğimi unutmuşum. İnan bana, bu devirde yemekler eskiden olduğundan çok daha iyi. Noel'de, alışveriş merkezindeki bir dükkanda bedava numune dağıttıklarında, Reese'in Fıstık Ezmeli Çikolata Keklerini sevdiğimi keşfettim. Ondan paketlerce yiye-

bilirim. Bira... Tanrım, bira bugün çok daha iyi ve güneşi ne kadar özlediğimi biliyordum. Ama güneşi gerçekten ne kadar özlediğimi, dışarı önlem almadan çıkabilene kadar fark etmedim, anlıyorsun ya?”

Ah, Wanda anlıyordu. Nina bu konuda, renkli kelimeler ve müstehcen el hareketleriyle sürekli sızlanıyordu.

Wanda'nın yegane kadın arkadaşları Marty ve Nina olmasa, muhtemelen adama deli der, deliliğini alıp kışına sokmasını söylerdi. Ama bu, Heath'le ilgili birçok şeyi açıklıyordu. Gösterişli takım elbisesini –sahip olduğu tek takım elbiseyi. Adamın neden yaşadığı yerde yaşadığını, aptal bir peynir kütüğü ya da sosisli yerken neden bu kadar mutlu olduğunu ve bileğindeki Rolex'i açıklıyordu. O yüzden, hayır, Wanda'nın açıklamaya ihtiyacı yoktu. “Ah, peki o zaman,” derken, sesiyle bunu büyütülecek bir şey olarak görmediğini elinden geldiğince belli etti.

Adamın iri iri açılan gözleri, bütün duygularını ele verdi. “O kadar mı?”

“Ne o kadar mı?”

“Başka bir şey söylemeyecek misin?”

Wanda şaşırmış gibi davrandı, saçının bir tutamını parmağına doladı. “Eh, ne dememi istiyorsun ki?”

Heath dilini yanağının içinde dolaştırdı, gözlerinde kuşku belirdi. “Tam kapsamlı bir korku krizi geçirip bana deli demen gerekmiyor mu?”

Wanda adama kayıtsız bir bakış attı. “Rahat biri olduğum, histeri krizi geçirmeden açıklamanı kabul ettiğim için sevinmen gerekmez mi?”

Heath saçlarını karıştırdı. “Ama sormam gerekiyor.”

“Sor bakalım.”

“Bir tür ilaç mı alıyorsun? Açıklamamı kabul etmekle kalmayıp delirmeye de yeltenmemen beni endişelendirdi.”

“İlaç almıyorum. Anlıyorum, o kadar. Bu kadarı yetmez mi?”

“Hayır. Bence yetmez.”

“Neden?”

“Çünkü yatağında oturup sana bir zamanlar vampir olduğunu söylemem, sana benim ya psikopat olduğumu ya da sanrılar içinde olduğumu, en azından deli olduğumu düşündürmeli ve ödünü koparmalı. Ah, üstelik bir de evsizler barınağında yaşıyorum, hem de uşağımla.”

“Seni hayal kırıklığına uğrattığım için özür dilerim.”

Heath kadına şaşkınlıkla baktı. Gözleri yusuvarlak, ağzı hafifçe aralıktı. Tanrı aşkına, ağzı çok hoştu. Dişleri çok güzeldi. Nefesi taze kokuyordu. Wanda'nın içinden şöyle derin derin, kızlara özgü bir biçimde iç çekmek geldi. Adam aslında Wanda'nın, Marty ona bir kurt adama dönüştüğünü söylediğinde görüldüğünden emin olduğu gibiydi. Wanda adamın afallamasına şaşırmadı –böyle şeyler olurdu ama hayatında bu tür bir açıklamayı zaten iki kez dinlemişti ve bu artık ona çoook bayat geliyordu.

Ama adam bir açıklamayı hak ediyordu. Wanda'nın eski oyunculuk yeteneği, burada devreye girmeliydi. Adama vampirlerin hayat tarzı hakkında, Heath kadar, hatta belki ondan bile çok şey bildiğini belli etmeyi göze alamazdı. “Bak, mesele şu. Bana hiçbir şey anlatmana gerek yoktu. Barınağa geldiğimde, üstüme vazife olmayan bir şey yaptım. Özel hayatına burnumu soktum. Ve aramızda... Bir şeyler

olduğunda, dün gece yakınlaştığımızda, işi gidişatına bırakmaya karar verdim. Birbirimize eşlik etmek hoşumuza gitti. Böylesi bana yeter. Ve bir zamanlar vampir olduğunu ama artık olmadığını düşünüyorsan, yanıldığını söylemek ne haddime?" *Amma soğukkanlısın Wanda. Böyle olabileceğin kimin aklına gelirdi?*

Heath başını iki yana salladı, tok bir sesle güldü –sanki hayretinden sıyrılmaya çalışıyordu. Koyu sarı saçları alnına dağılmıştı, gözlerinde de yüzlerce soru vardı. "Bütün insanlar senin kadar rahat olsa, son iki yüz yıldır tanıdığım herkese ne olduğumu söyledim."

Wanda bu sayıyı bir an için düşündü. Heath genç bir vampirdi –Greg beş yüz yaşını geçmişti. "Vay be. Genç bir vampirdin ha? Okuduğum kitaplardaki en yaşlı vampir, neredeyse yedi yüz yaşındaydı. Kahretsin, kitabın adı neydi... *Aşkın Ebedi Isırığı*. Evet! Adı buydu. Sanırım yedi yüz yıl geçse, ben de kan içmekten bıkardım."

"Aşkın neyi?"

"Boş ver. Bir aşk romanı. Sana onları okuduğumu söyledim; ukalaca yorumlarını kendine saklayabilirsin," derken, adama alaycı alaycı gülümsedi.

Heath elini Wanda'nın buz gibi yanağına koydu. "Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu?"

"Hı-hı. Senin duyuyor mu?"

"Duyuyor ve bu delilik. Sen delisin."

Wanda adama yüzünü buruşturdu. "Öhö. Ben deliyim, öyle mi? I-ıı bunu bilemeyeceğim. Yani, bana bir zamanlar vampir olduğunu söyleyen, sen değil misin? Benim deli olmam, bu denkleme nasıl uyuyor?"

“Çünkü bana inanıyorsun. Delice olan bu.”

“Eh, o zaman deliliğe hoş geldin.”

“Açıklamak ister misin?”

Wanda adamın öyküsünün bir kısmını sindirmişti ve açıklamasının gerçek olduğundan yüzde yüz emin değildi. Hikayesinde tutarsız bir şey yoktu ama bu, gerçek olduğu anlamına gelmiyordu. Adam en basit yiyeceklerin tadına varıyordu. İncecik bir gün ışığı, o yıpranmış yüzünü hemen güneşe çevirmesine sebep oluyordu ama bu, yalan söylemediği anlamına gelmezdi.

Ama Wanda’nın hayatında üçüncü kez, birinin ona paranormal olduğunu söylemesi, fazla büyük bir tesadüf değildi miydi? Evet, kesinlikle öyleydi. Hem adamın bir zamanlar vampir olduğuna dair kanıtı yoktu. İsteddiği kadar vampir olduğunu iddia edebilirdi ama Wanda paranormalliği biliyordu. Lanet olsun, hakiki şeyle alışverişe çıkmış, hatta gerçek şeyin kanıtını, Marty’nin kışındaki kuyruk olarak görmüştü.

Ama Marty ve Nina’yla ilgili bilgilerinin, yalnızca onlarla ve onlar gibi olduğunu bildiği kişilerle konuşabileceği bir şey olduğunu çok iyi biliyordu. Ve Wanda paranormalliğe inandığını kanıtlamak için, asla dünyada en sevdiği iki kişiyi tehlikeye atmayı göze almazdı. O yüzden, hayır, açıklama yapmak istemiyordu. Belki daha çok şaşırmış gibi davranmalıydı ama “yok artık” hissi, arkadaşlarının tecrübeleriyle körelmişti. Artık Wanda’nın dünyasını sallayabilecek pek bir şey yoktu ve bu itiraf da istisna değildi. “Hayır. Sen bana merak ettiğim şeyleri nasıl açıklamadıysan, ben de açıklamak istemiyorum.”

Heath durumu birden kavramış gibi başını salladı. “Bana misilleme mi yapıyorsun? Öç mü alıyorsun?”

“Hayır.”

“Yani hayatına sana bir zamanlar vampir olduğumu söylememişim gibi devam edeceksin, öyle mi? Tekrarlayayım; ben kan içen, Drakula’ya benzeyen bir gece yaratıyıldım.”

“Evet, öyle yapmayı planlıyorum.”

“Haydi ama. Bana gerçekten inanmıyorsun.”

“Ah, hayır. Seni temin ederim ki inanıyorum.”

“İnanmıyorsun.”

“İnanıyorum.”

“Cidden mi?”

Wanda sonunda kıkırdadı. “Ne istiyorsun? Yumurtalıklardan birini mi?” O yumurtalığın adama ne çok yararı olurdu ama. “Yazılı bir şey mi?”

Heath havlar gibi güldü. “Hayır. Tek istediğim, anlamak.”

Wanda yorgana iyice sarındı. “Bu işe mantık çerçevesinden bakalım. Sana inanmasam bile, bana bir zamanlar vampir olduğunu kanıtlamanın herhangi bir yolu var mı?”

Adam bunu birkaç saniye düşündü. “Hayır, sanırım yok.”

“O zaman baltayı taş vurduk demektir. Ben hâlâ senin bölge denetmeninken, aynı bollukta satış yapmaya devam ettiğin sürece, ne istersen o olabilirsin. Vampir, hayalet, kurt adam, balerin. Benim için fark etmez.”

Heath sırtıp Wanda’nın çenesinin altını dürtmeye cüret etti. “Şimdi yalnızca bir rakam oldum, ha?”

Wanda, Nina’yla Marty dalaştıklarında sıklıkla taktığı şapkeyi başına geçirdi: Sertlik şapkasını. Birinin yatak arkadaşına biraz olsun benzeyebilmek istiyorsa, bunu yapması gerekiyordu. “İ-ı, hafızam beni yanıltıyorsa beni durdur.

'Kimseyle ilişki kurmamalıyım. Dün geceki yatak güreşimizden sonra ne olduğuna bakalım,' diyen sen değil miydin?"

"Hayır. Kimseyle ilişki kurmamam gerektiğini söyledim ama buradaydım ve sonra neler olacağına bakalım dedim. Yatakla ilgili bir şey söylemedim," dedi Heath ve Wanda'ya, ağzının iki yanındaki derin gamzelerin ortaya çıkmasına sebep olan o küstahça sırtıyla baktı.

"Evet. Beni yatağa atabilmek için. Şimdi hatırladım. Kusura bakma." Ah, Wanda soğuk, duygusuz davranmayı çok iyi beceriyordu. O kelimelerin ağzından çıkması bile, Wanda'nın Heath'e şu andakinden daha çok yaklaşımdan ne kadar korktuğunun kanıtıydı. Wanda'ya pek uyan bir şey değildi bu. O duygusuzca seks yapmazdı ve insanları aşışlamakta hiç başarılı değildi ama Heath'ten ve onun harikuladeliğinden, akıl almaz karizmasından uzak durmak istiyorsa, bunu yapması şarttı.

Heath kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ah, hayır Wanda. O kadarcık değildi. Hatırlarsan, birkaç dakika önce, 'bu yalnızca seks' konuşmasını yapan sendin. İlişki kurmaması gerektiğini söyleyen tek kişi ben değildim."

"Bu da vicdanını çok rahatlatmış olmalı. Bu sayede sana ilişkiler, sorumluluk ve yapışkan kadınların bugünlerde istediği, insanı duygusal olarak tüketen bütün o saçmalıklar konusunda baskı yapmamdan korkmana gerek kalmadı."

Wanda kimdi? *Cosmo*'da okuduğu şeyleri, öyle yaşıyor-muş gibi söylüyordu. Wanda insanı duygusal olarak tüketen saçmalıklara bayılırdı... Öyle şeyler için yaşar, nefes alırdı.

O tebessüm, adamın yüzünü terk etmiyordu. Tebessüm, Wanda'ya küstahça gelmeye başladı. "İlk tanıştığımızda bu

doğru olsa da şu anda öyle hissettiğim anlamına gelmiyor. O saçmalıklardan sonra bile. İçinde bulunduğum durumdan ötürü kimseye yaklaşmak istemedim. Ama durumum düzeliyor. Bobbie-Sue'dan bayağı yüklü bir maaş çeki aldığımı biliyorsundur. Bugün Arch'la bir daire bulduk ve cep telefonu aldım. O yüzden fikrim değişti." Adam halinden hoşnut gibiydi.

Wanda'nın göğsü de çarşafları tutan elleri de sıkıştı. "Eh, benim için hiçbir şey değişmedi. Bunun da ötesinde hâlâ ilişki kurmak istemiyorum..." O yalın, dolaysız kelimeler ağzından, Wanda öyle hissettiği için değil, bunu söylemek zorunda olduğu için çıktı. Zaman bir faktör olmasa, ömrünün tamamını Heath'le geçirmek için renk tekerleklerine biner, topuklu ayakkabılarıyla millerce yol alırdı, aralarındakinin geçici bir hevesten fazlası olup olmadığını öğrenecek zamanı olsaydı tabii.

"Tamam," diyen Heath, gülümseyerek yataktan kalktı, kotunu giymeye koyuldu.

Wanda'nın gözleri yaşlarla doldu. Adam, Wanda ona et parçası gibi davrandığı için çekip gidecekti. Ve Wanda, bundan daha azını hak etmiyordu. Ama istediğin oldu, değil mi Wanda? Üstelik yatakta debelendin, orgazm olup kendinden geçtin. Artık resmen bir kaltaksın. Aferin.

Heath ona bornozunu fırlattı. "Bunu giy. Sosisli sandviçini çıplak yersen, o güzel vücuduna saldırmayacağıma garanti veremem."

"Ama..."

"Aması maması yok," diyen Heath, dudaklarını küstahça bükerek sııttı. Yatak odasından çıkarken, omzunun üzerinden, "Çıplaklık ve sosisli sandviç, ateşle barut gibidir," dedi.

Wanda yatağın ucuna kaydı. Adam kalkıp gitmediği için sinirlenmeliydi. İlişki kurmayı gerçekten istemeyen bir kadının sinirlenirdi ama Wanda kendisinin de gülümsediğini fark etti. Bir aptal gibi, ağzı kulaklarına varıncasına hem de.

Heath gitmiyordu. Mutfağında sosisli sandviç hazırlıyordu. Acılı!

Kadının hissettiği iç rahatlığı, titremesine, takatsiz kalmasına sebep oldu. Ama Wanda rahatlamamalıydı. İyi bir yatak arkadaşının, yaramazlıklar bittikten sonra isteyeceği gibi, adamın gitmesini istemeliydi. Ama Wanda adam hâlâ etrafında olduğu için memnundu.

Heath belki de yalnızca nazik davranıyordu...

Bir zamanlar çapkın olduğunu itiraf etmişti. Belli ki ilişki kurmama oyununu, Wanda'nın hiçbir zaman anlayamayacağı kadar iyi anlıyordu. Ama ilişki kurmamaya razı olan adamlar, sevişme işi bittikten sonra sosisli sandviç yapmak için kalırlar mıydı? Ve Wanda bunu yalnızca seksle sınırlı tutacaksa, kendi kurallarını sıraladığında adamın itiraz etmemesi onu neden delirtiyordu?

Wanda, Heath iş birliği yapsa da yapmasa da onu kovmalıydı. Israr etmemekle bencillik ediyordu.

Wanda ısrar etmiyordu ve adama elinden geldiğince dürüst davranmış olması, vicdanını bir gıdım bile rahatlatmıyordu. Ve adam hâlâ buradaydı.

Heath hâlâ mutfaktaydı.

Ve Wanda hâlâ gülümsüyordu.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

“Yani Wanda kimseyle,” diyen Heath, tırnak işaretleri yapmak için parmaklarını havada salladı, “İlişki kurmak istemiyor. ‘Aramızdaki, yalnızca seksten ibaret olsun’ konuşmasını yaptı bana.”

Arch alçak sesle gülerken, adamın sarkık çenesi titredi. “Ne yazık efendim.”

“Hayır, bana yazık değil,” diyen Heath, yeni dairelerindeki fırında tartın olup olmadığını görmek için çatal sapladı.

“Kadınlarının tam da böyle olmasını istemez misin zaten Heathcliff, ilişki kurmamalarını? Bana kalırsa sevinçten hoplayıp zıplamalısın.”

“Bu sefer değil Arch.”

“Hiç farklı bir sefer oldu mu?”

Heath’in tebessümünde üzüntü vardı. “Hayır. Sanırım olmadı. Ama hayat tarzımız buna müsaade etmiyordu.”

Arch boğum boğum, kırışik parmağını kınarcasına adama doğrulttu. “Ahhh, hayır genç Heathcliff. Buna müsaade etmeyen, senin hayat tarzındı. Başka bir vampire bağlanıp

onunla bir ilişki yaşamaman için hiçbir sebep yoktu ama sen bunu yapmamayı seçtin.”

Heath yüzüne kasten mahcup bir tebessüm yerleştirdi. “Tamam. Bu doğru. Kimseyle ciddi bir ilişki yaşayacak kadar ilgilenmedim ama ben vampirken, bir vampirden başka biriyle ilişkiye girmek bana uymadı. Ben sonsuza dek yaşayacaktım ama sevdiğim kadın yaşamayacaktı. Biliyorsun, bunu göz önünde bulundurdum. Gelgelelim hiçbir zaman doğru vampirle tanışmadım ve ölümümle yüzleşmeden ya da bir toz bezinin öğle yemeği olmadan bunu yapmak için kısıtlı bir sürem olduğunu hepimiz biliyoruz. Artık o tür bir klan kuralına bağlı olmadığımı bilmek, kendimi özgür hissetmemi sağlıyor. Bir eş, 1-11, hayat eşi bulmak için zaman kısıtlamam olmadığını biliyorum. İnsan oyununun bu kadar erken bir evresinde Wanda gibi biriyle tanışacağımı hiç hesaba katmamıştım, o kadar. Ve evet haklısın Arch, ben de kalıcı bir şey istemiyordum.”

“Tam da öyle. Peki, Bayan Wanda bunu nasıl değiştirdi?”

Heath, Wanda’yı neden tanıştığı bütün kadınlardan daha çekici bulduğunu açıklayacak kelimeleri bulamadı. Bir an kadının seksi, renk auraları ve Bobbie-Sue konusunda biraz fazla coşkulu olduğunu düşünürken, bir dakika sonra Wanda’nın kişiliğinin katmanlarını bir soğanın kabuğu gibi soyuyor, derine indikçe ondan daha çok hoşlanıyordu. Kadından bilgi almak, diş çekmekten farksızdı; Heath ona bir zamanlar vampir olduğunu söyledikten sonra bile. Heath başta onun, sırf kendisi bahsetmiyor diye, kişisellikten en uzak şeylerden bile söz etmeyeceğini sanmıştı. Sonra kadının, ona söylediklerinden şok olduğunu tahmin etmişti.

Şimdiyse vampirliğinin kalıntıları ona başka bir şey söylüyordu.

Heath paslı metal lavaboya yaslandı. “Bilmiyorum. Öyle işte. Wanda bana yarıyor. Bana mantıklı geliyor. Gergin olduğunda saçmalıyor, kanser hastalarına gönüllü olarak yardım ettiğinden ve huzurevinde tombala gecelerine gittiğinden söz ederken gözleri parlıyor. Gülümseyişi beni de gülümsetiyor. Wanda beni uzağa ittikçe, kendine çekiyor.” Heath omuzlarını kaldırdı. “Bir kadının diğer bütün kadınlardan sıyrılmasını mantıklı bir biçimde açıklayabilecek kimse var mıdır?”

Arch yeni aldıkları kurulama bezlerini Wal-Mart torbasından çıkardı, düzgünce katlayıp çatlak mutfak tezgahına koydu. “Elde etmesi zor biri olduğundan olabilir mi efendim? Sözünü ettiğiniz türden bir ilişki istemiyor olması? Bu onu kesinlikle çetin bir hedef haline getirir ve bu hedef, sizin gibi, yatak sporunun tadını başka erkeklerin avlanma ya da balık tutma sporlarının tadını çıkardığı gibi çıkaran bir adam için daha heyecan verici olabilir.”

Heath fırının kapağını kapattı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve düşünürken çatalı yaladı. “Hayır. Ondan değil. Wanda bana ilişki kurmak istemediğini söylemeden önce, onu istediğime karar vermiştim.”

Archibald elini dramatik bir tavırla alnına götürdü. “Bu, egonuzu nasıl da yaralamış olmalı Heathcliff.” Kır kaşlarından birini Heath’e kaldırarak, adama Wanda’nın ona söylediği şeyi, başkalarına en az yüz defa söylediğini hatırlattı. “Ne ekersen onu biçersin” mesajını vermek istiyordu. Ama Heath bunu yutmayacaktı.

“Hayır, yaralanmadım.”

Arch dudaklarını büzdü. “Anlamıyorum.”

“Yaralanmadım, çünkü onun ağzından çıkan saçmalıklara gerçekte inanmadığını biliyorum.”

Archibald bezleri yamuk, hizası kaymış bir çekmeceye koyarken alaycı alaycı soludu. “Mecazi konuşmak gerekirse, başınızı kuma gömüyor olabilir misiniz genç adam?”

“Hayır. Daha fazlasını istiyor ama ona neyin engel olduğunu çözemiyorum. Ama çözeceğim.”

“Peki, o izin vermezse bunu nasıl yapacaksınız?”

“Onu yıpratacağım Arch. Onu pes edene dek yıpratacağım.”

“Ah, bunun iyi gideceğinden eminim efendim. Buyurun, yıpratın onu. Bense gidip duştan yararlanacağım. Kendi düşumuzdan. Bunu yaparken, akıl almaz bir mutluluk krizi geçirirsem beni mazur görün. Siz de bu sırada güzel Wanda’yı nasıl elde edeceğinizi planlarsınız.” Arch, Wal-Mart’tan aldıkları yeni iç çamaşın paketini aldı, sonra omzunun üzerinden, doğrudan Heath’e baktı. “Kurcalamamdan alınmazsanız, bir sorum olacak.”

Sanki Archibald, şimdiye kadar o kültürlü burnunu ait olmadığı bir yere sokmakta sakınca görmüştü. “Kurcala bakalım ihtiyar.”

“Güzel Wanda neden makyaj malzemesi sattığınızı ve daha iki gün önceye kadar evsizler barınağında yaşadığınızı merak etmiyor mu?”

“Ediyor.”

“Açıklamanız ne oldu?”

“Ona gerçeği söyledim.”

“Her şeyi mi?”

Heath ciddi bir tavırla başını salladı. “Her şeyi.”

Archibald'ın yüzü dehşetle çarpıldı. “Şimdi de tutmuş, sizinle neden ilişki kurmak istemediğini merak ediyorsunuz, öyle mi? Biz konuşurken, onun yerel yetkililere haber vermeye hazırlandığından eminim. O yetkililer de kesinlikle gelip sizi o ucuz, herkesin ilaçlarla sersemletildiği, kendi pisliğinin içinde oynadığı kliniklerden birine götürecektir. Bunu nasıl yaparsınız Heathcliff?”

Heath, Arch'ın kuşkularını dindirmek için elini kaldırdı. “Hiç öyle değildi Arch. Aslında Wanda korkmadığı için ben daha çok korktum.” Gerçekten öyleydi. Korkmuştu. Kadına çoğu insanın Heath'in akıl hastanesine kapatılmasını gerektirecek kadar çılgınca bir hikaye olarak göreceği bir şey anlatmıştı. Ama Wanda gözünü bile kırpmamıştı. O güzel başındaki saçların bir teli bile kıpırdamamıştı. Wanda'nın asıl amacı onunla ilişki kurmamak olsa bile, verdiğinden daha büyük bir tepki vermeliydi. Böylesi de Heath'i hem kuşku landırıyor hem meraklandırıyordu.

Arch sesini alçalttı, neredeyse fısıltıyla konuşmaya başladı. “Korkmadı mı? Efendim!” diye tısladı Arch. “Ona bir zamanlar vampir olduğumuzu söylediniz ama canı hiç sıklımadı, öyle mi? Kötü haber vermek hiç hoşuma gitmiyor ama bana kalırsa hanımefendi gerçekten yalnızca yatak sporuyla ilgileniyor. Akıl başında hiçbir kadın size inanmaz, hele de öyle akıl almaz bir açıklamaya!”

“Evet. Burada ters bir şey var. Ama bunun sebebi, Wanda'nın yalnızca yatak sporuyla ilgilenmesi değil. En tipik

vampir niteliklerimi kaybetmiş olabilirim ama bazı yetenek kalıntılarım var. Arada bir onun aklını okuyabiliyorum. O yetenekler sende de var Arch. Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun.”

Arch sert bir hareketle başını salladı. “Kesinlikle var ve hızla soluyorlar. Ama size aklın son derece aldatıcı bir şey olduğunu hatırlatmalı mıyım? Yeterince istediğiniz takdirde, kendinizi hemen her şeye inandırabilirsiniz. Ve güzel Wanda’yı, kendinizi hemen her şeye inandıracak kadar istediğiniz belli. Wanda’nın duygularınıza, yatak sporundan daha derin bir biçimde karşılık verdiği gibi.” Adamın tebesümünde üzüntü vardı. “Bugünleri göreceğimi hiç sanmamıştım Heathcliff. Bir kadından fiziksel zevkten fazlasını isteyeceğiniz günü. Aslında, bu beni duygulandırıyor. Öyle duygulandırıyor ki sevincimle kendimi rezil etmeden önce duş almaya gideceğim.” Arch antika sayılabilecek duşlarına gitmek üzere, kısacık koridorda emin adımlarla, arkasına bakmadan ilerledi.

Heath artık “evimiz” dedikleri bu yerde etrafına bakındı. Duvarların boyası soyuluyordu. Mutfak dolapları yamuk ve kıymıklıydı. Yerler çarpık ve dalgalıydı.

Burası Manalpan’daki, lüks eşyalarla dolu eski evlerinden çok farklıydı. Ancak kirası ucuzdu ve bir avuç sarhoş ya da uyuşturucu bağımlısıyla paylaştıkları evsizler barnağından bin kat iyiydi. Hem burası, Wanda’yı getirebileceği bir yerdi. Kadın buraya getirilmek istese de istemese de.

Heath, Wanda’nın, yatak arkadaşlarıyla ilgili saçma sapan laflarının sebebini bilmiyordu, kadın aslında öyle hissetmiyordu ki. Wanda o tür bir ilişki yaşayacak bir kadın

değildi. Heath uzun ömrü boyunca, bunu isteyen birçok kadınla tanışmıştı ama Wanda o kadınlar gibi değildi.

Heath ona bu saçmalıkları yutturmaya çalışmasını Wanda'nın yanına bırakmayacaktı. Dün gece kadının hem kelimeleri hem düşünceleriyle soğuk davranmak için çabaladığını görmüştü ama güzel yüzünde binlerce farklı duygu vardı; bunlar, yeterince çabaladığı takdirde, vampir olmayan birinin bile okuyabileceği duygulardı.

Gelgelelim, Heath kadının ondan ne sakladığını ve ona söylediklerini neden gözünü bile kırpmadan dinlediğini öğrenmeye kararlıydı.

Bir terslik vardı.

O terslik neyse, Heath artık resmen onun peşine düşmüştü.

“Bana bir iyilik yapman gerek Nina.” Wanda en sevdikleri lokanta olan Hogan’ın Yeri’nde, Nina’yla Marty’nin karşısında oturuyor, tabağındaki patates kızartmalarını birbiri üzerine yığıyordu.

Nina ona dik dik baktı. “Her şeyden önce yemeğinle oynamayı kes. İyi bir yemeğe ihtiyacı olan biri varsa, o sensin Wanda. Yemin ederim, Cats’in o aptal halk prodüksiyonuna gitmemi istiyorsan, çığlık atarım. Yemin ederim. Amatörlerin ‘Memories’ gibi şahane bir şarkıyı katlettiğini duymak istemiyorum. Bana paranın huzurevine gideceği saçmalığından da bahsetme. Bundan hoşlanıyor ama belli etmiyorsun. Bunun, o abazanlara eş ziyareti odası inşa etmekle bir alakası olmadığını da biliyorsun.”

Wanda elini avucu öne bakacak şekilde kaldırdı. “Öyle bir şey değil. Gerçekten. Cats’ten bahsetmeyeceğim.”

“Ee, ne oldu?” diye soran Marty, az pişmiş biftek ve yumurtayla dolu tabağına dalış yaptı.

Wanda ona sır verircesine baktı. “Nina’nın Greg’le konuşmasını istiyorum.”

“Ne konuda?”

“Heath konusunda.”

Nina, Wanda’yı lokantanın çizik çizik, sararmış formika masasının karşısından süzdü. “Ne olmuş ona?”

“Size söyleyeceğim bir şey var ama bunu benim için araştıracağına söz vermen gerek. Ne de olsa vampirlerle bağlantıların var.”

“Sadede gelebilir misin Wanda?” Nina’nın yüzündeki merak, yerini kuşkuya bıraktı.

Wanda onlara doğru eğildi ve “Bir zamanlar vampir olduğumu söylüyor,” diye fısıldadı.

Nina küçümseyici bir tavırla güldü. “Evet, ben de bir zamanlar Rahibe Theresa’ydım.”

Marty alaycı alaycı solurken, ağzındaki biftek parçasının boğazına takılmasına ramak kaldı. Nina onun sırtına vurdu.

“Nina!” Wanda parmaklarını şaklattı. “Ben ciddiyim. Onu Greg’e sorman gerek. Yani, herhalde bunu doğrulayabilecek birini tanıyor, değil mi?”

Nina, Wanda’nın elindeki peçeteye fiske vurdu. “Wanda? O bir vampir olamaz, çünkü insan. Kafayı yemiş. Heath’in gitme vakti geldi ve ben bu işi halledebilirim.” Nina kıpırdanıp oturdukları bölmeden çıkmaya yeltendi ama Wanda

onun kolunu tutup kadını sertçe iterek, kırmızı, vinil koltuğa oturttu.

Wanda onları kimsenin duyup duymadığını görmek için etrafına bakındı. “Bir dakika durur musun? Bana açıklama yapma fırsatı ver. Şimdi, insanları dövmek için yerinden fırlamayı kes de beni dinle lütfen.”

Nina’nın yüzünde sabırsızlık vardı ama elini Wanda’ya doğru salladı. “Tamam. Konuş.”

Wanda, Nina’ya kötü kötü bakarken, Marty ağzına yemek tıkmaya devam etti; arada bir peçetesiyle, zarıfçe ağzının kenarını siliyordu. Wanda arkasına yaslandı ve ikisinin de gözlerinin içine baktı. “Bunun mantıklı geldiğini söylemem gerek. Bir defa, neden uşağıyla evsizler bannağında yaşadığını açıklıyor. Uşaklarla ilgili herhangi bir şey bilerseniz, bu terimin bugün neredeyse hiç kullanılmadığından haberdar olurdunuz. Bu, Heath’in neden peynir kütüğüm ıstakoz kuyruğuymuş gibi davrandığını da açıklıyor—”

“Eh,” dedi Marty, dolu ağzıyla, “peynir kütüğün şahane.”

“Kahretsin dostum. Hatırlıyorum. Acayip muhteşemdi,” dedi Nina, üzüntülü bir sesle.

“Evet, güzel dostum,” diye dalga geçti Wanda. “Ama göz devirecek, zevkten inleyecek kadar da değil. Ne olursa olsun, bana dün gece anlattıkları, birçok şeyi açıklıyor.”

“Dün gece mi?” Nina kulaklarını dikti.

“Evet. Dün gece.”

“İ-ı, ev satışları, siz Bobbie-Sue manyakları güneş batarken kurban kesmeye başlayabilesiniz diye, cuma günü saat üçte falan bitmiyor mu?”

Wanda'nın yüzü utançtan anında kızardı. Yemekten sonra tekrar denemiş, başarsız olmuştu ve bu gece Heath'le yine görüşecekti. "Sadede gelebilir miyiz?"

"Tamam, tamam. Kusura bakma," diye özür diledi Nina. "Anlat bakalım. Bir zamanlar vampir olduğunu söyleyen, şimdiyse insan olan adam hakkında her şeyi anlat. Gerçi bu imkansız ama ne haltsa."

Nihayet. "Tamam, şunları söyledi. Neredeyse iki yüz yıl önce, Londra'da, bir partide kızdırdığı bir adam tarafından vampire dönüştürülmüş. Vampirin metresine mi ne asılmış. Bu adam Horatio, Archibald'la Heath eve yürürlerken ona saldırmış. Heath fazla içmiş. Bu Horatio, Heath'i ısırılmış, sonra Archibald olaya müdahale ettiğinde onu da ısırılmış. Neyse, Horatio'nun atası, dünyanın başlangıcından kalma beş orijinal vampirden, klanları yaratanlardan biriymiş ve yakın zamanda ölmüş." Wanda parmağını boynuna sürttü.

Nina çenesini meydan okurcasına yukarı kaldırdı. "Nasıl ölmüş Wanda?"

"Oregon'da odunculuk yapıyormuş. Kamyonuna, odun taşıyan başka bir kamyon çarpmış. Odun Horatio'nun atasının, yani Heath'in de atası olan adamın kalbine saplanmış ve kazada başı da kopmuş. İkimiz de bunun ne anlama geleceğini bilecek kadar çok şey okuduk." Wanda da Nina da ürperdiler.

Ama Nina kaş da çattı. "Tamam. Ee? Bunun Heath'le hizmetkarının insan olmasıyla ne ilgisi var?"

"Uşak," diye düzelten Wanda, kısa ceketinin kollarını yukarı itti. "Bence hikayenin bu kısmı seni sersemletecek Nina ve şimdiden özür dileyeceğim ama lütfen öfke krizi-

ni sonraya sakla. Heath bunun domino etkisine benzediğini söyledi. İlk –burada önemli olan kelime ilk– ata öldüğünde, bu Heath’le o ata vasıtasıyla vampir olan herkesi yeniden insana dönüştürmüş. Bu, Heath’le ilgili birçok şeyi açıklıyor. Heath neden ellerinde bir tek üzerilerindeki giysilerin ve Archibald’ın o çılgın Yugo’sunun kaldığını hâlâ anlamadığını söylüyor. Bir sabah, bir zamanlar araba yolları olan yerde, sadece üstlerindeki giysilerle uyanmışlar.”

Nina parmağıyla masanın yüzeyine vurdu. “Dur bir dakika. Diyorsun ki Greg’in atasının, o manyak cadı Lisanne’in de bir zamanlar onu vampir yapan bir atası varmış ve bu kişiyi –artık her kimse– gebertirsem yeniden insan olabilirim, öyle mi?”

Wanda başını sallayıp yüzünü buruşturdu. “Heath’in söyledikleri doğruysa...”

Nina uzunca bir süre, afallamış halde, öylece oturdu.

Sessizliği Marty bozdu. “Ama dur bir dakika Muhammed Ali. Lisanne’in atasını öldürürsen, Greg’le ikinizin atasını da öldürmüş olursun ve Heath’in söyledikleri doğruysa, birçok vampirin ağzına etmiş olursun. O yüzden bunu düşünme. Bu, toplu vampir katliamı gibi olur. Hem konu sen değilsin. Konu, Wanda ve becerdiği deli.”

Wanda öfkeyle içini çekti. “Dur bir dakika. Heath neden deliymiş? Siz ikiniz deli misiniz? İkiniz de süper paranormalsiniz. Heath neden bir zamanlar öyle olmasın? Ve Nina, çok çok üzgünüm. Gezegende dolaşan ilk vampirlerle ilgili bir şey bilmiyordum. Sanırım şu anda yalnızca dört vampir varsa, senin klanının ilk vampirini bulmak o kadar zor olmaz.”

Nina aynı anda hem eklemlerini hem çenesini çatırdattı. Marty’nin bahsettiği sonuçları düşündüğü belliydi. “As-

lında, doğruyu söylemek gerekirse, vampir olarak iyiyim. Bunu birkaç ay önce bilseydim durum farklı olabilirdi ama şimdi iyiyim. Şok içindeyim ama huzurluyum. Erkeğimin bu konuda ne diyeceğini merak etmiyor değilim. Ya da bunun mümkün olduğunu bilip bilmediğini. Beni her şeyden çok bu öfkelenendirir. Böyle bir şeyin mümkün olduğunu bilmesine rağmen bana söylememesi..." İpek gibi, koyu renk saçlı başını, bunun imkansız olduğunu biliyormuş gibi salladı. "Peki, Heath neden evsizler barınağına düşmüş Wanda? Söylediğin kadar uzun süre vampir kaldıysa, bir sürü malı mülkü olurdu."

"Çünkü sen ve senin 'akıl maddeye hükmeder' deliliğin gibi, onun sahip olduğu hemen her şey, zihin kontrolü ve senin henüz ustası olamadığın vampir sihriyle yaratılmış. Bazı yatırımlar yapmış ama adamın tekinin, parasını alıp kaçtığını iddia ediyor ve bunu ancak insan olduktan üç gün sonra öğrenebilmiş. Özellikle bu açıklamanın ışığında, gerçeğe biraz olsun yakınsa, Greg'le ikinizin, bunu düşünmeniz gerektiğini söylemeliyim. Yani gerçek dünyada yatırım yapıp gerçek bir kale inşa etmeyi. Şans eseri böyle bir şey yaşanırsa, ikinizin kocaman bir karton kutuya ihtiyacınız olur."

Greg'in -ve artık Nina'nın- servetinin büyük bir kısmı, vampir sihriyle elde edilmişti, yani Heath'in bahsettiği şekilde. Birkaç deli, akıllarını kullanarak para yaratıyordu ve bu, Wanda'yı neredeyse Nina'nın uçabilmesi kadar korkutuyordu.

"Yüce İsa," diye mırıldandı Nina.

Wanda ciddi ciddi başını salladı. "Evet. Aynen öyle."

Nina cep telefonunun kapağını açtı. "Adamın klanının adı neydi? Soyadı gibi, Jefferson mı?"

"Bilmiyorum. Sormadım, çünkü konuşmaya fazla karıştığım takdirde bildiklerimi açık edebilirdim. Zaten yeterince zordu."

"Ona bizden bahsettin mi?" diye sordu Marty.

Wanda neredeyse gücenmişti. "Saçmalama. Tabii ki bahsetmedim. Ama şaşırmadığım gerçeğini saklamak ne kadar zordu, biliyor musun? Yani Heath'in hikayesi, siz ikinizden sonra bana biraz bayat geldi."

Nina elini kaldırıp bölmeden çıktı, dışarı çıkmaya yeltendi. "Tamam, bakalım Greg'den ne öğrenebileceğim. Sonra ne yapacağımıza karar veririz."

"Karar verilecek bir şey yok Nina, çünkü biz yalnızca... Yalnızca..." Wanda ne diyeceğini bilemedi.

Nina'yla Marty birbirlerine baktılar. "Birbirinizi beceriyorsunuz, evet, biliyoruz. Bir erkek sırf seni beceriyor diye, seninle böyle büyük bir gerçeği paylaşabilir. Ya da bir kadını bir zamanlar vampir olduğu iddiasıyla etkilemenin çok havalı olduğunu düşünmüştür. Bu birini etkilemekte yeni, taze bir yöntem olsa gerek."

Wanda, Nina'ya, onun söylediklerine aldırılmıyormuş gibi baktı. Yüzünü olabildiğince ifadesiz tutma işinde gitgide ustalaşıyordu. "Eh, benim için her şey bundan ibaret."

"Kendine bunu söylemeye devam et Wanda, ben hemen döneceğim." Nina lokantanın gümüş rengi kapısından çıktı.

"Öyle olduğuna eminim tatlım," diye öttü Marty. "Adamın gerçeği söyleyip söylemediğini o yüzden hiç umursamıyorsun," dedi alaycı alaycı.

Wanda dudaklarını birbirine bastırdı. “Merak ediyorum, o kadar.”

“Tabiiiii.”

Wanda, Marty’ye dilini çıkardı. “Benimle dalga geçmeyi kes.”

“Ben mi? Dalga geçmek mi? Hayır. Ben sana inanıyorum. Adamla yalnızca sevişiyorsun. Bu bana uyar.”

Kadınlar bunu nasıl yapıyorlardı Tanrı aşkına? Bedenlerini verdikleri erkekleri önemsemeden nasıl yaşıyorlardı? Wanda, Heath’ten, yaşadıklarına böyle ciddiyetsizce bakamayacak kadar çok hoşlanıyordu. Heath, Wanda’nın barnağa gelişinden sonraki gün onun kapısına geldiğinde, kadın adamın bir seks ilişkisinden fazlasını istediğini hiç düşünmemişti. Şimdiyse Heath sürekli bunu ima ediyor, Wanda’ysa bununla nasıl baş edeceğini bilemiyordu. Ama Heath’i düşündüğünde, vücudunun karıncalanmasına engel olamıyordu. Satın aldığı yeni cep telefonundan sesini duyduğunda, kalbinin atışları birden düzensizleşiyordu. Ve bunun sona ermesi gerekiyordu.

“Wanda?”

Wanda gözlerini sımsıkı kapadı, sonra açıp Marty’nin gözlerine baktı. “Evet?”

Marty’nin sesi endişe doluydu. “Bana gerçekten ne olduğunu söylemek ister misin? Heath’in söyledikleri doğruysa, bunları sana yeni milenyumdaki, açık, dürüst ilişkilerden birini istediği için söylemiştir. Bu da aranızdakilerin, onun için seksten fazlası olduğu anlamına geliyor. Seksten ibaret olsa, seni becerir, evine gider, tekrar gelir, seni yine becerirdi. Evsiz olmasına aldırıp aldırmamanı hiç umursamaz-

dı. Birbirinizi yalnızca becerirken, sadece yatağa ihtiyacınız olur tatlım.”

Marty çenesini avucuna dayadı ve Wanda’ya düşünceli düşünceli baktı. “Seni tanıyorum Wanda Schwartz. Sen bir şey hissetmeden sevişmezsın. George denen o kasma, yat-tığın tek erkekti. Bir şey hissetmeden sevişmek sana göre bir şey olsa, bunu yapmaya çok önceden başlardın. Heath konusunda neden endişelisin? Onunla ilişki kurarsan, George’un yaptığı gibi, bağımsızlığını çalacağından mı korkuyorsun? Seni onun gibi kontrol edeceğinden mi? Sen artık farklı bir kadınsın canım. Altı ay öncekinden bile çok farklısın. Bunun olmasına izin vermezsin, çünkü güçlendin. Bunun olmasına Nina’yla ikimiz de izin vermeyiz. O yüzden, kendini neden bırakmıyorsun tatlım? Nina’yla ikimizi, seni mutlu görmekten daha çok mutlu edecek bir şey yok. Sahip olduğumuz şeye, senin de sahip olmanı istiyoruz. Bilirsin işte, SDMY’ye.”

“Sonsuza dek mutlu yaşadılar,” kavramı bu noktada pek muhtemel görünmüyordu. Wanda onlara kendini neden bırakamadığını açıklamak istiyordu ama buna henüz hazır değildi. “Kendimi bırakmaya hazır değilim Marty. Hazır değilim. Çirkin bir boşanma yaşadım ve daha yeni yeni ayak-larımın üzerinde duruyorum. Bugünlerde boşanmış bir ka-dın olmanın numarası, gününü gün etmek değil mi?” Tabii, çünkü Wanda tam bir çapkındı.

“Öyle ama sen çapkın değilsin.” Marty başını bir an için eğdi; tekrar ona baktığında, gözlerinden, bu Wanda’yı bir türlü anlayamadığı okunuyordu. “Tamam. Sana baskı yap-mayacağım. Söylediklerimi bir düşün, yeter, tamam mı?”

Nina tekrar içeri daldı, bölmeye bir kez daha girdi ve Wanda'yı başka bir şey söylemekten kurtardı. "Eh, adam yalancı değil."

Wanda'nın gözleri irileşti, elleri soğuk soğuk terlemeye başladı. "Doğru mu? Gerçekten bir zamanlar vampir miymiş?"

Nina ona başparmağını kaldırdı. "Evet. Horatio denen adam da sert bir pezevenkmiş. Greg kimden bahsettiğimi hemen anladı. Horatio'nun atası, adını telaffuz bile edemediğim bir adammış. Greg bir iki yere telefon etti, sonra da beni arayıp bombayı patlattı. Heath gerçeği söylüyor. Bazı vampir ortamlarında bayağı iyi tanınıyor."

Wanda afallamıştı. "O zaman siz neden bunu bilmiyordunuz? Siz vampirler e-postalarla falan iletişim kurmuyormusunuz? Bu kadar büyük bir şey olur da nasıl bilmezsiniz? Bu senin için bir şifa. Birkaç ay önce aradığın o ufak şeyi hatırlıyor musun? Biri sana ölümlülüğünü geri vermediği takdirde onu fiziksel olarak hırpalamakla tehdit ettiğini?"

"Evet, hatırlıyorum ama klandaki herkes benim gibi hissetmiyor. Yani, eskiden hissettiğim gibi. Marty'nin dediği gibi, bu atalardan birini avlasam, tekrar insana dönüşecek olan tek kişi ben değilim. Hem Greg'le ikimiz daha balayı aşamasındayız, bilirsin işte, birbirimizi becerip duruyoruz. Bir bakıma Heath'le ikiniz gibi..." Nina, Wanda'ya, sözlerini sindirmesi için zaman verdi. Wanda tepki vermeyi reddedince Nina, "Sanırım vampir haberlerinden biraz geri kalmışsınız ama Greg vampir kurtarma operasyonu yapılması gerektiğini söylüyor," dedi. "İnsan dünyasında kayıtları yokken insana dönüşen binlerce klan üyesini nasıl bulacak, bil-

miyorum ama onları kendi hallerine bırakamayız.” Nina’nın yüzü anlayışla doluydu.

Nina son bir yılda çok olgunlaşmıştı. Sıklıkla diğer insanları da hesaba katıyor, üstelik bunu göstermekte ustalaşıyordu. Nina, Greg ve annesi Svetlanna’yla birlikte olduğu için büyüyor, değişiyordu; bu, Wanda’yı gülümsetti. Baba-annesi Lou’ya bir şey olduğu takdirde, Nina’ya iyi bakılacaktı. Nina yalnız olmayacaktı ve Wanda bunda teselli buldu.

Marty su istemek için garsona el etti. “Ee, ne yapacaksın Wanda?”

Wanda onların kendisini daha fazla sorgulamasına izin verirse, maskesi kesinlikle düşecekti. Çantasını alıp bölmeden çıktı. “Yapılacak bir şey yok. Eskiden vampirmiş ama şimdi insan. Vampir, insan, benim için bir şey fark etmez.”

Sakince, düzenli adımlarla lokantadan çıkmak için bilinçli bir çaba göstermeden önce, Marty’yle Nina’nın yüzlerindeki şaşkınlığı gördü.

Lokantadan, arkadaşlarından ama en çok da Heath’ten kaçmamak için, içindeki gücü son damlasına dek kullanması gerekmişti.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

“Bayan Schwarz, tekrar söyleyeyim, sizinle tanışmak büyük bir zevk.” Heath’in uşağı Archibald kapıyı açtı ve onu resmi bir hareketle içeri buyur etti.

Wanda gülümsemekten kendisi alamadı. Archibald’ı bu ortamda, kapıyı kraliyet ailesinden birine açmış gibi giyinmişken görmek, gerçek dışıydı. Wanda’nın burnuna gelen koku, cennetten çıkma gibiydi –belli ki menüde sosisli sandviç yoktu. “Merhaba Archibald. Ben de seni gördüğüme sevindim.” Daire kasvetliydi ve bu bile hafif bir tabirdi. Boya soyuluyordu, zemin çarpıktı ve hiç mobilya yoktu ama ikisi de en ufak bir utanç belirtisi göstermiyor, özür diler gibi davranmıyordu.

Eh, bu da Wanda’nın Heath’e iki kat hayran olmasına sebep oldu. Wanda bunu yapmamalıydı ama son zamanlarda sadece bunu yaptığı göz önünde bulundurulduğunda, durumu kabullendi.

Heath iri, şekilli bedeniyle mutfaktaydı. Üstünde siyah, üzerine yapışan bir kazak ve Wanda’nın ağzının kurumasına, kadının yutkunmasına sebep olan bir kot pantolon

vardı. Heath'in ağzının iki yanındaki gamzeler derinleşti ve adam, "Hey," diye seslendi.

Wanda'nın karnındaki sıcaklık yayıldı, doğruca yanaklarına hücum etti. "Ee, bu akşam yemekte ne var? Sosisli sandviç mi? Ya da hazır peynirli makarna mı?" diye dalga geçti Wanda.

"Böh!" diye soluyan Archibald kaşını kaldırdı, neredeyse bomboş olan oturma odasındaki katlanır sandalyenin yanından geçip Heath'i mutfaktan kışkırladı. "Bu akşam yemek zevkinizin sorumluluğu bende Bayan Schwartz. Ve bunun için Tanrı'ya şükredebilirsiniz. Soframızda, hazır bir yemek ya da işlenmiş bir domuz ürünü bulunmayacak. Sizi bu konuda temin edebilirim. Şimdi izin verirsiniz, ördeği ve fırında patatesleri kontrol edeceğim. Siz ikiniz şeye oturup rahatınıza bakın. T-ı, yere." Gözlerini devirdikten sonra fırındaki, çok güzel kokan ördeğe bakmak için mutfığa girdi.

Wanda Heath'e tereddütle baktı. "Ördek ha? Bütün paranı bitirdin mi?"

Heath elini uzattı, Wanda da bunu hep yapıyormuş gibi, o eli tuttu. "Sen iki hafta boyunca yiyeceğimiz hazır erişteye değersin. Arch gerektiğinde çok yaratıcı olabiliyor. Aslında yemek yapmakta ısrar eden oydu."

"Sanırım sebebini biliyorum."

"Nedenmiş?"

"Çünkü yumurta ve kahve dışında, pişirdiğin her şey berbat oluyor."

Heath gırtlğından yükselen, Wanda'nın kollarındaki tüylerin diken diken olmasına sebep olan, tok, gümbürtüye

benzer bir sesle güldü. “Eh, senin peynir kütüğüne benzermediği kesin.”

“Ah, unuttum. Sana bir şey getirdim.” Wanda çantasını karıştırdı, yamru yumru bir paket çıkardı.

“Bana mı? Vay be Schwartz hanımefendi, bunun ne anlamı geldiğini biliyorsun, değil mi?”

Wanda adama temkinli gözlerle baktı. “Ne?”

Heath kadını kendine çekip kolunun altına kısırdı, elini kalçasında dolaştırdı. “Beni düşündüğün anlamına geliyor. Bu, ilişki kurmak istemeyen birine pek uyan bir şey değil, ha? Ee, bana ne getirdin?”

Tamam, Wanda onu düşünüyordu. Evet, başka hiçbir şey düşünemiyordu. Aman ne önemli. Wanda paketi isteksizce havaya kaldırdı. Heath daha önce Wanda’nın onu düşündüğünü anlamadıysa, bu sefer kesinlikle anlamıştı. “Bunları. Bu, yemekli bir partiye şarap götürmek gibi. Bundan ne fazlası, ne azı.” Hmm. Hayır Wanda, bu kulağa hiç kabaca, çirkefçe gelmedi.

Heath paketi Wanda’nın elinden kaptı, oturma odasının tavanından sarkan lambanın ışığına tuttu. Yüzünde, halinden hoşnut olduğunu gösteren bir tebessüm vardı. “Vay, vay, vay. Benimle gerçekten hiç ilgilenmiyorsun.” Paketi açtı, en sevdiği şekerin etrafındaki ambalajı yırttı ve birini ağzına attı. Gözleri derhal kapandı, enfes ağzında tatmin dolu bir tebessüm belirdi. Bir şekerleme daha alıp ambalajını esnek parmaklarıyla açtı, onu da Wanda’nın ağzına attı. O hareket, Wanda’nın dudaklarına değen parmak uçları öyle mahremdi ki kadın kemiklerinin eridiğini hissetti, şekerlemeyi kabul etti ve onun tadına Heath gibi varmaya çalıştı.

“Reese’in Fıstık Ezmeli Çikolatalı Keklerinin üzerine yok, değil mi?”

Archibald ufak kahvaltı barının üzerinden eğilerek, “Heathcliff,” diye seslendi ve adama sertçe baktı. “Wal-Mart’tan aldığım harikulade tencere ve tavalarla hazırlayacağım akşam yemeğinin tadını kaçırma. Bu ördek bir servete mal oldu ve Wanda, Spam dediğin o iğrenç et bloğuna mahkum olmasın diye, bütün öğleden sonramı onu hazırlamakla geçirdim. Heath’in niyeti, önünüze onu koymaktı.” Heath’e elindeki tahta kaşığı salladı.

Wanda kıkırdadı, başını Heath’in sert omuz başına doğru eğdiğini fark etti.

Heath çenesini kadının başının tepesine yasladı. “Bira ister misin?”

“Hayır, istemem. Alkolle pek aram yok. Beni aptallaştırıyor.”

“Benim içmemin sakıncası var mı?”

“İki yüz yıldır içemediğin bir şeyi senden asla esirgemem.”

“Bundan söz etmişken...”

Kahretsin. Wanda kişisel konulara girmeyecekti. Adamla yemek yemesi gerekiyorsa, önündekileri yiyip bitirecekti ama onun hayatını kurcalamayacaktı. İster vampir, ister it-faiyeci olsun geldiği yerle ilgili yorum yapmayacaktı Ne kadar az konuşursan, o kadar iyi beyinsiz. “Hayır, hiçbir şey söyleme. Başka bir şey açıklamana gerek yok.”

Heath’in eğlendiği, gözlerinden okunuyordu. “Tabii, çünkü bu çiftlerin yapacağı türden bir şey olur ve biz öyle şeyler

yapmak istemeyiz, çünkü ilişki kurmayacağımız.” Son kelimeyi uzatarak söyledi, sonra da sırtıttı.

Heath yine Wanda’nın ilişki kurmama isteğiyle dalga geçiyordu ama kendi arzularını hiç ciddi bir dille açıklamamıştı. Wanda onun, bir zamanlar büyük bir çapkın olduğunu itiraf ettiğini, kendine bininci kez hatırlattı. Ama son zamanlarda, bunun, vicdanını yatıştırmak için uygun bir taktikten ibaret olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. “O konuda...”

Heath, “Hayır, hiçbir şey söyleme. Başka bir şey açıklamana gerek yok,” diyerek, Wanda’nın sözlerini harfi harfine tekrarladı. “Gösterişli balkonuma çıkıp yıldızlara bakmaya ne dersin? Sence de bu, ilişki kurmayan insanların yapacağı türden bir şey değil mi?” Heath dışarıya açılan cam kapıyı işaret etti.

Wanda paltosuyla atkısını aldı. “O yangın çıkışı, komik adam.”

“Eh, burada balkona en yakın şey, o. İster misin?” Kadına elini bir kez daha uzatıp kaşlarını oynattı.

Adamın elini tutmak, sıcaklığının onunkini kavurmasına izin vermek, Wanda’nın kalbini acıttı. “Herhalde bu o kadar da çift hareketi değil. İlişki içinde olmayan birçok insan, birlikte yıldızlara bakar,” derken neşeli, umursamaz bir sesle konuştu.

Hava ağır ve yeni bir kar yağışı ihtimaliyle, nemliydi. Gökyüzünde koyu, mor şeritler ve daha açık grilikler vardı. Archibald cama tık tık vurdu, elindeki, üzerinden buharlar yükselen bir köpük bardağı havaya kaldırdı. “Sıcak kakao hanımefendi.” Gökyüzüne bakıp havayı kokladı. “Sanırım

yine kar yağacak. Bu sizi sıcak tutar.” Wanda teşekkür ettikten sonra, yaşlı adam hafifçe eğilip cam kapıdan içeri girdi.

“Bu gece hava çok soğuk,” diye yorum yapan Wanda, parmaklarını Arch’m ona verdiği bardağa sardı.

Heath derin bir nefes aldı. Nefesini verdiği havada buharlar oluştu. “Evet ve ben bunu hissedebiliyorum. Demek ki hayattayım.”

Wanda, Heath’in yanında durup yangın merdiveninin siyah tırabzanına yaslandı ve adamın birasından uzun bir yudum alışını izledi; dirsekleri birbirine dokunuyordu. “Çıl-gınca bir tahminde bulunacağım ama bence tekrar insan olmaktan, sandığından çok daha fazla hoşlanıyorsun.”

Heath, Wanda yine böyle kişisel bir konuya girdiği için şaşırmış ve eğlenmiş gibiydi ama bu kez ukalalık yapmadı. “Evet, öyle. Bir tavuk kanadı ve bütün bir paket şekerleme yiyene dek bunu hatırlamadım. İnsan olmanın ne kadar çok şeyini özlediğimi fark etmemişim.”

Wanda başını yana eğdi, esinti şiddetlenip saçlarını uçuşturdu, omuzlarına değen tutamlar görüşünü bulandırdı. “Ama malların...”

Heath geniş omuzlarını ilgisizce silkti. “Onlar yalnızca mal. Her zaman yeni mallar edinebilirsin. Daha bugün yeni mallar aldım.” Başını mutfaktaki Archibald’a doğru eğdi.

Adamın, her şeyini kaybettiği gerçeğine böyle akıl almaz bir biçimde uyum sağlaması, Wanda’nın içine dokundu. Evet. Bunlar yalnızca maldı ve onları mezara götüremeyeceğinize dair özlü söz, sonuna kadar doğruydı. “Ee, vampirliğin hiçbir yanını özlemiyor musun?”

Heath'in yüzündeki ifade, düşünceliydi. Sanki vampir olmak, Heath'in yeni uyandığı, tuhaf bir rüyaydı. "Pek özlemiyorum. Bazen mücadele etmek zorunda olmamayı özlemiyorum ama vampir olmayı ben istememiştim. Ama Arch'la ikimiz, vampir oluşum konusunda bayağı espri yapıyoruz. Bunun beni uyandırdığını düşünüyorum. Aşırılıklarla dolu bir hayat yaşıyordum ve Arch paçamı kurtarıp duruyordu. Yalnızca akşamdan kalma olmak ve öfkeli kocalarla dövüşmek gibi bedeller ödemiordum, Arch da ödemiordu. Bunun sebebi, kızdırdığım öfkeli kocalardan birinin onu ısırmasıydı. Ondan da bir şey çalındığı için hep üzüldüm. Arch vampir olmak istememişti. Benim şerefimi koruyup kıcımlı kurtarıncı oldu. Hayatımın içki içip kadınlarla düşüp kalkacağım bölümü çoktan geride kalmıştı."

"Kadınlarla düşüp kalkmak, ha?" Evet geri zekalı. Bilirsin işte, Heath'le yaptığın şeye benziyor ama tam tersi. Bilmiyormuş gibi davranma, renk tekerleğine uymuyor. Sen de erkeklerle düşüp kalkıyorsun.

Heath birasından bir yudum aldı ve Wanda'nın gözlerine baktı. "Evet, kadınlardan, itiraf etmek istediğimden çok daha fazla yararlandım. Bu yüzden, neden benimle ilişki kurmak istemediğini anlıyorum, kimseye bağlanmak istemiyorsun. Ben bunu sayamayacağım kadar çok kez yaptım. Ama artık yapmak istemiyorum." Son cümlesinin havada asılı kalmasına izin verdi. Cümle, uçan balon gibi tepelerinde süzülüyordu.

Wanda, kendini savunmak durumu daha da kötüleştireceği için yanıt vermeyince Heath, "Sanırım sonsuzluğun önüne serilmesi, bahsettiğin boşanma meselesine çok benziyor," dedi. "Ya bir yöne gidiyorsun ya aksi yöne. Ya sana

bir şey olmazmış gibi davranıp kaos yaratıyorsun ya da kendini daha fazla koruyor, daha temkinli oluyorsun. Ben daha temkinli oldum.”

Wanda'nın saçları yine yüzüne doğru uçunca, Heath o tutamları soğuk parmaklarla itti. “Vampir olmak, temkinli olmaya yol açıyor, öyle mi?”

“Birçok şeye yol açıyor. Hazır olmadığım şeylere. Bazı şeyleri özlüyorum. Artık aklımla bir şey yaratamayacağımı unutup duruyorum. Bir şeyi düşündüğümde, cisimleşmiyor. Ama şu anda içinden kakao içtiğin bardağı alın terimle kazandığımı bilmek hoşuma gidiyor.”

Wanda bardağındaki yoğun, köpüklü çikolatayı yudumlarken, bir şeyleri cisimleştirmeyi düşündü. Nina bunu yapamıyordu... “Düşündüğün şeyi cisimleştirebiliyor muydun?” Wanda bunu, kendine engel olamadan, ağzından kaçırmıştı. Böyle konuşmalara çok aşınaydı. Uçmak, şekil değiştirmek, kan içmek. Ve Nina, Heath'in söylediklerinin doğru olduğunu tasdik etmiş olsa da –adamın gerçekten vampir olduğunu– Wanda neden bu kadar rahat olduğunu açıklamakta hâlâ isteksizdi. Kişisel bir şeydi bu. Arkadaşları ve onların paranormallikleri, adam yalnızca... Şey olduğu takdirde onun üzerine vazife olamazdı. Tanrı aşkına, Wanda bunu söylemeyi bırakın, düşünemiyordu bile. Yatak arkadaşı tabiri çok çirkin bir tanımdı; yalnızca hissetmeye başladığı şeyleri öyle tanımlamıyor, Heath'le gecenin geç saatlerine dek paylaştıkları şeyleri de, Wanda'nın geçen gün kestirirlerken kolunu sahiplenici bir tavırla adamın kolunun altına sokuşunu da yok sayıyordu.

“Bazı şeyleri, evet.”

Wanda sırttı. “Bu bayağı havalı bir yetenek. Arkadaşım Nina...” Ah, kahretsin. Motosiklet sepetindeki İsa! Bir daha Heath’le buluşacağında yanında koli bandı götürecek ve onu başına, koca ağzına saracaktı.

“Nina’ya ne olmuş?”

“I-ıı... Şey... Bahse girerim, bir şeyleri cisimleştirmeye bayılırdı. Maddiyata çok önem verir. Çok,” dedi. Nina dünya üzerindeki, maddi şeyleri en az umursayan insandı. Oysaki Marty...

Heath alnını kırıştırdı, elini kotunun cebine soktu. “Bunu bir kez daha söylemem gerek. Bir süredir sözünü etmiyordum, çünkü ne diyeceğimden hâlâ emin değilim. Ama anlamıyorum.”

“Neyi anlamıyorsun?”

“Neden deli olduğumu düşünmediğini. Ya da en azından, yalancı olduğumu.”

Wanda adamın, düşüncelerini okuyacağından korkarak başını eğdi. Düz, tasasız bir sesle konuşmaya çalıştı. “Bence bir zamanlar ne olduğunu düşünmek istiyorsan, onu düşünebilirsin. Aklın gücüne yürekten inanan biriyim.”

“Sonuçta sana doktor ya da avukat olduğumu söylemedim Wanda. Bir zamanlar vampir olduğumu söyledim... Vampir.”

“Hı-hı. Dün gece söylediklerini duydum, bu akşam da duyuyorum.”

Heath Wanda’nın omzunu dürttü. “Sanırım açıklamamı kabul ettiğin için memnun olmam gerek ama bu, kesinlikle derin düşüncelere dalmama sebep oldu.”

“Bence kendini şanslı say ve gerçek kafama dank etmeden, bu trans halinden uyanıp sinir krizi geçirmeden, çene ni kapat,” diye espri yapan Wanda, adamın omzunu dürterek karşılık verdi.

Heath elini onun beline dolayıp Wanda’yı kolunun altına çekti. Adamın ona verdiği sığınak, kadının yan tarafına bastıran geniş göğsü, Wanda’nın, yanağının içini ısırtmasına sebep oldu. Adama içini dökmek istiyordu. Hem de hemen. Ona, yalan söylemediğini bildiğini söylemek istiyordu. Aralarındaki bu şeyin derinleşmesine neden izin veremeyeceğini. Kendini neden uzak tuttuğunu. Ama bunun ne yararı olurdu? Her şeyi mahvederdi. Can çekişen bir kadını kim becermek isterdi?

Hiç kimse.

Heath, Wanda’nın bir ayağının çukurda olduğunu bilse, onunla sevgili olmaya o kadar da hevesli olmazdı. Muhtemelen, Wanda’nın geçireceği sandığı krizi o geçirirdi. Birine öleceğinizi söylemek, ona bir vampir olacağınızı söylemekten kat kat şok ediciydi.

“Bana düşüncelerini söylemen için para bile teklif ederim,” diye fısıldadı kadının ağzını yanağına dayayan Heath.

Wanda gülümsedi, gözlerini kapattı ve adamın parfümünün içine işlemesine izin verdi. “Paran yok.”

Adamın kahkahası, Wanda’nın yanağını titreştirdi. “Arch’in içeride yaptığı kahrolası yemekten sonra, hiç yok.”

Wanda’nın hiç dizginlemediği kahkahası, buz gibi havada çınladı. “Sosisli sandviç ve Reese’in Fıstık Ezmeli Çikolata Kekleri’nden yiyebilirdik. Buna hayır demezdim.”

Arch büyük cam pencerenin ardından onlara elini sallayarak yemeğin hazır olduğunu işaret etti.

“Kimse Çikolatalı Kekleri’mi izinsiz yiyemez. Paylaşmayı sevmediğim tek şey, onlar.” Wanda’nın burnunun ucunu öptükten sonra yerinden zor oynayan, gıcırdayan cam kapıyı çekip açtı. Akşam yemeğinin nefis kokusu, Wanda’nın burun deliklerini işgal etti ama mutfağa girdiğinde, göğsünün bomboş olduğunu hissetti. Konuşmalarına kişisellik katmamak, tatmin olmasına engel olmuştu. Sormak istediği çok şey vardı, adamla paylaşmak istediği bir sürü şey.

Çünkü bu tür bir ilişki sana göre değil Wanda Schwartz diye dırıldır etti vicdanı.

Wanda suçluluğu midelerini delmeden, bunu daha ne kadar sürdürebilirdi?

Akşam yemeği harikuladeydi. Ördeğin dışı kıtır kıtır, içi sulu ve yumuşaktı. Wanda Archibald’ın masayı temizlemesine yardım edip Heath de bulaşıkları yıkamaya başlarken, kadın hâlâ ördeğin tadına varıyordu.

“Ee, yeni daire hoşuna gitti mi Archibald?” diye soran Wanda, ona kalan patateslerle dolu bir kağıt tabak uzattı.

Archibald’ın geniş tebessümü, zaten kınışıklıklarla dolu yüzündeki çizgileri derinleştirdi. “Daha önce olduğumuz yerden daha iyi olduğunu söylemeliyim hanımefendi. Benim çok şeye ihtiyacım yok. Gelgelelim, putperestleri savuşturmak için, kişisel eşyalarımı bir sincabın meşe palamutlarını sakladığı gibi saklamak zorunda olmamak hoşuma gidiyor.”

Wanda alçak sesle güldü, adama sıcak bir tebessümle baktı. “Bunun büyük artılarının olduğuna eminim.”

Archibald gözlerini devirip mutfak bezini omzuna attı. “Ah, hanımefendi. Gördüğüm şeyleri bir bilseniz. Heathcliff'im için katlanmak zorunda kaldığım şeyleri.”

Adam, Heath'ten bahsederken, sesinde hakiki bir şefkat belirliyordu. Wanda bunun iki yüz yıllık bir his olduğunu tahmin etti. “Anladığım kadarıyla Heath için çok şey yapmışsın. Senin yanındayken emin ellerde olduğuna bahse girerim.”

“Doğru ellerde hanımefendi. Önce babasına, sonra genç Heathcliff'e hizmet ettim.”

“Bunu duymuştum.”

Adam çenesini kaldırdı. “Buna inanın hanımefendi. Sözümü sakınmadığım için beni affedin ama Heathcliff size geçmişimizden bahsettiğinde onu bir daha görmeyi reddetmediğinize çok şaşırdım hanımefendi.”

Wanda başıyla onayladı, sonra tekrar gülümsedi. “Evet.” Başparmağıyla omzunun üzerini işaret etti. “O da aynı şeyi söylüyor.”

Archibald bir an duraksadı, Wanda'ya ciddi bir bakış attı. Bilge gözlerinde ateş vardı. Konuştuğunda sesini yükseltmedi, neredeyse fısıltıyla ama geçit vermez ve saçmalık kabul etmez bir tonda devam etti. “Bizi neden kabullendiğinizi anlamıyorum Wanda Hanım. Bu hiç mantıklı değil. Ve bir an bile, Heathcliff'in, olduğunuza inandığı türden bir kadın olduğunuza inanmıyorum. Heathcliff'in ilişkilerine asla müdahale etmem. Ya da şimdiye kadar hiç etmedim. Ama sözlerime kulak verin. Olduğunuza inanmak istediğiniz kişi değilsiniz. Sizin öyleymiş gibi rol yaptığınız kadınları tanı-

nım. Ömrümde öyle birçok kadın tanıdım. Sizi Heath'im-den uzak tutan her neyse, bu tabii ki sizi ilgilendirir ve ben asla burnumu sokmam. Gelgelelim, size Heathcliff'imi daha önce hiçbir kadınla böyle görmediğimi söylemekten çekinmeyeceğim. Ve ilişkiniz ona herhangi bir şekilde acı verecek olursa, bu beni çok üzer. Birbirimizi anlıyor muyuz hanımefendi?" Son sözleri, yarı meşum, yarı korumacı ve birçok uyarıyla doluydu.

Ve şimdi Wanda, Heath'in ne istediğini biliyordu. En azından, Archibald'ın Heath'in ne istediğini düşündüğünü.

Wanda'yı.

Wanda artık Heath'in, ilişkileri hakkındaki esprilerini duymazlıktan gelemezdi. Heath'in daha fazlasını istediği gerçeğini görmüyormuş gibi davranamazdı. Artık kendini kandıramaz, Heath'in onu yalnızca becermek istediğine ve ilişki kurmamalarıyla ilgili ukalaca yorumların yalnızca ukalaca yorumlar olduğuna inandıramazdı. Çünkü Archibald'ın söyledikleri doğruysa, Heath'in yorumları bundan ibaret değildi.

Ve bu, Wanda'nın duygusuzmuş gibi davranmakta acayip yetenekli olduğu anlamına geliyordu. Boğazı öyle bir sıkıştı ki boğulacak gibi oldu.

Heath, Arch'a arkasından yaklaşıp adamın sırtına vurdu. "Neyi anlıyoruz?"

Wanda'nın midesi taş gibi ağırlaştı ama kadın yüzüne suç ortağı ifadesi oturtup Archibald'a baktı. "Archibald gibi şahane bir biçimde ördek kızartmanın sanatını."

Archibald ona hafifçe başını eğdi, konuştuklarını açık etmediği için hoşnut olduğunu gösterdi.

Heath havlar gibi gülerek, Wanda'nın yerinden sıçramasına sebep oldu. "Sırının sende kalsın ihtiyar. Ben sosisli sandviç ve tavuk kanatlarıyla yetinirim."

Archibald'ın yüzünde derhal neşe belirdi. "Sosisli sandviçler için Tanrı'ya şükürler olsun efendim." Kağıt tabakların geri kalanını masadan alıp kaldırdı.

Wanda tam yere düşen bir kağıt peçeteyi almak için eğilmişti ki midesi sıkıştı. İnlememek için dişlerini sıktı, elini keskin acının geçeceği umuduyla karnına bastırmak istedi.

Heath, onun yanında diz çöktü. Wanda'nın saçının bir tutamını parmağına doladı. "Yine o kahrolası egzersiz DVD'leri mi?" Heath bu soruyu sormuştu ama Wanda onun, kuşku mu duyduğundan, yoksa dalga mı geçtiğinden emin olamadı.

Wanda ısıklık çalar gibi bir sesle, titrek bir nefes aldı. "Evet. Acayip bir şey."

Heath'in beyaz dişlerini ortaya çıkaran tebessümü, flörtçüydü. "Sana söyledim mi bilmem ama karnını seviyorum. Belki egzersizi biraz bırakman iyi olur. Ben sana çok daha... Eğlenceli bir yoldan egzersiz yaptırabilirim."

Wanda başını iyice eğdi. Karnındaki zonklama, gözlerinin dolmasına sebep oldu. Hafta başından beri bu rahatsızlıkları daha sık yaşar olmuştu ve acıyı dindirmek için eve gidip doktorunun ona yazdığı ve Wanda'nın sonunda eczadenen aldığı ağrı kesicileri yutmak dışında yapabileceği bir şey yoktu. "Eve gitsem iyi olur," diye kekeleydi. Onu taşımak istemeyen bacaklarının üzerinde doğruldu.

"İyi olduğundan emin misin?" Heath'in endişesi de gözlerindeki parlıltı gibi, Wanda'nın başını hızla sallamasına sebep oldu.

Böyle durumlar için güzelce hazırladığı bir cevabı vardı. O bir yalancıydı ama on emirden birini çiğnemek, onu neden çiğnediğini bildiği için Wanda'ya o kadar kötü görünmüyordu. Wanda adamın kulağına fısıldamak için eğildi, bir an durup burnunu onun ipeksi saçlarına sürttü. "Sanırım, şey... Bilirsin işte, kadınsal şeyler. Bir aspirin alıp sıcak bir banyo yaparsam her şey yoluna girer."

"Ceketimi alıp seni arabana götüreyim."

"Hayır!" Wanda sesini alçalttı. "Yani, gerek yok. Hava soğuk, arabam da hemen aşağıda. Kendim giderim. Beni yangın merdiveninden izleyebilirsin."

Ama Heath yılmadı. "Hayır. Olmaz. İki saniye dur, ceketimi alayım." Antredeki ufak dolaba gitti ve eski, lacivert takım elbise ceketini giydi.

Wanda kendi paltosunu giyip çantasını aldı. "Tekrar teşekkür ederim Archibald. Her şey için. Yemek şahaneydi. Ne zamandır böyle bir yemek yememiştim." Böyle bir uyarı da almamıştı.

Archibald belinden hafifçe eğildi. "Benim için büyük bir zevkti hanımefendi. Lütfen mütevazı yuvamıza tekrar gelin, sonra bir daha gelin. İyi akşamlar."

Wanda, Heath arabasının kapısını açıp onun için kontak anahtarını çevirerek kaloriferi açarken, adama zar zor odaklanabildi. Karnındaki acı, bekledikçe şiddetleniyordu. Yüzünü gevşek tutmak, bedenini kasmamak için bütün gücüyle mücadele ediyordu. Heath onu kollarına aldığı anda, dudaklarına hafif bir öpücük kondurduğunda, Wanda adamın ağzının sıcaklığını karnındaki, şiddetlenen acıya rağmen aklına kazımak istedi. Adamın tadını, kokusunu, kendi parmaklarının onun ince beline nasıl uyduğunu.

“Eh, bir ara görüşürüz artık,” diyerek, her ayrılışlarında tekrarladıkları şeyi geveledi.

“Bir ara görüşürüz.” Heath kadının alnını öptü, bir an duraksadı, sonra onu arabaya bindirdi.

Wanda, Heath’e daha fazlasını görme fırsatı vermeden gaza bastı.

Eve giderken Archibald’ın sözleri kafasında yankılanıp durdu. Adam yalnızca Heath’i kolluyordu. Wanda, Heath’i iki yüz yıldır kollayan bir adamdan, daha azını bekleyemezdi. Adamın ona söylediği bütün uyarı sözcüklerini hak ediyordu.

Hayır, Wanda aslında, seksin tek arzusu olduğunu ima eden kurallar koyan türden bir kadın değildi ama Oscar almak için elinden geleni yapıyordu.

Ve fena halde başarısız oluyordu.

Üstelik tam da Archibald’ın, o kendine özgü, kültürlü ve nazik bir tarz ile yapmaması için uyardığı şeyi yapıyordu:- Heath’in incinmesine zemin hazırlıyordu. Archibald’ın söyledikleri doğruysa, adam gerçekten Heath’in başka hiçbir kadına böyle davrandığını görmediyse –adam iki yüz yılda epeyce kadın görmüş olmalıydı– Wanda gerçekten dünyanın en aşağılık insanıydı. Ve yapması gerektiğini bildiği şeyi yapmak zorunda olmamak için, hemen her şeyi verirdi.

Direksiyonu sıkıca tuttu, dişleri birbirine vurmaya başladı. Karnında başlayan acı, göğsüne yayıldı, göğsünün sıkışmasına sebep oldu.

İlaç düşüncesi Wanda’yı biraz olsun teselli etti. İlaç yalnızca acıyı dindirmeyecek, onu mışıl mışıl uyutacaktı. Derin, rüyasız bir uyku, Heath’i düşünmesine engel olacaktı. Ve ölümü...

Wanda ona yapışıp, bırakmaya hiç niyeti olmayan suçluluğu hissetmeden sekiz saat uyuyacaktı.

İki saat ve bir doz ağrı kesiciden sonra suçluluğunu banyolarak unutamayan Wanda, yataktan kalkıp televizyona baktı. Başını önce sağa, sonra sola eğdi. Sonunda pes etti, yatağın ucuna yattı, izlediği şeyi daha iyi görmek için başını tersten aşağı sarkıttı.

Galiba bu, tersten izlenmeliydi. Wanda o haldeyken, en azından birbirine dolanmış kollarla bacaklara, sallanan kalçalara, ıslak, bronz bedenlere ve annesinin porselenlerini kırabilecek desibeldeki "Ahhhh, evet, ah, eveettt, aaaah, evetttt!" çığlıklarına bir anlam verebilirdi.

Baş dönmesiyle mücadele ederek doğruldu ve gitgide uzayan S.ktir Et listesine uzanıp yirmi ikinci maddeye baktı, yine bir görevi kolaylıkla tamamlamıştı. Wanda kumandanın kapatma tuşuna basarak Rodzilla, ET- Ekstra Testis ve Meme Avcıları gibi gişe rekortmenleriyle yaptığı sinema şölenini sonlandırdı.

Yirmi ikinci maddenin üzerine, titremeyen bir elle çizgi çekti.

Tamam, porno kessssinlikle renk tekerleğinde değildi.

"Bayan Wanda iyi mi efendim?"

Heath elini düşünceli düşünceli çenesinde gezdirdi. "İyi olduğuna inanmak istiyorum ama ters bir şey olduğunu

hissediyorum Arch. Bence yalan söylüyor. Yalnızca, ilişki istemediği konusunda değil. Daha fazlası var ve saklamayı beceremiyor.”

“Size yürekten katılıyorum,” derken Archibald’ın tereddüt etmediği belliydi.

“Bence Wanda’ya fondöten ve ruj tüpleri yumurtlattıracak bir şey yapma vakti geldi.”

“Ya da uşağınız olarak, bunu sizin yerinize ben yapabilirim.”

“Ondan hoşlanıyorsun ha Arch?”

Archibald gülümsememeye çalıştı, sonra pes edip kendisini bıraktı. “Evet efendim. Çok ilgi çekici biri.”

Heath yaşlı adamın sırtına pat pat vurdu. “Evet, öyle Arch. Ama artık işlerin böyle olmadığını biliyorsun. Eskiden olduğu gibi, benim meselelerime el atmak zorunda değilsin. Yapmayı düşündüğüm şey için kendimi zaten kalles gibi hissetmeye başlıyorum ama yavaş yavaş...”

“Güzel Wanda’ya güney tarafıyla ilgisi olmayan bir biçimde ısınmaya başlıyorsunuz. Evet efendim. Bunu görüyorum. Onun aradığınız kadın olduğunu ne zaman fark ettiğinizi sorabilir miyim?”

Heath alçak sesle güldü. “Amerika’nın Yeni Top Modeli’ni bana başından sonuna dek izlettiğinde ve öncelikle Tyra Banks’in yarı çıplak olmasını, sonra da izlediğim şeyin Amerika’nın Yeni Top Modeli olduğunu umursamadığımda. O anda, oracıkta, onunla sonsuza dek oturup yarı çıplak kadınları izleyebileceğimi ama onları fark etmeyeceğimi anladım. Yani Arch, karşımdaki, Tyra Banks’ti.”

Arch kaşını kaldırdı. “Ah, efendim, bence bu son derece büyük bir fedakarlık. Demek ondan çok hoşlanıyorsunuz. Peki, onun bu ters davranışlarıyla ilgili endişeniz konusunda ne yapacaksınız?”

“Ondan ne olduğunu öğrenmek isteyecek kadar hoşlanıyorum, evet. Ve bu konuda ne kadar usta olduğumu söylemezsem kendime haksızlık etmiş olurum.”

“Usta mı efendim?”

Heath kotunun cebinden bir kağıt parçası çıkardı ve küstahça sıntarak kaldırdı. “Arkadaşlarının telefon numaraları. Siz ikiniz ördekten bahsederken, bunları cep telefonundan aldım. Nina’yla Marty, anladığım kadarıyla Wanda’yı koruyup kolluyorlar ve en azından olayları onun tarafından dinliyorlar.”

“Gerçekten kurnazca davranmışsınız genç Heathcliff. Sizi hoş karşılamalarını mı bekliyorsunuz?”

“Hiçbir şey beklemiyorum ama Wanda’ya olanlar beni endişelendiriyor ve ilişki kurmayacağız diye, ne olduğunu bana söylemeyecekse, bence arkadaşları bir şeylerin yolunda gitmediğini öğrenmeli.”

“O zaman bekleyeceğiz efendim.”

“Evet, bekleyeceğiz.”

Wanda’nın kadınsal meselelerle ilgili bahanesi, zayıftı. Yolunda gitmeyen bir şey vardı. Heath bunu hissediyordu ve bunun Wanda’nın ilaç dolabındaki reçeteyle bir ilgisi olduğundan endişeliydi. Reçeteyi okumamıştı, hangi ilaçlar için olduğunu bilmiyordu ama bu konu, araştırmaya değerdi. Heath, eğer bunun bir anlamı varsa, ne anlama geldiğini öğrenecekti.

Ne pahasına olursa olsun.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

“Sizi bugün buraya, yapmak istemediğiniz bir şeyi yaptırmak için çağırmadım. Haddimi aştığımı hissediyorsanız, bunu anlarım. Ama benimle buluşmaya razı olmanızı takdir ediyorum.” Heath bu sözlerle, rastgele seçilmiş bir kafede, karşısında oturan Nina’yla Marty’ye güvence veriyordu. Marty kahve teklifini kabul etmiş ama Nina reddetmişti. Kafe öğleden sonranın geç saatlerinde göre epeyce boştu; çok sayıda masa ve bölmenin yalnızca iki üç tanesi doluydu.

“Ee, yapmak istemeyebileceğimiz şey neymiş?” diye soran Marty mavi gözleriyle, masanın karşısından adamı süzdü. Kuşku içindeydi, bu da Heath’e göre iyi bir arkadaş olduğu anlamına geliyordu.

“Bana Wanda’ya neler olduğunu söylemek istemeyebilirsiniz.”

Nina sandalyesinde arkasına yaslandı, kendisini savunurcasına kollarını yırtık tişörtlü göğsünde kavuşturdu. “Ne demek istiyorsun? Wanda’ya ne oluyormuş?”

“Ters bir şey var.” Heath bunu başka nasıl açıklayacağını ya da ona resmen yabancı olan bu iki kişiye, çok endişeli olduğunu nasıl bir incelikle belirteceğini bilmiyordu.

“Onun nesi var?” Nina’nın sesi yükseldi ve tehditle doldu. “Ona bir şeyin ters gitmesine sebep olacak bir şey mi yaptın, çünkü sana söyleyeyim, öyle yaptıysan kıcına tek-meyi basarım. Kadın olduğum için bunu yapmayacağımı hiç düşünme. Cinsiyetim seni yanıltmasın. Ben sert biriyim. Marty’ye sor.”

Marty kaşlarını çatıp elinin tersiyle Nina’nın koluna vurdu. “Evet, evet, Nina sert biri –kadın olmasına rağmen– ve onun duymak isteseler de istemeseler de herkese bunu söylediğini yakında öğrenirsin. Sus Nina. Bırak da Heath açıklasın.” Marty sandalyesinde arkasına yaslanıp ellerini kucağında kavuşturdu. “Ee, Wanda’nın nesi olduğunu düşünüyorsun?”

Heath duygularını belli etmeyen bir yüzle, öylece oturmayı sürdürdü; burnunu Wanda’nın istemediğini bildiği bir yere soktuğu için nasıl bir bedel ödeyecekse, ödemeye hazırıldı. Anlattıklarının, Nina’nın hoşuna gidip gitmemesi hiç umurunda değildi, içinden bir ses ona, bir şeylerin çok yanlış olduğunu söylüyordu. Heath daha önce içindeki sesi hiçbir zaman inkar etmemiş, duymazlıktan gelmemişti. Neredeyse iki yüz yıldır yaşıyordu ama bunu hiç yapmamıştı. Ama kadının arkadaşlarını gereksiz yere endişelendirmek istemediği için, sözlerini dikkatle seçti. “Belki kendisini iyi hissetmiyordur. Bilmiyorum. Yalnızca karnına sürekli kramp girdiğini biliyorum. Egzersiz yaptığı için olduğunu söylüyor ama onunla tanıştığımдан beri bu en az iki kez oldu.”

Afallamış görünen Nina, “Wanda egzersiz yapmaz ki...” diye geveledi.

Wanda onunla “ilişki kurmaya” yanaşsa, Heath bunu bilirdi. Kahretsin. Heath’ın Wanda’yla ilgili bu noktaya kadarki bilgileri, gözlemlerinden ve kadının ağzından kaçırıldığı tek tük gerçeklerden geliyordu. Heath daha fazlasını istiyordu. Çok daha fazlasını. “O kadarını tahmin ettim. Sizi buraya çağırdım, çünkü ikinizin, benim bilmediğim bir şey bildiğinizi umuyordum. Siz onun arkadaşlarısınız. Ona daha yakınsınız... Bu birçok şey olabilir.”

“Bir şey bilsek bile, sana niye söyleyelim ki?” diye sordu Nina kuşkuyla. Koyu renk, badem şeklindeki gözleri küçüldü.

Heath ellerini kaldırdı. “Bana hiçbir şey söylemek zorunda değilsiniz Nina. Söyleyeceğinizi umuyordum, o kadar.” Yüce İsa, kadın amma işkilliydi. Çok cesur olmayan birini, erkekliğinden edecek kadar korkutabilirdi. Marty’yse çok daha makul görünüyordu. Onlarla nihayet tanışan Heath, ikisinin, Wanda’nın tuhaf bir birleşimi olduğuna kanaat getirdi. Nina fazlasıyla gözü pek, gürültücü ve gevezeydi. Wanda hızlı cevap verirdi ama sesini hiç yükseltmezdi ve kesinlikle Nina gibi küfretmezdi. Marty olabildiğince dişiydi ama yine de Nina’nın daha yumuşak bir versiyonuydu. Wanda ikisinin arasında bir yerdeydi. Heath ters bir metotla Marty’yi tavlamaya karar verdi. “Wanda’ya ne olduğunun farkında değilseniz, ikinizi rahat bırakayım.” Kalkmaya yeltendi ama Marty onu durdurdu.

Marty, Nina’ya pis pis baktı. Heath ikisinin birkaç saniye içinde birbirlerine gözleriyle mesaj yollayışını izledi. “Dur! Lütfen otur. Nina’ya aldırma. Benimle konuş. Ben Wanda’nın tam hecelerle, eksiksiz cümlelerle konuşabildiği tek

arkadaşıyım. Ve Nina,” derken parmağını kadına doğrulttu, “tek kelime daha etmeyeceksin. Şimdi lütfen, bana bildiklerini anlat.”

Heath sandalyesine tekrar yerleşti, kollarını masada kavuşturdu. “Hiçbir şey bilmiyorum Marty, sizi o yüzden aradım. Bir şeyin gerçekten yolunda olmadığını düşünüyorum ve bu beni endişelendirdi; bunu bilerseniz yeter.”

Nina, Marty’ye solgun yüzünde endişeyle baktı. Heath kadının yüzünün çok solgun olduğuna dikkat etti. O tür bir solgunluğun ne anlama geldiğini biliyordu. “Son birkaç aydır çok zayıfladı Marty,” dedi Nina. “Hem zayıfladı hem car car konuşmaya başladı. Eskiden fare gibi ürkekti, ama senin ve sonra benim Greg’le yaşadıklarımın sonrasından değişti.”

“Marty’yle ikiniz ne yaşadınız ki?” Heath bunu bir soru olarak ortaya atmak istememişti ama Wanda’yla ilgili hiçbir bilgi kırıntısını kaçırmayacaktı. Bunları kimden, nasıl aldığı umurunda değildi.

Marty, Nina’ya sert, gözden kaçırılmayacak bir uyarı bakışı attıktan sonra elini havada salladı. “Ah, bilirsin işte, aşk hayatıyla ilgili meseleler.” Verebileceği kadar belirsiz bir cevap vermişti. Gerçeği söylemek gerekirse, bu işte hiç başarılı değildi. Heath artık onun aklını okuma yetisine sahip olmayabilirdi ama kadının bir şeyden kaçtığını seziyordu.

Nina başını iki yana salladı, atkuyruğundaki bir saç tutamını büktü. “Wanda’nın hazırcevap olmasının sebebinin, o domuzdan boşandıktan sonra kendini özgür hissetmesi olduğunu düşünmüştüm...”

“Eski kocasını tanıyor muydunuz?” diye kadının sözünü kesti Heath. Belki de Wanda’nın sorununun, o pislikle ilgisi

vardı. Ama adam bu noktada bildiklerini düşündüğünde, bu ona mantıklı gelmiyordu.

“Hayır ve tanımamam isabet oldu. Wanda’yla evliyken onu tanısaydım, o piç kurusunun hayalarnı boğazından çekip ağzından çıkarırdım ama tanıımıyordum. Tanıştığımızda Wanda boşanmıştı. Neyse ikimiz de çok çalıştığımız için kilo verdiğini ve sertleştiği için sözünü sakınmadığını düşünüyorduk, çünkü boşanma ve hayat, insanı sertleştiriyor. Dürüst olmak gerekirse, biz de sertleştiriyoruz,” dedi Nina, hafifçe gülerek.

Marty başını sallayarak hemfikir olduğunu gösterdi. “Bu doğru. Biz, Nina’yla ben, çok kavga ediyoruz. Çoğunlukla sevgimizden ama Wanda, arkadaşlığımızdaki arabulucu. Bizi susturmak için, bazen kendisini parçalaması gerekiyor.” Nina’ya yan yan baktı, sonra gözlerini yine Heath’e çevirdi. “Ne demek istediğimi anlıyorsundur. Neyse, bir sandviç falan yemezse sıfır beden olacağını söyler, biz de onunla hep dalga geçeriz. Sence diyet mi yapıyor? Ya da o çılgınca detoks işlemlerinden birini?”

Nina kapüşonlu ceketinin ipleriyle oynamaya başladı. “Hayır Marty, Wanda öyle bir şey yapmaz. Üçümüzün en makulü odur. Üçümüzün en akıllısı. O bizi bir arada tutuyor. Toprak Ana gibi. Ben Heath’e katılıyorum ve ona aylardır ters bir şey olup olmadığını soruyoruz, bunu unutma. Ben- ce gerçekten ters bir şey olabilir.” Heath, Nina’nın sesinde, kadının Wanda’ya duyduğu hayranlığı hissetti –Marty’de de aynı şeyi hissediyordu– ve Wanda’nın böyle arkadaşları olduğu için memnun oldu. Siyah saçlı olanın dili pabuç kadar olsa da.

Marty'nin alt dudağı titredi. "Bu doğru. Onun için ne zamandır endişeleniyoruz ama bizi hep başından savıyor. Me-sele yalnızca çok çalışması ve doğru düzgün yemek yeme-mesi değilse, ne olabilir?"

"Bilmiyorum ama öğrenelim diyorum." Nina cep telefo-nunu çıkardı.

Marty gözlerini devirip telefonu Nina'nın elinden çek-ti, aldı. "Dur bir saniye. Düşünmeden hareket etme Nina. Ters bir şey olsa, Wanda bize söylemez miydi? Neredeyse her şeyi birlikte yapıyoruz. Belki orta yaş bunalımındadır? Uzun süre o gerzekle evli kaldı ve adam Wanda'nın yaptığı her şeyi kontrol ediyordu. Belki bu, yalnızca özgürlük denen ufak şeydir."

Nina cep telefonunu geri aldı. "Peki, bu kadar zayıf olma-sına ve hep yorgun görünmesine sebep olan nedir Marty? Bazen moronun teki oluyorsun."

Heath şimdi, Wanda'nın bu ilişkideki rolünü apaçık görebiliyordu. "Belki özgürlük, belki başka bir şeydir," diye ekledi Heath. "Ama bunun altında bir şeyler var ve size anlatma-mın iyi olup olmayacağından emin değilim. Çünkü niyetim sizi sebepsiz yere endişelendirmek değil ama bundan söz et-mem gerekiyor. Wanda geçen hafta ilaç dolabından bir şey almamı istedi: Bir yara bandı. Mutfakta bir bardak kırmış, elini kesmişti. Tam bir mağara adamı olduğumdan, ilaç do-labındakilerin yarısını devirdim, lavaboya döktüm. Oradaki ıvır zıvır toplarken bir kağıt parçası düştü, açık konuşmak gerekirse, bir reçete. Neyin reçetesi olduğunu bilmiyorum, çünkü onu bulduğum için kendimi yeterince suçlu hisset-tim. Ama onu gördüğümünden beri, aklımdan hiç çıkmıyor."

Marty yüzünde şaşkınlıkla, Nina'ya baktı. "Wanda aspirin almaktan bile nefret eder. Onu... Onu barınaktan eve getirdiğimiz gün, Wanda'ya zorla ilaç içirmemiz gerekmişti." Gözlerini yere eğdi. Heath'e, "Hayatının o zor günlerinden bahsettiğim için özür dilerim," dedikten sonra gözleri parladı. "Aman Tanrım! O geceyi hatırlıyor musun Nina? Wanda grip olabileceğini söylüyordu ama karnını tutuyordu." Marty, Nina'ya uzanıp elini tuttu, yüzü bir endişe maskesine dönüştü. "Onunla konuşmamız gerek Nina. Ani sonuçlara varmak istemiyorum ama şimdi ben de endişelendim. Ona bizimle konuştuğunu söyleyecek misin Heath?"

Heath başını zorla salladı. "İstiyorsanız, elbette söylerim. Ama bu, yalnızca bana öfkelenmesine sebep olur. Size ben-den ve pek de ilişki olmayan ilişkimizden söz etti mi, bilmiyorum."

"Etti. Ve haberin olsun diye söylüyorum –çünkü bence bizimle temasa geçmekle bile, düzgün bir adam olduğunu gösterdin– konu sen olduğunda, Wanda'nın yalan söylediğini düşünüyoruz," dedi Wanda.

Marty eliyle Nina'nın ağzını örttü. "Nina! Kes sesini. Bizim izlenimlerimiz kimsenin üzerine vazife değil ve Wanda yine ağız ishali olmuş gibi konuştuğunu duysa bizi öldürür." Heath'e dönüp anlayışla dolu olduğu açıkça belli olan gözlerle baktı. "Bak, Wanda'dan gerçekten hoşlandığın belli oluyor. Telefon numaralarımızı bulup bizi buraya çağırman da bunu kanıtıyor. Teşekkürler. Bizi haberdar ettiğin için teşekkürler. Sanırım benim hamileliğim, Nina'nın kısa süre önceki düğünü derken kendi hayatlarımıza fazla daldık ve yeterince dikkat etmedik. Ona buluşmamızdan bahsetme. Biz hallederiz."

“Bir şey öğrenirseniz bana söyler misiniz?” Heath cevabın ne olacağını biliyordu; bu kadınların derin sadakati buna müsaade etmeyecekti ama Heath sormaktan zarar gelmeyeceğini düşünmüştü.

Marty masanın üzerinden uzanıp adamın eline hafifçe dokunduktan sonra, elini tekrar kucağına indirdi. “Bunu yapamayacağımızı biliyorsun. Wanda bizim arkadaşımız. Ters bir şey varsa ve Wanda bunu bize söylemeye karar verirse, bunu sana söyleyerek ona ihanet edemeyiz, aksini yapmayı ne kadar istesem de. Bunu anlayabiliyor musun?”

Heath çenesini kaldırdı, sonuç ne olursa olsun onu aramalarını söylememek için dişlerini sıktı. “Anlıyorum. Bu hoşuma gitmiyor ama anlıyorum. Ama ben bir şey öğrenirsem – ki öğreneceğimi pek sanmam– size kesinlikle söyleyeceğim. Pireyi deve yapmıyorsak, Wanda’nın size ihtiyacı olacak. Derdinin ülser kadar basit bir şey olmayacağı ne malum?”

Nina sandalyesinde geriye kaykıldı, bunu yaparken masanın kenarını tuttu. “Siz ikiniz beni bayağı korkuttunuz. Onu hemen şimdi aramak, bize söylemediği her neyse, Wanda’ya bunu onu döve döve söyletmek istiyorum. Ve sen, ona abayı fena yakmışsın dostum. Bu yüzünden okunuyor ve şahane bir şey. Sana kanım ısındı. Hislerinin gerçek olduğunu görebiliyorum.”

Heath kaşını kaldırdı. “Görebiliyor musun?”

“Evet, evet, görebiliyorum,” dedi Nina.

Heath baklayı ağzından çıkarsa da olurdu. “Neden görebildiğini biliyor musun?”

“Dionne Warwick’e benzediğim için mi? Bilirsin işte, psikik telefon danışmanlığı saçmalığı falan?”

“Hayır. Çünkü vampirsin ve bu her şeyi açıklıyor. Her şeyi.” Bunu yüksek sesle söylemek, Heath’i rahatlatmıştı. Karşısındaki kadınlara gerçeği bildiğini söylemek. Wanda’nın, açıklamasını bu yüzden Heath ona bir zamanlar futbol takımında olduğunu söylemiş gibi kabul ettiğini bilmek, rahatlatıcıydı.

Marty içini çekti ve kahvesinin birazını döktü.

Nina hemen gardını aldı. Heath’in iyi tanıdığı bir duruştu bu.

“Ve sen, Marty. Sen vampir değilsin ama insan da değilsin.”

Nina masanın üzerinden eğilip yüzünü onunkine yapıştırdı. “Tamam, sözlerimi geri alıyorum. Sen delinin tekisin. Artık sana ne yapsam yeridir.”

Heath’in kahkahası, ufak kafeyi doldurdu. “Kusura bakma, gülmek istememiştim. Neden böyle solgun olduğunu biliyorum Nina. Ayrıca burnuna çinko oksit sürdüğünü de biliyorum ve benim ne olduğumu bildiğinin de bilincindeyim. Saçmalığı bırakabiliriz. Burada seninle buluşmak, Wanda konusundaki birçok şeyin benim için açıklığa kavuşmasını sağladı.”

“Ne gibi?” Nina başını boynunun üzerinde öne arkaya oynatarak bir yanm daire çizdi.

Marty içini çekerek elini Nina’yla Heath’in arasına soktu. “Ah Nina, boşuna uğraşma. Heath, Wanda’nım, ona bir zamanlar vampir olduğunu söylediğinde neden şaşırmadığını anladı. Ve evet, vampir değilim. Kurt adamım. Hiç sorma, bizim bile inanamayacağımız kadar çılgınca olayların sonucunu. Ama biz, senin durumunu anlıyoruz; bizimkinin tam tersiymiş.”

Şimdi her şey açıklığa kavuşmuştu. Wanda'nın, Heath'in itirafına verdiği sönük tepki, zombilerle ilgili, bir aşk romanında okuduğunu iddia ettiği bilgisi falan... Wanda bu kadınlarla her şeyi görmüş, yapmış, yaşamıştı. Ve bu, Heath'in düşünemeyeceği kadar büyük bir tesadüftü. "Bu doğru. Bir zamanlar vampirdim."

Nina burnundan soluyup Marty'ye parmağını salladı. "Wanda'yla sana, onun tuhaf koktuğunu söylemiştim ve evet, bir zamanlar vampir olduğunu biliyorum. Bunun beni ne kadar öfkeliendirdiğini bilemezsin."

Heath'in yüzünden kafa karışıklığı okunuyordu.

"Bu da uzun hikaye. Nina'nın vampir olduğuna sevinmediğini söylemekle yetinelim. Bu bir kazaydı. Ama şimdi mutluluktan uçuyor; öyle değil mi gün ışığım?" Marty kadının yanaklarını sıktı.

Nina onun ellerine vurarak Marty'yi kendinden uzaklaştırdı. "Çekil üzerimden Marty. Evet, mutluyum. Ya sen Heath? Tekrar insan olmak hoşuna gidiyor mu?"

Heath sırttı. "Evet. Halimden bayağı memnunum. İç karartıcı anlar yaşadım ama işler hızla düzeliyor." Saatine baktı. "Kusura bakmayın ama gitmem gerek. Wanda'yla buluşacağım. Neyse, teşekkürler hanımlar. Umarım bir gün bana hayatlarınızın bu noktasına nasıl geldiğinizi anlatacağım."

Marty adama sıcak bir tebessümle gülümseyerek, "Bu hoşumuza gider," dedi.

"İkinizden, son bir iyilik daha isteyebilir miyim?"

"Tabii," dedi Marty.

"Bence ikiniz de Wanda'nın bana karşı, belli ettiğinden çok daha derin duyguları olduğunu biliyorsunuz. Bu kulağa kibir-

li, hatta egoistçe gelebilir ama öyle. Ve Wanda'nın duyguları karşılıksız değil. Ona hayatında ne oluyorsa, bunu benim de bilmek istediğimi söylerseniz, size minnettar olurum."

Marty'yle Nina yine ciddileştiler; ikisi de adamın onları buraya çağırma sebebini hatırlamıştı: Wanda.

"Bunu kesinlikle yapacağım Heath. Söz veriyorum," diye fısıldadı Marty.

"Evet, ben de," diye öten Nina'nın sesi, Heath'in konuşma boyunca duyduğundan daha yumuşaktı. "Söz."

Wanda'nın yatağında yatıyorlardı ve kadın, Heath'in pürüzsüz göğsüne sokulmuştu. Menusha, Heath'in ayaklarının dibine kıvrılmıştı ve sırtının hafifçe alçalıp yükselişinden, mışıl mışıl uyuduğu belliydi. Televizyon, arka planda kısık sesle çalışıyordu. Humphrey Bogart, Ingrid Berman'a veda ediyordu ve Wanda'nın gözleri, bu sahneyi her izleyişinde olduğu gibi, dolmaya başladı. Gözünden tuzlu, iri bir damla kayıp Heath'in göğsüne düştü.

"Mendil lazım mı?"

Wanda gözleri dolu dolu gülümsedi. "İyiym. Bu filmin sonunda hep ağlarım. İstersen bana küçük kız de."

Heath ayak parmağıyla Wanda'nın baldırını okşadı, kışkırtıcı bir biçimde yukarı çıktı. "Kadınlarımin genç kız gibi olmasını severim."

"Kadınlarımin..."

Heath kadının yanağına yaklaştırdığı dudaklarıyla fısıldadı, sonra boynundan omzuna indi. "Ah, evet. Kusura bak-

ma. Bu kesinlikle ilişki içinde olan birine yapıştınlacak bir damgaydı. Biz de kesinlikle ilişki içinde değiliz, boş zamanımızın neredeyse tamamını birlikte geçiresek de.”

Wanda, Heath’in altında kıpırdandı, adamın sert vücuduna yaslandı. Onun omuzlarını tutarken, Heath de sıcak dudaklarını Wanda’nın göğsünde dolaştırdı. “Zamanımızın çoğunu yatakta geçiriyoruz.”

Heath örtülerin altına kaydı, Wanda’nın göğüs uçlarından birini dişlerinin arasına kısıtıp kelimeler arasında okşadı. “Evet. Bu hafta her gün öğle yemeği ve akşam yemeği yememizi saymıyorum. Ah, bir de dün gece patlamış mısır yerken saatlerce oturup *Top Model*’i izlememiz ve benim Tyra Banks’i kesmem var.”

Wanda’nın sırtı bir kıskançlık sızısıyla ürperdi. Bu mantıksız, acınası bir şeydi ama varlığını inkar edemezdi. Tyra Banks’le rekabet bile edemezdi. “Tyra’yı mı kesiyordun?”

“İ-ıı, evet. Kusura bakma. Ama bunu yapabilirim, çünkü ilişki içinde değiliz. İlişki içinde olmayan çiftlerin yansı, ilişki içinde olmayan çiftlerin diğer yansıya ilişki içinde olmayanları kesebilir. Ya da tam tersi. Bu, ilişkisizlik kontratında var.” Wanda’nın üzerine çıktı, kadının bacaklarını araladı ve yüzüne, o meşhur, küstahça sırtışını yerleştirdi.

Heath, Wanda’yı kızdırmak için elinden geleni yapıyordu. Ama bir yandan da Wanda’yı küçük bir kız gibi kıkırdatıyordu. Onu güldürüyordu. Kadının, yalnızken kendi kendine gülümsemesine sebep oluyordu. Wanda’nın hiç beklemediği anlarda. Heath gülümsediğinde, hatta o delici bakışı attığında, kadının kalbi küt küt atmaya başlıyordu.

Heath ağır ağır, tembelce bir hareketle Wanda’nın içine kaydı ve kadının beklentiyle kaldırdığı kalçalarını karşıladı.

Wanda'nın dudaklarından memnuniyet ve tamamlanma hissi belirten bir iç çekiş yükseldi. Sert, sımsıkı, kaskatı göğüs uçları, Heath erkekliğini ustaca, ağır ağır içinde kaydırırken, adamın pürüzsüz göğsüne sürtündü.

Wanda ellerini adamın ipeksi, yumuşak saçlarının arasına soktu, bacaklarını Heath'in beline daha sıkı sardı. Heath de ona sürtünerek sert kıllarıyla Wanda'nın klitorisini enfes bir biçimde uyardı. Heath'in içine kuvvetle, Wanda'nın alnının terlemesine sebep olacak kadar hızlı bir biçimde, her girip çıkışında, kadının içinde ısı dalgaları yükselip alçalıyordu. Wanda'nın kalbi, Heath'inkiyle uyumlu bir biçimde atıyordu. Kadının bacakları, kasları adama sarılırken gerildiği için takatten düştü, bedenleri ağır ve kışkırtıcı bir dansla birbirine yaslandı.

Wanda'nın orgazmı karnına saplandı, bacaklarının arasının kasılmasına sebep oldu ve Heath'in erkekliğinin her bir hareketiyle şiddetlendi. Öyle ki o acelesiz ısı, Wanda'nın tatmin olmak için inlemesine yol açtı.

Heath şahlandı; göğüs kasları Wanda'nın parmaklarının altında sıkı, gergin, kablo gibiydi. Heath'in göğüs kaslarının arasından, kışkırtıcı bir biçimde ter akıyordu. Wanda tırnaklarını adamın sıkı etine gömüp ellerini aşağı oynattı, adamın erkekliğinin nabız gibi attığını, sonra içinde sarsıldığını hissettiğinde dişlerini sıkı.

Kavurucu alevlerin dilleri arasında, tatlı tatlı, ayaklarını yerden kesen bir anda, birlikte boşaldılar.

Heath, Wanda'nın üzerine yığıldı; ağırlığı enfesti ve bedeninin her santimi Wanda'nınkine yapışmıştı. Wanda'ysa onun altında kemiksiz gibiydi ama parmakları adamın saç-

larını okşadı, Heath'i kendisine çekti, Wanda sevişmelerinin kokusunun zevkine vardı. Tükenmiş Heath'in, üzerindeki ağırlığı çok hoşuna gidiyordu.

Heath, kadının kulağının hemen altındaki hassas noktayı öptü. Nefesini düzene soktuğunda, "Çok acıktım," diye geveledi.

"Ne zaman aç değilsin ki?" diye takıldı ona Wanda.

"Görünüşe bakılırsa, hiç," dedi Heath, kollarının üzerinde doğrulurken. "Ve dikkatli olmazsam Jenny Craig, böyle olacağız." İki parmağını birbirinin üzerine attı.

"Yemek yiyemediğin yılları telafi ediyorsun."

Heath, Wanda'nın üzerinden indi, yataktan kalktı ve kadını onu uykulu gözlerle izlerken, şifonyere gitti. Reese'in Fıstık Ezmeli Çikolata Kekleri paketini aldı ve birini açtı. "Sanırım haklısın ama vampirken, kilo almaktan endişelenmeme gerek yoktu. Şimdiyse neredeyse otuz yedi yaşındaki bir insan olarak, endişelenmem lazım." O şahane çikolatayı ağzına attı, en sevdiği şekerlemenin tadını çıkarırken yine gözlerini kapatıp dudaklarını yaladı.

Çıplaklığından hiç utanmıyordu, televizyonun loş ışığında, silüeti son derece belirgindi. Adamın çikolatayı çiğnerken oynayan kaba hatlı çenesi, ağırlığını bir ayağından diğerine verirken kasılıp gevşeyen bacak kasları, güçlü ve kendinden emin ellerini, sarı saçlarının arasından geçirişi, Wanda'nın onu sonsuza dek Reese'in Fıstık Ezmeli Çikolata Keklerini yerken izleyebileceğini düşünmesine sebep oluyordu.

Sonra yataktaki yerinde yatmaya devam eden, adamın en sevdiği çikolatayı yiyişini izleyen Wanda'nın kalbi dü-

zensizce atmaya başladı, boğazı sıkıştı, parmakları çarşafa dolandı.

İnsanın âşık olduğunu, şimşekler ve gök gürültüsü belli ediyorsa, Wanda Schwartz için öyle olmadı.

Wanda, Heath Jefferson'a âşık olduğunu, adamın, Emerril'in bizzat pişirdiği bir yemeği yercesine dokuz milyon kalori tüketmek gibi aptalca bir şey yapışını izlerken anladı. O görüntü, nefesini kesti. Wanda'nın nefes almak için çabalamasına ve bağırsaklarının büzülüp titremesine sebep oldu. Marty'den ya da Nina'dan, Heath'i sonsuza dek izleyebilmek için, onu dönüştürmelerini istemeyi düşünmesine de sebep oldu.

Ah. S.ktir.

Heath yatağın Wanda'nın yattığı tarafına geçip örtüleri üzerinden çekti. "Hey, açlıktan ölüyorum dedim kadın. Ben ce gidip bir Whopper yiyelim. Bugünlerde ilişki içinde olmayan herkes öyle yapıyor." Göz kırıp güldü, Wanda'nın elini tutup kadını çekti.

Wanda kısacık bir an için adamın parmaklarına tutundu, onun sıcaklığının eline nüfuz etmesine izin verdi. O inatçı, aptal kafasına dank eden gerçeğin sebep olduğu ürpertileri savuşturabileceğini umuyordu.

Heath'in onu sıcak yataktan çekip çıkarmasına izin verirken, titrek bir sesle güldü; bacakları da yumuşamış tereyağından farksızdı. Biraz yalnız kalması, duruma uyum sağlaması gerekiyordu; belki biraz değil, uzun zaman. "Benim neden gelmem gerekiyor Bay Jefferson? Burger King'in nerede olduğunu biliyorsun. İki blok ötede."

Heath kotunu kalın bacaklarına geçirdi. "Çünkü saat neredeyse sekiz, daha yemek yemedin ve senin için buraya bir

şeyler taşımam gerekeceğini biliyorum. Senin de yardım etmen adil olur. Ben tek kişiyim ve iki Whopper'ı tek başıma taşıyıp taşıyamayacağımı bilmiyorum. Ağır bir yük olabilir. Haydi. Giyin de tekrar kar falan yağmadan gidelim."

Wanda öne eğildi, kendi kotuyla külotunu aldı, titreyen parmaklarla giydi. Heath sweatshirtünü kadına uzattı, Wanda başını yakasından geçirdiğinde burnunun ucunu öptü. "Neden yürümemiz gerek? Arabayı alabiliriz."

Heath ceketini almak için oturma odasına gitti. "Çünkü yürümek insana iyi gelir."

"Ama hava soğuk," diye karşı çıkan Wanda gülümsedi, eve geldiğinde bir kenara fırlattığı eldivenleri aradı.

"Evet ama soğuk insana..."

"Yaşadığını hissettiriyor. Evet, evet." Wanda beresiyle ceketini giydi ve adama gülümsedi. Parmak uçlarında ilerleyip Heath'in ağzının kenarını öptü. "Bunun siz eski ölümsüzler için ne kadar önemli olduğunu biliyorum." Wanda kapıyı çekip açtı, hafif adımlarla merdivenlerden inip kaldınma çıktı.

Heath hemen onun arkasındaydı ve kadının elini tuttu ama Wanda duraksadı. "Kahretsin. Çantamı unuttum ve sen nazik bir eski vampirsen, gidip onu getirirsin," dedi alaycı alaycı. "Mutfakta, tezgahın üzerinde."

Heath şakayla karışık iç çekti; sokak lambasının ışığında, yüzünde alaycı bir ifade olduğu görülüyordu. "Heath bunu yap. Heath şunu yap. Heath, Whopper'ından bir lokma yiyebilir miyim? Üstelik bunu sana da bir tane isteyip istemediğimi sorduğumda hayır dedikten sonra söyledin. Heath, benimle Amerika'nın Yeni Top Modeli'ni izle ama Tyra'ya

şehvetle bakma. Amma buyurgan bir hatunsun.” Heath omzunun üzerinden gülümseyip merdivenleri koşar adım tırmandı.

Wanda adamın geniş, ikinci el giysi satan bir dükkandan aldığı ceketi, en baştan beri onunmuş gibi dolduran sırtını izledi. Onu izlemeyi seviyordu. Onunla konuşmayı seviyordu.

Seviyordu.

O kadar.

Ve şu anda kendini berbat hissetmeliydi. Hayatının bu noktasında, Heath’i sevmeye hakkı yoktu. Onunla biraz olsun bağ kurmaya bile hakkı yoktu. Wanda onunla ilişki kurmak istemediğini söylerken, kaçmaya çalıştığı şey tam da buydu. Ama adam uyuşturucu gibiydi ve Wanda kendine koca koca dozlar enjekte etmekten kendini alamamıştı. Ah, ilişki kurmamaları gerektiği konusunda bol bol konuşmuştu ama kalbinin ona kulak vermediği belliydi. Şimdi de başına bu gelmişti. İşin bu kadar ileri gitmesine izin vermek; bencillik, çıkarıcılıktı ve çok, ama çok yanlıştı.

Ama Wanda kendini berbat hissetmiyordu.

Mutluluktan uçuyor ve üşüyordu.

Adam ne yapıyordu, Kutsal Kâse’yi mi arıyordu? Wanda gülümseyerek, *tam bir erkek*, diye düşündü ve evinin merdivenlerini tırmandı. Erkeklerin aradıkları şey, burunlarının dibinde olabilirdi ama onlar, o şeyi bulmak için GPS sistemine ihtiyaç duyarlardı.

Heath’i kapının girişinde buldu. Adam kıpırdamıyordu.

Wanda elini onun sağlam sırtına koyunca, Heath yerinden sıçradı. “Hey, kör mü oldun? Çantam orada, tezgahın üstünde,” diye dalga geçtikten sonra Heath’in yanından ge-

ip çantasını almak için tezgaha gitti ama adamın yüzünü görünce birden durdu.

O yüz, aynı anda milyonlarca duyguyu yansıtıyordu. Adamın enesi kasıldı, gevşedi, Heath dilini yanağının için- de gezdirdi. Gözleri, ancak öfke denebilecek bir duyguyla karardı.

Endie, korku ve kararsızlık, Wanda'nın sesinin titreme- sine sebep oldu. "Heath? Ne oldu?"

"leceksin." Sz dolaştırmamıştı. Soru sormamıştı. Bunu, söylediğİ şeye inanamadığını belli eden bir ses tonuy- la söylemişti.

Wanda'nın midesi kurşun gibi ağırlaştı. Evet. Durum buydu.

Heath kapıyı arkasından çarptı, salonu aşıp Wanda'nın önünde dikildi; iri bedeninden öfke dalgaları yayılıyordu ve ellerini iki yanında yumruk yapmıştı. "Sen... leceksin."

Artık inkar etmenin faydası yoktu. Wanda bütün bunlar başladığında, Heath'e durumu açıklamayı planlamamıştı ama bu gece anladığı şeyden sonra, adama gerçeğİ söyle- meden ilerin daha fazla ilerlemesine izin veremeyeceğini biliyordu. Ama şu anda, tek istediğİ adama aşık olmakken, gerçeğİN ortaya çıkmasını istemiyordu. Birkaç gün de olsa, yaklaşan ölümünün kara bir bulut gibi üzerilerine ullan- masını istemiyordu. "E-evet. Öleceğim. Nasıl ğrendin?"

Heath, Wanda'nın gözlerine, kadının buz kesmesine se- bep olan bir bakışla baktı. "İstersen bana meraklı orospu çocuğunun tekisin de ama bana eve dönüp antanı alma- mı söylediğİNde, doktorun, daha önce dinlediğİN izlenimi- ne kapıldığım bir mesaj bırakıyordu. şöyle bir şey: 'Bayan

Schwartz, lütfen ofisime telefon edin. Size ulaşmayı başaramadık ve bizi aramanız çok önemli; böylece en azından hayatınızın son aylarında sizi rahat ettirebiliriz.' Adam bayağı endişeli gibiydi Wanda. Bu mesajı daha önce de almışsın gibi." Heath'in sözleri sert, ağzı incecik bir öfke çizgisiydi.

Evet, Doktor Eckert bu iş başladığından beri bir iki ya da sekiz kez aramıştı ve Wanda aramaların hepsini yok saymış, yalnızca adamın ona geçen hafta verdiği reçeteyi kullanmıştı. Boğazına binlerce sözcük takıldı; sanki Wanda bir ağız dolusu bal yutmuş ve zengin kelime hazinesi de o bala yapışmıştı. "Anlıyorum."

Heath'in gözleri irileşti, sonra yine hayret ve öfkeyle küçüldü; gazaba kapılmak üzere olduğu belliydi. Öfkesine güçlkle hakim oluyor gibi görünüyordu ve Wanda bunun tek sebebinin şok olduğunu bilmeseydi, korkabilirdi. "Anlıyor musun? Anlıyor musun? Gerçekten anlıyor musun Wanda? Doktorunun aramalarını duymazlıktan geldiğin bayağı aşikar. Bunu neden yapasın?"

Çünkü Wanda bunun olmasını istemiyordu. Belki buna budalalık denebilirdi. Wanda'nın hayatı boyunca yaptığı en aptalca şey de denebilirdi ama Wanda bir saniyesini bile yas tutarak geçirmek istemiyordu ve öleceğinizi bildiklerinde insanlar bunu yapıyorlardı. Gözleriyle, başınızın üzerinden, arkanızdan sessiz mesajlar yolluyorlardı. Sizden bahsetmek için gizlice birbirlerini arıyorlar, yaz tatili gibi basit planlar yapmaktan kaçınıyorlardı, çünkü kimse sizi üzmemek istemiyordu.

Wanda'nın söyleyecek bir şeyi yoktu. Kendisini savunamazdı. Bir doktorun onun için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Ölümü mucizevi bir biçimde tedavi edemeyecekse, telefonlarına çıkmanın ne yararı vardı? Wanda halledilmesi gereken şeylerin listesini nasıl yapacağını biliyordu. Bunun için doktora ihtiyacı yoktu.

Heath, Wanda'nın omuzlarını tuttu; ellerine güçlkle hakim olduğu belliydi. "Bana bunu ne zaman söylemeyi planlıyordun Wanda?"

Hiçbir zaman da, bir zaman sayılır mıydı? Wanda omuzlarını suçlulukla kaldırdı, gözlerini ayaklarının dibine dikti. "Sanırım belli bir planım yoktu."

"Evet," dedi adam gergince. "Peki, bunun beni neden kızdırdığını anlıyor musun?"

"Evet."

"Peki, bunun ne kadar adaletsizce olduğunu görebiliyor musun?"

Wanda adamın güçlkle hakim olduğu öfkelerini duyunca yüzünü buruşturdu. "Evet."

Heath kadına uzun uzun, sertçe baktı ve Wanda gözlerini kaçıramadı. Gözlerini utançla saklamak istiyordu ama bunu yapamazdı. Adamın öfkeli bakışlarını hak ediyordu. "İyi. Çünkü şu anda bana sadece gerçeği söylemediğin için değil, bundan kurtulmanın bir yolunu bulmama da izin vermediğin için çok öfkeliyim. Öyle öfkeliyim ki..." Başladığı hızla susarak kendisini durdurdu.

Wanda'nın sonunda kavuştuğu sesi, odun gibi katıydı; bu konuşmayı önceden hazırlamış, neredeyse, ne zaman bir aynaya yaklaşırsa, kendi kendisine yapmıştı. "Bencilik ettim ve bunun farkındayım. Gerçekten. Sana söylemedim, çünkü bana acımanı istemedim. Ama seninle bir ilişkiye başlamayı

işte bu yüzden istememiştim... Bobbie-Sue'dan da bu yüzden ayrılıyordum. Ben... Aramızda tatsızlık olsun istemedim."

Heath öyle yüksek sesle, öyle bir güçle, "Peki, ölmek gibi ufak bir şeyin tatsızlık yaratabileceğini düşünmüyor musun Wanda?" diye kükredi ki kadının beresinin altındaki saç tutamları dalgalandı.

Wanda kuru dudaklarını yaladı, söyleyecek bir şey bulmaya çalıştı. "Bilmiyorum..."

Ama Heath uyduruk cevapları kabul etmeyecekti. "Yani, birden ölüverecektin. Ölecektin ve beni kendi halime bırakacaktın, ha? Olmayan ilişkimize ne olacaktı Wanda? Bir gün aradığımda telefonu açmayacaktın, ben de buraya gelip cenazenin ortasına mı dalacaktım? Bilmeyi hak etmiyor muydum? Bir ilişkiden bu kadar mı uzağız?" Heath bu zehirli, nefret dolu gerçekleri tükürürcesine söylemişti.

Heath'in canı yanıyordu ve bu, Wanda'nın kalbinin üzüntüyle sızlmasına sebep oldu. Ama bu durum, kalbini ne kadar parçalasa da karmaşık duygularına ufacık bir mutluluk da karışıyordu. Heath'in tepkisi, onun Wanda'yı umursadığını gösteriyordu. Wanda ona kendini ne kadar umursadığını ya da hâlâ umursayıp umursamadığını sormaması gerektiğini biliyordu. Şimdi olmazdı. "Ne yapacaktım, bilmiyorum. Hâlâ çözüm bulmaya çalışıyordum. Ben..."

Adamın yüzü bir öfke maskesiydi; mermer kadar sert ve hiddet doluydu. "Evet, biliyorsun Wanda. Ne yapacağını çok iyi biliyorsun. Sen işleri enine boyuna düşünmeyen bir kadın değilsin. Listelerin için bile bir listen var. Bence S.ktir Et listesi de bununla ilgiliydi. Bana yalan söyleme."

Wanda tam ellerini adamın koluna götürmeyi başarmıştı ki Heath onun omuzlarını bıraktı ve bedenini gevşetti. “Hatalyıldım. Yaptığım şey yanlıştı. Senden uzun zaman önce uzaklaşmalıyıldım, ilk geceden önce ama...”

“Ama yatakta iyiyim. İyi bir sevişmeyi neden es geçecektin ki?”

Wanda bu duyguyu anlıyordu. Nina’nın, onu inciten insanı incitmek istediğinde sıklıkla sergilediği bir şeydi bu. Ama bu Wanda’nın canını daha az yakmadı ve maalesef, bunu hak ediyordu. Parmaklarını telaşla, büyük bir aciliyetle adamın kollarına bastırdı. “Öfkelinin. Lütfen, her şeyi böyle bırakmayalım. Lütfen. Her şeyin böyle bitmesini istemiyorum.”

Adamın cevabı soğuktu ve Heath’in bazen olduğu kadar sertti. “Hayır, yalnızca bitmesini istiyorsun.”

Hayır, hayır, hayır. Wanda bitmesini istemiyordu. Ama bitmeliydi. Bitmek zorundaydı. Hayatı yeni başlayan birinden, yanınızda kalıp can çekişmenizi izlemesini nasıl isterdiniz? Birini bitecek bir hayata davet etmenin gerektirdiği bencilliği nasıl açıklardınız?

Wanda o anda Marty’den ya da Nina’dan onu dönüştürmelerini asla istememe kararını yeniden düşündüğünü fark etti.

Wanda ellerini ovuşturdu, sıkıp açtı. “Evet... Hayır... Ben... Ben iyileşmeyeceğim Heath. Ama senin hayatında şahane şeyler oluyor. Bobbie-Sue’da gerçekten çok iyi gidiyorsun. Bir evin, bir işin var. Bir gün bir ailen olabilir. Bir gün çocuğunun olmasının güzel olabileceğini söyledin. Öyle dedin... Daha geçen gece. Yemin ederim, ilişki kurmamamız

konusundaki bütün o esprilerine rağmen, seksten ötesiyle ilgilenebileceğini hiç düşünmemiştim. Özellikle bana geçmişin hakkında anlattıklarından sonra, benim gibi biriyle ciddi olarak ilgileneneğini düşünmemiştim!"

Heath'in soğuk, karanlık gözleri parladı.

Wanda yarattığı bu berbat duruma böylesine çarpık bir mantıkla yaklaştığını nasıl açıklayabilirdi? "Senin için her şey yeni başlıyor. Önünde yeni bir hayat var. Git, yaşa."

Heath topuğunun üzerinde döndü, öne eğildi, koyu sarı saçlı başını omuzlarının arasından eğdi ve kenarını sıkıca tuttuğu masa, titremeye başladı. Heath aniden yumruğunu masaya indirerek, gök gürültüsünü andıran bir ses çıkardı. Konuştuğunda sözleri, ölçülü ve mutlak bir öfkeyle doluydu. "Yaptığın ya da yapmayı planladığın şey, aramızdaki her neyse, onunla ilgili birçok şeyi açıklığa kavuşturuyor ama neden benim düzgün bir adam olabileceğimi bir an bile düşünmediğini açıklamıyor. Geçmişime rağmen. Bir ayağı çukurda olan bir kadını becermeye neden zahmet edeyim, boş ver, diye düşünecek bir adam olduğumu mu sandın? Ama bana gerçeği söylemek, bana fazla yaklaşmanı gerektirebilirdi, değil mi Wanda? İlişki kurmayan çiftler, derin, karanlık sırları paylaşmaz, değil mi? Yatak arkadaşları, yalnızca birbiriyle yatarlar." Derin bir nefes aldı. Wanda, onun kontrolü ele almak için çabaladığını duydu. Adamın duruşundan anladı bunu. Hava adamın yoğun öfkesiyle doluydu.

Sıcak, istenmeyen yaşlar, gözlerinden süzüldü, mutlak zemininin beyaz karolarında göl oldu. Heath'in sonraki cümleleri, Wanda'nın bedenindeki her siniri delen acıyı daha da katlanılmaz hale getirdi.

“Burada kalıp bunu dinleyemem. Hem bir an önce gitmezsem, kendimi kaybetmeyeceğime söz veremem. Bu yüzden sarhoş olmak, pisliğin tekinin ağzını burnunu kırmak gibi aptalca, bencilce bir şey yapacağım, sonra geri geleceğim.” Heath sonunda dönüp Wanda’ya baktı ve kadın kendini onun üzerine fırlatmak, onu affetmesi için adama yalvarmak istedi ama bunu şu anda yapmaması gerektiğini biliyordu. Heath’in bedeni kaskatı, yüzü kıpkırmızıydı. Herkes yasını farklı yaşırdı. Öfke de yalnız kalma ihtiyacı da yaygındı ama bu, Wanda’nın, adamın sıcaklığına sığınmayı daha az istemesine sebep olmuyordu.

Ama Heath’in gitmesine izin vermek ve onun geri dönüp Wanda’nın yaptığı şeyi anlayacağını ummak –bunun için dua etmek– zorundaydı. Wanda içinden, kalan günleri sayılı da olsa, Heath’in onu istemesi için dua etti. Heath eğilip elini çabucak Wanda’nın sırtında dolaştırdıktan sonra doğruldu ve alçak sesle, “Bu iş bitmedi Wanda. Hem de hiç,” dedi.

Heath kapıyı arkasından kapattığında, sessizlik Wanda’nın kulaklarında, onu sağır edercesine, uzaktan gelen bir davulun sesi gibi gümbürdedi.

Wanda mutfaktaki yerine mıhlanmış gibi dururken, aklından binlerce düşünce geçti: Bu işi düzeltmek için yapabileceği şeylerin çılgınca bir listesi. Ama Wanda maddelere tek tek odaklanamadı. Geçici, yarım düşünceleri birbirine karıştı; o düşüncelerin arasında tek bir net düşünce vardı: Wanda harikulade bir potansiyeli olan bir ilişkiyi mahvetmişti ve bir sigaraya ihtiyacı vardı.

ON ALTINCI BÖLÜM

“Ne halt ediyorsun Wanda?”

Wanda sigarasını kaldırıp, gri dumanını, bu gece onu yüz kere arayan, belli ki bıkan ve onu pusuya düşürmeye karar veren Nina’yla Marty’ye doğru üfledi. Artık onların ne düşündüğüne ya da onun bir zamanlar sigara tiryakisi olduğunu bilip bilmemelerine aldırmıyordu. “Bence ne yaptığım aşikar. Dünya barışı için bir plan yapıyorum. Bu büyük, stresli bir iş ama birinin yapması gerek. Düşünürken, bir sigarayı hak ettiğime karar verdim.” Sigarasından derin bir nefes çekti. Tanrı aşkına, bu çok güzeldi. Şu ölüm oyununda, insan özgür kalıyordu. Wanda zaten kanserdi, daha fazla kanser olamazdı.

Nina sigarayı yanan ucundan tutup kadının elinden aldı. “Vay be, son zamanlarda car car konuşur oldun. Ukalılığın yetti, bana çemkirmeye kalkma. O kahrolası şeyi bana ver ve kes şunu. Sen sigara içmezsin.” Nina sigarayı mutfak lavabosuna attı ve musluğu açtı.

Evet, Wanda epeydir sigara içmiyordu. Ama bir zamanlar içerdi ve bu gece, Heath gittikten sonra, Wanda’nın stresli

zamanlarda karşı koyamadığı o eski özlem şiddetlenmişti. Kendisine acıdığı için, kontrol edilemez bir biçimde ağlayıp, gülünç ve beklenmedik bir biçimde âşık olduğunu fark ettiği adamı incittiği için gözyaşı dökerken, markete gidip önce bir, sonra ikinci bir paket daha almıştı, çünkü bunu yapabiliirdi. “Ama eskiden içerdim. Günde neredeyse iki paket içerdim Sizinle tanışmadan önce. O pislikten boşanmadan önce bırakmıştım.”

Marty mutfaktaki ekşi kokuyu dağıtmak için ellerini salladı. “Ee? Bildiğimiz kadıyla, hâlâ evli değilsin ama sigaraya yine başlamaya karar verdin, öyle mi? Neden, Wanda?” diye sordu Marty.

“Çünkü sigarayı ne kadar sevdiğimi unutmuşum. Daha sağlıklı olayım diye bırakmıştım. Şimdiyse bunun pek önemi yok.” Çünkü Wanda ölecekti. Ölecekti, Tanrı aşkına!

Nina, Wanda’nın yanına gelip masadan bir sandalye çekti ve aniden oturdu. “Tamam, bu saçmalıktan gına geldi Wanda. Buradayız, sen de baklayı ağzından çıkaracaksın. Marty’ye, bu akşam, ne olduğunu bize anlatmazsan seni döve döve konuşturacağımı söyledim. Bize aptal oynamaktan vazgeç. Deli olan, aşırı tepki veren bizmişiz gibi davranmaktan vazgeç. Bir şeylerin ters gittiğini bilmek için, Oprah’dan diploma almama gerek yok. Senin için endişelenmekten bıktım. Ben seni konuşturmaya hazırlarken, Marty’nin bana çenemi kapatmamı söylemesinden bıktım. Seninle tanıştığımdan beri çok kilo verdin. Çoğunlukla da son beş altı ayda. Kaç beden giydiğini biliyorum, çünkü o aptal tasarımcı dükkanında raftan kaptdığın giysileri senin için tuttum ve bedenim, altı ay öncekiyle aynı değil. Ayrıca hep yorgun

görünüyorsun. Makyaj yaptığında bile bitkin görünüyorsun. Şimdi anlat bana, yoksa işler çirkinleşecek.”

“Yumurtalık kanseri.” Güm diye söylemişti. O pis kelimeyi, hiçbir şeyden kuşkulananmayan, her şeyden habersiz arkadaşlarının ayaklarının dibine fırlatmıştı. Buz gibi terler dökmesine, kalbinin küt küt atmasına sebep olan bir korku, Wanda’yı sıkı sıkı pençelerine aldı.

Wanda’nın sözleriyle derhal durgunlaşan Nina, gözlerini arkadaşından kaçırdı. “Tanrım...”

Wanda titrek bir nefes aldı. “Dahası var. Dördüncü evredeyim. Hastalığım ölümcül.”

Marty’nin bir saniye önce eğik olan başı dikildi; gözleri hayretle doluydu. “Ne? Kim söylüyor?”

“Doktorum. Testler. Bu doğru.”

Nina masanın kenarını tuttu. “Peki, bunu ne zamandır biliyorsun?”

“Öğreneli neredeyse bir ay oldu.”

Marty’nin yüzü allak bullak oldu. “Bir ay mı? Bir aydır biliyorsun ama bize hiçbir şey söylemedin, öyle mi? Neden Wanda?” Wanda’nın konuşmasına engel olmak için elini kaldırdı, zaten hayretle dolu olan yüzünde daha büyük bir hayret belirdi. “Dur bir dakika. Yani, biz bunca zamandır sana iyi olup olmadığını, neden kilo verdiğini ve hep bu kadar yorgun olduğunu sorarken, sen derdinin ne olduğunu en baştan beri biliyordun, öyle mi?”

Wanda başını eğdi, gözleri yaşlarla doldu. Başıyla onayladı. “Evet. Ama lütfen, lütfen bırakın da açıklayayım. Başta ciddi bir hastalığım olduğunu bilmiyordum. Gerçekten. Size kısmi histerektomi ameliyatı olduğumdan bahsetmiştim, değil mi?

Yumurtalıklarım dışında her şeyi aldılar ve ondan sonra, bir daha asla doktora gitmek istemedim. Doğru şeyleri yaptım, ameliyattan sonra kontrole gitmeyi ihmal etmedim. Ama sanırım her şey bittiğinde, zamanın hesabını şaşırdım. Birden boşanma işi çıktı, sonra sizi ve Bobbie-Sue'yu buldum... Çalışıyor, geziyor, kendi ayaklarının üzerinde durmayı öğreniyordum ve kadın doğumcuya gitmek, yapılacaklar listemde yoktu. Kilo vermeye ve kendimi bazen şişkin hissetmeye başlayana kadar... Sanırım bir şeyin ters olduğunu hissettim. Kendimi kötü hissetmiyordum. Ama her zamanki gibi de hissetmiyordum, anlıyorsunuz ya?" Anlayış gösterebilirler diye, ikisi de sessiz, hareketsiz olan Marty ve Nina'ya baktı.

Derin bir nefes daha aldı; gözleri yanıyor, başı zonkluyordu ama bunu söylemek ona çok iyi gelmişti. Yüksek sesle. "Hâlâ kendimi berbat hissetmiyorum. Öğrendiğimden beri yalnızca bir iki kötü gün geçirdim. Neyse, kadındoğum doktorumla görüştüğümde kuşkulandı ve beni başka bir doktora gönderdi. Doktor Eckert biyopsi yaptı. Ve biyopsinin sonucunu öğrendiğim gün, sanırım sizinle alışverişe gitmeyi planladığımız gündü. Buluşacağımızı o yüzden unuttum. Kendimi tam bir aptal gibi hissediyorum. Yani, televizyon da kadın doğumcuya çok uzun zaman önce gitmem gerektiğini bilecek kadar reklam ve sohbet programı izledim. Aptal değilim ama şu anda kendimi kesinlikle öyle hissediyorum. Erken tespitin hayati olduğunu da biliyorum. Ama muayeneye gittiğimde teşhisin böyle... Böyle olacağını hiç tahmin etmemiştim..."

Nina fısıltıyla bağırır arası bir sesle, "Böyle kötü mü demek istiyorsun Wanda?" diye sözünü kesti. "Çünkü bu gerçekten kötü. Çok kötü ve sana bin kez iyi olup olmadığını

sorduğumda, beni her seferinde başından savdığın için, ellerimi o incecik boynuna dolayıp seni gebertmek istiyorum. Ama bunu yapmama gerek yok, değil mi Wanda? Peki, neden? Nedenini biliyor musun Wanda?” Nina kaskatı, öfke dolu bir yüzle masadan kalkmıştı; insan neredeyse onun öfkesinin tadını alabiliyordu. “Seni gebertmeme gerek yok, çünkü yumurtalık kanseri bunu benim yerime yapıyor!” diye kükreyen Nina, masayı ve üzerindikileri öyle sertçe itti ki her şey yere düştü.

Kül tablası yere düşüp parçaladığında, içindeki siyah küller yere saçıldığında, Wanda da Marty de şaşkınlıkla geri sıçradılar.

Nina onlara sırtını döndü, uzun ve koyu renk saçlarının bir tutamını, titreyen parmağına doladı. “Kahrol Wanda Schwartz,” derken sesi çatladı, hafif bir titremeyle çarpıldı. “Kahrol, e mi?”

Marty ilk ayağa fırlayan kişi oldu ve yere düşen şeyleri masanın üzerine beceriksizce yerleştirdi. “Tamam, durun. İkiniz de durun ve kendinizi toplayın.” Elini Nina’nın omzuna koydu. Diğer elini de Wanda’ya uzattı. “Oturma odasına gidip oturalım. Kafamı toplamam için bana bir iki dakika verin, sonra her şeyi çözüme kavuşturalım.”

Oturma odasına girip kanepeye oturdular. Marty karşılarındaki iki kişilik koltuğa yerleşip parmaklarının uçlarını birleştirdi. O parmakları ağzına götürüp uzun, titreşim bir nefes aldı. “Tamam, öncelikle, herhangi bir tedavi yok mu? Kemoterapi, radyasyon, ömrünü...”

“Uzatacak bir şey mi?” diye tamamladı Wanda. Son zamanlarda durumunun gerçekliğiyle yüzleşmekte ustalaşmıştı ve artık lafı dolaştırmayacaktı.

“Evet, ne olursa,” dedi Marty, hıçkırığını boğmaya çalışarak.

“Var ama sefil olurum. Aslında, bütün tedaviler yalnızca bunu yapacak. Sefaletimi uzatacak. Kemoterapi aldıktan sonra, içim dışıma çıkana dek kusmaktan, saçlarımı kaybetmekten, bana bakacak birine ihtiyaç duymaktansa, en azından biraz rahat yaşayabilirim... Şeye kadar...”

Nina belli ki kendine gelmişti. “Ölene kadar Wanda.”

Marty, Nina’nın dizini tutup bembeyaz eklemeleriyle sıkı. “Sus Nina. Çenenin bir dakikalığına kapat. Wanda, ne kadar... Zamanın var?”

Wanda başını omuzlarından geriye atıp sağa sola çevirdi. Göğsü genişledi. Kalan günlerinin sayısından nefret ediyordu. O sayıyı bilmek hiç hoşuna gitmiyordu. Aklından, geçen her günün üstünü çizmekten nefret ediyordu. “Belki altı ay.”

Marty’nin sertçe içini çekmesi, Nina’nın boğuk, kuru hıçkırığı, yaptıkları konuşmanın Wanda’ya çok canlı gelmesine sebep oldu. Wanda ölecekti. Oturma odasında oturuyor, dünyadaki en iyi arkadaşına, öleceğini söylüyordu. İşlerini düzene sokmak, yanda kalan şeyleri bitirmek, Menusha’ya bir yuva bulmak, S.ktir Et listesindeki aptal maddeleri gerçekleştirmek için altı ayının olduğu gerçeği, yüzüne tokat gibi çarpı. “İşte bu yüzden size söylemek istemedim. Çünkü bütün zamanınızı bu konuyu açmamaya, ölüm ve ölü gibi sözcüklerle beni incitmemeye çalışarak geçirecektiniz. Birbirinizle yapacağınız planlardan söz etmek istemeyecektiniz, çünkü onlara katılacak kadar yaşamama ihtimalim var. Rahatsız olacaktık ve bir daha hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.”

Marty başını yana eğdi; yüzünden şok okunuyordu. “Peki, birden ölsen, bize ne olacağını hiç haber vermesen, her şey

aynı mı olacaktı? Sen hiç var olmamışsın gibi, Hogan'ın yerine gidip kahvaltı edeceğimizi ya da indirimli tasarımcı mağazaları olan alışveriş merkezinde dolaşacağımızı mı sanıyordun? Taş atmak istemiyorum ama bu çok saçma Wanda. Delilik treniyle yaptığın yolculuk, resmen bitmiştir."

"Biliyor musun Wanda, şu anda sana o kadar öfkeliyim ki yumruğumu, hayır, dur, iki yumruğumu birden o incecik boğazına sokmak istiyorum. Tanrım! Bir kenara gizlenip ölmeyi mi planlıyordun? Ölmeyi mi Wanda? Ölmeyi mi? Bize hiçbir şey söylememeyi mi? Bir aydır biliyorsun. Bunların, seninle geçirdiğimiz son günler olduğunu ve senin hiçbir şey söylemediğini bilerek sonsuza dek yaşamamızı mı istiyorsun? Biliyorsun, sonsuza dek yaşayacağız. Sen ne biçim bir arkadaşsın? Bütün bunlar çok dramatik, cesurca, falan. Life-Time kanalındaki hikayeler gibi, yiğitçe."

Nina gözünü yumruğuyla ovuşturdu. Tekrar konuştuğunda sözleri yumuşaktı. Ama bu sözlerde, sert bir farkındalık vardı. "Bu dünyayı ardına hiç bakmadan terk edecek olman... Marty'yle ikimizin sonsuza dek yasını tutacağımızı hiç düşünmeden... Eh, hâlâ atan bir kalbim olsa, kınılırdı. Kalbim ölü bir organdan ibaret olduğu için açıklayamadığım bir üzüntü hissettiğimi söyleyeceğim ama o üzüntü kemiklerime dek işlemiş durumda. Dostum, bu, Lou ölümün eşliğine geldiğinden beri hissetmediğim bir şey." Nina'nın çok sevdiği babaannesi Lou ölmekten kıl payı kurtulmuştu ve o zaman Nina'nın içi parçalanmıştı.

Nina'ya o kadar acı çektiirdiğini düşünmek, Wanda'nın yerinden sıçramasına, kanepenin koluna tutunarak dengesini bulmasına yol açtı. "Nina, ben..."

Nina gözlerini yere eğmeden önce solgun avucunu kaldırdı. “Sus. Hasta olman yalnızca seni ilgilendiren bir şey değil Wanda. Evet, bir noktaya kadar öyle. Ama senin acın, bu dünyadan ayrıldığında sona erecek. Ama bizimki? Ermeyecek. Belki seninle olmak istemem bencilce ama Tanrı aşkına Wanda Schwartz, bütün bunları kendine saklaman ve bir hastane odasına saklanıp ölmek istemen? Seni de, bu fikri de s.keyim! Çünkü arkanda bırakacağın insanlar var ve bu, onları da ilgilendiriyor. Sana ihtiyacı olan insanlar. Benim sana ihtiyacım var, tamam mı? Yalnızca iki arkadaşım var ve birini kaybetmek, yalnızca ardında bıraktığı veda notunu ya da ne planladıysan onu bulmak, çok kötü.” Nina başını göğsüne eğdi; gözlerini kucağındaki, titreyen yumruklarına dikti. Sessizliği öyle açık bir yasla doluydu ki Wanda’nın ızdırapla haykırmamak için çabalaması gerekti.

Marty’nin mavi gözleri birden tuzlu yaşlarla doldu ve kadının konuşmak için ağzını açtı. Ama ağzından yalnızca hava boşaldı. Titrek bir nefes alıp ıslığı andıran bir sesle verdi. “Wanda... Ah, Tanrım... Tamam... Ben... Sanırım kendime daha fazla hakim olamayacağım. Ağlamam gerek. Bugünlerde zaten hormonlarım altüst. Bunun tamamen seninle ilgili olduğundan şüphelen olmasın ama nefesimi düzene sokmam gerek. Bu kadar zamandır, bir şeylerin yolunda gitmediğinden kuşkulanıyorduk... Ama böyle olmak zorunda mı? Ben yalnızca...” Marty sustu, güçlkle yutkundu; kendini toplamaya çalıştığı belliydi. “Bana bir dakika ver, tamam mı? Dışarı çıkacağım ve hüngür hüngür, genç bir kız gibi ağlayacağım, çünkü seninleyken öyle biri oluyorum, çünkü seni seviyorum ve bunu şimdi aradan çıkarmazsam, kimseye yararım dokunmayacak. Korkumu haykıracacağım. Nina’yı,

küfretme konusunda bir şampiyon gibi yeneceğim. Elime ne geçirirsem paralayacağım, çünkü hayat çok adaletsiz. Sonra içeri gireceğim ve ne yapmamı istiyorsan onu yapacağım. Yalnızca bir iki dakikaya ihtiyacım var.”

Marty kanepeden kaskatı bacaklarla kalktı, Wanda'nın hap kadar arka bahçesine çıkan kapıya doğru kesik kesik adımlar attı. Kapıyı açıp dışarı çıktı, sonra sessizce, arkasından kapattı.

Wanda tekrar kanepeye, Nina'nın yanına oturdu; Nina beceriksizce kadının eline uzandı ve onu öyle bir sıktı ki Wanda elinin kınılacağını sandı.

Ama bunun bir önemi yoktu. Wanda acısına rağmen, arkadaşının soğuk eline yapıştı.

İkisi de Marty'nin, rüzgârın sesine karışan uluyuşlarını dinlediler. Marty acısını haykırıyor, Wanda'nın ölecek oluşunun adaletsizliğini avaz avaz hıçkırımlarla lanetliyordu. Gırtlğından kopan yürek parçalayıcı hıçkırımlar, Wanda'mn mutfak pencerelerine çarpıyor, kulaklarında yankılanıyor, göğsünde titreşiyordu.

Nina boş elini yine yumruk yapıp gözünü ovuşturdu; yüzü, Wanda'nın şimdiye kadar hiç görmediğı duygularla dolu, değişken bir maskeydi. Marty'nin ciğerlerine her hava çekişinde Nina, Wanda'nın elini daha çok sıkıyordu; ızdırap dolu, perişan her hıçkırımlar, kadının yerinden sıçramasına sebep oluyordu.

Wanda'nın gözyaşları özgürce akmaya başladı ama Wanda, Nina'ya sıkı sıkı tutundu. Eklemlerindeki sızıyı memnuniyetle karşıladı; çünkü bu acı, yakında ölecek olsa da hâlâ yaşadığını belli ediyordu.

Menusha zarif patileriyle kanepenin arkasına atladı, Nina'nın boynuna dolandı, yanağını kadının saçına sürttü.

Marty'nin uluyuşu dindi, sonra, Wanda'nın mutfağında ki saat tik tak edip kalan dakikalarını da acı verici bir netlikle sayarken, sesi çatlayarak kesildi.

Arka kapı karo zemine yumuşakça sürtünerek açıldı. Marty mutfaktan bir rulo havlu peçete aldı ve yüzünü sildi. Ağır ağır, hırıltılı seslerle nefes aldı ve nefesini gitgide düzene soktu. Elini, rüzgârdan dağılmış, hafif yağmurla ıslanmış, parlayan saçlarında dolaştırdı.

Onlara döndüğünde, yüzünde kararlılık vardı ve kanepeye yaklaşırken attığı adımlar, kendinden emindi.

Safir mavisini, ipek bluzlu kollarını göğsünde kavuşturup Wanda'ya yukarıdan baktı. Konuştuğunda ilk sözcükleri hırıltılıydı. Sanki Wanda değil de, Marty bin sigara içmişti. Gözleri şiş ve kırmızıydı, ustaca yaptığı Bobbie-Sue makyajı yok olmuştu. "Ee Wanda Schwartz, dünyadan ayrılmak için seçtiğin bu ödleğe yol konusunda ne yapacağız?"

Nina başını aniden kaldırdı ve Wanda onun Marty'nin ağzına sıçacağını düşündü ama Nina sırttı. "Ölmek zorunda olmadığını biliyorsun Wanda."

Yüce İsa! Evet, Wanda biliyordu ama hayır, hayır, hayır. O ikisi Wanda'nın sandığı şeyi düşünüyorlarsa, hayır. Wanda da düşünmüştü bunu. Tanrı biliyor ya, o da düşünmüştü ama... Yanlıştı. Wanda cehenneme gider, sonsuza dek sarı bir odada kalırdı. Ama... Şey yaparsa... O pislikle evlendiğinde yaşamayı planladığı hayatı yaşayabilirdi...

Yaşamını böylesine değiştirecek bir şey yapmak, yalnızca dışarıdan bildiği bir hayatı yaşamak, belki ölmekten bile daha korkutucuydu.

Sonsuza dek yaşasa... Başını iki yana salladı. Öyle şanssızdı ki mesela marka kıyafetler almaya gittiğinde ters bir şey olur, giysi rafı Wanda'nın kafasını koparır, ahşap bir askı da kalbine saplanırdı ve Wanda o zaman kesinlikle cehenneme giderdi. "Biliyorum Marty ama yapmamız gerektiğini düşündüğün şeyi yapmak, kaderin işine karışmak olur. Şimdi ölmem gerekiyor. Siz ikiniz gibi, kaza eseri ısırılmadım. O, kaderdi. Ama kader benim paranormal bir hayat eşini hak etmediğimi hissediyor olmalı. Kader bana, eskiden vampir olan bir adam gönderdi. Bunun öbür dünyadan gelen bir mesaj olduğuna inanmam gerekiyor. Şimdi, sırf öldüklerinde onları özleyeceksiniz diye, insanları ısıramazsınız. Bu doğru olmaz. Öyle yapsanız, gezegende kaç paranormal insan dolaşırdı, bir düşünsenize." Wanda bunları söylemişti ama söylediklerine hâlâ inanıyor muydu?

Nina başını hararetle salladı. "Hayır Wanda. Bu doğru değil. Birini, sırf ona havalı geliyor diye sonsuza dek yaşamak istediği için asla ısırmam. Bu hayat tarzı hiç kolay değil. Seni ısırmayı teklif ediyorum çünkü evet, seni özleyeceğim ve seni ısırduğım takdirde başına neler geleceğini biliyorsun. Sonuçta, Marty'yle bana olanlardan sonra, bu hayata her şeyden habersiz başlayacak değilsin."

Wanda bocaladı; onların teklifini kabul etmek, yaşamaya devam edeceği anlamına gelirdi ve bu, dünyada en çok istediği şeydi. Ama bu, aynı zamanda esenliklerini riske atmak demek olurdu. Bir de cehenneme gitme ihtimali vardı. On iki yıl Katolik Okulu'na devam ettikten sonra, karanlık ve ateşle dolu çukurlar fikrini bir anda aklınızdan çıkaramazdınız. "Bu her şeyden önce sizin, paranormal insanlarınla aranızı bozabilir ve ben bunu asla, asla yapmak istemem.

İkincisi, Marty ya da sen, beni ısırдыңız ve ben vampire ya da kurt adama dönüştüğüm takdirde, hayatımda sonsuza dek hayatta kalmasını isteyeceğim birinin olmayacağı ve benim de ona aynı şeyi yapmayacağım ne malum? O kişi de aynı şeyi başkasına yapabilir. Bu doğru olmaz.”

Marty eğilip Wanda’nın göz hizasına indi. “Ne düşünüyorum, biliyor musun Wanda?”

“Ne?”

“Neyin doğru olduğu umurumda değil. Keegan’ın bana kızması bile umurumda değil. Senden vazgeçmeye hazır değilim. Asıl doğru olmayan, senin bu yaşta ölmen. Daha hayatını yaşama fırsatı bulamadan. Tekrar evlenemeden. İri yan Heath’le neler olduğunu göremeden...”

Heath’ten söz edilince, Wanda’nın midesi takla attı. Konu Heath olduğunda, kesinlikle kendi kaşınmıştı. Baştan beri ona âşık olma yolundaydı ve bunu biliyordu. Wanda buna engel olmaya çalışmış, ona yalnızca seks yaptıklarına dair sinyaller gönderip “ilişki kurmamak” ve “fazla kişisel” gibi şeyler söylüyor diye, kendini modern ve becerikli sanmıştı. Ama bu, geri tepmişti, hem de fena halde. Gelgelelim, Marty’nin önerisi ne kadar akıl çelici olsa da Wanda’nın sevdiği insanlar, onu dönüştürdükleri için büyük ihtimalle bir bedel ödeyeceklerdi. “Birçok insan genç ölüyor Marty, çünkü hayat böyledir. Birçok insan benden çok daha genç yaşta ölüyor, çünkü bu evrenin planı. Haksız yere ölen herkesi kemirecek misin?”

Marty başını kararlı bir tavırla salladı. “Hayır. Yalnızca seni. Genç ölecek olan başka kimseyi tanımıyorum. Yalnızca seni tanıyorum.”

Wanda'nın yanakları alev alev yandı, korkusu da tepki vermesine sebep oldu. "Bak, kaderimde yaşamak olsa, biri beni de kazara ısırırdı. O yüzden, üzerime gelme!"

Nina tehditkar bir hareketle kalktı, Wanda'yla Marty'nin etrafında dolaştı. Yüzünü Wanda'ninkine yapıştırdı. "Ben bir kaza yapabilirim Wanda. Yumruğumu boğazına soktuğumda, bir iki dişini çatlatacağımdan bayağı eminim."

Wanda diklendi. "Bana öyle taktikler sökmez Nina Blackman-Statleon! Çenene bir tane indirsem, kaybedecek hiçbir şeyim yok. Öleceğim. Senin gibi koca, korkutucu bir gece yaratığı bile, buna kıyasla beni korkutamaz!"

Üç kadın yine sessizliğe gömüldü.

Gerçeklik, keskin, öldürücü, kapkara dokunaçlarını beyinlerine dolamaya başlamıştı.

"Öleceksin Wanda." Nina'nın gırtlığı öfkeyle oynadı. "Buna dayanabileceğimi sanmıyorum. Sonsuz hayatımı, sen olmadan, senin dırdırın olmadan sürdüreceğimi hayal edemiyorum. Kimse Marty'nin kışının üzerinde tepinmeme engel olmayacak. Bencilce konuşmak istemiyorum ama Üçüncü Dünya Savaşı çıkmasın diye bizimle kalman gerekiyor."

Marty yenilmiş halde, "Hem liste de olmayacak," diye mınıldandı. "Bebek için ihtiyacım olanların listesini kim yapacak? Son kez nerede yemek yediğimizi kim hatırlayacak? Nina'ya haddini bildirerek beni kim güldürecek?"

"Evet Wanda. Beni ne zaman susturacağını iyi biliyorsun. Sen burada olmazsan, bunu kim yapacak?" Nina'nın sesi çatladı.

Wanda hıçkırığa hıçkırığa ağılamamak için direndi. "Birbirinize göz kulak olmayı öğreneceksiniz. Öğreneceksiniz,

değil mi? Çok kavga ediyorsunuz diye görüşmeyi kesmeyeceğinize söz verin. Hayır, ben burada olup hakemlik yapmayacağım ama sizi yukarıdan izlemeyeceğim ne malum?" Tavanı işaret etti. "Öbür dünyada size musallat olmamı istemezsiniz. Birbirinize hep göz kulak olacağınıza söz verin. Marty'nin bebeğini kolla, tamam mı Nina? İyi bir teyze olacaksın. Ona küfretmenin, gerçekte bir sanat dalı olduğunu öğretebilirsin."

"En azından düşünecek misin?" dedi Marty, karga gibi bir sesle.

Wanda başını sertçe iki yana salladı. Böyle yapmazsa, bocalayabilirdi. "Düşünebilir miyim, bilmiyorum. Hayatım boyunca bana öğretilen her şey, kadere müdahale etmenin yanlış olduğunu söylüyor. Bana neredeyse intihar gibi geliyor bu. Çünkü Nina beni ısıtır, ölmüş olacağım. Ya ikiniz beni dönüştürürken yakalanırsanız? Yoksa Nina'nın sözünü ettiği dışlanma meselesini unutuyor musunuz? Boş verin, çılgınca mantığımı size açıklayamam ve ikinize ne olacağıyla ilgili korkularımı anlatmama gerek yok. Ne olabileceğini siz de biliyorsunuz. Ama yaran olacaksa söyleyeyim, bunu düşündüm. Gerçekten uzun uzun düşündüm." Wanda bunu gerçekten yapmıştı ve içindeki sinir bozucu ses, "belki"lerle onu bütün gece ayakta tutsa da buna razı olamazdı. Wanda, İncil'i okumuşt, cehennem ve lanetlenmenin ne olduğunu biliyor ve oraya gitmeyi hiç istemiyordu. Nina'yla Marty'yi de kesinlikle yanında götürmeyecekti. "İkinizden birinin beni dönüştürmesine izin verdiğim ve mantıksız bir sebepten öldüğüm ya da daha beteri, yakalandığımız takdirde olacaklardan çok korkuyorum."

Nina elini saçlarının arasından geçirdi. “Bu, Heath olayını açıklıyor.”

Wanda aptalı oynamaya o kadar alışmıştı ki, ağzından çıkana engel olamadı. “Ne demek istiyorsun?”

“Demek istiyorum ki, Marty de ben de senden yatak arkadaş olamayacağını biliyorduk. Sevgini beslemek, evini güzelleştirmek ve Martha Stewart’a özgü saçmalıklar, senin hayatın. Heath’i neden kendinden uzak tuttuğun şimdi anlaşıldı.”

Heath. Wanda’nın hep bulmayı umduğu ama boşandıktan sonra, bulmaktan umudu kestiği türden bir adamın, hayatı hızla yokuş aşağı giderken karşısına çıkması, kadının kalbini sızlatıyordu. “İşlerin bu kadar ilerlemesine bile izin vermemeliydim.”

Marty’nin bir sonraki sözleri çok doğrudu. “Çünkü ona tahmin ettiğinden fazla kapıldın.”

Wanda yüzünü elleriyle kapattı, boğuk bir sesle konuştu. “Gerçekten bunu yapabileceğimi düşünmüştüm. Bilirsiniz işte, anı yaşayabileceğimi. Çünkü elimde bundan başka bir şey yok ama bu işte pek iyi değilim. Denedim...” Göğsündeki acı, Wanda’nın kendisini patlayacak gibi hissetmesine sebep olurken, kadın hıçkırığını boğdu.

Marty, Wanda’yı çekip aralarına oturttu, Wanda’nın başını omzuna çekti. “Ona söyledin mi? Ya ailene?”

Wanda’nın yüzünden yaşlar süzülüyordu ama kadın, konu Heath olduğunda ne istediğini biliyordu. “Anneme de, Casey’e de söylemedim. Heath ise hiç istemediğim bir şekilde öğrendi. Bu gece, bir iki gün içinde ona söyleyeceğime

karar vermiştim ama doktor telesekreterime mesaj bıraktı, Heath de bunu duydu.”

Nina onu sertçe süzdü. “Çok adilce davranmışsın Wanda.”

Tanrım, durum feciydi. “Bak Nina, üzerime gelme. Heath aramızda ne olduğunu biliyor. Seks hayatımız inanılmaz. Benim de öyle hissettiğimi düşünüyor. O bunun daha fazlası olmasını istese de istemese de. şimdi, konuyu kapatalım, tamam mı?” Arkadaşlarının, Archibald’ın ona ne söylediğini bilmesine gerek yoktu, en azından şimdilik. Bu gece Heath’le aralarında olanların ayrıntılarını da bilmelerine gerek yoktu. şimdi onu anlatmak, Wanda’nın açık yarasına tuz serpmekten başka bir işe yaramazdı. Wanda olanları tekrar yaşamaya henüz hazır değıldi. Marty ve Nina’yla bile.

Ama Marty’yle Nina birbirlerine baktılar. Normalde Wanda’nın sorgulayacağı bakışlardı bunlar ama onlardan açıklama istemeye takati yoktu.

Nina henüz işin peşini bırakmaya hazır değıldi. Bu, bir sonraki sözlerinden açıkça belli oluyordu. “Ama aranızdaki yalnızca seks değıl ve mezara girmeyi düşünüyorsan, ona neden söylemiyorsun? Ne dersen de, sonuçlarla ya da Tanrı esirgesin, en çok korktuğunu düşündüğüm şeyle, yani reddedilmekle yüzleşmek zorunda kalmayacaksın. Ona söylersen, hiçbir şeyden pişman olmazsın.”

Pişman değıldi. Hem de hiç. Heath’le yaşadıklarına asla pişman olamazdı. Onu şaşırtan, Nina’nın tavrıydı. “Ne zaman bu kadar ahlaklı birine dönüştün Nina? Onu yatağa atmam, sonra da sepetlemem gerektiğini söyleyen sendin.”

Nina yerinde kıpırdandı, saçlarının yüzüne düşmesine izin verdi. “Bu ondan ne kadar hoşlandığını çakmadan önceydi. Ondan hoşlanıyorsun Wanda.”

Evet, hoşlanıyordu. Hem de ne biçim. “Bunu kendimce yapmama izin verseniz, olmaz mı? Zamanı... Zamanı geldiğinde ona ne istiyorsanız söyleyebilirsiniz. Bu gecedен sonra onu bir daha hiç görmeyebilirim. Şimdiye kadar, kim-senin onun kadar öfkelenildiğini görmemiştim. Senin bile Nina.” Tanrı biliyor ya, bu doğrudu. Adamın öfkesi, Wanda’nın nefesini kesmişti.

“Ee, sence bu ne demek? Yani sana öfkelenmesi? Herhalde, yatak arkadaşı ona haber vermeden öleceği için öfkelenmemiştir, değil mi? Gerçekten onun için yalnızca yatak arkadaşı olduğunu mu sanıyorsun. Yalnızca sevişiyor olsanız, öfkelenmeye zahmet etmezdi!” diye bağırdı Nina, sıkı-tığı dişlerinin arasından.

“Nina! Kes. Hemen kes,” diye bağırdı Marty.

Wanda elini Marty’nin koluna koydu. Sonra hafifçe sık-tı. “Bunun ne anlama geldiğini gerçekten bilmiyorum. Her şey çok hızlı gelişti. Tek bildiğim, işi batırdığım ve çok piş-man olduğum, tamam mı? Ama lütfen, bu yüzden üzerime gelmeyin, bu gece olmaz...” dedi ağlamaklı, titrek bir sesle. “Tek bildiğim, Heath’in, bu gerçeikle baş etmek için ne yap-ması gerekiyorsa, onu yapmak için zamana ihtiyacı oldu-ğu. Senin öfkeni göre göre, çok şey öğrendim Nina, ve dü-şünmeden tepki vermesinin sebebinin, onu gafil avlamam olduğunu biliyorum. Kimse bunun nasıl bir şey olduğunu senden iyi bilemez. Sen acı çektiğinde, hıncını insanlardan çıkanyorsun.”

Marty ona hayretle baktı. “Tanrım, Wanda. Amma makul konuşuyorsun.”

Wanda ona kuru kuru gülerek karşılık verdi. “Hep öyle konuşmuyor muyum? Makul, tutucu, kriz anlarında man-

tıklı, sağı solu her zaman belli. Heath'leyken yeni biri olmaya çalışıyordum ve işi elime yüzüme bulaştırdım." Wanda, sözlerine bir hıçkırıyla son verdi.

Marty'nin gözleri yine yaşlarla doldu, ama konuşan Nina oldu. "Ama sevdiğim yanın da bu Wanda. Ne kadar gergin olursam olayım, bana haddimi bildireceğini bilmeyi çok seviyorum. Benden korkmuyorsun, blöflerimi görüyorsun ama beni yine de seviyorsun. Bu nitelikleri, sakın ama sakın azımsama, çünkü bunlar seni sen yapan şeyler. Ve sen, olmak istediğim sayısız iyi şeysin. Bu yüzden, Heath'e ne hissettiğini söylemeni dürüst olmanı isterdim. Çünkü sen öyle birisin."

Nina haklıydı. Wanda öyle biriydi ve konu Heath olduğunda, baştan beri bu kadar tedirgin olmasının sebebi buydu. Çünkü Wanda, seksten fazlasını istiyordu. Ama bu gece tek istediği, biraz yalnız kalmaktı. "Bir şeye söz veremem, bunun bir kısmı Heath'e de bağlı, ama bu gece yalnızca düşünmeye ihtiyacım var. Lütfen."

"Ama..." diye itiraz etmeye yeltendi Nina.

"Anlaştık," diye araya giren Marty, Wanda'nın başının tepesini öptü. "Sen ne istiyorsan onu yapacağız. Bu gece kız kıza takılmak ister misin? Ben Keegan'ı ararım, Nina da Drakula'yı arar, onlara nerede olduğumuzu haber veririz. Sonra televizyonda saçma sapan şeyler izler, patlamış mısır yer, kan içer, bütün gece gevezelik ederiz."

"Şahane." Nina'nın tebessümü, acı verecek kadar sahteydi. "Ben varım."

Wanda başını iki yana salladı. "Endişelendiğinizi biliyorum. Beni sevdiğinizi de biliyorum ama galiba yalnız kalmaya ihtiyacım var. İzin verir misiniz?"

Marty gülümsedi; gözlerinde öyle büyük bir üzüntü vardı ki, Wanda ona neredeyse bakamayacaktı. “Bize ihtiyacın olursa telefon edeceğine söz verirsən.”

“Evet. Söz veriyorum. Şimdi gidin. Gitmezseniz, hayatınızdaki paranormal erkekler sizi merak eder.”

“Seni bırakmak istemiyorum.” Nina doğruca Wanda’nın gözlerinin içine baktı. Birlikte olabilecekleri her anın onun için önemli olduğunu, hiçbir şey söylemeden Wanda’ya aktarıyordu.

Wanda parmağını Nina’nın o pek güzel elmacık kemiğinden geçirdi, sonra çenesinin altına fiske vurdu. “Eh Elvira, benim yalnız kalmaya ihtiyacım var ve bunun nasıl bir şey olduğunu bilen biri varsa, o da sensin. Haydi, evine uç.”

Nina kanepeden kalktı, Marty’yi de kaldırdı. Marty ceke-tini giydi ve kapıya yürürlerken Nina baş ve serçe parmakla-rını kaldırarak telefon işareti yaptı; Wanda’nın ona ihtiyacı olduğu takdirde, yapması gereken tek şeyin, Nina’yı aramak olduğunu söylemek istiyordu.

“Söz,” diye fısıldadı Wanda.

Marty’yle Nina çıktıktan sonra, onları sessizlik takip etti. Tek bir insan sesi bile yoktu.

Yaptıkları konuşma Wanda’nın başını döndürüyordu. Marty’nin hıçkırıklarını, Nina’nın boğuk, kuru kuru ağlayışını aklından silemiyordu. Heath’le ilişkisini, çabalamasına bile gerek kalmadan bitirdiği, çünkü kendi bencilliğinin gözünü kör ettiği düşüncesini de.

Bugün renk tekerleğinde parlak renkler yoktu, ama pişmanlık vardı.

“Efendim! Ne yapıyorsunuz? Uyumaya çalışıyorum ve bu insanlık serüveni bize dayatıldığından beri, kendimi Me-tuşelah gibi hissediyorum. O yüzden alçak sesle kükreyin.” Archibald, Heath’in dikilerek, en sevdiği birayı şişeden yu-dumladığı mutfağa baktı.

Archibald göz devirerek, ikinci el giysi dükkanından aldığı sabahlığının kemerini sıkılaştırdı. “Ah, genç Heathcliff. Ne derdiniz var da üzüntünüzü indirimli birada boğma ihtiyacı hissediyorsunuz?”

Heath bunu dile getirip getiremeyeceğini hâlâ bilmiyordu. “Wanda.”

“Sizi ucuz bira içmeye götüren, o mu?”

“Hayır, dükkana kendim gittim ve ucuz bira aldım. Tutumlu olmamız gerek.”

Arch’ın yüzünde öyle net bir endişe belirdi ki Heath orada gördüğü bağlılıktan ötürü yaşlı adama bakmakta güçlük çekti. “Sizi iyi tanırım efendim. Çok kötü bir şey olmuş.”

Kötü, kötü, berbat, iğrenç. Açıkçası bundan daha kötüsü olamazdı. “Bana neden bağlanmak istemediğini artık biliyorum.” Heath bunu öyle ani söylemişti ki kendi bile şaşırды.

“Lütfen bunun sebebinin, ikiz kız kardeşinin Wanda’nın bebeğini taşımış olması, kadının da masumca, kocasının kardeşini meşru bir yoldan hamile bıraktığını düşünmesi ama adamın aslında onu, 1-11, mum ışığı altında, güzel bir şampanya içerken, bizzat hamile bırakmış olması olduğunu söylemeyin. Böyle şeyler olabiliyor efendim. Bunu bannak-

ta, televizyondaki gündüz programlarını izlerken kendi gözlerimle gördüm.”

“O ölecek Arch. Ölecek...” Kelimeyi aksice, sert bir fısıltıyla serbest bıraktı. Boğazı, biri ellerini gırtlığına dolamış gibi sıkıştı. Heath bu kadar zamandır yaşıyordu ama kendini hiç bu kadar umutsuz ve çaresiz hissettiğini hatırlamıyordu. Vampir dönüşürüldükten sonra bile.

Archibald’ın normalde ifadesiz yüzü bir anda endişe, anlayış ve dehşetle doldu. “Heathcliff... Ben... Güzel Wanda’mızla ilgili onca şey düşündüm ama hiç...”

Heath onun ne demek istediğini anlıyordu. “Evet, ben de. Hasta olduğundan kuşkulanıyordum ama bu kadar değil. Ölecek kadar hasta olduğundan değil.”

“Ama hastalığı ne? Tedavisi var mı? Yapabileceğimiz bir şey, bulabileceğimiz bir doktor?” Ağzından çıkan son söz, her zaman soğukkanlı olan Archibald’a hiç uymayacak kadar titrek ve gıcırtilıydı.

“Ayrıntıları bilmiyorum. Soracak kadar yanında kalmadım.” Heath, Wanda’dan ayrıldığından beri, bunu yaptığı için kendine kızıyordu.

“Ondan ayrıldın mı Heathcliff?” Archibald’ın sesinde, hayretle karışık hayal kırıklığı vardı. “Senden daha iyisini beklerdim...”

Heath başını boynunun üzerinde çevirdi, yakasını bırakmayan gerilimi azaltmak için yukarı aşağı oynattı. “Hayır Arch. Hayır. Öğrendiğimde kendimi, biri böbreğime yumruk atmış gibi hissettim. Soru soracak halde değildim. Tek düşünebildiğim, bir şeyi ya da birini tekmelemektir. Kötü tepki

verdim Arch. Geri alamayacağım bazı şeyler söyledim. Ama kahretsin, bana gerçeği neden söylemedi?”

“Cevap açık. Size, planladığından daha derin duygular beslediğini fark etti. Burada kalan zamanını, o gerçekten gitmeden önce yasını tutmaya başlayacak insanlarla geçirmek istemiyor. Bu seninle ilgili değil Heathcliff. Bunu hatırlasan iyi olur. Herhalde anlıyorsundur?”

Heath elini yorgunca, kısa sakallı çenesinde gezdirdi. “Şimdi anlıyorum. Dört saat önce hiçbir şeyi, kimseyi anlayamıyordum. Delirmiş gibiydim. Wanda gerçeği baştan beri biliyordu, ama tek kelime etmedi. Bu, canımı çok yaktı. Aptalca davrandım Arch. Bağırđım, çağırđım, ona demediğimi bırakmadım.”

Archibald elindeki birayı alıp tezgaha koydu. Heath’in omzunu güven verici, kararlı bir elle kavradı. “Yasın birçok yüzü vardır efendim. Siz yasınızı o şekilde sergilediğiniz için kendinizle gurur duymuyorsunuz, biliyorum ama şok, üzüntü ve çaresizlik, insanı sersemleten, güçlü duygulardır.”

“İnanamadım...” Heath duyduklarına hâlâ inanamıyordu. Asıl inanmadığıysa, inanmadığını dışa vurmak için kullandığı kelimelerdi. Şu anda, Wanda’nın hayatından çıkma ihtimali düşünebildiği tek şeyken, yine ölümsüz olmayı diliyordu. Hâlâ vampir olsa, kalbinin böyle acı verici bir biçimde atıp atmayacağını merak ediyordu.

Archibald hızlı bir hareketle omzunu süpürdü. “Artık bu bilgiye sahipsin Heathcliff. Bununla ne yapacaksın? Bayan Wanda’nın senin pisliğin teki olduğunu düşünmesine izin vermeye devam mı edeceksin, yoksa durumu düzeltecek misin? Yasının Wanda’nın hayatının kalanını mahvetme-

sine izin mi vereceksin, yoksa cesaretine kavuşacak mısın? Yanılmıyorsam onu en son, Toz Yiyici denen –ya da adı neyse– yararsız icadı kaldırırken, palto dolabında görmüştüm.”

Heath, gülmekten kendini alamadı, ama hemen ciddileşti. Archibald adamın çenesini avuçladı, sonra yanağına hafif bir tokat indirdi. “Ne yapacağınızı biliyorsunuz efendim. Size güveniyorum.”

Heath, Arch’ın elini güven ve teselli bulmak adına, kısacık bir an için sıkı sıkı tuttu, çünkü karşısındaki, sırtını her zaman yaslayabileceği tek insandı.

Sonra Heath, ne yapması gerektiğini anladı.

Bir anda.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

“Heathcliff evde değil Wanda Hanım. Ama içeri girin, artık bir koltuğumuz var. Hem de bütün bir koltuk, inanabiliyor musunuz? İçeri girin, oturup Heathcliff'i bekleyin.” Adamın, etrafı kırıksıklarla dolu, nazik, sıcak gözleri, Wanda'yı Heath'in dairesine girmeye davet etti.

Ama Wanda başını iki yana sallayıp paltosunun yakalarını kaldırdı. “Giremem Archibald ama teşekkürler. Heath'e karşı çok iyisin. Onun bunu takdir ettiğini biliyorum. Senden sık sık, sevgiyle söz ediyor. Gitmem gerek ama ona benim için bir şey verir misin?”

“Elbette hanımefendi, ne isterseniz. Ama keşke Heathcliff'i bekleseniz. Biriyle kısa bir görüşme yapıp dönecekti. Adı neydi?” Duraksadı, parmağını alnında düşünceli düşünceli gezdirdi. “Ah, evet, yapışkan dudaklı Linda'yla. Yemekten çok önce döneceğini, sonra halletmesi gereken çok önemli bir şey olduğunu söyledi. Aslında, neden bize katılmıyorsunuz? Ton balıklı güveç denen bir şey pişiriyorum. Putperestlere layık bir yemek, ama bu yüzden elbette bütçemizi zorlamıyor.”

Arch, Wanda'nın bu koşullarda bile gülümsemesine sebep oldu. "B-ben, gerçekten giremem. Gerçekten. Bunu Heath'e ver ve onunla yakında görüşeceğimi söyle lütfen." Arch'a, mavi selofan kağıdına sarılmış, ufak, yamru yumru bir paket verdi. Mavi, Heath'in çok da kişisel olmayan konuşmalarından birinde iddia ettiği üzere, en sevdiği renkti. Wanda mendil gerektirmeyen bir an yaşamaya çabalamasına rağmen, gözünden bir damla yaş süzüldü.

Heath'in evde olmayacağını biliyordu ve bu yüzden kasten bu saatte gelmişti. "Gitmem gerek Archibald ama teşekkür ederim. Sen iyi bir adamsın." Adamın yanağına dokunduktan sonra döndü, merdivenlerden inerken topuklu ayakkabılarının tıkırtısı yüksek tavandan yankılandı.

Bedenindeki her kas, yeni akort edilmiş bir gitarın telleri gibi gergindi. Eve gitmek üzere arabasına binerken, sık, düzensiz nefesler alıyordu.

Evde Nina ve Marty'yle buluşacaktı.

Dün gece Marty'yle Nina'nın onu dönüştürmesine izin verdiği takdirde gideceğinden endişelendiği cehennemden farksızdı. Heath'i aramak için telefonu kaç kez eline aldığı, ama sonra alet onu ısırması gibi elinden attığının sayısını şaşırmıştı. Heath durumu kendi bakış açısından yorumlamıştı -Wanda ona yalan söylemişti. Eh, tamam, belki alenen yalan söylememiş olabilirdi, ama Heath'ten, adamın en baştan bilmeyi hak ettiği bir şeyi saklamıştı. En baştan ahlaklı, sağduyulu davranmış olsa, adama duyduğu tutkunun, aklını bulandırmasına izin vermese, öleceği için bir tür imtiyazı hak ettiğini düşünmese, adama gitme ya da kalma seçeneğini verirdi.

Ama bunu yapmamıştı.

Heath'in kararlarını onun yerine vermeyi görev edinmişti. Ancak bu, yalnızca küstahça değildi; Wanda'nın kendisinden tiksinsmesine de sebep oluyordu.

Bugünse... Bugün, tamamen farklı bir hikayeydi. Wanda bugün başka herkesin hayatını rahat bırakacak, yalnızca kendi hayatıyla uğraşacaktı. Heath onun ne yapacağını öğrendikten sonra aralarında ne olursa olsun.

Ve Wanda arkasına bakmayacaktı. Tek bir kez bile.

Cep telefonunu eline alıp beş rakamına bastı.

"Alo?"

"Casey?"

"Wanda?"

Wanda gülümsedi. Kardeşi o aradığında, hep böyle şaşkınca cevap verirdi. "Evet, benim."

"Ne haber? İyi misin? Annemle babam iyiler mi?"

Casey, Wanda onu aradığında hep kötü bir şey olduğunu düşünürdü. Hiç kendisi onu aramazdı ve Wanda buna bazen üzülürdü ama bugün ortada, önce kimin kimi aradığından çok daha önemli bir durum vardı. Wanda bu gece S.ktir Et listesini gözden geçiriyordu; Casey, annesi ve babası ilk sıradaydılar. "Evet, her şey yolunda canım. Annemi aradım ama bugün çarşamba. Ve biliyorsun, çarşamba akşamları Karides Kulübesi'ndeki açık büfe deniz ürünü gecesine gidiyorlar. Neyse, önemli değil. Sadece seni sevdiğimi söylemek için aradım." Sesi titremesin diye, yanağının içini ısırdı.

Casey hüsrarla içini çekerek telefona hava üfledi. "Çok kötüsün, beni hiç aramıyorsun demek için mi anyorsun? Meşguldüm, o kadar..."

Wanda, Casey'in tedirgince konuştuğunu duyunca, yumuşak bir sesle karşılık verdi. "Hayır. Yalnızca seni sevdiğimi söylemek için aradım Case. Seni seviyorum ve annem ya da babamla konuşursan, onları da sevdiğimi söyle."

Gözlerini önünden ayırmadan, kapatma düğmesine çabucak basarak konuşmayı bitirdi. Ve bir kez bile arkasına bakmadı.

Marty'yle Nina, Wanda tam S.ktir Et listesini katlayıp minicik bir kare haline getirirken, kapıda belirdiler.

İlk konuşan, sesi titrek, tereddütlü Marty oldu. "İyi misin? Yani, muhtemelen çok iyi değilsindir, biliyorum ama buraya, neye ihtiyacın varsa onu yapmaya geldik."

Nina başını salladığında, ipeksi, koyu renk saçları omzuna düşüp göğüslerinin hemen altına dek uzandı. "Onun dediğinden." Elini Wanda'nın yanağına koydu; teni soğuk, kara gözleri pırl pırlı. "Her şey istediğin gibi olsun diye ne yapabilirim, söyle bana."

Wanda başını sertçe salladı. "Tamam. İstediğim şu. Beni halledin."

"Seni halledelim mi?" Nina kaşını kaldırdı.

"Evet." Wanda boynunu işaret etti. "Beni buramdan ısırtın..." Sonra Marty'nin ısırılma olayını hatırladı, elini kaldırıp baş ve işaret parmakları arasındaki yeri işaret etti. "Ya da buramdan."

Nina'nın kaşları çatıldı. "Az önce söylediğini düşündüğüm şeyi mi söyledin?"

Dudakları kararlılığıyla incecik bir çizgi haline gelmiş olan Wanda, doğruca Nina'ya baktı. "Evet."

“Hayır.”

“Evet.”

“Ama...”

Wanda elini hemen havaya kaldırdı. “Beni hanginizin ısırdığı da umurumda değil. Aslında, şaşırtın beni. Yalnızca, uyandığımda hangi paranormal yöne gittiğimi haber verin, tamam mı?”

Marty’yle Nina afallamış halde birbirlerine baktılar. “Fikrini neyin değiştirdiğini sorabilir miyim?” diye sordu Marty.

“Hayır.”

Nina, Wanda’nın koluna fiske vurdu. “Bize hayır deme Wanda. Emin olduğundan emin olmak istiyorum. Bir daha geri dönemeyeceksin. Asla. En azından benim durumumda, çünkü bir sürü insanın canını yakar.”

Wanda’nın gözleri irileşti. Geri dönemeyeceğini kim ondan daha iyi bilebilirdi? Nina’yla Marty dönüştüğünden beri, bunu milyon kez duyan kimdi? “Ahh, birden tereddüde düştük bakıyorum. Daha dün gece ikiniz beni sandalyeye bağlayıp ölümsüzlük armağanını bana zorla kabul ettirecektiniz. Şimdi emin olduğumdan emin olmak istiyorsunuz, ha? Ne fark eder? Ağzınıza sıçtırtmadan yapın şunu.”

Nina’nın gözleri irileşti. “Küfrettin...” diye suçlamada bulunurken sesinde, Wanda küfredecek kadar cesaret bulunduğu hep beliren o şaşkınlık tınısı belirdi.

Wanda’nın yüzü hayretle allak bullak olurken, yapmak üzere olduğu şeye duyduğu korku, karnına iğne gibi battı. Dönüşme kararından korkmuyordu. Yalnızca, canını yakaçağından korkuyordu. Ya da arkadaşlarının canını. Nina’yla Marty hiçbir şey hissetmediklerine yemin etmişlerdi ama

Wanda bunun, doğum yapan kadınların laflarına benzediğinden korkuyordu. “Bebeğini kucağına aldığı anda bütün acını unutuyorsun” saçmalığı, onu tedirgin ediyordu. “Evet, küfrettim! Öleceğim Nina. Bu da küfür gerektirmiyorsa, ne gerektiriyor, bilmiyorum. Şimdi gevezelik etmeyi kes de ısırs beni. Tam buradaaaaan bebek.” Boynunun nazik tenini işaret etti ve yüzünü buruşturmamaya çalıştı.

Yüce İsa! Wanda sonsuza dek kan içmeyi düşünüyordu. Nina vampir olduğunda, hayatta kalmak için yapması gereken şeyin düşüncesi onu öyle tiksindirmişti ki kadın sık sık öğürür olmuştu. Ama bu Heath’i sonsuza dek terk etmekle kıyaslandığında, ufak bir tatsızlıktı. Wanda bütün gece hangi paranormal yola gireceğini düşünmüş, sonra sonuç onu Sonsuzluk Yolu’na soktuğu takdirde, hangi tuhaf yolu seçtiğinin bir önemi olmadığına karar vermişti.

Marty, “Wanda,” dedi. Wanda’nın elini tutup onu kanepeye götürdü. “Otur. Sus. Dinle.”

Wanda kollarını göğsünde kavuşturup dudaklarını büzdü. “Dinliyorum.”

Marty konuşurken, gözleri dökülmeyen yaşlarla doldu. “Tatlım, bu çok emin olman gereken bir şey ve dün gece sana, senin tepkine saldırdıktan sonra, son isteklerine uymaya, seni rahat bırakmaya karar verdik. Bu ikimizin de hoşuna gitmiyor ama hayat tarzımızı sana dayatmaya çalışıyorduk ve bu bir hataydı.”

“Tabii ben seni rahat bırakmak falan istemedim,” diye araya girdi Nina, “ama Marty birden makul makul konuşmaya başladı ve şoku atlattığımda bana mantıklı gelen şeyler söyledi. Ölümsüzlüğümüzü biz seçmedik Wanda. Senin

seçme şansın var ve seçimin hoşumuza gitmese bile –bunu düşünmek bile beni öldürüyor olsa da– bu boktan şeyleri sana zorla yaşatmak istemiyoruz, çünkü bu bencillik olur. Sen neye inanıyorsan ona inanmakta özgürsün ve ben bunlara inansam da inanmasam da, saygı duyuyorum. Böyle yaşamak her zaman kolay değil. Greg’i ne kadar sevsem de bazen tekrar insan olmak için sol mememi verebileceğimi düşünüyorum. Bu, vampir kültürünün yansınsı mahvetmek olmasa, bunu yapabilirdim. Ama bunu Greg’siz yapmak istemezdim. İnan bana, ölümlülüğü özlüyorum. Lanet olsun, tavuk kanatları ve peynir sosu gibi saçma sapan şeyleri özlüyorum ama bu, Greg’den vazgeçmeye ya da klan üyelerini Heath gibi dımdızlak ortada bırakmaya değmez.”

Marty sarışın başını salladı. “Bunu sırf fikirlerimizi, çaresizliğimizi sana dayattık diye yapma. Fevri davrandık. Tek istediğimiz yardım etmektir ve bunu yapacak gücümüz olduğundan, fazla ısrarcı davrandık.”

Vay be! Wanda bugünü göreceğini hiç tahmin etmezdi. Nina’yla Marty’nin herhangi bir konuda hemfikir olması, kıyametin kesinlikle yaklaştığı anlamına geliyordu.

Wanda ellerini azimle ovuşturdu. Hayır cevabını kabul etmeyecekti. Şimdi olmazdı. “Ne yaptığımı çok iyi biliyorum. Ne zaman bir şeyi uzun uzun düşünmeden, liste yapmadan, sonra biraz daha düşünmeden yaptığımı gördünüz? Düşük ihtimalli de olsa, cehenneme gitmenin buna değeceğine karar verdim. Tamam mı? Yani, bana yardım etmek istiyorsanız, edin.” Wanda başını sola eğerek boynunu işaret etti. “Haydi, buramdan ısırrın.” Ama sonra aklına bir şey geldi. “Beni sen ısıracaksan, bana bir iyilik yap da yara izi bırakma Nina. Bobbie-Sue’da öyle bir şeyi gizleyecek bir ka-

patıcının olup olmadığını Tanrı bilir.” Wanda yine boynunu işaret etti. “Haydi, tam buramdan ısırın.” Ama sonra aklına bir şey geldi. “Ah, bir dakika. Söz verin, birisi bu gece burada olanları öğrenecek olursa, nasıl dönüştüğüm konusunda yalan söyleyeceksiniz. Sizi hiçbir zaman ele vermem. Hiçbir zaman. Şimdi yemin edin,” diye ısrar etti.

Nina ona dik dik baktı. “Bu beni en az endişelendiren şey Wanda.”

Wanda eklemlerini azimle çatırdattı. “Tamam o zaman, ısır beni.”

İki kadın da oturma odasındaki yerlerinden kıpırdamadı.

“Bir dakika, içkiniz var mı?”

“İçki mi?” Nina’nın kafası karışmış gibiydi.

Wanda kontrolü ele alma havasındaydı ve sinirle iç çekişi bunu gösteriyordu. “Evet Nina. Bilirsin işte, beyin hücrelerini uyuşturmak ve sayıklayan, ağlayıp inleyen bir şapşala dönüşmek istediğinde içtiğin şey? O içkiden.” Ellerini iyice açtı. “Aslında, sert bir içki. Boş verin, sanırım babam ziyarette geldiğinde içsin diye sakladığım bir şişe eski viski olacaktır. Babam viskiyi çok sever.” Wanda ayağa kalkıp mutfaktaki kilere yöneldi.

Nina, onun arkasından da Marty, Wanda’nın peşinden geldiler. Nina dırdıra başladı. “Şu anda içmenin iyi olacağından emin değilim Wanda. Sen neredeyse hiç içki içmezsin. Kafayı bulmak, ısırığın etkisini değiştirebilir. Marty’yle ikimiz ısırıldığımızda ayıktık ve şunu da ekleyeyim, bu dönüştürme işini daha önce hiç yapmadık. Bu da konuyu, koca ağızlanımıza ve seni dönüştürme konusundaki büyük laflanımıza getiriyor.”

Wanda viski şişesini alıp kolunun altına kısırdı, hızla dönüp onlara baktı. "Sesinde duyduğum, ödlelik mi Nina Blackman-Statleon? Kırk yıl düşünsem, senin bir şeyden korkup cayacağın aklıma gelmezdi. Buna engel olamayacak kadar sarhoş oldukları için dönüştürülen çaresiz kadınlarla ilgili bir sürü şey okudum."

Nina cevap vermekte gecikmedi. "Bunu bir aşk romanında okumuşsundur Wanda! Tanrı aşkına! Bütün o saçmalıkları aptal aşk romanlarında okudun. Doğru olup olmadıklarını bilmiyorsun."

"Ah, lütfeeeen. Sen yakınıp vampir olmak istemediğini söylerken, o kitaplarda senin hakkında okuduğumuz her şey doğruydu. Bence korktun Nina. Ne oldu vampir? Car car konuşmaktan başka bir işe yaramıyor musun? Söylediğin onca şey, lafta mı kalacak?"

Nina başını Wanda'ya doğru eğdi; ince yüzü gergin, çenesi kaskatıydı. Saçlarını kulaklarının arkasına attı. "Sen bana -bana- ödle mi dedin?"

Wanda göğsünü onunkiyle tokuşturdu, sert bir gümbürtüyle kadına çarptı ve o sırada kolunun altındaki şişenin düşmesine engel oldu. "Evet. Bu konuda ne yapacaksın?"

Nina hemen, yüzünde pişmanlık ifadesiyle geri çekildi. "Hiçbir şey."

"Hanım evladı," diye dalga geçti Wanda.

Nina ellerini iki yanında yumruk yaptı. "Kes şunu Wanda." Hırıltılı sesinde ve dişlerini gösterişinde, uyarı vardı.

"Yoksa ne olur? Kıçıma tekmeyi basacağından mı söz edersin?"

“Kes dedim,” diye hırladı Nina.

Wanda yüzünü Nina’nımkine yapıştırdı. Nina’nın onu dönüştürmesini sağlamak için kadını delirtmesi gerekiyorsa, bunu yapacaktı. “Ben de hayır dedim pısıırık!”

Marty o kadar hızlı bir hareketle aralarına girdi ki, Wanda’nın omzunu kavramasa kadın onu göremeyebilirdi. Marty diğer elini de Nina’nın omzuna koyarak iki kadını ayırdı. “Ding-ding-ding-ding-ding! Birinci raundun sonu!” diye bağırdı. “Wanda? Bunu arkadaşlığımızda ilk kez söylediğime inanamıyorum ama kes şunu ve Nina’yı rahat bırak. Şimdi Nina, geri çekilmesen ben seni zorla geri çekerim ve beni yenebilecek olsan da bana elini bile sürmezsin, çünkü hamileyim. Ben kazandım, sen kaybettin. Geri çekil.” Elini Nina’nın burnunun altında, Wanda’nın aksi yönüne doğru salladı.

Wanda’nın göğsü kabardı, midesi çalkalandı ama o da Nina da geri çekildiler.

Marty ellerini önünde kavuşturup geri çekildi. Sonra o elleri karnındaki hafif şişliğe koydu. “Şimdi, mantıksız arkadaşlarım, kendimizi toplayalım da bu konuyu konuşalım.”

Patlak gözlü tavşanlı, pembe ve tüylü geceliğiyle dolaşan Wanda, gözlerinde muhtemelen çılgınca bir bakış olduğunu, saçlarının dağıldığını biliyordu ama onları ne yaptığını çok iyi bildiğine inandırması gerekiyordu. Kararından hiç şüphe etmiyordu. Heath’le birlikte olmak istiyordu. O kadar. Kendini hep güvenceye almaktan çok sıkılmıştı. Zamanının büyük bir kısmını, gerzeğin tekiyle evli geçirmişti. Şimdi yeniden başlama şansı istiyordu. “Bunu yapmayı hiç istemiyorum Marty. Konuşmak istemiyorum. Bütün vakti-

mi konuşmakla geçiriyorum, ama bana ne yararı oldu? Yani ölü sayılırm. Ayrıca sizinle konuşarak, sizi yatıştırarak, sizi sakinleştirerek o kadar çok zaman harcıyorum ki. Eh, tahmin edin, ne düşünüyorum? Sıra bana geldi. Bu, benimle, benim isteklerimle ilgili ve ben ölmek istemiyorum, tamam mı? Yaşamak istiyorum. Bunun nasıl olacağı da umurumda değil. Vampir, kurt adam ya da kahrolası bir peri olmak umurumda değil. Yaşamak istiyorum!” diye bağırdı, devam etmeden önce derin bir nefes aldı. “Yaşamak istiyorum. Bebeğin doğduğunu görmek istiyorum Marty. Onun için aptal aptal patikler örmek istiyorum, çünkü ben böyle biriyim. Nina’nın, bizimle alışveriş etmenin ne büyük bir olay olduğu konusunda sonsuza dek yakındığını duymak istiyorum. Ve Nina, bana bir daha Holly Hobby dersin, köpek dişlerini paslı bir kerpetenle çekerim. Anladın mı?”

Nina başıyla onayladı; ağzı açıktı ama sesi çıkmadı.

Wanda elinin tersiyle alnını ve kafa derisini sildi. “Yani, ikiniz için de sakıncası yoksa, kendime bir kadeh içki koyacağım, –belki dört beş kadeh– çok sarhoş olacağım, sonra da güm! İkinizden biri beni dönüştürecek. Tamam mı?”

Marty’nin güzel yüzünde, anlayışla kuşku karışımı bir ifade vardı. “Tatlım, bu ateş ve kükürt lafları, seni daha inandırıcı kılmıyor.” Elini Wanda’nın dağınık saçlarında dolaştırdı, sonra kadının kırışık geceliğini düzeltti. “Aslında, biraz deli gibi görünüyorsun.”

Nina başıyla onayladı. “Evet. Adam çağırmanız ve kocaman bir ağ getirmelerini istememiz gerekiyor gibi. Bütün bedenini kaplayacak bir ağ.”

Wanda sert, neredeyse hırıltılı bir sesle nefes alıp vermeye başladı. “Sen ölecek olsan, delirmez misin Marty? Aslına

bakarsan, kurt adama dönüştüğünde ne biçim delirdiğini hatırlıyorum, o yüzden üstüme gelme.” Viski şişesini alıp mutfakta ayaklarını yere vura vura yürüdü, bir dolabı açtı ve bir bardak çıkardı. İçki şişesini açıp bardağı epeyce doldurdu, sonra kokladı.

Marty’yle Nina hemen onun arkasındaydılar, kötü bir salgın hastalık gibi, peşini bırakmıyorlardı. “Wanda, bu haksızlık. Ben o zaman çoktan dönüştürülmüştüm –bu çok farklı.”

Wanda bardağı eğip asitli sıvıyı midesine indirdi. Ah, çok iğrençti. Wanda titredi, sonra, “Evet, çok farklı,” dedi. “Ben öleceğim. Sen şimdi de sonsuza dek de ölmeyeceksin. Tabii hayati organlarına kurşun isabet etmesi ya da başının kopması gibi bir trajedi yaşamazsan.” Şişeyi tezgahından aldı ve bardağa, az öncekinin iki katı içki doldurdu.

Nina bardağı ondan almaya çalıştı ama Wanda geri çekilip parmağını kaldırdı, öfkeyle salladı. “Sakin. Sakin deme.”

Wanda duble viskisini tepesine dikerken, Marty ona tereddüt içinde yaklaştı. “Tek istediğimiz, emin olduğundan hiç şüphemizin kalmaması. Ve dün gece delirdikten sonra fikrini neyin bu kadar çabuk değiştirdiğinden emin değiliz.”

Wanda plastik bardağı lavabonun içine fırlattı. S.ktir et. Şişeden içecekti. Büyük bir yudum daha içki içince, fikrini neyin değiştirdiğini anladı. “Heath. Fikrimi değiştirmemin sebebi Heath. Buna ne diyorsunuz?”

Nina masadan bir sandalye çekip oturdu; siyah, badem gözlerinde endişe vardı. “Nasıl? Sana baskı mı yaptı? Öyle yaptıysa onu öldürürüm. Buna hakkı yok.”

Wanda'nın ağzının kenarından viski süzüldü. Wanda içkiyi başparmağıyla sildi. Sonra başparmağının tadının çok iyi olduğuna karar verdi. "Hayır, bana söylediği şeyin doğru olduğunu bildiğimi bilmiyor. Bana nasıl baskı yapabilir Nina?"

Nina, Marty'ye bir kez daha, Wanda'nın ırdelemeye gücü olmayan bir bakış attı. İkna etmesi gereken paranormaller vardı.

Wanda yüzüne düşen saç tutamına üfledi. "Tamam, mesele şu. Sebep, ona âşık olmam. Onu kendimden uzak tutmaya ne kadar uğraşsam da senin bahsettiğin o yatak arkadaşı saçmalığını öne sürmeye çalışsam da bu işte berbatım. Ayrıca, bana kalırsa Heath daha fazlasını istiyor. Ben ona bunu veremedim. Ama beni ısırırsanız, verebilirim. O yüzden... Evet... İşte. Siz ödleklenden birinin beni ısırmasını o yüzden istiyorum, çünkü yaşamak istiyorum. Heath'le yaşamak. Onun da bana âşık olup olmadığını görmek istiyorum. Ya da öyle olup olmadığını bilmiyorsa, en azından bana, 'ilişki kuramayız' cümlesinden başka bir şey söyleme şansı verebilir."

Marty başını yana eğip gözlerini Wanda'nın yüzünde dolaştırdı. "Söyle bana canım. Seni kimin, nasıl dönüştürdüğünü merak etmeyecek mi? Sürü ve klan kanunlarına göre, seni dönüştürmememiz gerek. Heath de bir zamanlar aynı kanunlarla yaşıyordu. Tamam, bir zamanlar vampirdi, bu yüzden bunun mümkün olduğunu anlayacak ve bu da başka bir sorun. O artık insan canım. Sonsuza dek yaşamayacak. Ama başarılı olursak, sen yaşayacaksın." Marty elini karnına koydu ve oradaki şişliği korumacı bir tavırla ovdu.

Evet, evet. Wanda bunu çok düşünmüştü ama hayallerinin erkeğiyle belki elli yıl geçirme ihtimalini, hiç zaman geçirememeye ihtimaline yeğlerdi. Arkadaşlarına da söyledi bunu. “Umurumda değil. Heath’in bu dünyada kalan vaktini onunla geçirmeyi, onunla hiç vakit geçirememeye yeğlerim. Onunla, sırf yalnızca yatak arkadaşı kalmak istiyorum diye konuşmadığım şeyleri konuşabilmek istiyorum. Heath’e âşığım. Aslında bunu daha geçen gece keşfettim. Üstelik bu gerçek, kafama saçma sapan bir anda dank etti. Heath, Reese’in Fıstık Ezmeli Çikolata Keklerini yerken.”

“Aşk böyledir işte,” diyen Nina’nın, Greg’e duyduğu sevgi, sesine yansımıştı. “Bazen en basit, en gerzekçe şekillerde ortaya çıkar.”

Wanda bunu özlem dolu bir tebessümle onayladı. “O anda anladım. Birden. Onun o aptal çikolataları yiyişini, gözlerim yerinden uğrayana dek izleyebileceğimi anladım. Ona kapıldığımı anladım. Daha fazlasını yaşayacak vaktimin olmasını istediğimi anladım, ama daha fazlasının bu olduğunu bilmiyordum. Bunun nasıl olduğunu ya da neden şimdi olduğunu bilmiyorum ama oldu işte. Ben de mutlu olma fırsatı istiyorum. İkinizin SDMY’nizi yaşama fırsatınız varsa, bizim de olabilir. Yaniiiiii, neyse işte.” Viski, etkisini gösteriyordu –hem de şiddetle. Wanda kafayı iyice bulmadan önce, isteklerini açıkça dile getirmek istiyordu. “Lütfen, benim için bunu yapın. Lütfen. Ah, hem söz veriyorum, kimseye bir şey söylemeyeceğim. Tamam mı? Bunu yapmanın siz olduğunuzu kiiiiimseciklere söylemeyeceğim.”

Nina eklemlerini çıkırtırdattı, Marty’ye, Wanda’nın gözlemini doğru düzgün dikemediği ve kendisini aralarındaki bu

garip bakışların sebebini umursamayacak kadar iyi hissetmese kuşkulanaabileceği bir bakış attı.

“Ona bizden bahsedip bahsetmemenin bir önemi yok Wanda,” diye hatırlatmada bulundu Nina. “Vampire ya da kurt adama dönüşmeni nasıl açıklayacaksın? Onun vampir olduğu konusunu konuştunuz ama bizden ve bildiklerinden hiç bahsetmedin. Heath etrafında dolaşan, rastgele, paranormal bir gerzeği bulduğunu mu sanacak?”

Wanda oturma odasına gidip annesinin ördüğü battaniyeyi kanepeden aldı, şişeyi kolunun altına kısırmış halde yatak odasına yürüdü. O yürüdükçe içki dökülüyordu ama Wanda içkinin halıyı lekeleyip lekelemediğini bile umursamadı. Yatak odasına giden, dar, şimdi gözüne yamuk yumuk gözüken ve dün, Heath onu şakayla karışık kovaladığında takip ettiği kadar rahatça takip edemediği yola odaklanmıştı. Ahhhh, Heath... “Bilmiyorum, kimin umurunda? Büyütülecek bir şey değil. Size bunu söyledim zaten. Sizin hakkınızda kimseye bir şey söylemiyyjem dedim.” Ahh, kelimeleri yuvarlıyor, harfleri yutuyor muydu? Güzeeel. Pek güzeeel. Ayyaş.

Nina, Marty’ye baktı.

Wanda, Nina’nın Marty’ye bakışını izledi. Odaklanamıyor, kesinlikle bulanık görüyordu ama yine de ağır göz kapaklarının ardından onları izledi.

Wanda kehribar renkli sıvıyla dolu şişeden bir yudum daha alıp elini Nina’ya uzattı. “Gel buraya. Yanıma otur.” Yatağa pat pat vurdu. “Taaaam buraya.”

Nina, Wanda’nın elini tutup özenle yanına oturdu. Wanda ellerini onun yüzünün iki yanına koymak için şişeyi bı-

raktığında, Nina şişeyi tuttu. “Sen benim arkıdıışmsııın. Seni seviyorum. Aaazın çok bozuk, ama b-ben seni yine de seviyorum. Şimdi iyi bir arkıdış gibi,” derken hıçkırdı, “beni ısır. Taam mı? Çok kolaaaaay-ısınver.” Nina’ya bakıp ağzını çat diye kapattı ve kıkırdayarak Marty’yi, girdaba dönüşen yatak odasında bulmaya çalıştı. Ama bir şeye odaklanmaya çalışmak, midesinin çalkalanmasına sebep oldu. Wanda da gözlerini kapatıp Marty’ye seslendi. “Maaaaartyyyyy!”

“Evet canım?”

Wanda yatağın diğer tarafına pat pat vurdu, Marty de gelip yanına oturdu. “Ssseni de seviouuuuum, Maartyyyy. Önceden seni sevmiyodumm. İlk tanıştığımızda... Tanıştığğğ-mızda... Sen sappp-saplll-an...”

“Saplantılıydı Wanda,” diye cümlesini tamamladı Nina.

Wanda parmağını havada salladı. “Eveeeeet, işte ondan. Ama sooora çok iyi biri olduuuun. Bence köpek sana iy’ geliyo. Mufffff değil biliyo’sun işte, baş köpekkk.”

Marty’nin yanağından bir damla yaş süzüldü. “Bence de öyle Wanda.” Wanda’nın alnını tüy gibi hafif bir hareketle okşadı. “Bak, gerçekten emin misin? Bunu yaparsak, eski haline dönemezsin. Eh, seni Nina dönüştürürse, dönebilirsin sanırım. En azından Heath’e göre öyle.”

Nina alaycı alaycı soludu. “Hatırlatma Marty. Vampirler klanının tamamının ağzına sıçmayı asla göze almasam da benliğimin bir parçasının Greg’le ikimizin insan olmasını dilemediğini sanma. Hayatımın herhangi bir kısmını erkeğim olmadan geçirmek isteyeceğimden emin değilim. Tekrar insan olabilsem bile. Greg’i seviyorum. Hayatımı seviyorum. Bu atanın atasının atasını bulmak ya da tekrar insan olmak için ne bok yemem gerekiyorsa onu yapmak istemiyorum.”

Marty, Wanda'nın kulağına eğilip fısıldayarak, "Ama ben seni dönüştürürsem," dedi, "kesinlikle geri dönüş olmaz."

Wanda, Marty'ye Heath'ten öğrendiği bakışı atmak için gözünü açmak istiyordu ama bunu yaptığı takdirde kusacağından korktu. "Eminiiiiim. Çok, çok, çok, çokk, çokkk emimim."

Marty başını kararlı bir tavırla, ciddi ciddi salladı. "Tamam o zaman. Gözlerini kapat canım. Uyandığında her şey yolunda olacak."

Nina, Wanda'nın elini tutarken, Marty öne eğildi. Wanda, Marty'ye acele etmesini, işi halletmesini söylemek istedi ama dudakları iş birliğine yanaşmadı. Kalm et parçaları gibiydiler.

Sonra harikulade bir yere gitti. Kocaman, pamuk gibi beyaz bulutlar, ağır çekimde hareket eden, çarpışan arabalar gibi süzülüyor, birbirine çarpıyordu. Hava sıcaklığı, tam olması gerektiği gibiydi. Çok soğuk da, çok sıcak de değildi.

Ve yumuşak, tatlı bir Barbra Streisand şarkısı çalıyordu.

Pınl pınl.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Wanda, Marty'nin, annesinin ördüğü eski battaniyeyi kaldırdığını ve altına baktığını, elini onun bacaklarında gezdirdiğini hissetti. "Hiçbir şey. Kıl mıl yok. Ufacık bir değişiklik belirtisi bile yok. İşe yaramadı! Ah, s.ktir, ne yaptık biz Nina?"

Wanda yumuşak, kabark bir memnuniyet bulutunun üzerinde süzülüyordu. Ama Nina'yla Marty'yi duyabiliyor, onların en iyi yaptıkları şeyi yaptıklarını buğulu bir biçimde, bedeninin dışından bakarcasına görebiliyordu. Kavga ediyorlardı. Hem kim kime ne yapmıştı ki Marty "s.ktir" deme gereği duymuştu?

Nina'nın ses tonu her zamanki gibi aksi ve sabırsızdı. "İşe yaramadığını kesin olarak bilmiyoruz moron. Bize ne olduğunu hatırlamıyor musun? İkimiz de olanlar olduktan iki dakika sonra değil, ertesi gün belirtilerle uyandık, akılsız. Tanrım, panik yapmayı bırak. Bırakalım da demlensin. Ya da ne bok yemesi gerekiyorsa onu yapsın."

"İki dakika geçmedi Nina. İki saat geçti. Keegan'la Greg'den yardım almalıydık. Belki yanlış yapmışımdır?"

Nina alaycı bir tavırla güldü. “Evettt, öyle yapsak şahane olurdu. Greg şu anda ne yaptığımı bilse, zıvanadan çıkardı. Biliyorsun, kimseyi ısırmama kuralı benim için de geçerli. Bunu yaptığımız için, erkeğimin klanından atılabilirim. Ama biliyor musun, bu umurumda bile değil. Greg bana yapmak istediğim şeyi yapamayacağımı nah söyler ve Wanda benim, bizim yanımızda kalsın istiyorum.”

Ahhh, Nina onu seviyordu. Wanda’nın kalbi sızladı. Zaten hep biliyordu Nina’nın onu sevdiğini. Nina da sevdiğini söylemişti ama kadının son zamanlarda bunu serbestçe dile getirmesi, Wanda’yı içten içe gülümsetti. Sonra birden, gerçek kafasına dank etti –başına gelenlerden sonra hayatta kalırsa, bu anı Nina’nın yüzüne vurabilecekti.

Gol.

Marty’nin yüzü yumuşadı, mavi gözleri koca koca yaşlarla doldu. “Ah, Ninaaaaaa. Bizi seviyorsun. Daha önce tam olarak emin olmasak bile, bence şimdi gerçek, kesinlikle ortaya çıktı.”

Wanda sessizce, Marty’yle hemfikir oldu. Aynen öyle.

Nina, Marty’nin omzunu yumruğuyla dürttü. “Kes sesini Marty. Evet, sizi seviyorum. Görünüşe bakılırsa psikopat bir üçlü olduk ve Wanda bu üçlünün parçası olmayacaksa, gece yataktan kalkmak istemem. Tamam mı? Şimdi hayatında bir kez olsun sus da ne olacağını görelim.”

Evet. Biraz sessizlik hoş olur, diye düşünürken Wanda. Ama bunları dile getiremedi. Yine o karanlık yere sürüklendi – oradayken herkesi, her şeyi yok sayıp sükunet bulutuna tutunabiliyordu.

Komodindeki alarmlı saate göre bir saat sonra Nina, Marty'ye, Wanda'nın yattığı yatağın yanındaki sandalyeden endişeli bir bakış atarak, kadının o karanlık sığınaktan çıkmasına sebep oldu. "Tanrı aşkına Marty. Bravo, işi batırdın. Birini ısırarak ne kadar zor olabilir? Başta o kadar rezil bir kurt adam olmana şaşmamak gerek."

Eyvah. Gene ne olmuştu? Wanda çabalasa da dudaklarını kıpırdatamadı, bu da Nina'yla Marty'nin kendi sorunlarını kendileri çözmeleri gerekeceği anlamına geliyordu. Yine eyvah.

Marty'nin, yatağın diğer tarafından hemen kalktığını gördü. "Benimle doğru düzgün konuş Nina Statleon! İnternette ne okuduysam, harfi harfine onu yaptım. Sonuçta etrafta dolaşıp onu bunu ısırmiyorum putperest. Unuttuysan söyleyeyim, sürü kanunlarına göre, dişlerimi kimseye saplamam gerekiyor. Yani, bize birini nasıl kurt adama dönüştüreğimizi anlatan broşürler dağıtılmıyor. Bu işe yararsa, zaten kocalarımıza açıklama yapmamız gerekecek ama işi batırdığımı söyleyerek durumu hiç kolaylaştırmıyorsun." Marty'nin, Nina'nın daha iki saat önceki durumuna düşmesi ne tuhaftı.

"Eh, batırdın ama geri zekalı," dedi Nina.

"Bunu kesin olarak bilmiyoruz kan emici. Sabırsızlık etmeyi kes de bekle."

Batırmak mı? Kötü bir şey mi yapmışlardı? Şu ikisi kendi başlarının çaresine bırakıldıklarında, ortalığı karıştırmışlardı. Ama Wanda bir kez daha, bunu umursamadığını fark etti.

Her neredeyse, orası şahane bir yerdi. Karnındaki sızı tamamen geçmişti, hayatının sona ereceği endişesi de önemini kaybetmişti.

İki saat sonra, 'Ne Giyilmemeli' adlı TV programının başlamasından sonra Nina, Wanda'nın bakış açısından, yumurta kabuğu kadar kırılgan görünüyordu. "O boktan programı kapatmazsan, seni kumandayla döve döve öldüreğim Marty."

Wanda içinden, *ama ben Ne Giyilmemeli'ye bayılıyoruuuum*, diye itiraz etti.

"Bana programı sevmediğini söyleme Nina. Clinton o kız giysilerini attığında ve Carmindy biraz göz kalemi sürerek gözlerini belirginleştirdiğinde, yüzünde bir tebessüm belirdi. Hem bu iyi karma olur. Wanda bu programa bayılıyor. Belki değişim gerçekleşirken sesini duyarsa, morali düzelir."

Evet, öyle olmuştu. Wanda, Marty'nin sözlerini tek kelime söylemeden onayladı. *Moralim düzeldi*.

"O komada değil salak. Sızdı. Kendinden geçti. Değişimin olup olmadığını bile bilmiyoruz. Tek bildiğim, onun nefesinin kokusunu ta buradan alabildiğim ve iğrenç koktuğu."

Wanda canı istediği zaman süzülerek girip çıkabildiği, gerçeküstü, rüya gibi yerden, Marty'nin, yanağının içini ısınışını izledi. Eyvah. Marty bocalıyordu. Wanda, Marty'yi, Nina'nın, Bill Gates'in Microsoft'u yarattığı başarıyla güvensizlik yaratabileceğini bilecek kadar iyi tanıyordu. "Ah, Tanrım. İşe yaramadı, değil mi? Aman Tanrım Nina. Ne halt ettik biz?"

Bocalama işlemi tamam.

Nina'nın yüzünde öfke belirdi. Çok şaşırtıcı. "Ben hiçbir şey yapmadım. Sen yaptın ve sıçtın batırdın. Bu da tam senden bekleyeceğim bir şey."

Marty ıslık çalar gibi bir sesle içini çekti, gözlerini kıstı. "Bunu demiş olamazsın."

Nina cadı gibi güldü. "Evet, dedim prenses."

"Beni ne cüretle böyle feci bir şeyle suçlarsın Nina Stat-leon?"

Wanda, işte, başladılar, diye düşündü; ikisinin birbirini lime etmesine engel olmaktan acizdi. Şu tuhaf, "kimin umurunda" durumunda hapis kalmış, hareket edemiyordu.

"Boş ver," dedi Nina, kararlı, sert bir tavırla. "Ben bu işi düzeltirim."

Wanda arkadaşlarının kavga edişini izleyip eli kolu bağlı durmaktansa, aklındaki o karanlık yere dönmeye karar verdi. Onları bırakmak, dalaşmalarını duymazlıktan gelmek kolaydı -Wanda da öyle yaptı. Olduğu yer, harikuladeydi.

Ama Wanda birden yatağın ağırlaştığını hissetti. Yüzüne saçların sürtündüğünü hissetti, sonra hiçbir şey hissetmez oldu.

Doğrusu bu da kesinlikle şahaneydi.

Nina telefonunun hızlı arama tuşuna bastı. Sonra telefonu hoparlöre aldı ve Marty'ye dik dik baktı. "Marty, ayvay! yedik. Bu ne demek, biliyor musun?" Sesinde açık bir panik vardı. Ve bu panik, Greg'in cep telefonunun her çalışında keskinleşiyordu. "Beni öldürecek..." Greg, kadının cümlesinin ortasında telefona cevap verdi.

“Nina? Ne cehennemdesin? Saatlerdir seni arıyorum. Aslında, zihnini dediğin o tuhaf yere bağlanmak ve seni eve çağırmak üzereydin kadın. Neler oluyor?”

“I-ıı, vampir?” Nina endişeli gözlerle Marty'ye baktı. Marty de ona elini uzattı. Nina o eli sıkı sıkı kavradı.

“Evet canım?”

Nina telefonla konuşurken Marty derin bir nefes aldı. “Bir sorunumuz var; asabileşmeden önce izin ver de açıklayayım. Sorun, Wanda. Sana geçen gün ne anlattığımı hatırlıyor musun?”

Greg'in sesi yumuşadı, teselli eden bir tona büründü. “Hatırlıyorum hayatım. Orada mıydın? Wanda iyi mi? Bana ihtiyacın var mı bebeğim? Orada, yanında olmamı ister misin?”

Nina gözlerini devirdi. Sonra gözlerini sımsıkı kapattı. “Ah, evet, burada olsan iyi olur bal kabağım ama bir sorun olduğundan değil. Şey, dur bir dakika.” Nina aceleyle söze devam etti. “Sözümü geri alıyorum. Bir sorun var, evet. Ama sorun, Wanda'nın sağlığı diyemeyiz...” Marty, Nina'ya hararetle baş sallayarak ona, “aklından bile geçirme” bakışı attı. “Tamam, bu da olmadı. Aslında sağlığıyla ilgili sayılır...”

Wanda'yı kilitledikleri bodrumun kapısına bir şey sertçe çarpınca, ikisi de hızla dönüp merdivenlerin tepesine koştu. Eski, yamuk yumuk, sert, kalm ve ağır tahta, bükülmeye başlamıştı.

“O de neydi?” diye bağırdı Greg odaya.

Nina ağırlığını dans edercesine, gergince, bir ayağından diğerine verirken, spor ayakkabıları yerde gıcırtilar çıkardı. “Buraya gelmen lazım, hem de hemen canım! Wanda'da-

yım. Acele et. Kanatlarını kıpırdat!" Nina, Greg cevap vermeden telefonu kapattı.

Marty'ye bir bakış daha attı.

Panikle dolu bir bakış.

Marty merdivenlerin dibindeki, bodruma açılan kapıya baktı.

Nina elini saçlarının arasından geçirdi. "Dostum, ayvayı yedik. Keegan'ı arasan iyi olur Marty Flaherty. Bunun bedelini tek başıma ödemeye hiç niyetim yok!"

Marty yan sehpa da duran telefonunu kaptı ve hızlı aramaya bastı. Arka plandaki hırıltılar, öfke dolu uluyuşlar parmaklarının titremesine sebep oluyordu. Kapının arkasından, ıslak, sert, şapırtılı nefes alma sesleri geliyordu.

Keegan telefonu ikinci çalışında açtı. "Marty? Ne cehen-nemdesin? Tanrı aşkına kadın! Beni arayıp nerede olduğunu söylemek bu kadar mı zor?"

Marty telefonun hoparlörünü açtı. Durumlarının vahimliğini saklamanın yararı yoktu. "Şekerparem?"

"Çöreğim..." Adamın sesi temkinliydi.

Marty dişlerinin arasından, "Neredesin?" dedi.

Keegan'ın aksi, boğuk sesi odayı doldurdu. "Wanda'ya gidiyorum. Aklıma gelen tek şey, bir terslik çıktığı ve Wanda'nın sana ihtiyacı olduğuydu. Durum kötü diye düşündüm, çünkü senden sekiz saattir haber almıyorum. Kız kıza eğlenmenizi bozmak istemedim ama sonra endişelenmeye başladım. O... Vakit geldi mi?"

İki kadın da Keegan'ın sesindeki tereddüdü duydular. Ölüyor mu, sorusunu sorma tereddüdünü. "Şeyyyy, pek sa-

yılmaz.” Marty bodrum kapısının ahşap çerçevesinden kopan ilk kıymığın sesini duydu. “Ne kadar uzaktasın?” diye bağırdı.

“On dakika sonra orada olurum. O da neydi be?”

“Ah, tamam kocacığım! Bu çok, çok iyi. Hemen gel!”

“Mar...”

Marty telefonu kapattı ve alev almış gibi, kanepeye fırlattı.

Nina merdivenlerin tepesine koşup aşağı baktı. Marty hemen arkasındaydı; bir gümbürtüyle Nina'ya çarptı. Nina dişlerini sıktı. “Ne yaptığını görüyor musun? Kahretsin, boku yedik!”

“Ben miiiiiiii?” dedi Marty, karga gibi bir sesle. “Bu, sen onu ısırıktan sonra oldu baş belası. Sürekli bana bağıyorsun. Sürekli yakınıyorsun. Her şeyi kurcalamasan olmaz! İşi batıran asıl sensin. Bunu sakın unutma küçük hanım!”

Nina'nın yüzünün her solgun hattında panik vardı; koyu renk gözlerinde, normalde dolgun olan, çizgi gibi dudaklarında... “Anlamıyorum Marty! Ona ne halt ettik?”

Marty dehşetle içini çekmemek için eliyle ağzını örttü. “Bilmiyorum. Tek bildiğim, bizimkilerden biri bir an önce gelmezse, onun dışarı çıkacağı. Boku yemek neymiş, asıl o zaman göreceğiz...”

Nina yanaklarını şişirdi. “Ona engel olup olamayacağımı bilmiyorum Marty. Sürekli ne kadar sert olduğumuzu söylüyor, atıp tutuyoruz ama o bizden on kat güçlü. Onu gördün... O... O...” Olanlara –gördüklerine– hâlâ inanamayan Nina, başını iki yana salladı. “Çantanda Muffin'in deriden

kemiği olmasaydı, onun dikkatini dağıtamasaydık ne halt ederdik, bilmiyorum. Hem sen bana yardım edemezsin, hamilesin. Sana bir şey olmasına izin verirsem, Keegan beni paramparça eder!"

Hırlama sesi bir an için durdu. Muhteşem sessizlik, kulaklarını rahatlattı.

Marty dudaklarının arasından bir nefes verdi.

Nina başını boynunun üzerinde yuvarladı.

Sonra hırlayan, ikisinin de değişim esnasında gördüğü bütün kurt adamlardan daha kıllı, vahşi bakışlı, köpek dişlerinden salyalar akıtan Wanda, bodrum kapısını delip bir savaş topu gibi dışarı fırladı.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

“Ah efendim! Tanrı'ya şükür eve döndünüz,” diyen Archibald'ın sesinden, endişesi belli oluyordu.

Heath'in yüzünde de hemen endişe belirdi. “Ne oldu? İyi misin?”

Archibald mavi selofan kağıda sarı bir paketi havaya kaldırdı. “İtiraf etmem gerekiyor ki çok endişeliyim. Bayan Wanda, siz o erkek delisi Linda'yla toplantıdayken bunu bıraktı ve çok dalgın görünüyordu. Hemen gidip onu bulmanızı tavsiye edeceğim.”

Heath yamuk yumuk paketi Arch'tan aldı, tezgaha attı ve kağıdı yırttı.

Heath yalnızca bir an duraksadı, sonra bulanık bir leke gibi hızla hareket ederek, ceketini tekrar giydi. “Gitmem gerek Arch, ama seni sonra arayacağım. Endişelenme. Her şey yoluna girecek.”

Pakete son bir kez baktı.

Ve o anda, gerçeği her yönüyle anladı.

Ön kapıdan içeri ilk dalan, Greg oldu ve Keegan onun arkasından içeri girdiğinde, Nina'nın, bir bacağı, bir zamanlar Wanda'nın insan başı olan şeye sıkıca sardığını ve kadının şimdi tüylü olan kulaklarını eklemleri bembeyaz kesilecek kadar sıkı tuttuğunu gördü. Marty onun tepesinde oturuyor, çiğ bir domuz pirzolasını, Wanda'nın hırlayan, salya akıtan, bol dişli ağzının üzerinde sallıyordu.

İlk konuşan, Greg oldu. "Hanımlar."

Keegan'ın gözleri küçüldü. "Bakıyorum, bir sorunumuz var."

Nina homurdandı, hırlayıp tıslayan Wanda'yı daha sıkı tutarak onu kontrol altında tutmaya çabaladı. "Gregori Statleon, vampir kıcını şu saniye buraya getirmez ve onu tutmama yardım etmezsen, Tanrı şahidim olsun ki 'İsviçre Alplerinde, kar fırtınasında kaybolmuş, iri yarı, kaslı bir dağ adamının onu kurtarmasına ihtiyaç duyan zavallı bakire' oyununu bir daha rüyada görürsün!"

Marty domuz pirzolasını yere düşürdü. "Yok artık."

Nina'nın yüzü çarpıldı. "Kes sesini Marty. Greg, yardım et bana!"

Greg ağır adımlarla ilerleyip boynunu çevirdi, Nina'ya tepeden baktı. "Ama, sen işi halletmiş gibi görünüyorsun canım. Hep atıp tutuyorsun. Bence bu her ne haltsa, bunun gibi hafif bir şey seni zorlamamalı. Ee, nedir bu?"

"Marty Flaherty!" diye kükreyen Keegan, Greg'in yanına gelip Marty'ye sert sert baktı. "Açıkla bakalım bal kabağım."

Marty ağlamaya başladı. "Ne olduğunu bilmiyorum. Yemin ederim Keegan."

“İkiniz tam olarak ne yaptınız, anlat bana. Hemen Marty,” diye emir verdi Keegan.

Wanda, Nina’nın altında debelendi. Ağzından köpük köpük salya akıyordu. Hep çok sakın, safır mavisi olan gözlerinde, şeytani, nefret dolu bir parlıltı vardı.

Wanda şahlandığında Marty’nin göğsü kabardı. Ama Nina, Wanda’yı tekrar yere mıhlamayı başardı, Marty de Wanda’nın kışına tekrar oturdu. “Tamam, şöyle oldu. İkiniz Wanda’nın durumunu biliyorsunuz. O ölecek. Ölecek Keegan! Onu kurtarabileceğimizi bilirken elimiz kolumuz bağlı durmak nasıl bir şey, biliyor musun? Wanda bir şey yapmamızı istemedi. Kaderin işine karıştığımızı söyledi. Onu dönüştürmemize izin vermedi ama sonra, sonra Heath’e âşık oldu. Öyle değil mi canım?” Wanda’ya bakıp ona aklı hâlâ başındaymış gibi hitap etti. Muffin’le konuşurcasına, yumuşacık bir sesle, “Wanda’mız âşık oldu, değil mi?” diyerek elini onun kürkünü okşamak üzere uzattı. Ama Wanda birden atılıp havayı kaptı. “Bunu hemen kes Wanda Schwartz!”

“Haydi, anlat şunu Marty,” diye hırladı Nina.

“Tamam, tamam,” dedi Marty, nefes nefese. “Bu gece bizi buraya çağırdı, sonra bizden onu dönüştürmemizi istedi. Bunu hangimizin yaptığı da umurunda değildi.” Söze aceleyle devam etmeden önce, son bir kez derin bir nefes aldı.

“Onu ilk ben ısırđım ama Nina işi batırdığımı söyledi ve o da Wanda’yı ısırđı!”

“Marty, karanlık ve öldürücü her şey üzerine yemin edirim ki şuradan kalktığımda kuaförde boyattığın saçlarının her bir telini yolacağım!” diye kükredi Nina.

“Nina?”

"Greg?" dedi Nina nefes nefese.

"Marty'nin söyledikleri doğru mu?"

"Öyle olmasa, Wanda'nın Cujo'ya dönüşmüş, kıllı, salya akıtan versiyonuyla yerde yuvarlanır mıydım? Evet canım doğru. Şimdi, yardım et bize!"

Greg'le Keegan birbirlerine, ancak uğursuz diye nitelendirilebilecek bir bakış attılar.

Sonra Keegan'ın yüzü sertleşti, burun delikleri kabarttı. İşlerin sarpa saracağı anlamına geliyordu bu. "Ne yaptığına dair hiçbir fikrin var mı Marty? Var mı? Katı bir ısırmama kuralımızın olmasının bir sebebi var. Bu da," derken Wanda'yı işaret etti, "onlardan biri!"

Greg, Nina'nın yanında diz çöktü, Wanda'nın kıpırdamasına engel olmak için, kadının debelenen, vahşi, kıllı bedenini kavradı. "Onun kimyasını altüst etmişsiniz Nina. Bu ne anlama geliyor, biliyor musun?" Greg, Nina cevap veremeden başını salladı. "Hayır, konuşma, yoksa seni kendi ellerimle boğazlamak zorunda kalabilirim. Wanda kuduz olmuş hanımlar. Beynindeki kablolar birbiriyle çakışmış. Wanda'nın kafası karışmış durumda ve bedeni, baş edemediği değişikliklere uğruyor. Duyuları fazla yüklenmiş durumda. Beş yüz yıllık hayatımda bunu yalnızca bir kez gördüm ve bir daha görmek istemiyorum. Bu bayağı nadir rastlanan bir şey ama hemen her zaman, ölümcüldür. Wanda artık bir kurt-vampir. Bütün bunlar yirmi dört saatte oldu. Vücudunun kaldıramayacağı kadar ağır. Ama bir çözüm var."

Marty derin bir nefes verdi. "Ah, Tanrı'ya şükür!"

Greg yine başını salladı. "Dur. Böyle büyük bir değişimin tedavisi nedir, biliyor musunuz kızlar? Bu delice, manyakça

tepkinin tek tedavisi, masum bir insanın kanı. Sizce onu nereden bulacağız? Kim siz iki felaketin yaptığı şeyi düzeltmek için dövüşmeden teslim olacak akılsızlar.”

O kelimeler Greg’in ağzından çıkar çıkmaz, Heath kapıdan içeri daldı.

Nina homurdanarak, tatlı tatlı, “Ama bak sevgilim,” dedi. “Bak, ne geldi. Bir insan...”

Greg’le Keegan, Wanda’yı banyoya sokmayı başarmışlardı. Banyonun penceresi yoktu ve onlar ne yapacaklarına karar verirken, Wanda oradan çıkamayacaktı.

En azından şimdilik.

Heath’in kalbi hızla atıyordu; adrenalin seviyesi iyice yükselmişti. “Bunun ne olduğunu biliyorum,” dedi sakince. Hatta sesi, kendi kulaklarına fazla sakin geldi.

“Bunu biz yaptık. Nina’yla ikimiz. Özür dilerim. Biz yalnızca... Sadece...” Marty’nin şiş, kırmızı gözlerinden akan yaşlar, yüzünden süzüldü.

“Yalnızca onu kurtarmak istedik, tamam mı? O bizim arkadaşımız. Sonsuza dek onsuz yaşayacağımızı düşünmek, cehennemden farksızdı. Onun hayatını sonuna dek yaşamasını ve yumurtalık kanseri gibi çirkin bir hastalıktan değil, doğal sebeplerden ölmesini istediğim için özür dilemeyeceğim.” Nina bunları kendini savunurcasına, hiç de alçak olmayan bir sesle söylemişti.

Marty, Nina’nın saçına bir fiske vurdu. “Bağırmayı kes Nina. Tanrım! Bunu Heath yapmadı, biz yaptık.”

Heath elini kaldırarak dikkatlerini çekti. “Hayır Marty. Sorun değil. İkinizin amacını çok iyi biliyorum. Ben de bunu düşünmekten, endişelenmekten başka bir şey yapmadım ve çözüm olduğunu düşündüğüm bir şey buldum. Buraya bu yüzden, Wanda’yı burada tutmak için her şeyi yapmayı göze aldığım için geldim. Benimle olmasını istiyorum.” Gözyaşı dökmemek için çenesini sıkmak zorunda kaldığının aşikar olması umurunda değildi. Heath bunun, ona tamamen yabancı iki adamın önünde olmasını da umursamıyordu. Gözyaşları, Heath’in hâlâ nefes aldığını gösteriyordu. Ve Heath, bu son dakikalarda, bunun tadını çıkaracaktı.

Ta ki...

Marty ellerini ovuştururken, keskin pençeli Wanda, banyo kapısını tırmaladı. Greg’le Keegan homurdanıyor, onu içeride tutmaya çalışıyorlardı. “Bize başta hayır dedi, kaderle oynadığımızı söyledi. Ama sonra... Sonra...”

“Kahrolası, sana âşık oldu.” Nina parmağıyla Heath’in göğsünü dürttü. “Ve yaşamak istedi... Senin için. Bize gelip bunu istediğinde, arkadaşım seninle olabilsin diye istediğini yapmayacaktım da ne yapacaktım?” Nina, Greg’e pis pis baktı.

Heath çenesini daha da çok sıktı. İstediklerini almayı başarmıştı. Wanda’nın ona bıraktığı Reese’in Fıstık Ezmeli Çikolata Kekleri bunu doğrulamadıysa, kadının arkadaşlarından istediği şey, her şeyi yeterince doğruluyordu.

Evet, Heath istediğini elde etmişti. Wanda ona âşık olmuştu. Heath de ona âşık oluyordu.

Heath boğazını temizledi. “Başta sana gelecektim Nina. Beni tekrar dönüştürmeni isteyecektim. Sonra da Wan-

da'nın onu dönüştürmeme razı olması için elimden geleni yapacaktım. Böylece Marty ya da sen, sürünüzle, klanınızla aranızı bozmayacaktınız. Şimdi bunun faydası olacak gibi görünmüyor. İkiniz de ne yapılması gerektiğini biliyorsunuz, değil mi?"

Marty boğulurcasına hıçkırarak, Nina'nın eline uzandı, Keegan'a korku dolu bir bakış attı. "Evet."

Heath dönüp kapıdaki iki adama baktı, kendini tanıttı. "Heath Jefferson."

Wanda kapıya yüklenince, Greg öne sıçradı. "Greg Statle-on. Birinci suçlunun hayat eşi."

Keegan omzunu eğilen kapıya yasladı. "Elimi uzatırdım ama... Gördüğün gibi... Keegan Flaherty, ikinci suç ortağının kocası."

Heath bir kez daha arkasını dönüp ciddi bir yüzle Nina ve Marty'ye baktı. Aklı özgür kalmış vahşi bir at gibi çalışıyordu ama Heath kafasını yapılması gereken şeye odaklamaya çalıştı.

Archibald!

Heath'in onun nereye gideceğini ve ona kimin bakacağını düşünmesi gerekiyordu. Wanda bunu yapardı; Heath onun bunu yapacağını biliyordu. Kendisi bu işten sağ çıkmayacaktı ama Wanda'ya ters bir şey olduğu takdirde, yedek bir plana ihtiyacı vardı. "Bu, işe yaramazsa... O zaman, uşağım Archibald'a bakar mısınız? Benden başka kimsesi yok ve yaşlı -insana dönüştüğümüzden beri daha da yaşlı. Wanda'ya bir şey olursa... Birinin ona göz kulak olacağını bilmem gerek." Heath, Wanda'ya ne olabileceğini asla söyleyemezdi. Bunu yüksek sesle söylemek, iki gün önce olduğu kadar imkansızdı.

Marty başıyla onayladı, ağlamaklı ve titreyen bir sesle konuştu. “Hiçbir şeye ihtiyacı olmayacak.”

“Güven bize,” dedi Nina, sıktığı dişlerinin arasından.

Heath arkasını dönüp Greg’le Keegan’a, Wanda’nın onun sinirini bozduğunu söylediği bakışla baktı. Alçak ama kararlı bir sesle, “Kapıyı açın,” dedi.

Marty hemen onun yanına gelip kolunu tuttu; güzel yanaklarından sel gibi yaşlar akıyordu. “Bunu yapamazsın Heath. Senden bunu yapmanı asla istemeyiz. Bu işi biz mahvettik ve bunu Wanda’ya duyduğumuz sevgiden ötürü yaptık. Ama o bunu asla istemezdi. Bunu yapmana izin verirken, bizi asla affetmez. Lütfen, lütfen yapma bunu.”

“Bunu Wanda için yapıyorum –ben yeterince uzun yaşadım ve onsuz elli yıl daha yaşamam mümkün değil.” Heath boğazını temizledi. “İkiniz bana bir iyilik yapar mısınız?”

Marty güçlükle yutkunarak hıçkırıklarını bastırdı. Nina kuru kuru hıçkırdı, ama başını salladı. “Ne istersen...” diye fısıldadı.

Heath’in tebessümü alaycı ve vaktinde yetişebilse, bu gece Wanda’ya söylemeyi planladığı şeylerle doluydu. “Ona, ne zaman isterse onunla Reese’in Fıstık Ezmeli Çikolata Keklerini paylaşacağımı söyleyin.”

“Tamam,” dedi Nina boğulurcasına.

Wanda’nın banyosundaki karolardan birinin çatırtısı, Marty’nin hıçkırıklarına karıştı. “Lütfen, lütfen yapma...” diye ağladı Marty.

“Bırak Marty. Bırak beni.”

Heath’in kararlı bir sesle verdiği emir, Marty’nin geri çekilmesine sebep oldu. Heath’in sesinden, adamın seçiminin

ne kadar kesin olduğu anlaşılıyordu. Düşünülecek bir şey yoktu. Wanda acı çekiyordu. Heath bunu durdurmak için elinden geleni yapacaktı. Ömrü, ortalama bir erkeğinkinden çok daha uzun olmuştu –hayat puanlarını bitirmişti– ve bu insan olmak anlamına gelse de, Wanda’sız burada kalmak istemiyordu. Olmazdı.

Marty gidip Nina’nın yanına durdu. Nina da kolunu onun sırtına sardı ve yüzünü omzuna gömmesine izin verdi.

Heath tekrar, “Kapıyı açın,” dedi.

Greg’le Keegan itiraz edecek gibi görünüyordlardı ama Heath’in gözleriyle onlara gönderdiği sessiz soru, açıkltı: Oradaki Nina ya da Marty olsa, siz de aynı şeyi yapmaz mıydınız?

İki adam da Heath’e kısaca baş salladı.

Greg’le Keegan kapının önünden çekildiğinde, Wanda bir iki saniye içinde banyo kapısını kırdı, bir an havayı kokladıktan sonra avını, sıcak ve taze insan avını gördü. Birbirine dolanmış tüyleriyle, havada kavisli bir çizgi halinde uçtu, insan kanına ulaşmak için hırlayarak Heath’in üzerine atıldı ve onun vücudunu, kendi dev vücuduyla kapladı.

Sonra, bütün sesler kesildi.

Işıklar da.

Hareketler de.

Heath için bunların hiçbirisi yoktu.

Hiçbiri yoktu artık.

YIRMİNCİ BÖLÜM

Wanda göğsünde bir ağırlıkla uyandı ve ağzı öyle kurydu ki neredeyse açamayacaktı. Parmakları körlemesine, bulabildiği ilk şeye uzandı ve annesinin onun için ördüğü tanıdık, yatıştıncı battaniyeye dokundu Başz zonkluyordu, gözleri de kurşun gibiydi. Ama dolaşan elleri, pembe geceliğinin artık üzerinde olmadığını keşfetti.

Rüyamsı sis, yavaş yavaş dağılmaya başladı, sonra Wanda'ya birden, yüze inen sert bir tokat gibi saldırdı. Wanda ok gibi doğrulup gözlerini açtı. Renkler ve sesler, kadını duyu-larına, kör edici bir netlikle saldırdı. Odadaki her şey kristal berraklığındaydı. Aslında, Wanda, daha önce sayfalarını ka-nıştırdığı, odanın ta diğer ucundaki masada duran aşk roma-nında yazarları okuyabiliyordu.

Amma tuhaf.

Şakaklarını ovmak için elini kaldırdığında, hareketinin hızı onu neredeyse bayıltacaktı. Sonra, parmağı, ağzındaki sivri bir şeye takıldı...

Yüce İsa!

Wanda bir vampirdi.

Lanet olsun. Lanet olsun, lanet olsun. Wanda “dilencilere seçme hakkı verilmez” yaklaşımıyla, ona ilk ulaşanın Marty olacağını, böylece yemek yemeye devam edebileceğini ummuştu. Ama şimdi kan içmek zorundaydı –kan da iğrençti.

Ya da değildi. Çünkü kan düşüncesi, şu anda ona çekici geliyordu. Midesinin guruldamasına sebep oluyordu. Ama yiyecek düşüncesi de aynı etkiyi yaratıyordu. Sulu, üzerinden kan damlayan yemekler.

Şahane.

Wanda’nın uyandığını ilk gören, Marty oldu. “Ah, Tanrı’ya şükür!”

Wanda üzerindeki battaniyeyi itip bacaklarını kanepenin kenarından sallandırken, Marty içini çekti. Wanda’nın hareketi öyle hızlıydı ki nefesini düzene sokmak için başını eğmesi gerekti.

Ve o anda, göreceğini gördü.

Bacaklarında kıllar vardı. Hem de bir sürü.

Tuhaf.

Bir dakika, bir dakika. Wanda nefesini de düzene sokmuştu. Ama Nina nefes almıyordu...

Pekala... Birkaç açıklamayı hak etmişti.

“Marty?”

“Wanda?”

Wanda gözleri şiş ve kırmızı, yüzü leke leke olan arkadaşına baktı. “Hayırdır?”

Marty’nin beti benzi attı. “Şeyy, boktan şeylerin olduğunu ve senin artık, uzun, sağlıklı, sonsuz bir hayat süreceğini söylesem, yeter mi?”

"Yetmez."

Nina, Wanda'nın dizlerinin önünde diz çöküp ona sırtarak baktı. "Kurtuldun. Ölüm artık kapını çalmıyor."

Wanda inledi. "Harikulade. Kapımı çalan ne peki?"

Nina, Wanda'yı çekip ayağa kaldırdı, tökezlediğinde onu tuttu. Kaçamak bir tavırla, "Bir iki şey," derken, yüzündeki sırtış yok oldu ve Nina, Marty'ye bir bakış attı.

Wanda o anda Nina'nın omzunun üzerinden, yerde yatan, yanında Greg ile Keegan olan Heath'i ve onca kanı gördü. Düşünmeden harekete geçip Nina'yı öyle bir kuvvetle devirdi ki kadın sırtüstü kanepeye düştü.

Wanda yerdeydi, titreyen elleriyle, Greg'le Keegan'ı yana itiyordu. Erkek elleri omuzlarını kavradı; Marty'yle Nina da erkeklerin birer yanındaydılar. "Ne oldu?" diye bağırdı Wanda.

"Wanda." Marty o saçmalık kabul etmeyen ses tonuyla konuştu. "Dinle bizi. Seni ısırдық. İkimiz de..."

Nina'nın gözleri küçüldü. "Evet, çünkü bu dahi, ilk seferinde doğru yapamadı."

Marty'nin de gözleri küçüldü. "Tanrı şahidim olsun Niiina, beni bir kez daha suçlarsan, o köpek dişlerini kahrolası vampir ağzına dökeceğim!" diye bağırdı Marty.

Kraker üzerindeki İsa! Wanda paranormal bir şey haline geldiyse, bu, sonsuza dek onların didişmelerini dinlemesi gerekeceği anlamına geliyordu. Adil olan her şey aşkına! Amma rezil bir değiş-tokuş. "Nina, Marty?"

"Ne canım?" dedi Marty çabucak. Fazla çabucak.

"İkiniz de kapatın çenenizi. Nina, bırak da Marty konuşsun! Tamam, beni ısırdınız. Bunun şöyle... Heath'le ne ala-

kası var?” Wanda ellerini Heath’in serin, şekilli hatlarında dolaştırırken sesi tizleşti. Adamın vücudu cansızdı ve... Hayır, bunu düşünemezdi. Marty cevap vermeden önce bir nefes aldı. “Seni ikimiz de ısırduğumuzda, sonuç umduğumuz gibi olmadı. Bedenin, o kadar değişimi kaldıramadı. İkimiz seni yirmi dört saatlik bir zaman diliminde ısırduğumuz için, kuduz oldun. Seni düzeltmenin tek yolu da bir insanı ısırmandı –hayatta kalmak için, bir insanın kanma ihtiyacın vardı...”

“Beni ikiniz de ısırdınız, öyle mi? Bunu ne halt etmeye yaptınız?” Wanda sesindeki korkuyu duyabiliyordu. Ne anlama geliyordu bu?

“Çünkü Nina, işi doğru yapmadığımı düşündü. Nina’yı biliyorsun Wanda, hep üstünlük taslar. İşler hep onun istediği gibi yürüyecek. Sende hiç değişim görmediğimizde, Nina paniğe kapıldı...”

“Nah paniğe kapıldım Marty Flaherty! Bütün suçu bana atma.”

“Nina, Marty! Sesinizi hemen kesin, çünkü ikinizin de ağzına birer tane çakasını var,” diye hırlayan Wanda, sesinin tokluğuyla kendini bile şaşırttı. “Şunu açıklığa kavuşturalım. Heath’i ısırdım mı?”

İki kadın da başlarını salladı.

Wanda Heath’i ısırmişti, ha? Tanrı aşkına! Sevddiği adamı terk etmek istemediği için onu katletmişti, öyle mi?

Eh, her şey tam da planladığı gibi gitmişti.

“Onu ısırma izin verdiniz, öyle mi? Siz ikinizin derdi ne? Bunu yapmaya karar vermemin sebebi olan adamı incitmeme nasıl izin verirsiniz?” diyerek hıçkırdı Wanda.

“Vermediler Wanda.” Greg ilk kez konuşmuştu, bu deliliğin ortasında sakin, makul ve mantıklıydı.

“O verdi,” diye ekleyen Keegan, sırtüstü yatan Heath’i işaret etti.

Wanda bu sözleri doğrulasın diye Greg’e döndü. “Ne?”

Marty alt dudağını kemirdi. “Bu doğru Wanda. Heath kendini sana sundu. Geçen gün bizi aradı ve bizimle buluşmak istedi. Senin bir derdinin olduğunu biliyordu canım –biz de o gece sana o yüzden gerçeği sonunda söyledik. Çünkü onun haklı olduğundan korkuyorduk. Ve o konuşma sırasında, bize Nina’nın vampir olduğunu bildiğini söyledi. Neyse, bu gece buraya geldiğinde, planının Nina’ya gidi, seni kurtarmak için onu tekrar vampire dönüştürmesini istemek olduğunu söyledi. Ne yaptığımızı da biliyordu –bunu daha önce de gördüğünü söyledi. Greg’le Keegan’a sor. Heath ne yapılması gerektiğini biliyordu ve kendini senin için feda etti.”

“Sonra da sana, ne zaman istersen Reese’in Fıstık Ezmeli Çikolata Keklerini seninle paylaşacağını söylememizi istedi,” diyen Nina’nın sesi, kendisine özgü bir acıyla doluydu.

Heath, Wanda’nın Archibald’a bıraktığı şeyi almıştı. Heath şekerlemelerini kimseyle paylaşmayacağını söylemiş, espri yapmıştı... Adamın, şekerlemelerini Wanda’yla paylaşacağını duymak, onun için bin kat daha acı vericiydi. Hâlâ kalbi olsa, binlerce parçaya ayrılırdı. Yoksa kalbi var mıydı? Wanda sonsuza dek yaşayacaktı ama Heath ölmüştü.

Ve Heath onun için böyle nihai bir fedakarlık yaptığına göre –adam hayatını feda etmişti- Tanrı aşkına, o da Wanda’ya karşı bir şeyler hissediyor olmalıydı.

Ah.

Yüce İsa!

Ne büyük bir ironi.

Sadece Wanda, rüyalarının erkeğini bulup onu yanlışlıkla öldürebilirdi.

Bunca endişeden, öldüğünde Heath'i incitmek istemediği için adamı kendinden uzaklaştırdıktan sonra bunun olması... Wanda bunu kabul edemezdi. Hayır. Edemezdi. Kaderin istediğini yapmasına izin vermeli, cesareti ele alıp ölümüne gitmeliydi.

Heath hayatını daha yeni geri almıştı. Ve Wanda o hayatı adamdan çekip almıştı. Ama bu kez, Heath ölmeyen değil, ölüydü.

Birine onu sevdiğini göstermek için, bundan iyi bir yol olabilir miydi?

Wanda ağır, kurşun gibi bacaklarının üzerinde doğruldu, Nina'yla Marty'ye baktı ve aklından çabucak bir liste yaptı. "Nina, Menusha'yı evine götürür müsün? Hamster Larry'nin bundan pek hoşlanmayacağını biliyorum ama fazla seçeneğim yok ve Muffin onu çiğ çiğ yer. Üstelik Marty'nin bebeği olacak. Annemle babamı da ara -onlar Casey'e söylerler. Marty, tahta sapı olan bir süpürge var. Git, onu getir. Hemen." Sesi çok ama çok sakindi. Wanda şu anda tam olarak ne istediğini bilmeseydi, sesi kendini bile huzursuz ederdi.

"Süpürge mi? Canım? Bence daha kendine gelmedin. Bunu... Süpüremezsın." Marty endişe dolu gözlerle ona bakıp eliyle Heath'in cansız bedenini işaret etti.

"Yok ya," dedi Wanda kuru kuru.

Nina ellerini yumruk yaparak yerinden fırladı. "Wanda. Biz her şeyi hallederiz. Her şey yoluna girecek. Sen git...

Git... Bilmiyorum, git bir şeyler yap işte. Greg, Wanda'yı buradan götür. Bizim eve falan."

Greg kolunu rahatlatıcı bir tavırla Wanda'ya sarmaya yeltendi, ama kadın onu itip uzaklaştırdı. "Marty! S.ktiğimin süpürgesini getir!" Tekinsiz, tok ve alçak hırıltısı odada yankılandı.

Marty'nin kafasının karıştığı, kaşlarının kalkışından belliydi. "Ne için? Biz temizlik yaparız. Söz veriyorum, sen yapmışsın gibi olacak. Greg'le git."

Wanda ayaklarını yere vura vura kilere gitti, süpürgeyi dolaptan çekip çıkardı ve oturma odasına döndü. Uzun sapın ucundaki yeşil, yelpaze şeklindeki parçaları kopardı, tahtayı yüksek bir çatırtıyla kırdı. Yeşil plastik parçalar ayaklarının dibine saçıldı, havada uçuştı. Süpürgenin diş diş, kıymıklı kalıntısını Marty'nin burnunun dibine soktu. Yüzünde, olanlara duyduğu hiddetin yanında, azim de vardı. Wanda yapılması gerekeni yapmaya kararlıydı. "Yap şunu!" diye haykırdı.

Nina hemen onun yanına geldi, tahtayı çekiştirdi ama başarılı olamadı. "Kahrolası, ver şunu bana! Ne halt ediyorsun?"

Wanda süpürgenin sapını, Nina'nın birkaç adım geri tökezlemesine sebep olan bir güçle çekip aldığı anda, ikisi de şaşırdı. Bu... Bu... Wanda hangi paranormal yaratıksa, mutlaka bazı üstünlükleri vardı. Wanda bunları keşfetmek istese, havalı olabilirdi. Ama istemiyordu. Heath'i öldürdükten sonra, böyle bir şeyle ilgilenmiyordu. Heath yaşayamayacaksa, o da yaşamayı hak etmiyordu. "Marty! Beni dinle."

Nina'ya bakan Marty, başını Wanda'ya çevirdi. "Ne? Ne istiyorsun?" diye bağırdı.

Wanda süpürge­nin sapını sallayıp havayı yardı. Ufak hava akımları yarattı. “Yap şunuuuu! Haydi, olsun bitsin! Kalbime sapla!” diye haykırdı Wanda. “Şunu hemen kalbi­me saplayın kaltaklaaar!” diye kükrerken, dudaklarının ara­sından zehir gibi tükürükler saçıldı.

“Wanda?”

Yine ne vardı? Wanda ölmeye hazırlanma işinin ortasın­daydı –bir kere yetmemiş gibi, bunu bir daha yapıyordu, Ve biri, işaret almış gibi, adını söylüyordu. Kimse onsuz bir sa­niye bile idare edemiyor muydu?

“Ne?”

“Bana elini ver canım.”

Wanda ayaklarının dibine baktı ve yere yığılacak gibi oldu.

Konuşan, Heath’ti. Gülümsüyordu. Elini uzatıyordu. Kı­pırdayan elini.

Wanda gözlerini kapattı ve sonsuz teşekkürlerini iletmek için sessizce dua etti.

Wanda’nın eli, Heath’in kuru, serin eliyle birleşti. Wanda, Heath’i sertçe çekip ayağa kaldırdı, kollarını adama sardı ve başını bir an için boynuna gömdü. Geri çekilip Heath’in artık eskisi gibi pembemsi olmayan yüzüne baktı. Ahhh, adamda Nina’nın bir zamanlar sahip olduğu o çılgın köpek dişleri de vardı. Nina’nın­ki kadar büyük değildiler ama oradaydılar, parlıyorlardı. Wanda ne olduğunu çözemiyordu. Ne olduğu umurunda da değildi. Heath yaşıyordu, ölmüş­tü, ya da öl­meyen olmuştu. Her neyse. Heath konuşuyordu, gülüyordu ve bir anda her şey yoluna girmişti. Wanda, Heath’in boynu­na dayadığı dudaklarıyla, “Özür dilerim. Çooooook özür dile-

rim," diye hıçkırdı. "Öldüğünü sandım! Tanrım, bunu bana bir daha asla ama asla yapma!"

Heath, Wanda'nın çenesini avuçladı, nasırlı başparmağını kadının alt dudağında gezdirdi. "Sanırım öldüm -yine- ve bunun sakıncası yok. Ölü olmayı anlıyorum. İnsan olmak çok meşakkatliydi." Wanda'ya göz kırptı.

"Ne oldu? Bu nasıl oldu?" Wanda yanağını adamın şimdi çok kirli olan gömleğinin önüne dayadı.

Heath'in iki yanından ona bakan Marty'yle Nina, birbirleriyle yarışarak ne yaptıklarını açıkladılar. "Kendini bir görecektin... Kurt formunda, Marty'nin hiç olmadığı kadar iriydin ve köpek dişlerin, kahrolası fil dişleri gibiydi," dedi Nina. "Dostum, kafese kapatılmış, prehistorik, vahşi bir hayvan gibiydin. Delirmiştin. Ne yapacağımızı bilemedik, seni bodruma kapatıp Greg'le Keegan'ı aradık, sonra insan kanına ihtiyacın olduğunu öğrendik. Derken Heath geldi ve onu ısırmana izin vermeyi teklif etti. Yani, Heath'in şu anda ne olduğunu ancak Tanrı bilir. Bu paranormal saçmalıklar her geçen gün daha da tuhaflaşıyor."

Wanda hareketsiz kalmış, Marty'nin Nina'yı dürtüp ona, kes sesini bakışı atmasına sebep olmuştu.

Herkes bir an için susup Wanda'nın bu bilgiyi sindirmesine izin verdi. Hava, onların tereddütlü endişesiyle, onu kurtarmak için yaptıkları şeyle ilgili kaygılarıyla doluydu.

Ama Wanda biraz olsun sinirlenmemişti. Vampir artık kurt adam, eşittir... Wanda şimdi, tam olarak ne olduğunu anlıyordu. Tam olarak ne olduğunu ve sonsuza dek ne olacağını.

Ve bu, hoşuna gitmişti.

Başını arkaya attı, ağzını iyice açıp gülmeye başladı. Sonunda konuşabildiğinde, tükürürcesine, “Marty? Nina?” dedi. “Bu ne anlama geliyor, biliyorsunuz, değil mi?” Sorusunda küstahlık vardı; Wanda ikisine de asrın naniğini yapıyordu.

“Yeni bir jilete mi ihtiyacın var?” diye soran Nina, Wanda’nın bacaklarını işaret etti.

“Ben bir kurt-vampirim. Yani kurt adamı da vampiri de yenerim.”

“Bu doğru mu?” diye sordu Marty, Keegan’a.

Keegan koyu renk saçlı başını salladı. “Evet, Wanda haklı. Nina’yla ikinizin toplamından on kat daha güçlü.”

Nina iyice ustalaştığı tehditkar bir yürüyüşle Wanda’ya yaklaştı, yüzünü onunkine yapıştırdı. “Biliyor musun, son zamanlarda bayağı küstahlaştın. Azami düzeyde paranormalsin diye, seni yenemeyeceğimi sanma.”

Greg hemen Nina’nın yanında bitti, kolunu onun omzuna attı. “Kuzu pırzolan?”

Nina’nın yüzü yumuşadı. “Ne?”

“Seninle baş başa konuşmamız gerek. Sen çok yaramaz bir kızsın,” dedi Greg, kelimeleri uzata uzata. “Ve bunun sonucu ne olursa olsun, işler sarpa saracak. Şimdi evimize, Kalevanya’ya gitsek ve bunu konuşsak, nasıl olur?”

Wanda, Nina’yı kızdırdığı için hemen suçluluğa kapıldı. Nina onun hayatını kurtarmıştı. Bir bakıma. Tamam, hayatını kurtarmamıştı, ama cehenneme giden yol iyi niyetlerle doluydu, falan. “Greg, lütfen Nina’ya kızma. Sen de Keegan. Onlara bunu yapmaları için yalvardım. Nina beni çooooook

seviyor. Marty de öyle. Bazen bu sevgi, sizin paranormal kanunlarınızı gölgede bırakabiliyor."

Wanda kollarını Nina'yla Greg'e sardı, Nina'nın yanğını sevgiyle çimdikledi, Greg'e de öpücük yolladı. Sonra Marty'yle Keegan'a döndü.

Keegan'ın öfkesi yüzünden okunuyordu. Marty'yse, Keegan'ın yapacağını yapıp onu azarlamasını beklerken, ağırlığını bir ayağından diğerine verip duruyordu. Greg kuralları çiğneyen biri değilse, Keegan hiç değildi. "Marty'nin sürü kanununu çiğnemesine sebep olduğum için özür dilerim. Bunun, senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum Keegan. Burada, Jersey'de kalacağıma söz veriyorum –böylece kimse varlığımdan haberdar olmaz, tamam mı?"

Keegan elini uzatıp Wanda'nın kolunu sıktı ve yüzü hemen aydınlandı. "Biliyor musun Wanda? Kızlar bunu yaptığı için üzgün değilim –kanunu çiğnemiş olsalar da olmasalar da. Bu senin uzun bir hayat süreceğin anlamına geliyor ve buna çok memnunum. Sayende bu ikisini, yalnızca Greg'le ikimiz susturmaya çalışmayacağız."

Marty, Keegan'a yüzünü ekşitip adamın kaburgalarının arasını dürttü.

Ama Wanda gülerek, ikisine birden sarıldı.

Nina, Wanda'yı nadiren yaptığı bir biçimde, bir kez daha kucakladı. Wanda'nın yüzünü tararken gözleri pınl pırlıdı. "Beslenmem gerekiyor ve Marty'nin son zamanlarda sürekli beslenmesi gerekiyor. İkiniz aranızı düzeltin, sonra gece gelip sana kan getiririm. Sanınm ikinizin de birazdan karnı acıkır... Neyse. Ben kan getiririm, siz de onunla istediğinizi yaparsınız. Heath?"

Heath kelimeyi uzatarak, "Nina," derken, Wanda da 'arkadaşıma iyi baksan iyi olur' konuşmasını bekleyerek ikisini izledi.

Ama Nina, Heath'e sırtarak Wanda'yı şaşırttı. "Dostum. Sen iyi bir adamsın. Kıçını tekmelemek zorunda olmadığım memnunum."

Heath havlar gibi, sert bir sesle güldü. "Eh, ikisi için de teşekkürler."

"Bizi ara," diye talimat verdi Marty. "Bu... Bu şeye alıştıktan sonra, tamam mı? Birçok değişime uğrayacaksın, nasıl dönüşeceğini öğrenmen gerekecek ve sanırım ben sana yardım edebilirim. Gerçi bunu benden çok daha kolayca başarağını hissediyorum ve Heath de sana yardım edebilir. En azından işin yarısında."

"Tamam. Şimdi gidin; çok teşekkür ederim. İkinizi de seviyorum." Marty'ye bir kez daha sarıldı ve çiftler çıkarken gülümsedi.

Ve o anda, olanların gerçekliği kafasına dank etti.

Evi enkaza dönmüştü. Bodrum kapısı parçalanmıştı. Banyo kapısı da.

Tak-yap ve sonsuzluk için, Tanrı'ya şükürler olsun.

Heath'e dönüp gülümsedi, başını yana eğip ona çekingen gözlerle baktı, dudak büktü. "Ee, sen vampir misin, yoksa kurt adam mısın? Ya da ikisi birden misin?"

Heath'in tebessümü genişledi. "İkisi birden. Tıpkı senin gibi."

Wanda'nın bilmediği bir paranormal fenomen nasıl olurdu? Wanda hepsini bildiğini sanıyordu. "Ama insan kanına

ihtiyacım varsa, ben seni ısırdığımda nasıl sağ kaldın? Anlamıyorum.”

Heath kafasını kaşıdı. “Sanırım bunun, eskiden vampir olmamla ilgisi var. Vücudumda ufak tefek etkiler kalmıştı. Mesela, hâlâ zihin okuyabiliyordum. Benimle ilişki kurmak istemediğini söylerken yalan söylediğini de öyle anladım. Sanırım beni ısırduğında, eski özelliklerim devreye girdi. Bence bunu sorgulamayalım, bize verilen şeye şükrederim. Şimdi, bu kurt-vampir olayıyla ve ikisinin birleşimiyle ilgili, bilmen gereken şeyler var.”

“Evet, artık Nina’yı pataklayabileceğim anlamına geliyor.” Bacaklarına baktı. “Ve bacaklarımdaki kılları almak artık büyük bir olay olacak.”

Heath alçak sesle güldü. “Eh, o da var. Ama başka şeyler de var. Beslenme kısıtlamaları gibi.”

Bir dakika. Haksızlıktı bu. “Ama Marty ne isterse yiyebiliyor.”

“Ama Nina yiyemiyor. Vampirle kurt adamın birleşimi, bizim beslenme seçeneklerimizi kısıtlıyor. Kan içebilir, çiğ ya da çok az pişmiş et yiyebilirsiniz.”

“Bunu nereden biliyorsun?”

“Çünkü efsaneyi biliyorum ve bunu yaşayan bir adam tanıyorum. Adı Ernie. Oshkosh’ta yaşıyor. İyi beslenemese de fena adam değildir. Kendini kurtarmak için eski kaynanasını ısırды.”

Wanda olayın bütününe kavramaya başlamıştı ve bunun sosisli sandviç günlerinin sona ermesiyle hiç ilgisi yoktu. “Yani, benim için Whopper yemekten vazgeçtin, öyle mi?” Yüce İsa! İnsan olmak, Heath’in çok hoşuna gidiyordu. İn-

san olmanın her yönünü seviyordu ve Wanda için bunların hepsinden vazgeçmişti. Wanda küstahça, *bu da benim için delirdiği anlamına geliyor*, diye düşündü.

“Evet.”

“Ya Reese’in Fıstık Ezmeli Çikolata Kekleri?”

“Onlardan da.”

Wanda’nın sesinde hâlâ hayret vardı. “Ve... Ve... Bira. Biradan nasıl vazgeçersin? Biraya bayılırsın sen. Tavuk kanatlarına da. Buffalo usulü. Çiftlik soslu.”

“Evet.”

Wanda ona ciddiyetle bakarken, adamın kokusunun burununu neden yaktığını keşfetme dürtüsüyle mücadele etti. “Derin. Çok derin.”

Heath kadına uzun uzun baktı. O yoğun ela gözler, Wanda’nın gözlerini kaçırmaya engel oldu. “Evet, ben derinimdir. Bir gün yeniden tolerans geliştirmeyi umuyorum. Vakit alıyor, o kadar.”

Wanda parmağını adamın sert hatlı yanağında gezdirdi. Göğsü sıkıştı, boğazı tıkanmaya başladı. Adamın yaptığı şeyin büyüklüğü, nihayet kafasına dank ediyordu. “Ve peynir kütüğüm. Peynir kütüğümü bir daha hiç yiyemeyeceksin. Bunu neden yapasın?” Wanda adamın ağzını arıyordu ama bunu duymaya ihtiyacı vardı.

Adam koyu sarı kaşlarını kaldırdı. “Çünkü sen burada olmayacak, peynir kütüğü yapamayacaktın. Düzgün peynir kütüğü yapan tek kişinin sen olduğunu düşündüm. Bu, seni yaşatmaya değdi.”

Wanda kendini beğenmişçe gülümsedi. “Hiç de bile.”

Heath kadını kendine çekti, Wanda'nın teninin her santimini kavurdu. "Öyle."

Wanda parmaklarını adamın kolunda, göğüs kaslarında dolaştırdı. "Bunu o yüzden yapmadın Heath Jefferson."

Heath, Wanda'nın elini tuttu, parmaklarının uçlarını öptü ve ona göz kırptı. "Hah. Aklıma başka sebep gelmiyor. O halde, yaptığım şeyi neden yaptım Wanda Schwartz?"

Wanda parmaklarını adamın kollarına doladı. O parmakların sıcaklığının, verdiği güvenin tadını çıkardı. "Çünkü Bobbie-Sue satmaya bayılıyorsuuuuuuuun. Linda Fisher da idolün. Onsuz yaşama düşüncesine katlanamıyorsun," diye dalga geçti.

"Sebepler kesinlikle bu olmalı. Yapışkan dudaklı Linda ve sattığımız badana. Renk tekerlekleri ve badana olmasa, hayatım yaşanmaya değer olmayabilirdi. Bir de yatakta gayet iyi olman. Öyle iyisin ki ilişki kurmama kuralımı çiğnemeye razı olabilirim," diye espri yaptı Heath. Sırtışı bulaşıcıydı.

Ama Wanda'nın yüzü düştü. Heath ne zaman Wanda'nın ona fazla bağlanmamaktaki ısrarını dile getirirse, kadının hissettiği suçluluk yüzeye çıkıyor, karnında yeni bir delik açıyordu. Wanda'nın gözleri yere dikildi. Halının her lifini, irkiltici bir netlikle görebiliyordu. Yerlerin ölümüne süpürülmesi gerekiyordu. "Hatalıydım. Ne düşünüyordum, bilmiyorum. Bütün bunlar... Bana göre değil. Sana söylemeye içim el vermedi, çünkü ilişkimizin kesinlikle biteceğini düşünüyordum ve bitmesini istemiyordum. Bencillik ettim. Bunu kabul ediyorum. Ölecek olmam yalnızca beni ilgilen-dirmiyordu ve yaptığım şey berbat. Sana yemin ederim, şimdiye kadar hiç ama hiç, yalnızca seksten ibaret bir iliş-

kim olmadı. Tabii bu kötü bir şey değil. Sadece bana göre değil, o kadar.”

Heath, Wanda ona baksın diye kadının çenesini kaldırdı. Gözleri ciddi, çenesi gergindi. “Biliyorum.”

“Öyle mi?”

“Neden etrafında dolaşmaya devam ettim sanıyorsun? Ters bir şey olduğunu anlamak için, eski vampir yeteneklerime başvurmama gerek yoktu canım. Neyin ters olduğunu bilmiyordum, o kadar. Konu açılmışken, şunu söyleyeyim. Bir daha asla bana öyle bir şey yapma. Ters bir şey varsa, ne olursa olsun bilmek istiyorum. Anladın mı?”

Tamamen, bütünüyle, eksiksiz bir biçimde. Wanda memnuniyetle iç çekti. “Anladım.”

“Şimdi ne yapacağımızı biliyorsun, değil mi?” Heath ellerini Wanda’nın sırtında gezdirdi, Kadını kendine çekip yapıştırdı.

“Evet. Sen elektrik süpürgesini al, ben de paspası alayım.”

“I-ıı, hayır.”

Wanda flörtçü bir tebessümle gülümsedi, gözleri beklentiyle parladı. “Senin aklında ne vardı?” Kendini uzun zamandır ilk kez, çok güçlü, yenilmez ve sağlam hissediyordu. Ve kıllı. Çok ama çok kıllı.

Heath parmağıyla Wanda’nın çenesini yukarı itti. “Şimdi istediğimiz gibi ilişki kurabileceğiz.”

“Ahhh, peki, ilişki kurmak ne anlama geliyor Bay Jefferson?”

Heath kaşlarını oynatıp Wanda’nın dudaklarına hafif bir öpücük kondurdu. “Benimle bol bol paranormal seks yapacağın anlamına geliyor.”

“İlişki kurmadan yapılan seksten farklı mı? Çünkü seni bilmem ama bana göre, ilişkisiz seks bayağı ateşliydi.”

“Ah, ama bu, ilişkisiz seksten çok daha ateşli. Güven bana, biliyorum.”

Wanda başını Heath’in omzuna dayadı ve sonraki cümlesinde, adamın gözlerindeki neşe vardı. “Bu ilişki olayıyla ilgili ne düşünüyorsun? Eski kocamdan beri kimseyle ilişki kurmadım. O da pek iyi gitmemişti. Beni başka bir kadın için terk etti. İlişki kurmanın nasıl bir şey olduğunu unutmuş olabilirim. Ama Amerika’nın Yeni Top Modeli’ni izlemeyi bırakmamı gerektirecekse, unut gitsin.”

“Birincisi, eski kocan iyice pataklanmayı hak eden pisliğin tekiymiş. İkincisi, bana bakma,” diye espri yaptı ve Wanda’yı neşeyle parlayan gözlerle süzdü. “Ben şimdiye kadar hiç ilişki kurmadım. Çoğunlukla ilişkisiz bir adamdım ama bir planım var.”

Wanda kollarını Heath’in boynuna sardı, parmaklarını adamın başının arkasında kenetledi. İnce tişörtü, Wanda’nın, adamın sert bedenini kendininkinde hissetmesine imkan verdi. “Neymiş bakalım?”

“Her şeyi birlikte öğreniriz diye düşündüm.”

Wanda’nın tebessümünde yine kendini beğenmişlik ve neşe vardı. “Bana bayılıyorsunuz Bay Jefferson.”

“Siz de bana bayılıyorsunuz.”

Wanda sesinde bir hafiflikle, “O halde ilişki kurmamızdan yanayım,” dedi. Hâlâ kalbi olsaydı –yoksa var mıydı?– artık tutmak zorunda olmadığı sırrın yükünden kurtulmuş, özgür kalmıştı. “Ama bir sorum var.”

Heath dilini kadının alt dudağında dolaştırdı, ellerini göğüslerinin altına sürttü. “Sor bakalım.”

“Bu ateşli, paranormal seksi yaparken... Bacak kıllarım bize engel olur mu?” Yine bacaklarına baktı. Yüce İsa! Marty ona, bedeni değişime ayak uyduruncaya dek, bacaklarını günde iki kez tıraş etmesi gerektiğini söylerken, abartmamıştı.

Heath, Wanda’yı belinden yakalayıp daha da kendine çekti. “Biliyor musun, yaşadığın bu muazzam değişiklik seni yeterince ürkütmüyor. Bazen insanların adapte olması aylar sürer. Sense paranormal olalı daha birkaç saat olmasına rağmen hep böyleymişsin gibi davranıyorsun.”

Wanda sırttı. “Neden ürkmediğimi çok iyi biliyorsun. Marty bana, Nina ve onunla buluştuğunu söyledi.”

Heath yüzünde suçlu bir tebessümle, “Yakalandım,” dedi. “Sen beni endişelendirdiğin için Marty ve Nina’yla temasa geçtim, onlar da bana her şeyi anlattılar. Onlar geçmişlerinden söz edince, her şey açıklığa kavuştu. Arkandan iş çevirdiğim için de özür dilemeyeceğim. Endişeliydim. Yapmam gerekeni yaptım ve yine yapmam gerekse, yine yaparım. Ama sen bayağı ağır değişiklikler yaşayacaksın canım.”

Wanda’nın kalbi hızlandı –bu da iyiye alametti. Demek hâlâ kalbi vardı. “Durum tersine dönse, ben de aynısını yapabilirdim,” diye itirafta bulundu ve başını Heath’in göğsünden kaldırdı. “Gerisine gelince, Nina ve Marty’ye karşı daha dürüstçe davranırdım. Ama onların dünyaları ne kadar gizli, bunu tecrübelerinden biliyorsun. Onlara olan biten her şeyden, paranormal kazalarından sonra, zaten olanları çok sayıda insan öğrenmişti. Ben yalnızca onların iyiliği için

çenemi kapalı tutmayı öğrendim. İnan bana, sen bana söylediğinde nasıl tepki vereceğimi bilemedim. Ama bunu daha önce yaşamıştım. Bana kalırsa, beni ürkütebilecek pek bir şey kalmadı.

Heath'in tebessümünü sıcak, hoşgörülüydü. "Bir gün Nina'yla Marty'nin nasıl ısırıldığını öğrenmek istiyorum. Ürkemeye gelince, senin ürkmemen beni ürküttü. Gerçeküstü konuşmalar, listemin ilk sıralarına oturdu. Ama ben bunu daha önce yaşadım. Sen arkadaşların vasıtasıyla deneyim kazanmış olsan da bunu şahsen yaşamak -ya da yaşamamak- daha farklı." Başını salladı. "Yaptığımız her neyse."

"Ben bir seçim yaptım. *Paranormal* kelimesinden anladığım bir seçim. Nina ve Marty'yle arkadaş olmak aynı şey değil, biliyorum ama ne yaşayacağımı aşağı yukarı biliyorum. Ben bu hayatı seçtim, çünkü..."

"Benim için seçtin," dedi adam, bütün ışıltısı ve küstahlığıyla. "Bence beslenmemiz gerekmeden önce, durumun zevkini çıkaralım. Çünkü yakında acıkacağız." Tebessümünü şehvetli, şeytaniydi.

"Ama Nina'nın kan getirmesini beklememiz gerekmiyor mu?" Wanda'nın midesi guruldayarak onunla hemfikir oldu. Yakında beslenmezse güçsüz kalacak, toza dönüşecekti. Yoksa içindeki kurt adam kontrolü ele geçirir ve Wanda'nın yalnızca çiğ ete mi ihtiyacı olurdu? Yüce İsa! Amma karışık bir işti bu.

"Paranormallikle ilgili her şeyi bildiğini sanıyordum. Galiba sana öğretebileceğim bir iki şey var ve bunlardan biri, birbirimizden beslenmek. Paranormalliğin çok ateşli avantajlarından biri."

Bunun düşüncesi bile, Wanda'nın bacak arasının ısınmasına, bacaklarının kasılmasına sebep oldu. "Bunu biliyordum, sadece unutmuşum. Bunun, hayat eşi olmadığımız anlamına geldiğini biliyorum. Paçayı kurtardın."

Heath boğuk bir fısıltıyla, "O kadarını bilmem," dedi ve Wanda'yı kucağına aldı, Wanda da bacaklarını adamın beline sardı.

Wanda, yüzünden belli olan kafa karışıklığıyla Heath'e yukarıdan baktı. "Evet, o anlama geliyor. Bunu biliyorum, çünkü Nina'yla Greg çiftleştiklerinde, bunu bir tanışın önünde ve Greg'in doğum gününün gece yansında yapmaları gerekti. Tanrım, ne berbat bir geceydi. Bir vampir vardı. Greg'in atası Lisanne. Ve tam bir kaltaktı. Klanı güçlü tutabilmek ya da benzeri bir saçmalık için Greg'le çiftleşmek istiyordu. Nina araya girip Greg'le çiftleşmek istediğine karar verince kadın kudurdu. Nina canının yanmadığını da söylemişti. O ikisiyle, bir an bile sıkılamıyorsun. Örneğin Marty... Nina'nın dönüşümünün feci olduğunu düşünüyorsan, bir de Marty'ye olanları görecektin. Delice, inanmazsın..."

Heath parmağını kadının dudaklarına dayayarak, "Canım?" dedi.

"Hmm?"

"Kendini kapatırdın. Yine. Sus. Halletmemiz gereken şeyler var." Wanda'yı tutan kollarını gevşetti ve halledilmesi gereken şeyi yapmak için kadının, incecik iç çamaşırıyla, onun sert vücuduna sürtünerek yere inmesine izin verdi.

Wanda'nın tenine ince elektrik iğneleri batıyordu ve bu, daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu. Vücudunun her santimi alev almış gibiydi. Göğüs uçları tüylü geceliği-

nin kumaşına, ona haz veren bir biçimde sürtündü. Her sürtünüş, bin sürtünüş gibiydi. “Ahhh, evet. Beslenme ve ateşli paranormal seks meselesi,” diye geveleyen Wanda, adamın bahsettiği şey her neyse, onu tecrübe etmek için yanıp tutuşuyordu. Bacakları ortalama bir kar adamınıninkinden bile kıllı olsa da.

Heath kadını yatak odasına taşıdı, kapıdan kopan kıymıklı tahta parçalarının üzerinden dikkatle atladı. “O var, bir de başka şeyler var. Ve hepsi şimdi olmalı.” Heath, Wanda’yı yatağa bıraktı ve iki parmağını kaldırdı. “Bana iki dakika ver de duş alayım,” diye homurdanıp giysilerini sabırsız ellerle çıkardı.

Wanda’nın iç çekişi de Heath’in elleri kadar sabırsızdı. Wanda cesurca, “Acele et,” diye homurdandı.

Ve adam acele etti. Heath bir iki dakika sonra dönmüş, parmaklarını Wanda’nın külotunun kenarına takmış, onu aşağı çekiştiriyordu; yüzü şehvetle kararmıştı. “Sana ihtiyacım var.”

Heath’in sözleri, Wanda’nın neredeyse vahşice titremesine sebep oldu. BO sözler ateşliydi ve Wanda’nın Heath’i içinde hissetmesini yalnızca bir arzu değil, alev alev bir gereklilik haline getiren acil bir ihtiyaç belirtiyordu.

Heath, Wanda’nın bacaklarının arasına çöktü, kadını ısrarcı ve aceleci ellerle yatağın kenarına çekti, kıcını avuçladı. Hiç vakit kaybetmeden yüzünü bacaklarının arasına gömüp ıslak, zonklayan dudakları araladı, ağzını iyice açtı ve ipeksi, sıcak diliyle Wanda’nın klitorisini okşadı.

Bütün sinir uçlarına hücum eden bu delice ihtiyacın şiddetlendirdiği bu temas öyle keskin, öyle tatlıydı ki Wanda

yukarı fırladı. Heath parmaklarını Wanda'nın dudaklarının arasına sürttü. Onu okşadı, yaladı. Wanda kesik kesik, ısıklık sesini andıran bir sesle nefes almaya başladı. Heath'in saçlarını kavrayıp sıkıca, telaşla tuttu. Heath'in dili, kadının şiş klitorisinde dans ettiğinde, Wanda şiddetle boşaldı. Bacaklarını adamın kafasına sarıp şahlandı. Göz kapaklarının ardında renkler parlıyor, içinde nefesini kesen pırl pırl şimşekler çakıyordu.

Heath, kadının toparlanmasına fırsat vermeden, o güçlü, şekilli bedeniyle doğruldu. Geniş göğsü kabardı, kalın bacakları onu Wanda'ya taşıdı. Kasları sımsıkıydı, gerilip rahatlıyordu. Wanda'nın tişörtünü başının üzerinden yırtarcasına çekip çıkardı ve bir anda kadının üzerine çöktü. Etleri cayır cayır bir temasla birleşti. Heath, Wanda'nın bacaklarını iyice açtı, kalçalarının üzerine doladı. Ardından, sert penisinin başını, Wanda'nın girişine bastırdı.

Heath hiç duraksamadan, kaya gibi sert erkekliğinin bir hareketiyle, Wanda'nın içini kavurdu ve kadının içine, ikisinin de yukarı fırlamasına sebep olan bir güçle girdi.

Wanda, Heath'e tutundu, birbiri ardına içine dolan mest edici hazzardan ötürü dişlerini sıktı. Her şey on kat şiddetlenmişti, Heath kalçalarını onunkilere doğru iterken, erkekliğinin her kavurucu hamlesi kadına daha büyük bir haz veriyordu.

Wanda, Heath'in köpek dişlerinin parlaltısını belli belirsiz görmüştü. O anda Heath, Wanda'nın boynunda, kulağının hemen aşağısında uygun bir nokta bularak orayı ısırdı. Wanda boynunu o pürüzsüz dişlere bastırdı, adamın ısırtığının verdiği hazzla telaşla abandı. Bedeni alev alırcasına ısındı, Heath kanını içerken, Wanda da bedenin her santiminin

farkına vardı. Ellerini Heath'in omuzlarından başına götürdü, saçlarını tuttu. Parmaklarını saçların arasına soktu.

Wanda boğuk bir tatmin çılgılığı attı ve hazzını, uluyarak, Heath'e karşı şahlanarak serbest bıraktı. Kalçaları Heath'in kilere çarptı, Heath tekrar içine girerken, kadın şiddetle sallandı.

Heath'in boşalırken çıkardığı hırıltı vahşi bir hayvan sesi gibiydi. O ses, Wanda'nın yatak odasında ve kadının kulaklarında yankılandı. Dişleri hâlâ kadının boynunda olan Heath, son bir kez onun içine gömüldü, sonra derin nefesler alarak, iri bedeniyle Wanda'nın üzerine yığıldı.

Sert nefesleri, Wanda hangisinin daha yüksek sesle nefes aldığını anlayamaz oluncaya dek birbirine karıştı.

İnanılmaz. Paranormal. Sevişme.

Evet be, evet!

İnsanken Heath'le seks yapmak şahaneyse, kurt-vampir-ken yapılan seksi anlatacak kelimeler yoktu. Kurt-vampir... Wanda bir kurt-vampirdi. Wanda Schwartz artık insan değildi. Ve ölmeyecekti. Ölmeyeceğini unutmamalıydı.

Wanda ölmeyecekti. Sonra aklına, durduk yere bir fikir geldi. Öleceğini sanarak, Warren Snelling'e bamyı çüklü demişti.

Eyvah. Bir sonraki mezunlar günü, bayağı ilginç olacaktı.

Ama Wanda'nın kollarıyla bacaklarına yine de bir sıcaklık yayıldı ve yaptığı seçimin getirdiği huzur, her gözeneğine nüfuz etti.

Artık zaman, onun tarafındaydı. Heath'le ilgili her şeyi öğrenecek kadar zamanı vardı. Ona bütün kalbiyle âşık olacak kadar zamanı. Ve bu, kesinlikle şahaneydi.

Wanda, Heath'in altında kıpırdandı, göğüs uçları adamın tenine süründüğünde, içini çekti. "Vay be. Yaşasın paranormal seks!"

Heath burnunu kadının yanağına sürttü. "Evet, Whopper'lardan vazgeçmeye değerdi."

"Ama Reese'in Fıstık Ezmeli Çikolata Keklerinden ve biradan vazgeçmeye de değer miydi? Bilmiyorum, bana fazla büyük bir fedakarlık gibi geliyor." Heath'in enfes dudaklarını öptü ve flört edercesine gülümsedi.

Heath şakayla karışık iç geçirdi. "Evet, o da var. Belki o kadar acele etmemeliydim. Fazla fedakarlık yaptım. Yani, sonuçta Reese'in Fıstık Ezmeli Çikolata Keklerinden bahsediyoruz."

Wanda neşeyle Heath'in omzunu sürttü. "Geri alamazsın."

Heath'in gözleri tam manasıyla kurt gibi parladı. "Yerimde olmak çok kötü olurdu, ha?"

"Sanırım bu duruma nasıl baktığına bağlı. Daha kötü olabilir."

"Sana diyorum, Reese'in Fıstık Ezmeli Çikolata Keklerini yiyememekten daha kötü bir şey olamaz." Sözlerini pekiştirmek için yine iç çekti. "Nasıl yapacaksın bilmiyorum ama bir şekilde bunu telafi etmen gerekecek. Kolay olmayacak. İşiniz bayağı zor Bayan Schwartz. Ama bunu kesinlikle yapmanız gerekiyor."

Wanda kıpırdanarak Heath'in altından çıktı, adamı tekrar yatağa itti ve kışkırtıcı bir tebessümle gülümsedi. Heath'in üzerine ata biner gibi bindi, öne eğilerek çenesini onunkine dayadı. "Hayatımı kurtarmana değsin diye çok çalışacağıma söz veriyorum."

Heath kollarını Wanda'ya sararak kadını kendine çekti. "Ama o zaman benimle ilişki falan kurman gerekir," diye espri yaptı.

Evet, öyleydi.

Wanda uzun uzun, kız gibi içini çekti.

Wanda sırttı, aşağı kayarak yanağını Heath'in göğsüne yasladı. "Sence benimle ilişki kurup da sağ kurtulabilir misin? Ben bayağı zahmetliyimdir. Saçmalayıp dururum. Her şeyin listesini yaparım. Tonlarca aşk romanı okurum. Düzeni severim. Bir de acayip çılgın arkadaşlarım var ve..."

Heath kadını bir öpücükle susturdu. "Daha ileri gitmeden, beslenmen gerek genç hanım." Sırtarak, boynunu işaret etti.

Wanda, Heath'in boynuna uzanırken, sırtında sıcacık bir beklenti ürpertisi dolaştı.

Heath elini uzatıp Wanda'nın çenesini avuçladı. "Ama dur, o zaman birlikte ilişki denizine atlamamız gerekecek. Buna hazır mısın?" Diğer elini Wanda'ya uzattı.

Wanda bu eli tuttu, parmaklarının birleşerek tek bir yumruk oluşturmasına izin verdi. Mutluluk dolu bir fısıltıyla, "Evet," dedi. "Kesinlikle hazırım."

SONSÖZ

Yedi ay, bir bebek ve iki kurt-vampirin ardından...

“Ee, gece yaratıklarını kurtarma işi nasıl gidiyor? Bu hafta ilana cevap geldi mi?” Marty bunu Wanda’ya, hepsi Greg’le Nina’nın yemek masasının etrafında oturup iki haftalık Hollis bebeğe agu gugu yaparken sormuştu. Bebek, pusetinde, yalnızca bebeklerin yapabileceği şekilde uyurken, Marty elini şefkatle onun siyah saçlı başında gezdirdi.

Heath, Wanda’nın eline uzandığında kadın gülümsedi. Wanda, tanışmalarından sekiz ay sonra, Heath onun içinde böyle sayısız duygu uyandırabildiği için hâlâ şaşkındı. “Ağır ilerliyor ama evet. Bu oduncu atanın yarattığı klanların hemen hiç kaydı olmadığından, işimiz bayağı zor. Ama haber yavaş yavaş yayılıyor.” Heath’in, klanının diğer üyelerini ve diğer dallarını bulup tekrar insan olmaya uyum sağlamalarına yardım etmek, Nina’yla Greg’in önerisiydi.

Heath ülkedeki en büyük gazetelere şöyle, gizemli kişisel ilanlar vermelerini önermişti: Pozitif olun. Güneşin güzelliğini tekrar mı keşfettiniz? Son zamanlarda kazık değil de bifttek mi yer

oldunuz? Gece yarısı vardiyasını bırakmak, kendinizi her zaman-kindenden canlı hissetmenizi mi sağladı? Endişelenmeyin. Kan akışınızın hızlanmasına yardım etmek için hazırda bekleyen bir sürü gönüllümüz var.

Hepsi, birinin gerçekten cevap vereceğinden şüpheliydi ama bu, ortada kalmış eski vampirlere ulaşmak ve uyum sağlamalarına yardım etmek için yapabilecekleri tek şeydi. Onlara iş bulmak, insan dünyasında geçinebilmelerini sağlamak için.

Telefonları çok uzun bir ay boyunca sessiz kalmış ama sonra ilk telefon gelmişti. Sonra bir telefon daha. Bugüne kadar, yirmi beş eski vampire, Greg'le Svetlanna'nın Fango adlı şirketinde iş vermişlerdi ve Marty'yle Keegan Sürü Kozmetik'teyken, daha fazla vampire yardım edebileceklerini umuyorlardı.

Marty, Heath'e, adam şirketin hiç aklına gelmeyen pazarlarda renk tekerlekleri satmak için son derece yenilikçi yollar bulduğu için, pazarlama bölümünde bir iş teklif etmişti. Heath de bunun üzerine, Bobbie-Sue satış temsilciliği işini bırakarak, yapışkan dudaklı Linda Fisher'ı üzmüştü.

Wanda serçe parmağını Hollis'in ufacık eline koydu ve bebeğin onu sıkı sıkı tutmasına izin verdi. Wanda dönüş-tüğünden beri, ona hak ettiğinden fazlasının bahşedildiğini hissetmediği tek bir gün bile geçirmemişti. Hollis'in doğduğunu görmek, bu lütuflardan biriydi. Onun doğumu da cehennemden çıkma psikopat üçlüye yakışacak türden bir doğum olmuştu.

Hollis'in doğumu, Nina, Marty'nin suyu Hogan'ın lokantasının ortasında geldiği için öğürürken başlamıştı. Hasta-

neye giderlerken Nina, Marty her yere bebek saçmadan önce acele etmesi için Wanda'ya bağırıp çağırmıştı. Marty'ye avaz avaz uluyarak, bu tür bir acının renk tekerleğinde kessinlikle olmadığını söyleyip durmuştu.

Minik Hollis, Buffalo'daki, dikkatle planlanmış doğum odasına varamamış, Hackensack'teki Her Şey Bir Dolar dükkanının otoparkına doğmuştu. Çünkü Marty birinin ona içinden çıkmaya çalışan karpuzu doğurması için yardım etmesi gerektiğini söylediğinden, Wanda arabayı oraya çekmişti.

Hollis dünyaya, Wanda'nın gök mavisi, üstü açılabilir arabasının arka koltuğunda, pek solgun teyzesi Nina, Marty'nin omuzlarını arkadan tutarak, "Şunu çıkar da böğürmeyi kessin Wanda!" diye haykırırken gelmişti. İşleri yönetmeye alışık olan Wanda da aklından, birini doğurtmasına yardımcı olacağı umuduyla, şimdiye kadar izlediği bütün tıp dizilerinin bir listesini yapmıştı.

Wanda, Marty'nin başının üzerinden gülümsedi. "Bu bebeğin bu kadar güzel olduğuna inanamıyorum. Saçları da simsiyah..." Hollis'in minicik başında, kalın telli, gür, kapkara saçlar vardı.

Nina, Hollis'in çenesinin altını gıdıkladı, ona daha bugün verdiği çingırağı salladı. "Nina teyzesine benziyor. Bana benziyorsun değil mi, seni yaramaz?"

Marty, Nina'nın eline vurdu. "Sana falan benzemiyor. Babasına benziyor."

Keegan sırtarak Hollis'in alnına bir öpücük kondurdu. "Evet ama o da annesi gibi çenesini hiç kapatmıyor, hele de iş sabahın dördünde ağlamaya gelince."

Heath'in kahkahası, Wanda'nın kulaklarına doldu. Bol bol yapıyorlardı bunu: Gülüyorlar, konuşuyorlar; ateşli, paranormal seks yapıyorlardı. Heath, Wanda'nın dudaklarına sıcak bir öpücük kondurduktan sonra, muhtemelen Archibald'la Lou'ya bakmak için mutfağa gitti. Nina da Marty ve Wanda'nın da yardımıyla, babaannesi Lou'ya nihayet, Greg'le ikisinin hakkındaki gerçeği açıklamıştı. Ve kadın derin, köklü Katolik inançlarına rağmen, bunu Wanda'nın bile beklediğinden çok daha iyi karşılamıştı.

Sonra, bir gün Wanda'nın evinde her ay yaptıkları gibi buluştuklarında, Lou, Archibald'la tanışmıştı ve o zamandan beri görüşüyorlardı. Lou, Archibald'a nasıl küfredeceğini ve poker oynayacağını öğretiyordu. Arch da kadına iyi havyanı tek bir koklayışta diğerlerinden nasıl ayırt edeceğini öğretiyordu.

"Eh dostum, bana kalırsa SDMY'ni elde ettin," diyen Marty'nin sesinden, Wanda için gerçekten mutlu olduğu belliydi.

Heath mutfağın kapısının köşesinden, "Neyini?" diye seslendi; yakışıklı, şekilli yüzünde hayret vardı.

"SDMY Heath," dedi Nina azarlıcasına. "Sonsuza dek mutlu yaşadılar. Tanrım, siz ikiniz sekiz aydır birliktesiniz ama Wanda seni aşk romanlarının gerçek dışı dünyasıyla hâlâ tanıştırmadı, öyle mi? Ah, bir dakika, pardon, kadın romanlarının. Hepsi sonunda SDMY'ye ulaşıyor. Herkes beyaz atlı düküyle ya da havalı arabası olan bir milyonerle gün batımına doğru uzaklaşıyor."

Wanda gözlerini devirerek peçetesini Nina'ya fırlattı. "Sekiz yüz bininci kez söylüyorum, o kitaplarda gerçek olmayan

pek bir şey var mıydı? Hayır. Bence yoktu. Bütün o kitapları okumasaydım, sen hâlâ sokaklarda dolaşıyor, sonsuza dek kan içeceğin ve yaşayacağın için sızlanıyor olurdun. Hem Heath kitapların çoğunu görmedi, çünkü hatırlıyorsan Bayan Olumsuz, o kitapları beni asla gidemeyeceğim bir yere götürdükleri için okuduğumu söylemiştim. O kitaplar bana hayal kurma fırsatı, gerçek hayatımda asla gerçekleştiremeyeceğim fantezileri yaşama imkanı veriyordu. Bir ömre sığdıramayacağım serüvenler yaşamama. Artık bunu yapmama gerek yok. Bir sürü ömrüm var ve fantezinin gerçekleştüğünü söyleyebiliriz. Hem pek okuyacak vaktim olmadı." Wanda, Nina'ya küstahça, nanik yaparcasına gülümsedi.

Doğruydı. Artık pek kitap okuyacak vakti yoktu. Heath'le birlikte eski vampirleri kurtarmaya çalışmaları ve Bobbie-Sue'daki işi, ayrıca artık aşk kitaplarındaki sahnelerle tıklım tıklım dolu geceleri derken, üstüne bir de kurt-vampir olmayı öğrenirken, hayatı birden dolu dolu, heyecan verici, yepyeni bir yolculuğa dönüşmüştü.

Ama Wanda hiç olmadığı kadar mutluydu. Şimdiye kadar yaşadığı tek ilişkide –üstelik George'la– neler kaçırdığını öğrenmişti. Wanda'nın hep umduğu ama bir birey olarak ne olmak istediğini çözmeye çalışmakla meşgulken bulmayı planlamadığı şey, gerçekten vardı.

Bugün, Heath'le tanıştıktan sekiz ay, onunla evini paylaşmaya başladıktan dört ay sonra Wanda, ona bir insanın olabileceğini sanmadığı kadar âşıktı. I-11, pardon, bir ölmenin. Heath kadının S.ktir Et listesindeki birkaç maddeyi gerçekleştirmesine yardım etmiş ve gerisini de halledeceklerine, hatta listeye daha çok şey ekleyeceklerine söz vermişti. Ne de olsa bol vakitleri vardı. Heath kadının hayatını

zenginleştirmiş, her bakımdan tatlandırmış, güzelleştirmişti. Wanda'ya kendini fiziksel ve zihinsel olarak ifade etmesi için cesaret veriyor, en önemlisi de kadını en mutlu olan şeyin peşine düşmesi için yüreklendiriyordu.

Wanda da öyle yapmıştı.

İki hafta önce, liste yapma yeteneğini son derece sıra dışı bir biçimde yararlı kılmıştı. Aptallar için *Paranormallik* adlı aşk romanının sonunu yazmış ve onu bir menajere göndermişti. O menajer bir hafta önce Wanda'yı aramış, onu temsil etmek istediğini söylemişti. Ve yeni menajeri dün yine telefon edip, bir yayımcının, romanındaki çılgınlığı beğendiğini ve basamak istediğini söylemişti.

Demek ki yapılması gereken tek bir şey kalmıştı.

Wanda kalkıp Hollis'in başına bir öpücük kondurdu. Pusetin yanında duran çantasını aldı, iki sayfa kağıt ve bir kalem çıkardı. Heath arkasından gelip kollarını onun beline sardı. Kulağına, "O nedir?" diye fısıldadığında, sıcak nefesi Wanda'nın ürpermesine yol açtı.

Wanda onun kollarında döndü ve alaycı bir tavırla gülümseyerek kağıdı kaldırdı. "Bu," dedi ilk sayfayı kaldırarak, "bir senet."

"Ne için?"

"Bir ömür boyu bitmeyecek Reese'in Fıstık Ezmeli Çikolata Kekleri stoku için. Bilirsin işte, tolerans seviyen tekrar yükseldiği zaman kullanılmak üzere."

Heath gülümseyerek kağıda uzandı. Ama Wanda kağıdı geri çekerek başını salladı. "Hayır efendim. Bunu tek bir şartla alabilirsin."

Marty, Nina, Greg, Keegan, Lou ve Archibald yemek odasında toplanmıştı. Wanda onlara göz kırptı. “Bilirsin işte, benimle hayat eşi olmaya razı olursan.”

Arkadaşları topluca iç çektiler.

Heath kotunun cebine uzandı. “Ne tesadüf Bayan Schwartz...” Havaya kaldırdığı elmas nişan yüzüğü, avizenin ışığının altında parladı.

Wanda’nın gözleri yaşlarla doldu. Cevabı, Heath’in ona verdiği, akıl almaz mutlulukla dolu bir öpücüktü.

“İkinci kağıt ne?” diye fısıldadı Heath.

Wanda kağıdı sallayıp havaya kaldırdı.

Heath anlayışla gülümsedi. “Aha! Meşhur S.ktir Et listesi. Onu niye çıkardın?”

Wanda yakın zamanda gözden geçirdiği ilk maddeyi işaret etti. Birinci sırada şu vardı: *Hayatımın geri kalanını Heath’le geçirmek*. Wanda listedeki bazı şeyleri düzeltmiş ve Heath’le geçirdikleri beşinci ayda, sonsuzluğun sonu geldiğinde her ne olarsa, onunla birlikte olma dileğini yazmıştı.

Wanda maddenin üzerini çizmek üzereyken, Heath kalemi alıp bunu onun yerine yaptı ve Wanda’ya göz kırptı.

Nina arkalarından gelip Heath’in sırtına pat pat vurdu. “İyi iş dostum. I-ıı, Wanda? Haber vereyim dedim. Bunu daha önce de söyledim, şimdi de söyleyeceğim –sarı nedime elbisesi giymem.”

Marty başını tiksintiyle salladı, Hollis’i kucağına aldı. “Ah, sus Nina. Ne renk giyinmemizi istiyorsan, o renk giyineceğiz Wanda. Yüzümüz gülecek ve gerekirse Nina’nın çenesini koli bandıyla bağlayacağız.”

Nina itiraz etmeye yeltendi ama Wanda, Heath'in kollarından koparak ikisinin arasına girdi. "Biliyor musunuz, ikiniz hiç sahip olmadığım çocuklar gibisiniz. Kesin şunu, yoksa size kurt-vampirin, ezik kurt adamı ve beceriksiz vampiri nasıl yendiğini gösteririm." Wanda bunu söyledikten sonra, ağzı kulaklarına varıncasına sııttı.

Nina, Wanda'nın saçının bir tutamını çekiştirip kıs kıs güldü. "Baksana, gitgide küstahlaşıyor. Her geçen gün cevvalleşiyorsun. Sonsuza dek bu boktan şeye katlanmak zorunda mıyım?"

"Hem de nasıl," diyen Wanda, Nina'nın yanağını neşeyle çimdikledi.

Hem de nasıl.

